சரபேந்திர வைத்திய முறைகள்

மாடு குதிரைகள், பறவைகள் லட்சணங்களும், வைத்தியமும்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
[illegible]
தஞ்சாவூர்

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண். 11

சரபேந்திர வைத்திய முறைகள்

மாடுகள், குதிரைகள், பறவைகள் லட்சணங்களும் வைத்தியமும்

பதிப்பாசிரியர்

திரு. A. கிருஷ்ணசாமி மாடிக் ராவ் சாகேப், பி.ஏ.,

அரண்மனை, தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

2008] [விலை : ரூ. 75-00

மாடு-முன்-1

நூற்பதிப்பு விளக்கக் குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	மாடுகள், குதிரைகள், பறவைகள் லட்சணங்களும், வைத்தியமும்
பதிப்பாசிரியர்		A. கிருஷ்ணசாமி மாடிக் ராவ் சாகேப், பி.ஏ.,
வெளியிடுபவர்	:	இயக்குநர், சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
வெளியீட்டு எண்.	:	11
மொழி	:	தமிழ்
பதிப்பு	:	ஏழாம் பதிப்பு
வெளியீட்டு நாள்	:	நவம்பர், 2008
தாள்	:	TNPL 18.6 கி. கி
நூல் அளவு	:	21 x 14 செ. மீ.
பக்கங்கள்	:	194
படிகள்	:	1000
எழுத்து	:	12 புள்ளி
அச்சிட்டோர்	:	ஒளி அச்சுக்கோப்பு மற்றும் ஒளி அச்சு, சரசுவதி மகால் நூலகம்.
புத்தகக்கட்டு	:	லேமினேசன் அட்டை
பொருள்	:	மருத்துவம் (மிருகங்கள்)
விலை	:	ரூ. 75-00

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தஞ்சையில் அமைந்து தரணி முழுமைக்கும் அறிவுச் செல்வமாகப் பயன்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அரும்பெரும் நிறுவனம் சரசுவதி மகால் நூலகமாகும். சுவடிக் கருவூல மாகவும், பன்மொழி நூற்களஞ்சியமாகவும், பன்மொழி ஆய்வு மையமாகவும் திகழும் சரசுவதி மகால் நூலகம் ஆற்றிவரும் தொண்டு அளப்பரியது.

இந்நூலகம் தமிழகத்தினர் மட்டுமின்றிப் பிற மாநிலத்தவரும், பிற நாட்டினரும் பயன்படுத்தி வருகின்ற ஓர் அரிய ஞான ஆலயமாகும். உலகின் மிகச்சிறந்த நாகரீகத் திற்கும், பண்பாட்டிற்கும், மொழி வளத்திற்கும், இலக்கிய, இலக்கண மேம்பாட்டிற்கும், இயல், இசை, நாடகம், சித்திரம், சிற்பம், கட்டிடம் போன்ற நுண் கலைகளுக்கும் மெச்சும் அறிவிற்கும் மேதினியில் உயர் நாடு.

கம்பர் கங்கையை குறிப்பிடும்போது பொன்னியைப் பொருவும் கங்கை என்பார். இத்தகைய அலை பாய்ந்து கலை வளர்க்கும் சோழ வளநாடு சோறுடைத்து, என்ற பெருமைக்கும் பெற்றிக்கும் உரியது.

> " சுழன்று ஏர்ப்பின்னது உலகம்
> அதனை உழந்தும் உழவே தலை"

என்று வள்ளுவர் வாய்மடுத்த சொல்லாட்சிக்கும் இலக்கணத் திற்கும் எடுத்துக்காட்டாய் திகழ்வது சோழநாடு. வேளாண்மைக்கும், உழவுத்தொழிலுக்கும் உறுதுணையாய் நிற்பது கால்நடைகளாகும். மாடு என்ற சொல்லிற்கு செல்வம் என்பது பொருள். எனவே உழவர்கள் மாடுகளைப் பேணிக்காப்பதில் பெருங்கவனம் செலுத்திவந்தனர்.

மாடுகள், குதிரைகள் மற்றும் பறவைகளின் லக்ஷணங் களையும் அவற்றிற்கான வைத்திய முறைகளையும் கூறும் இந்நூலின் முதற்பதிப்பு 1950ல் வெளிவந்தது. தற்போது ஏழாம் பதிப்பாக இந்நூல் வெளிவருகிறது. இந்நூலின் பதிப்பாசிரிய ரான திரு. அ. கிருஷ்ணசாமி மாஹாடிக் தஞ்சை மன்னர் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர். பரம்பரையாக வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டவர். இவர் நூலகத்தில் கிடைத்த சில ஏட்டுப் பிரதிகளையும் தஞ்சை மன்னர் மரபு வைத்தியமுறைகள் சிலவற்றையும் ஆதாரங்களையும் துணையாகக்கொண்டு இந்நூலை தொகுத்தளித்துள்ளார். இந்நூலில் மாடுகள், குதிரைகள் மற்றும் பறவைகள் ஆகியவற்றின் தேக அமைப்பு, ஏற்படும் நோய்கள், அளிக்கவேண்டிய வைத்திய முறைகள் போன்றவை சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதே போன்று பறவையினத் தொடர்பான செய்திகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் கால்நடை வளர்ப்பவர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் பயன்படும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இந்நூல் வெளிவர நிதி உதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கும், நிருவாக அலுவலர் மற்றும் வெளியீட்டு மேலாளர்(பொறுப்பு) திரு.சாமி.சிவஞானம் அவர்களுக்கும், இந்நூலை கணினி அச்சில் வெளிவர கணினி பிரிவில் பணிபுரிந்த அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எம். எஸ். சண்முகம், இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்,
8-11-2008.

பதிப்பாசிரியர் முகவுரை

எந்நாட்டிலும் நன்னாடெனப் பன்னாட்டினர் போற்றும் இப்பாரதப் பொன்னாட்டின் தென் பகுதியை ஆண்ட எண்ணரும் மன்னருள், முன்னவராய்த் திகழ்ந்த வேந்தர் மூவர் ஆவர். சேரனும், சோழனும், பாண்டியனு மாகிய அம்மன்னர் மூவரின் ஆளுகைத் திறனுக்குச் சான்றாய், சேரநாடு வேழமுடைத்து, சோழவளநாடு சோறுடைத்து, பாண்டியநாடு முத்துடைத்து எனப் புலவர் பலர் புகன்ற புகழ்மொழியைச் சரித்திரங்கள், அன்று முதல் இன்றுவரை சாற்றிவருகின்றன. இம்மூன்றினுள் , மானிடர் முதலாய் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஊணினையளிக்கும் ஒப்பற்ற உயர்வு, சோழநாட்டிற்கே உரியது.

புண்ணிய நதியாம் பொன்னியின் தென்பாலமைந் துள்ள தஞ்சையம்பதியைத் தலைநகராகக் கொண்ட சோழ வள நாட்டில், நீர்வளமும் நிலவளமும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றமையால், இந்நாட்டு மக்கள்

சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை

எனும் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரின் திருவாக்கினைக் கடைப்பிடித்து, சோழமண்டலத்தைத் தென்னாட்டின் நெற்களஞ்சியம் எனப் பலர் போற்ற, உழுதொழிலினையே மேற்கொண்டுள்ளனர். உழுதொழில் கருவிகளான ஏரும் கலப்பையும் மாடுகளுமே அவர்களுடைய முக்கிய செல்வங்கள். இவற்றுள் உயிருள்ள மாடுகளைப் பேணிக் காப்பதே அவர்கள் தம் முதற் கடமையெனக் கருதுகின்றனர். ஆதலின் பண்டைநாளில் மாட்டினத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்து, நம் முன்னோர்கள் நூல்கள் பல இயற்றியிருக்கக் கூடும் எனும் திடமான நம்பிக்கைக்கு இடமிருப்பினும், இன்றைய உலகினில் பழமை மிகுந்த அத்தகைய நூல்கள் அகப்படுவது

அரிதினும் அரிதாக இருக்கிறது. பாலகாப்பிய முனிவர் இயற்றிய 'பாலகாப்பியம்' எனுங் 'கஜசாத்திரமும்', சாலி ஹோத்திரர் இயற்றிய 'சாலிஹோத்ரீயம்' எனும் துரக சாத்திரமும் எளிதில் கிடைக்கின்றன. ஆனால் கௌதம முனிவர் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் (கோஸம்ஹிதை) எனும் மாட்டினத்தின் சாத்திரம் மட்டிலும் எங்கு தேடினும் கிடைக்கவில்லை.

நம் தமிழகத்தை ஆண்ட வேந்தர் மூவர் போன்று, தஞ்சையை ஆண்ட அரசர்களில் சோழரும், நாயக்கரும், மராத்தியரும் முதலிடம் பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் தம் தம் தாய்மொழியிடத்தும், கல்வி கேள்விகளிலும் மிக்க அன்பும், ஆர்வமும் கொண்டிருந்தனர் என்பதற்கு அத்தாட்சியாய் விளங்குவது இன்று நாம் கண்கூடாகக் காணும் தஞ்சை சத்திரபதி சரபோஜி மன்னரின் சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம் எனும் கலைக்களஞ்சியமே. இந்நூல் நிலையத்தில் சமஸ்திருதம், தமிழ், தெலுங்கு, மராத்தி முதலிய மொழிகளில் இயற்றப்பட்ட ஓலைச் சுவடிகளும், ஏட்டுப் பிரதிகளும் உலகம் வியக்க, ஆயிரக்கணக்கில் இருப்பதோடு, மானிட வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பல அரிய சாத்திர சாதனங்களும் உள்ளன. தோணியைச் செலுத்துவோருக்கு உதவும் துடுப்பினைப்போன்று, இக்காலத்தில் ஓவியம், விஞ்ஞானம், பௌதீகம், சங்கீதம், மருத்துவம், சிற்பம், சரித்திரம், சோதிடம் மற்றும் பல துறைகளில் சலியாதுழைத்து வரும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு இந்நிலையத்திலுள்ள நூல்கள் பெரிதும் உதவியாயுள்ளன.

சென்ற சில நூற்றாண்டுகளாகப் பெருகிவரும் நாகரீக வெள்ளத்தில் நம் நாட்டுப் பண்பாடுகளில் சில அமிழ்ந் திடினும், ஈடிணையற்ற காரணத்தால் சித்தவைத்திய முறை போன்ற பல கலைகள் பாதுகாப்பு எனும் நாவாயில் சீருடன் மிதந்து திகழ்கின்றன.

மக்களின் நலனையே பெரிதெனக்கருதி, செங்கோலோச்சிவந்த நம் நாட்டு மன்னர்கள், மாடுகளின் நலனையும் பாதுகாப்பான் வேண்டி, அவற்றின் உறுப்பிலக்கணத்தையும், மருத்துவ முறைகளையும் அனுபவம் முதிர்ந்த அறிஞர்களால் ஏடுகளில் எழுதப்பெற்று சேமித்து வைத்துள்ளனர். ஆனல் சரசுவதி மகால் நூல் நிலையத்தில் மாட்டினத்தின் சாத்திரங் கூறும் சுவடிகளோ ஏடுகளோ தற்சமயம் அதிகமாக இல்லை.

தமிழகத்தில், தஞ்சையிலும் அதன் அண்மையிலும், மாட்டு வாகடத்தில் தேர்ந்த வல்லுநர் பலர் இன்னும் இருந்து வருகின்றனர். அவர்கள், தம் மூதாதையர்களால் தேடி வைக்கப்பட்டுள்ள விலங்குகளின் சாத்திரத்தை நன்கு கற்றுணர்ந்து, மாடுகள் போன்றவையின் நற்குறிகளையும். தோற்றங்களையும் ஆராய்ந்து கூறுவதுடன், சிறந்ததான நாட்டு வைத்திய முறைகளைக் கையாண்டு மருத்துவமும் செய்துவருகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் நம்மிடமுள்ள விலங்கியல் சம்பந்தமான நூல்களைத் தம் சொந்த நலனைக் கருதி, அறியதோர் பொக்கிஷமாகத் தம்மிடத்தே வைத்துள்ளனரேயன்றி, உலக மக்களுக்கு உதவுமாறு புத்தக ரூபமாய் வெளியிட இசைவதில்லை. ஆதலால் உழு தொழிலையே வாழ்வாகக்கொண்ட நம் மக்களை ஊக்குவிக்க நம் இந்திய அரசாங்கமே, பொருட் செலவைப் பொருட் படுத்தாது தனிப்பட்டவர் வசமிருந்துவரும் நாட்டுச் செல்வ மாகிய மாடுகளின் சாத்திரங்கூறும் நூல்களைப் பொருள் கொடுத்தேனும் பெற்று, ஒன்றாகத் தொகுத்துப் புத்தக ரூபமாய் வெளியிடும் பணியை ஏற்கத் தகுதிவாய்ந்தது. ஆயினும், மிகமிக எளியதும், சிறியதோர் காலத்தில் பயனளிக்கவல்லதும், ஒப்பற்றதுமான மாட்டினத்தின் நாட்டு வைத்தியமுறை நூல்கள் கிடையாதிருக்கும் குறையைக் களைவான் வேண்டி, தஞ்சை,சத்திரபதி சரபோஜி மன்னரின் சரசுவதி மகால் நூல் நிலையத்தில் கிடைத்த ஒருசில ஏட்டுப் பிரதிகளையும், தஞ்சை அரசவமிசத்தினரால் கையாளப்பட்டு வரும் சிற்சில முறைகளையும், புராணங்களில் காணும் ஆதாரங்களையும், நமது இந்திய அரசாங்கத்தார் வெளியிட்ட

சில பிரசுரங்களையும் கொண்டு, விலங்கியலறிவின் தொடர்புள்ள மாடுகள், குதிரைகள், பறவைகள் இவற்றின் லட்சணங்களும் வைத்தியமும் எனும் இந்நூலைத் தொகுத்து வெளியிடத் துணிந்தனர்.

இப்புத்தகத்தில் மாட்டினத்தின் தேக அமைப்பும் வளர்க்கும் முறைகளும், நோய் காணும் விதங்களும் அந்நோய்களுக்கேற்ற நம் நாட்டு வைத்திய முறைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. சரசுவதி மகால் நூல் நிலையத்தில் பல்வேறு மொழிகளில் பல்வேறு அறிஞர்களால் இயற்றப் பட்ட குதிரைகளின் வைத்தியமுறைகள் ஏறக்குறைய ஈராயிரத்துக்கும் அதிகமாயுள்ளன. அவற்றிலிருந்து அரியவை யெனத் தோன்றிய சில மருத்துவ முறைகளையும், பறவைகளில் கோழி இன சம்பந்தமான வைத்தியமுறை களையும் மராத்தியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்து இப்புத்தகத்தில் சேர்த்துள்ளோம். இக்காலத்தில் மாட்டுப் பந்தயமும், சேவல் சண்டையும் காண்பது மிக அரிதாயினும், பந்தய மாடுகளையும், சண்டைச் சேவல்களையும் பயிற்றுவிக்கும் முறைகளும், வளர்க்கும் விதங்களும் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்புத்தகத்தே காணும் வைத்தியமுறைகள் யாவும் மூலத்திலுள்ளவாறு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்புத்தகத்தை நாம் வெளியிட்டதன் நோக்கம் யாதெனில், உணவுப் பஞ்சம் எங்கும் மலிந்து கிடக்கும் இந்நாளில், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் உயிர்நாடியா யுள்ள மாடுகளின் இனத்தை, மக்கள் பெரிதும் காத்து வளர்த்தல் வேண்டும் என்பதேயாம்.

தஞ்சை சத்திரபதி சரபோஜி மன்னரின் நூல் நிலையத்தின் சார்பில் இப்புத்தகத்தைப் பிரசுரிக்க எமக்கு அனுமதியளித்தமைக்காக, நூல் நிலையத்தின் கௌரவ

அலுவலரான திரு. S. கோபாலன், பி.ஏ., பி.எல்., அவர்களுக்கும், நிர்வாகக் குழுவின் நிரந்தர உறுப்பினரான இளவரசர், ராஜஸ்ரீ பிரதாபசிம்ம ராஜா சாகேப் அவர்களுக்கும், இன்னும் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

இப்புத்தகத்தைத் தெகுக்கச் சிற்சில மருத்துவமுறைகளை எமக்களித்துதவிய வைத்தியரும், தஞ்சை மராத்திய அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவருமான ராஜஸ்ரீ சந்தானம் மாடிக் ராவ் சாகேப் அவர்களுக்கு, யாம் மிகவும் கடமைப் பட்டுள்ளோம்.

இப்புத்தகத்தை அச்சிட்டு வருங்கால், அச்சுத்தாள்களைத் திருத்தி உதவிய, நூல் நிலையத்தின் ஆராய்ச்சிப் பண்டிதர் திரு. K. வாசுதேவ சாஸ்திரி, பி.ஏ., அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

தஞ்சாவூர்,
10 - 8 - 50.

அ. கிருஷ்ணசாமி மாஹாடிக்.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

பசுக்களின் உற்பத்தி	1
பசுக்களின் அங்க தேவதைகள்	5
பசுக்களின் மகத்துவம்	6
பசு, எருமை இவைகளின் உபயோகங்கள்	11
பாலின் மேன்மை	12
பால், தயிர், நெய் இவைகளின் குணாகுணம்	13
காளைமாடு, எருமைக்கிடா இவற்றின் உபயோகங்கள்	14
உழவு மாடு, வண்டிமாடுகள் உபயோகம்	17
மாடுகளின் ஆயுள்	18
அவைகளின் பற்கள்	19
நல்ல தேக அமைப்புள்ள மாடுகள்	19
மாடுகளின் நிறம்	20
நன்மை பயக்கும் சுழிகள்	23
தீமை பயக்கும் சுழிகள்	26
மாடுகள் சம்பந்தமான பழைய கொள்கைகள்	28
தென்னிந்திய மாட்டினங்கள்	31
எருமைகளின் பிரிவுகள்	42
மாடுகளைப் பராமரிக்கும் முறைகள்	45
தீனி முதலியன	45
குளிப்பாட்டும் விதி	47
மாட்டுக்கொட்டில்	48
சினைமாடு, கன்று இவைகளைப் பாதுகாத்தல்	48
சினைப்படுவதின் அறிகுறி	49
கன்றுகளைக் காப்பாற்றும் விதம்	50
மாடுகளுக்கு ஏற்படும் நோய்களும் சிகிச்சையும்	52
அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையான் உருண்டை	52
அழல்வெக்கை நோய்	52
அடித்தடித்துக்கொண்டு விழும் நோய்	53
அடைப்பான்	53
அரணைக்கடி விஷம்	53
அரணை (நாவரட்சி)	53

	பக்கம்
அஸ்மா உருண்டை	54
ஆனைச்சொறி	54
ஆனைச்சிலந்தி	54
இரைகொண்டு நிற்கும் நோய்	54
இளங்(நஞ்சுக்)கொடி விழுவதற்கு	55
இளைத்த மாட்டிற்கு	55
உடுக்கை நோய்	56
உதைத்துக்கொள்ளும் நோய்	56
உள்ளடைப்பான்	56
உயிந்த வியாதி	56
உப்பிசம் சகல விதத்திற்கும் மருந்து	56
ஊதடைப்பான்	57
எலும்புருக்கி நோய்	58
ஒட்டு நறுள் வியாதி	58
ஒள்ளி நோய்	58
கரு நோய்	58
கண்டி நோய்	59
கருவடி நோய்	59
கண்பாராத பசுவிற்கு மருந்து	59
கழுத்துவலிக்கு பற்று	,,
கண்ணில் பூ விழுவதற்கு	,,
கரப்பான் நோய்	60
கண்ணில் சாரைக்குருடு	60
கன்று கொள்ளாத மாட்டிற்கு	60
சுழிவெக்கைக்கு லேகியம்	60
காசு நறுளி என்ற நோய்	61
காமாலை நோய்	61
கால் நோய்	61
கால் வீக்கம்	61
கால்கள் தவளிக்கும்	62
கிராணி நோய்	62
குண்டி நோய்	62
குன்றிட நோய்	62

	பக்கம்
குதிரை வலிப்பு நோய்	62
குள நோய்	63
குழையடிக்க	63
குளம்பு வளர்ந்துவரும் நோய்	63
குடல் நோய்	63
குன்னும் நோய்	64
குடல் வெக்கை	64
கும்மட்டிக்காய் மருந்து	64
ஷை மற்றொரு விதம்	65
கூடை நோய்	65
கொல்லி நோய்	66
கொம்பனார் நோய்	66
கொல்லி தெறியன் நோய்	66
கொறட்டை வியாதி	66
கொம்புடைந்ததற்கு	67
சன்னி வியாதி	67
சந்தடைப்பான் நோய்	67
சார நோய்	67
சிரங்கு பற்றின மாட்டுக்கு	68
சீத வெக்கைநோய்	68
சுழல் நோய்	68
சூலைக்கு உருண்டை	69
சூரை நோய்	69
செவி கள்ள நோய்	,,
செருமல் நோய்	,,
செருமி மயிர் நிற்கும் நோய்	70
செங்கலங்கலாகச் சாணமிடும் நோய்	70
சோகை நோய்	71
தண்ணீராகச் சாணி பீச்சும் நோய்	,,
தளர்த்தியாய் சாணம் போடுவதற்கு	,,
தவளை நோய்	,,
தினசு பிடித்தல்	72
திகைத்து நிற்கும் நோய்	72

	பக்கம்
திருகுக் கள்ளி உப்பு மருந்து	72
மற்றொரு முறை	72
தேங்காய் மசாலை	73
தொப்புள் வீக்கம் நோய்	,,
தொண்டையடைப்பான் நோய்	,,
நாரை நோய்	,,
நீர்கழியாத நோய்	74
நீர்க்குன்னல் நோய்	74
நுரையாக வாயில் தள்ளும் நோய்	74
நொடி வியாதி	74
பயிரவ உருண்டை	75
பறைபோல் ஓடித்திரியும் நோய்	75
பாயும் மாட்டுக்கு	75
பால் இல்லாத மாட்டுக்கு	75
பின்னடைப்பான்	76
புகைவைக்கும் மருந்து	76
புஷ்டிக்கு மருந்து	76
புண், பூச்சி, புறை இவைகளுக்கு	77
பூமியண்ட நோய்	77
பூவாய் நோய்	78
பெருமருந்து லேகியம்	78
பெருஞ்சிலந்தி நோய்	79
பேதியாகும் மாட்டுக்கு மருந்து	79
மதம் பாயும் மாட்டிற்கு மருந்து	79
மலடு நீங்கிச் சினைப்பட மருந்து	80
மயிர் உதிரும் நோய்	80
மருக்காரை மசாலை	81
முன்னடைப்பான் நோய்	81
முலைக்காம்பின் வெடிப்பிற்கு மருந்து	82
முகம், மூக்கு, இவைகள் அனல் பறியும் நோய்	82
முட்டிகள் வீங்கியதற்குப் பத்து	82
மூக்கு வியாதி	82
மூச்சு வியாதி	83

	பக்கம்
மென்னடைப்பான் வியாதி	83
மேயாத நோய்க்கு மருந்து	83
இரத்தவிருத்திக்கு மசாலை	83
ஷை மற்றொரு விதம்	84
இரத்த குன்னல் நோய்	84
வலி நோய்	84
வலிப்பு அடைப்பான் நோய்	84
வத்தலாயிருக்கும் மாட்டுக்கு	84
வல்லாரை நோய்	85
வசீகரம் மாட்டுக்கு	85
வரட்டுக் குன்னல் நோய்	85
வயிறு வீக்கத்திற்கு	86
வயிற்றுப்புழு	86
வாயுவுக்கு மசாலை	86
ஷை மற்றொரு விதம்	,,
ஷை மற்றொரு விதம்	,,
ஷை மற்றொரு விதம்	87
வாய்க் கோமாரிக்கு மருந்து	87
விரைப்பான் வியாதி	87
விழுந்து கிடக்கும் நோய்க்கு மருந்து	88
விஷக்கடி மருந்து	,,
விஷங்கள் சகலத்துக்கும் சஞ்சீவி	,,
வெள்ளை உருண்டை	89
வெய்யில் காலங்களில் உஷ்ண சாத்திக்கு	89

வண்டிமாடுகள், பந்தய மாடுகள் இவைகளின் தனி மருந்து

ஓணான் மசாலை	90
ஷை மற்றொரு விதம்	,,
ஆட்டுத்தலை மசாலை	91
அடைக்கலாங்குருவி மசாலை	,,
கருங்கோழி மசாலை	,,
கொடிவேலிக் கஷாயம்	92
சவாரி உருண்டை	92

பக்கம்

சம்ஸர் உருண்டை 92
வண்யிடில் ஓடும்பொழுது தளர்த்தியாகச் சாணம் போடுவதற்கு 93
நசியம் ,,
மாடுகள் நிறங்கொடுத்து பளபளப்பாக ,,
நாக்கில் தடவ (சாட்டு) ,,
பிறாந்து மசாலை 94
புஷ்டிக்கு 95
வண்டு மசாலை 95
விரைவாகச் செல்ல மருந்து 95
விரேசனத்திற்கு (பேதிக்கு) மருந்து 96
வெள்ளை உருண்டை (சகல ரோகங்களுக்கும்) ,,
வெண்ணெய் நாக்கில் தடவ (விரைவுக்கு) 96

குதிரைகளின் லட்சணங்களும், வைத்தியமும்

குதிரைகளின் பிறப்பு, வரலாறு 97
குதிரைகளின் உபயோகங்கள் 98
குதிரைகளின் பெருமை ,,
வேத காலத்துக்குக் குதிரைகள் 99
குதிரைகள் சிறகுகளை இழந்த வரலாறு 100
குதிரைகள் கெர்ப்பந்தரிக்கும் விதம் 102
சாத்வீக, ராஜஸ, தாமஸ குணங்கள் 103
குதிரைகளின் வயது 104
பற்களினால் வயது அறியும் வழி 105
பற்களில் ஏற்படும் வயதுக்கேற்ற நிறம் 106
குதிரைகளின் தேக அமைப்பு 106
தேக அளவு முதலியன 106
தேக க்ஷேத்திரங்களின் பிரிவு 107
தேகத்தின் சுப லக்ஷணக் குறிகள் 108
சிங்கிமஸ்தகி, காளிகா 108
குதிரைகளின் உயர்ந்த குணங்கள் 111
குதிரைகளின் சுப அசுப நிறங்கள் 111
நிறங்களின் அநேக பிரிவுகள் 112

பக்கம்

நீளா, போர், சாரங்கம், ஜர்தா குதிரைகள் 112
முக்கியமாக விரும்பத்தக்க குதிரைகள் 113
மிகவும் விரும்பத்தகாத குதிரைகள் 113
பஞ்ச கல்யாணி, அஷ்ட கல்யாணி முதலிய குதிரைகள் 113
நகோரா, சூரியகாந்தம், பிரஷதம் முதலிய குதிரைகள் 114
திவாவைஜயீகம், நிஜாவைஜயீகம் முதலிய குதிரைகள் 115
கனகவட்டம், பட்டவர்த்தனம் முதலிய குதிரைகள் 115
புரோத புண்டரீகம் என்ற குதிரை 115
தோஷமுள்ள குதிரைகள் 116
கொழிகை, அஞ்சுகம், கத்திரி முதலிய குதிரைகள் 116
கால் வளவன், திரிவாணி, காளிகை குதிரைகள் 116

குதிரைகளின் குறிகளும், சுழிகளும், அவைகளின் அமைப்பும்

சிறந்த சுழிகளுடைய குதிரைகள் 117
சுழிகளின் சின்னங்கள் 117
பத்து நல்ல சுழிகள் 118
சுழிகளுக்குரிய தெய்வங்கள் 118
கிளிஞ்சல் சுழி, கொடிச்சுழி 118
தெய்வமணி, கண்டாபரணச் சுழிகள் 119
த்ரோதாக்னிச்சுழி, மல்லிகை மொக்குச்சுழி 119
ஸ்ரீவத்ஸவம், தாமரைச்சுழி, வேதப்பரி 119
முக்கூட்டுச் சுழி 119
தீயசுழிகளுடைய குதிரைகள் 120
நாட்டளம், மாராணி, சிங்கி முதலியன 120
துக்கச்சுழி, படைச்சுழி, விலங்குச்சுழி 121
மென்னிப்பிடிச்சுழி 122
பூரான் சுழிகள் 123
குதிரைகளின் குரல், சப்தம் இவைகளின் லட்சணம் 123

குதிரைகளுக்கு வரும் நோய், மருந்து முதலியன

அண்டசாலை நோய் 124
அண்டசூலை 124
அரணைக்கடிக்கு 125

	பக்கம்
ஆகவீக சூலை நோய்	125
ஆனைச்சூலை நோய்	125
ஆனைமுடத்துக்கு	126
இசுவு நோய்க்கு	126
இலத்திபோடாது, நீர் விடாததற்கு	126
உலத்திச் சூலை நோய்	127
ஓச்சாலை நோய்	127
கஞ்சொக்கமென்ற நோய்	127
கத்த சூலை நோய்	128
கம்பி நோய்	128
கமரி நோய்	128
கண்ணில் புழுக்கடிக்கு	129
கணுக்கால், முழங்கால் வீக்கத்துக்கு	129
கபாலக்குத்தல் நோய்	129
கவ்வை சூலை நோய்	130
கண்டனென்ற சூலை நோய்	130
களிகை நோய்	130
கால் சூலை நோய்	130
காமாலை நோய்	131
குத்தல் நோய்	131
குளம்பு வெடிப்புக்கு	131
குளம்புக்குள் விரணம்	132
கோதா என்ற சூலை நோய்	133
குதிரைக்கு சகல நோய்களுக்கும்	133
சரசாலை நோய்	133
சயமென்ற சூலை நோய்	134
சேம்பை நோய்	134
சாணி அதிகமாகப் போடுவதற்கு	134
சிங்களத்து நோய்	135
சுக்குனவி என்ற நோய்	135
சளிநோய்	135
சுரநோய்	135
சினக்கு வாதம்	136

	பக்கம்
சிரங்கு சொறி	137
கரசாலை நோய்	138
சூதச்சூலை நோய்	138
செலவாய் நோய்	138
செருமல் நோய்	138
சேகு அண்டசாலை நோய்	139
தண்ணீர் குடித்தவுடன் காலைவெட்டி விழும் நோய்	139
தவளை நோய்	139
தவன சூலை நோய்	139
தாமசத்துக்கு	140
திக்குச்ச சாலை நோய்	140
திமிர் நோய்	140
திவ்வாள்ள (?) சூரியன் நோய்	140
தேவிச் சூலை நோய்	141
நடுக்குச்சூலை நோய்	141
நதன ஏரை நோய்	141
பண்டித்துதல், பிடித்தல்	141
பாரிசவாயு நோய்	142
பந்த வாயு நோய்	142
பாதாசத்து நோய்	143
பின்னீர்க்காலன் சூலை நோய்	143
புழுக்கடி நோய்	143
புழுக்கள் செத்து லத்தியுடன் விழ	143
மஞ்சள் நீர் அடிக்கடி வாயில் ஓடும் நோய்	143
மந்தார சூலை நோய்	144
மண்ணாசாலை நோய்	144
மன்னைச் சூலை நோய்	145
இளைப்பதற்கு, இரத்த புஷ்டிக்கு மசாலை	145
வெய்யில் காலங்களில் கொடுக்கும் மசாலை	146
காமத்தினால் இளைத்துப் போவதற்கு மசாலை	146
குதிரையை தாஜா படுத்த மசாலை	146
ஆண்குதிரை பெண்குதிரையைக் கண்டு இச்சிக்க மசாலை	147
பெண்குதிரை ஆண்குதிரையைக்கண்டு இச்சிக்க மசாலை	147

	பக்கம்
மயிர் சிலிர்த்து நிற்கும் நோய்	147
மறத்துத் தொங்குவதற்கு	147
மாரண்டையிப்பிருதி	147
மார்பிடிப்பு நோய்	148
மூச்சடைப்புக்கு	148
மூலம் ஓடும்பொழுது வெளிப்படும் நோய்	148
மிறைச்சூலை நோய்	149
ஏக சூலை நோய்	150
இரத்தசூலை நோய்	150
இரத்த பிரமிய சூலை நோய்	150
இரத்தக் கத்தம் போக்கு	151
இரத்தசுமான் என்ற நோய்	151
லேப்பு அல்லது குதிரைக்குத் தடவும் பத்து	151
வன சூலை	152
வருண சூலை	152
வாய்க்குட்டத்திற்கு	152
விஷக்கடி	152
விரைப்பு நோய்	153
வெடிசூலை நோய்	153
வேகத்துக்கு (உஷ்ணத்தின் வேகம்)	153

கோழிகளின் நோய்களுக்கு மருந்து முறைகள்

அகிலி என்னும் வியாதி	154
அக்கி, கத்தி விழுதல் (நெஞ்சின் சதை வற்றுதல்)	154
அம்மை (சிறியது)	155
அஜீரணம் வாயு உபத்திரவம்	156
ஷை மற்றொரு விதம் மருந்து	157
அஜம் கோலி	157
இரைப்பு	158
இரைப்புக்கு மற்றொரு மருந்து	158
எலும்பு, இரக்கை ஒடிந்தால்	158
கண்ணில் பூ விழுந்தால்	159
கண்ணில் காயம் ஏற்படுவதற்கு	159

	பக்கம்
கழிச்சல் நோய் (வெள்ளைக் கழிச்சல்)	159
கழிச்சல் (அதிகமான கழிச்சல்)	160
கழிச்சல் (துர்நாற்றக்கழிச்சல்)	160
கருப்பு உருண்டை	160
காலிலுள்ள தோல் உரிவதற்கு	161
காலில் ஆணி விழுவதற்கு	161
குருப கோலி (உருண்டை)	162
குருஜ (இறக்கை விழுந்து முளைக்க)	163
கொக்கு நோய் (கொள்ளை நோய்)	164
உடலில் ஏற்படும் கொப்புளங்கள்	164
சகல வியாதிக்கு வெள்ளை உருண்டை	165
சளிக்கு மருந்து	165
சேவல் பெட்டைமேல் உட்காருவதற்கு	166
தலை நோய்	166
தயார்கோலி (உருண்டை)	167
தீபனத்திற்கு	167
தொண்டைப் புண்ணுக்கு (அகளிநோய்)	168
தொண்டைப் புண் மற்றொரு விதம்	168
நடுக்கல் வியாதி	169
புண் (இரணங்களுக்கு)	169
மற்றொரு முறை	170
புஷ்டிக்கு	170
பூச்சி (வயிற்றுப் பூச்சிக்கு)	171
பூச்சி, பேன், சள்ளு	171
உடல் பருக்க	172
உடல் பருக்க மற்றொரு முறை	172
வாந்தி மருந்து	172

மாடுகள், குதிரைகள், பறவைகள் லட்சணங்களும் வைத்தியமும்

நமது வேத சாஸ்திர புராணங்களின்படி பசுக்களின் உற்பத்தி வரலாறும், பசுக்களின் பெருமையும்.

அத்தியாயம் -1

உலகத்தில் பூமி, பசு, வாக்கு (கல்வி) என்னும் இம்மூன்றும் பொதுவாக 'கோ ' என்று அழைக்கப்படும். அவை ஒரே பெயருள்ளதாக இருப்பது போல், ஒரே பயனளிக்கக் கூடியதாகவுமிருக்கின்றன. உயிரைக் காப்பாற்றும் ஆகாராதிகளை பூமியிலிருந்தும், தேகத்தைச் செவ்வனே வளர்த்து ஆரோக்கியம் தரும் அமிர்தமாகிய பாலைப் பசுவினிடமிருந்தும், மக்களிடத்திலுள்ள அறியாமை என்னும் இருளைப்போக்கும் வல்லமையைக் கல்வியிடமிருந்தும் அடைகிறோம். இம்மூன்றும் உலகிலேயே யாவற்றையும் விட மிகப் பெரியனவாக எண்ணப்படுகின்றன. ஆகையால் இம்மூன்றில் ஒன்றாகிய பசுவின் உற்பத்தி, அங்க லட்சணம், அவை அளிக்கும் பயன், அவைகளைக் காப்பாற்றும் முறைகள், அவற்றை அணுகும் பிணிகள், அவைகளைக் குணப்படுத்தும் சிகிச்சை முறைகள், முதலானவைகளை அறிந்துகொள்வது மிகவும் அவசியமானது.

நமது பழைய நூல்களில் பசுவின் உற்பத்தி பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிரம்மலோகத்தில் கிருத யுகத்தினாரம்பத்தில், நான்முகன் உலக சிருஷ்டியில் ஈடுபட்டிருந்தார். படைப்புத்தொழில் மிகவும் சோர்வு தருவதாகையால், அவர் கவலையுற்று விளங்கினார். அப்பொழுது அருகில் வீற்றிருந்த சரஸ்வதி தேவி, பிரமனை, அமிர்தத்தை உட்கொண்டு களைப்பு நீங்கி படைப்புத் தொழிலில் உற்சாகத்துடன் ஈடுபடும்படி வேண்டிக்

கொண்டாள். அவரும் அதற்கிசைந்து அமிர்தத்தைக் களிப்புடன் பருகித் திருப்தி அடைந்தார். திருப்தி ஏற்பட்டதின் அறிகுறியாக அவர் வாயினின்று இனிமையான நறுமணம் ஏற்பட்டு, அதன் பலனாக அழகிய பெண்ணுருவங் கொண்ட சுரபி என்னும் பெயருடைய காமதேனு பிறந்தாள். பொன் போன்ற பசுமை நிறமும், வசீகரத்துடன் கூடிய அழகும் படைத்திருந்தாள்.

பிறகு, பிரமன் ஒளிவீசும் மேனியையுடைய ஓர் சுந்தர புருஷனைத் தம் சக்தியாலும் தபோ பலத்தின் மேன்மையாலும் உலக சேமத்தின் பொருட்டுப் படைத்தார். இவ்வழகனுக்கு மார்த்தாண்டன் என்றும் சூரியன் என்றும் பெயர். இவ்விருவரும் பிரம்மலோகத்தில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். வசீகரிக்கும் இளமைப் பருவமும் விரும்பத்தக்க மேனியையுமுடைய சுரபியை மணந்துகொள்ள வேண்டு மென்று உள்ளூரக் காதல் கொண்டான் மார்த்தாண்டன். ஆனால் தன் காதலை வெளிப்படையாகக் காண்பிக்க முடியாத படியால், மனக்கலக்கமும் ஏக்கமும் கொண்ட வனாய் மிகுந்த துயரை அடைந்தான். உற்சாகமில்லாமல் தன் தேஜஸ் குன்றி வருத்தமுடன் விளங்கும் சூரியனை பிரம்ம தேவன் கண்டு, அவனுடைய துயரத்திற்குக் காரணம் யாதெனச் சிந்தனை செய்து, அதைத் தன் ஞான திருஷ்டியினால் அறிந்தார். புன்முறுவலுடன் மார்த்தாண்ட னாகிய சூரியனை அழைத்து சந்தோஷத்துடன் சுரபியை மணந்துகொண்டு மூவுலகிற்கும் க்ஷேமத்தைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றக்கடவாய் என்று சொல்லி மனமாற வாழ்த்திப் பல வரங்களையும் அளித்தார்.

காமதேனுவாகிய சுரபி, உலகிற்குத் தாய் போன்று ஜனங்களைப் போஷிக்கக் கூடிய பல்வேறு பசுக்களையும் உற்பத்தி செய்தது. அப்பசுக்களிடம் சுரக்கும் பாலானது கடலில் உண்டாகும் அலைகள் போல் மேன்மேலும் உண்டாகி, நுரை ததும்பப் பெருகும் வெள்ளம்போல் ஏற்பட்டது. அப்பாலைக் குடித்த கன்றுகளின் வாயிலிருந்து வழிந்து விழும் பால் நுரைகள் கீழே விழ ஆரம்பித்தன.

வெள்ளிமலையாகிய இமயத்தில் தவம் செய்துகொண்டிருந்த சிவபெருமானுடைய உச்சந்தலையில் அவைகள் விழ, அவருடைய தவத்துக்குப் பங்கம் ஏற்பட, அவர் மிகுந்த கோபம் அடைந்து, தனது நெற்றிக் கண்ணினால் அப்பொன்னிறக் கபிலைப் பசுக்களைப் பார்த்தார். பார்த்த மாத்திரத்தில் நெற்றிக்கண் ஜ்வாலையினால் எல்லாப் பசுக்களும் அழிக்கப்பட்டு உலக ஜீவனத்தின் அடிப்படையே மறைந்துபோகும் சமயம் ஏற்படவே, பிரமதேவன், இனி தாம் சும்மாயிருத்தல் கூடாது; தமது உலகப் படைப்புக்கே இடையூறு வரும் என்று கருதி முக்கண்ணனை இறைஞ்சி இப்பசுக்களின் குற்றத்தை மன்னித்து அவைகளை மேன்மேலும் ஜீவராசிகளுக்கு தனத்தைக் கொடுக்கும்படி ஆசீர்வதிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்டார்.

அவ்வமயம் பசுக்கூட்டத்திலிருந்து தப்பிப் பிழைத்த ஒரு விருஷபமானது பரமசிவனை வணங்கி மன்னிக்குமாறு மன்றாடி வேண்டிக்கொண்டதும், மஹா தேவரும் மகிழ்ந்து அவ்விருஷபத்தை வாகனமாகவும், கொடியாகவும் ஏற்றுக் கொண்டார். அக்காலத்திலிருந்து அவருக்கு இடபக் கொடியும், இடப வாகனமும் ஏற்பட்டு, மஹாதேவர், பசுக்களுக்கே பதியாக விளங்குகிறார். அவருக்குப் பசுபதி எனப்பெயர் உண்டாகி, பசுக்களுக்கும் அவருடைய அருள் ஏற்பட்டது. ஆனால் அவர் நெற்றிக்கண்ணின் சுடர், பொன்னிற மேனியுள்ள கபிலைப் பசுக்களைப் பல வர்ணப் பசுக்களாக மாற்றியது.

ஒருசமயம், காமதேனுவும் மற்ற பசுக்களும் ஒற்றைக் காலில் நின்று, கடுந்தவம் செய்து, பிரமனை வேண்டிக் கொண்டதினால், தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்கான கொம்புகளைப் பெற்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் எதற்கு எப்படி இஷ்டமோ அப்படிப் பலவிதமான கொம்புகளுமுண்டாயின. சுரபி, தான் செய்த பெருந்தவத்தினால் தேஜசுடைய பதினோரு புத்திரர்களை ஈன்றாள். இவர்களே வேதத்தில் புகழப்படும் ஏகாதசருத்ரர்கள் எனப்படுவர்.

ஏகாதசருத்திரர்களே சதருத்திரர்களுக்குக் காரணமானார்கள். பிறகு பூமிதேவியையும் பெற்றெடுத்தாள். சந்திரனையும், பிறகு மேதை, ஸ்ரீதேவி, கீர்த்தி, சரஸ்வதி என்னும் நான்கு கன்னிகளையும் தபோபலத்தால் சுரபி பெற்றாள். இந்த தேவதைகளை ஈன்றதுமன்றி அவளுடைய வழித்தோன்றல் களான பல அழகான பசுக்களையும் பெற்றாள். ஸுபகை, ரஸை, தேனு, அதாரிணி, ஸுரஸை, ததீக்ஷிரை, ருத்தி, ரேவதி, இந்திரை, கவ்யை, மதுச்யோதை, குதாவதி, பிராணவதி முதலிய நாற்பத்தோரு பெண்களைப்பெற்று, யாவராலும் கொண்டாடப்பட்டு வந்தாள். ரத்னமயமான கழுத்துடையதும், தாமரைக் கிழங்கின் நிறத்தை யொத்துத் திரண்ட கொண்டையுடையதும், அழாகனதுமான 'தக்ஷன்' என்ற பெயரையுடைய ஓர் இடபத்தையும் ஈன்றெடுத்தாள். இவ்விடபமே முன்கூறிய சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகச் சுரபியின் விருப்பத்தின்பேரில், பிரமதேவரால் கொடுக்கப் பட்ட விருஷபம் என்றறிக.

மூவுலகத்தின் நன்மையைக் கோரி அட்டதிக்குப் பாலர்கள் முதலான தேவர்களுக்குத் தன் மக்களைச் சுரபி அளித்தருளினாள். தேவ அரசனான இந்திரனுக்கு ஷுஷ்டுதையையும், யமனுக்குக் கபிலையையும், வருணனுக்கு ரோகிணியையும், அளகாபுரி மன்னனான குபேரபகவானுக்கு சர்வகாமதுர்கையையும் சுரபியானவள் கொடுத்தாள். இவற்றின் சந்ததிகள் உலக நன்மைக்காகப் பூமி முழுவதும் வியாபித்து, அமிர்தமாகிய க்ஷீரத்தை ஜனங்களுக்கு நிறையக் கொடுத்துக் காப்பாற்றுகின்றன. உலகில் உதித்துப் பரவும்பொழுது இச்சந்ததிகள், பொன்னிறமும், வெள்ளி நிறமும், புரசம்பூ நிறமும், சந்திரகிரணம் போன்ற நிறமும், கருநிறமும், பழுப்பு நிறமும், சிவப்பு நிறமும், நீல நிறமும், கபில நிறமுமாகத் தோன்றின. இப்படிப் பல நிறங்கொண்டு ஜனங்களுக்கு ஆகாராதிகளைக் குறைவின்றித் தந்து மக்களின் தேகாரோக்கியத்தைக் காப்பாற்றி வருகின்றன. யாவற்றினும் கபில நிறப்பசுதான் மிகவும் சிலாக்கியமானது என்று கூறப்படுகிறது.

பசுக்களின் அங்கங்களில் எல்லா உலகங்களும், தேவதைகளும் வசிப்பதாக எல்லா சாஸ்திரங்களிலும், புராணங்களிலும் முரண்பாடின்றிக் கூறப்படுகிறது.

கண்களில் சந்திரனும் சூரியனும், கண்களிடையில் பரமசிவனும், மூக்குத் துவாரங்களில் முருகனும், கணேசரும், மத்தகத்தில் தீர்த்த ராஜாவும், இரு கொம்புகளில் காலனும் இந்திரனும், மார்பில் திருமாலும், இடது முன் கண்டத்தில் (தாடையில்) கலைமகளும், கீழ்ப்பக்கம் ராகுவும், மேல்பக்கம் கேதுவும், முன்னங்கால் நடுப்பூட்டுக்கு மேல் அங்காரகனும் அதனடியில் சனீசுவரனும் அதற்குமேல் சுக்கிரனும், சுக்கிரனுக்கு மேல்பக்கம் புதனும், கொண்டையில் பிரும்மாவும், அதன் கீழ்ப்பக்கம் குருவும், வலதுகாலின் முன்பக்கத்தில் பைரவரும், இடது காலில் அனுமானும், வலதுகால் நடுப்பூட்டுக்குக்கீழ் விந்திய பர்வதமும், வயிற்றினிடையில் பூமிதேவியும், அடிவயிற்றில் சனக, சனந்தன, சனாதன, சனத்குமாரர்களும், மடிக்கு மேல்பக்கத்தில் க்ஷீரசாகரமும், பின்னங்கால் சப்பைக்கு மேல்பாகம் பரத்துவாசரும், பெண்குறியில் இலக்குமியும், அதன் கீழ் கங்காதேவியும், இடது பின்னங்காலில் துரோணாசல பர்வதமும், வலது பின்னங்காலில் மகேந்திர பர்வதமும், துடையில் நாரதரும், அடிச்சப்பையில் விஸ்வாமித்திரரும், வாலின் குஞ்சத்தில் நிதனரும் (யமன்), வால் மேல் பாகத்தில் நாகராஜாவும், மற்றுமுள்ள ஒவ்வொரு ரோமங்களிலும் சகல தேவர்களும் முனிவர்களும் வசிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் பசுக்கள் புனிதமான தன்மையுடையன என்று யாவராலும் பூஜிக்கப்படுகின்றன. ஓர் பசுவைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, எல்லா உலகங்களையும் சுற்றிவந்த பலனை அடைந்து, அகலிகையைக் கௌதம மகரிஷி அடைந்த கதை பிரசித்தமானது.

கைலாயத்தில் சிவபெருமான் முன்னிலையில் சதாகாலமும் விருஷபராகிய நந்தீசர் காவல் காத்துக்

கொண்டிருக்கிறார். அவருக்குத் துணையாகப் பக்கத்தில் கபில நிறமுள்ள நந்தை, கருநிறமான சுபத்திரை, வெண்ணிறமான சுரபி, தாமிர நிறமான சுசீலை, தூம்ர (புகை) நிறமுள்ள சுமனை என்று ஐந்து பசுக்கள் வசித்து வந்தன. மகேசுவரர் உலகத்தில் உள்ள மக்களிடம் அன்புகூர்ந்து அப்பசுக்களை பூலோகத்தில் பிறக்கும்படி அருள்கூர்ந்ததினால்தான் அவைகள் பாற்கடலில் பிறந்து, இவ்வுலகில் வாழும் எல்லா ஜீவர்களுக்கும் தாய்போல் பல வளங்களைக் கொடுத்து [illegible]யும் வளர்த்து வருகின்றன.

முன்பு ஒரு யுகத்தில் அசுரர்களும் தேவர்களும் சேர்ந்து அமுதத்திற்காக வாசுகி என்னும் பாம்பைக் கயிறாகவும் மந்தரம் என்னும் மலையை மத்தாகவும், உபயோகித்துத் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது, அத்திருப்பாற் கடலினின்றும் கற்பக விருட்சம், ஐராவதம், கௌஸ்துப மணி, இலக்ஷுமி, அழகிய அசுவம், காமதேனு முதலியன உண்டானதாகவும், இவற்றுள் காமதேனு இந்திரனுக்கு, அவனுடைய தவச் சிறப்பை மெச்சிக் கொடுக்கப்பட்டது என்றும், அக்காமதேனுவிடமாக மானிடர், பறவை, விலங்கு, ஊர்வன, மரம், செடி முதலியவைகள் உண்டானதாகவும், தெய்வ, மனித வகைகளுக்கு எல்லா சுகங்களும் அளிப்பதாகவே பிரம்மதேவர் காமதேனுவை மானஸீகமாகப் படைத்து, தேவேந்திரனுக்குக் கொடுத்ததாகவும் வேதங்கள், புராணங்கள் முதலிய நமது சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது.

பொதுவாக நோக்குங்கால், கடவுளால் புவியில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாவித ஜீவராசிகளிலும் பசுக்களே முதன்மையானவை என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இக்காரணம் பற்றியே பண்டைக்காலம் முதல் இந்துக்கள் பசுக்களைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர். அதை சேவிப்பவர்களுக்கு இம்மை மறுமையில் துக்கமே கிடையாது என்றும் நம்பப்படுகிறது.

ஆயிரக்கணக்கான புராதன நூல்கள், இத்தகைய சேவையின் பலனைப்பற்றியும் பசுக்களைப் பூஜிப்பதினால் கிடைக்கும் நன்மையைப் பற்றியும் மிகுதியாகக் கூறியுள்ளன. பசுக்களைத் துன்புறுத்தினாலும், அலட்சியம் செய்தாலும், நரகவாசம் உண்டாகுமென்று ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன. இன்றும் நாளையும் பக்தியுள்ள இந்து, காலையில் எழுந்தவுடன் பசுக்களைப் பார்த்து நமஸ்கரிக்கின்றான். கெட்ட கனவு கண்டால் பசுக்களின் பெயரைச் சொல்லி வணங்கினால் எல்லாக் கெடுதிகளும் நீங்குமென்று நம்பப் படுகிறது. பசுக்கள் தெய்வத்தன்மை பொருந்தியவை யாகையால் ஆலயங்களில் நடக்கும் பூஜை சமயங்களில் பசுவையும், இடபத்தையும் ஆண்டவன் முன்னிலையில் நிறுத்தி ஆராதனை செய்கிறார்கள். இக்காலத்திலும் ஜனங்கள் தினம் தினம் பசுவைக் குளிப்பாட்டிக் குங்குமம், புஷ்பம் அணிவித்து, வலம்வந்து வணங்குவதை நாம் காண்கிறோம். அநேக தனவந்தர்கள் இல்லங்களில் தினம் அதைப்பூஜை செய்கிறார்கள். அதனால் வற்றாத செல்வத்தையும் அனுபவிக்கிறார்கள். இன்னும் பலர், கொஞ்சம் புல்லையோ அகத்திக்கீரையையோ தினம் அல்லது குறிப்பிட்ட விசேஷ காலங்களில் பசுக்களுக்குத் தங்கள் கையால் கொடுத்து உபசரிப்பதை நாம் காண்கிறோம். கோயில்களில் அபிசேகத் திரவியங்களில் பசுவினிடம் உண்டான பால், தயிர், நெய் இவைதான் முதன்மை ஸ்தானம் பெற்று இருக்கின்றன. கிராமங்களிலும் பெரிய நகரங்களிலும் மாடு குடிக்கத் தண்ணீர்த்தொட்டி, குளம் முதலியவைகள் ஏற்படுத்தியிருக் கிறார்கள். ஊர் மாடுகளுக்காகப் பொலிகாளைகளை அநேகர் வாங்கிக் கோயில்களுக்கு விட்டிருப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். பசுக்களின் சாணம் இந்துக்களின் வீட்டில் எல்லாச் சடங்குகளிலும் சுத்தம் செய்வதற்காக உபயோகப்பட்டு வருகின்றது. குழந்தைகளில்லாத இந்துக்கள் குறிப்பிட்ட தினங்களில் பசுவைக் குளிப்பாட்டி அலங்கரித்து கிருஷ்ண பகவானுடைய பெயரை உச்சரித்து பிரதட்சணம் வந்து நமஸ்கரிப்பார்களானால் புத்திர சந்தானம் உண்டாகும் என்ற நம்பிக்கை இன்றும் நிலவி வருகிறது. மாட்டுக்

கொட்டிலில் வாரம் இருமுறை சாம்பிராணி தூபம் போடுவதும் நம்மிடம் வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. விலக்கான ஸ்திரிகள் மாட்டுக் கொட்டில் பக்கம் போவது பெரிய தவறு என்றும் எண்ணப்படுகிறது. மேற்சொல்லியபடி பசுக்களின் தொண்டை ஆற்றினால் மக்களுடைய பாவம் நீங்கி, சகலவிதமான கெடுதிகளினின்று விடுவிக்கப்படுவர். ஞான சித்தியை அடைவர். எந்தக் காரியமும் கைகூடி எல்லாவிதமான செல்வங்களையும் அடைவர். அவர்களுடைய சந்ததிகள் சேமமாய் வாழ்வர். மக்கட்பேறு இல்லாதவர்கள் மக்கட்பேறு பெற்று தீர்க்காயுளுடன் வசிப்பார்கள் என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. கன்று போடும் சமயத்தில் 'உபயதோமுகி' என்று சொல்லப்படும் இருபக்கமும் தலை உடைய பசுவைத் தரிசித்து வலம் வந்து வணங்கிப் பிரார்த்தித்தால் சகல பாவங்களும் நீங்கிச் சுவர்க்கம் சேருவர் என்று கருதப் படுகிறது. பூமியில் பிறந்ததுமுதல் ஒரு புண்ணியமும் செய்யாத பாமரர்கள் கூடப் புண்ணிய லோகத்தை அடைவார்கள் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

இதைத் தவிர பசுக்களைத் தானம் செய்தால் நானாவித இகபர சுகங்களையும் அடைவார்கள் என்று புராணங்களும், சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்றன. கோதானம் செய்யும் பொழுது இன்னின்ன லட்சணம், வர்ணம், தேக அமைப்பு கொண்ட பசுக்களை இவ்வித காலங்களில் தானம் செய்தால் நன்மை பயக்குமென்று விவரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிரக பலம் குறையும் காலத்தும் கிரக உபாதை ஏற்படும் காலத்திலும் வியாதி வந்தடையும் சமயங்களிலும் எந்தவிதமான பசுக்களை எந்தெந்த அலங்காரத்துடன் யாருக்கு எவ்விதம் தருதல் வேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்விதம் இன்றும் இந்துக்கள் பயபக்தியுடன் கோதானம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது யாவருமறிந்த உண்மையே. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பசுக்கள் மேய்வதற்காகக் கிராமத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு குரோசம் (கூப்பிடு தூரம்) வரையில் உள்ள இடத்தை இருபுறமும் உயரமான வேலி

அடைப்பு அடைத்து புல் வளரவிட வேண்டுமென்று நமது தர்ம சாஸ்திரங்களும் அரசியல் நூல்களும் கூறுகின்றன. வட இந்தியாவில் ஸ்ரீ பரந்தாமனாகிய கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் லீலை சம்மந்தப்பட்ட இடங்களாகிய மதுராபுரி, பிருந்தாவனம், கோகுலம், துவாரகை, பூரி முதலிய புண்ணிய ஸ்தலங் களிலும், அநேக பட்டணங்களிலும், பசுவை விரட்டு வதில்லை, அடிப்பதுவுமில்லை. எவ்விதமான தீங்குகள் அவைகள் இழைத்தாலும் அவற்றை இம்சிக்காமல் விலக்கி அனுப்பிவிடுவார்கள். இவ்வாறாக இந்துக்களின் மனதில் ஒரு புனிதமான இடத்தை இப்பசுக்கள் அடைந்து இருப்பது வியக்கத்தக்கதல்ல. உலகிலுள்ள எவ்விதமான ஆகாரப் பொருளைக் காட்டிலும் பால், தயிர், நெய் இம்மூன்றைத்தான் நம்நாட்டு வைத்திய நூல்களும் மேல்நாட்டு வைத்திய நூல்களும் அதிசிரேஷ்டமாகக் கருதுகின்றன. மேற்கூறிய அனுபவ உண்மையினால் ஒருவன் பசு ரட்சித்தல் சம்பந்தமாய் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஊக்கமும் அக்கரையும் காட்டி வருகிறானோ அவ்வளவும் அவனுக்குத் தனிப் பெருமையையும் நன்மையையும் கடைசியில் பரலோகத்திற் கான புண்ணியத்தையும் கொடுக்கும் என்பது நிச்சயம். பசுக்களை ஒழுங்கான முறையில் காப்பாற்றுவதால் மக்கள் அவைகளிடமுண்டாகும் ஆரோக்கியம் தரத்தக்கதான பால், தயிர், நெய் முதலான ஆகாராதிகளை அடைந்து தன் இனத்தாரின் உடல் நலனை அதிகரிக்கச் செய்கிறார்கள் என்பது பிரத்தியட்சமான உண்மை. இதுபற்றியே நமது பெரியோர்கள் உலகத்தாருக்கு வழி கூறுமிடத்து 'வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்' என்றனர். இதன் பொருள் என்னவெனில், நமது மக்களுக்குக் கல்வியைக் கொடுத்து மனதைத் திருத்தும் அந்தணர்களும், நமது உடலை வளர்க்கும் பாலைக்கொடுக்கும் பசுக்களும், நமது இடையூறுகளைப் போக்கி இஷ்ட சித்திகளைக் கொடுக்கும் தேவர்களும் வாழட்டும் என்பதாகும்.

அநேக ஆயிரமாண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்டு நாகரீக மடைந்த கிரேக்கர், அசீரியர், எகிப்தியர், ரோமர் முதலானவர்களின் புராண காவியங்களிலிருந்து அவர்களும் பசுக்களையும் இடபங்களையும் தெய்வமாகக் கொண்டாடிக் கோயில் முதலியவைகளையும் கட்டுவித்தார்கள் என்பது தெளிவாக விளங்குகிறது. ஆகையால் ஆதிகால முதற்கொண்டு, இந்துக்களிடையே மட்டுமல்லாது, உலகத்தில் பழமையாக ஏற்பட்டிருந்து இப்பொழுது அழிந்துபோன மேல்நாட்டுப் புராதன ஜாதியினரும், பசு, காளை முதலானவைகளைக் காப்பாற்றி மேன்மையாக நடத்தி வந்தார்கள் என்றால், பசுக்களின் சிறப்பு எப்படிப்பட்டது என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

புராணங்கள் கூறும் உண்மை எவ்விதமாயினும், நாம் நடைமுறையில் கண்கூடாகக் கண்டு நேரில் அனுபவிக்கும் உண்மை யாதெனில், எல்லாவிதமான ஆகாராதிகளைக் காட்டிலும், பாலும் அதன் உபபொருள்களாகிய தயிர், நெய் முதலானவைகளும் நம் தேகத்தை நன்கு காத்து வருகின்றன என்பதுதான். பாலில் எல்லாவிதமான புஷ்டி தரக்கூடிய சத்துக்களும் ஒருங்கே கூடியிருப்பதாக உணவுப்பொருள் நிபுணர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். ஆகையினால் நாம் பசுக்களைக் காத்து அதனால் பிரதிப் பிரயோஜனமடைய வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஒவ்வொருவரும் ஏற்றுக் கொண்டு அங்ஙனம் நடந்தோமானால், நம் நாட்டில் சமீப காலமாக வலிமையில் நலிவடைந்து வரும் பசுக்களை மறுபடியும் தேஜசுடன் கூடியதும் சர்வாபீஷ்டங்களைத் தரக்கூடியதுமான புராண காலத்துப் பசுக்களைப் போல் செய்யக்கூடும் என்ற நிச்சயத்தை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதே.

அத்தியாயம் - 2

பசு, எருமை இவைகளின் உபயோகங்கள்

பசுக்களினால் மானிடவர்க்கத்திற்குப் பால், தயிர், நெய் முதலிய ஜீவசத்துப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. பால் மக்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியம் என்பது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். பாலில் உடல் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய போதுமான எல்லாவித ஜீவசத்துக்களும் உண்டென்பதை முன்பே கூறியுள்ளோம். சாதாரணமாக, சிசு பிறந்து இரண்டொரு வருடங்கள்தான் தாய்ப்பாலில் வளர்ந்து வருகிறது. அதன்பின் குழந்தைகளைப் பசுவின்பாலில் வளர்க்கிறார்கள். நாகரீகம் முற்றிப்போன இக்காலங்களில், பழங்காலத் தாய்மார்கள் போல் இப்பொழுது முழு ஒருவருடமோ அல்லது இரண்டு வருடங்களோ தாய்ப்பாலை உண்ணவிடுவதில்லை. அதற்குள் பசுவின் பாலையும், உலர வைத்து டப்பிகளில் அடைத்து வரும் பசுவின் பாலையும் கொண்டுதான் வளர்க்கிறார்கள். தாயில்லாக் குழந்தைகள் தாய்ப்பாலுக்குச் சமதையுள்ள பசுவின் பாலினால் வளர்க்கப்படுகின்றன.

தாய் கர்ப்பிணியானதும் அவளும் அவளுடைய கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவும் பசுவின் பாலினால் வளர்ச்சி பெறுகின்றனர். பாலானது தாயின் ரஸதாதுவில் சேர்ந்து குழந்தைக்குப் புஷ்டி தருகிறது. கர்ப்பிணிகளின் ஆகாரத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றது பால், தயிர், நெய், வெண்ணெய் முதலியனவே. ஆகையால் கருவிலுள்ள சிசு, கரு உண்டானதிலிருந்து பாலினால் நல்ல வளர்ச்சிபெற்று வளரக்கூடியது.[1]

மக்களுக்கு உலகத்தில் எல்லாரையும்விடத் தாய்தான் சிரேஷ்டமானவள் என்று சகல நூல்களும் கூறுகின்றன. இப்படிப்பட்ட தாயைவிடப் பசுவே மேலானது என்று

---

1. கர்ப்பிணியின் போஷணை விதியைப்பற்றி சரபேந்திரர் வைத்திய முறை-கர்ப்பிணி பாலரோக சிகிச்சை. (சரஸ்வதி மகால் 3ம் வெளியீட்டின்) முடிவுரையைப் பார்க்க.

வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஒருவன் கர்ப்பத்தில் சிசுவாய் உருவெடுத்த காலம் முதல் அவன் இறக்கும்வரையில் பசுக்களின் பாலினால் வளர்க்கப்படுவதால், சிலகாலம் உட்கொண்ட அன்னையின் பாலைவிடப் பசுவின் பால்தான் அவனுக்கு இணைபிரியாத தாயாக விளங்குகிறது என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. சிசு பிறந்ததும் பசுவினிட முற்பத்தியான கோரோசனையையே முதல் மருந்தாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஏனெனில், அது குழந்தைக்கு சகஜமாக வரக்கூடிய கபக்கட்டைப் போக்கி, அக்கினிபலத்தைக் கொடுத்து, குரலை சுத்தப்படுத்தி, சரிவர மலத்தைக் கழிக்கும் சக்தி வாய்ந்த, குழந்தைகளுக்கேற்ற சாந்தமான மருந்து. எவ்வளவு ஏழையானாலும் ஒவ்வொருவனும் பாலையாவது பால் சம்பந்தப்பட்ட ஆகாரங்களையாவது உட்கொள்ளு கிறான். சிலகாலம் பால் அல்லது பால் சம்பந்தப்பட்ட ஆகாரங்களையே ஒருவன் சாப்பிடாவிடில், அவனுக்கு அநேகவிதமாக பயங்கர வியாதிகள் உண்டாகும் என்று ஆகாரசத்து ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

பாலின் மேன்மையை வைத்திய நூல்களிலும் புராணங் களிலும் வெகுவாக சிலாகித்திருக்கின்றனர். கறந்த சூட்டுடன் கூடிய பால் அமிர்தம் என்றும் கூறப்படுகிறது. அதை உட்கொண்டவர்களுக்கு மூப்புக் கிடையாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சுரபி என்னும் தெய்வப் பசுவின் பாலைக் குடித்ததின் பயனாய் எல்லாத் தேவர்களும் மூப்பு, சாவு இல்லாத வரம் பெற்றார்கள். பராசக்தியாகிய பார்வதி தேவி, பசுரூபமெடுத்துத் திருவானைக்காவென்னும் ஜம்புகேசுவரத்திலும், மதுரையம்பதியிலும், சிவ பெருமானைப் பூசித்துப் பாலபிஷேகம் செய்வித்து, சித்தி பெற்றதாக அவ்வூர்ப் புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து பால் எவ்வளவு மகிமை வாய்ந்தது என்பது தெளிவாகிறது.

பசு என்பது பொதுச்சொல். பசு என்றால் பசுக்களில் பெண் மாட்டிற்கும், எருமை என்றால் எருமையினத்தில்

பெண் எருமைக்கும் பெயர். ஆண் மாட்டிற்குக் காளை, இடபம் என்றும், எருமை ஜாதியில் ஆணுக்குக் கிடா என்றும் பெயர் வழங்கப்படுகிறது. பசுவின்பால் கோயில்களில் அபிசேகத்திற்காகவும், நெய் கடவுள் சன்னிதானத்தில் விளக்கேற்றவும் உதவுகிறது. அநேக மருந்துகளில் பசுவின் பால், நெய், தயிர், வெண்ணெய் இவை உபயோகப் படுகின்றன. இவைகளுக்கு வியாதியைக் குணப்படுத்தும் சக்தியுமிருக்கிறது. நம் நாட்டுப் புராதன வைத்திய சாஸ்திரங்களில் பசுவின்பால் முதலியவைகளைப் பற்றிய குணதோஷங்கள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிக்கின்றன. ஆயுர்வேத, சித்த வைத்திய முறைகளால் தயாரிக்கப்படும் பற்பம் முதலிய உயர்ந்த மருந்து வகைகள் செய்வதற்குப் பசுவின் சாணம் புடம்போட வறட்டியாக உபயோகப் படுத்துவது ஓர் சிறந்த முறையாகக் கையாளப்பட்டு வருகிறது. மருந்துகள் செய்வதற்கு மிகுதியாகப் பசுவின் பாலைத்தான் கையாளுகிறார்கள். எருமைப்பால் கனமாகவும் தூய வெள்ளையாகவும்; பசுவின்பால் சிறிது பீத(மஞ்சள்) நிறங்கலந்ததாகவும் இருக்கும்.

பசுவின் பால் அநேக நோய்களைக் கண்டிக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வெண்ணிறப் பசுவின் பால் பித்த ரோகத்தையும், கருநிறப் பசுவின்பால் சிலேஷ்ம ரோகத்தையும், சிகப்பு நிறப் பசுவின்பால் வாதத்தாலேற்படும் ரோகத்தையும், காராம் பசுவின் பால் எல்லாவித ஈளை, பித்த, நயன ரோகங்களையும் நிவர்த்திக்கும் குணமுடையது. நடைமுறையில் காராம் பசுவின் பாலை அபிசேகத்திற்குத் தவிர வீட்டில் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. ஆனால் வைத்திய சாஸ்திரங்களில் அது மேலாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பசுக்களில் கபிலை நிறப்பசுவே சிறந்ததாக அகத்தியம் முதலிய சாஸ்திரங்களிலும் புராணங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பசுவின் பால் எல்லாவித ரோகங்களையும் போக்கக்கூடிய சக்தியுடையதாகக் கருதப்படுகிறது. கபிலை நிறமென்றால் மங்கலான [illegible] எண்ணப்படும்.

பசுவின் தாயிர், மோர், இவை பித்தம், வீக்கம், பேதி, கிராணி, தேகச்சூடு, வெட்டைச்சூடு, தாகம், செரிப்பின்மை, மந்தக் கோளாறு, இருமல் முதலிய வியாதிகளுக்கு ஏற்றது.

பசுவின் வெண்ணெய், மண்டைச்சூடு, கண் எரிச்சல், புகைச்சல், இவைகளுக்கும், புண்களை ஆற்றுவதற்கும் கண் அஞ்சனத்துக்கும் உபயோகப்படுகிறது. வெண்ணெயைக் கொஞ்சம் காலையிலும் மாலையிலும் சர்க்கரையில் கலந்து உண்டால் சகலவித சூடுகளும் தீரும். பசுவின் நெய் எல்லாவிதக் குடல்நோய், குன்மம், பிரமேகம், புண், அஸ்திசுரம் முதிலியவைகளைக் கண்டிக்கும். முக்கியமாக வெண்ணெயை ஆகாரத்துடன் கலந்து தினம் புசிக்கச் சகலவித பிணிகளும் நீங்கி வனப்பு, சுறுசுறுப்பு, தீபனம், புஷ்டி முதலியவை உண்டாகும். “நெய்யில்லா உண்டி பாழ்” என்னும் தமிழ்ப்பழமொழி மிகப் பொருத்தமானது. மேலும் பசுவின் வயிற்றிலுண்டாகும் கோரோசனை சிறந்த மருந்துகளில் ஒன்றாகும்.

எருமைப்பால் வெண்மையாகவும் பசுவின் பாலை விடக் கெட்டியாகவும் கொழுப்பு அதிகமுள்ளதாகவும் இருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் ஜீரணமாகாது. குழந்தைகளுக்கு எருமைப்பால் அவ்வளவு சிலாக்கியமில்லை. இது வாதத்தை மிகைப்படுத்தும். பால் கனமாக இருப்பதால் பலவித பானங்கள் செய்து குடிக்கப்படுகிறது. எருமையின் மோர் தாகத்தைக் குறைக்கும். சகலவித பேதிக் கிருமிகளையும் நாசம் செய்யும் குணமுடையது. எருமை வெண்ணெயும், நெய்யும் போஜனத்திற்கு மட்டும் நல்லது. மருந்துக்கும் பத்தியம் காப்பவர்களுக்கும் இவைகளைச் சேர்த்தல் தீமையன்றி நன்மை பயக்காதென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

காளைமாடு, எருமைக்கிடா இவற்றின் உபயோகங்கள்:

1. பொலிகாளைகள்

நம்நாட்டிலுள்ள கிராமங்கள், கோயில்களைச் சுற்றித்தான் உண்டாயின. கோயில் இல்லாத கிராமமே

கிடையாது என்றும் சொல்லலாம். செல்வம், நாகரீகம், வளம் எல்லாவற்றிற்கும் கோயிலும் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுமே பிறப்பிடம். பண்டைக்காலம் முதல் இந்நாட்டில் சிறந்த இனக் காளைமாடுகளைக் கோயிலுக்கு விட்டு விடுவது வழக்கம். ஆலயங்களில் நடக்கும் பூஜை, புறப்பாடு முதலியவைகளில் கலந்துகொள்வதற்கும், அவ்வூரிலுள்ள பசுக்களுக்குக் காளைகளாகப் பயன்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனும், பொலிகாளைகளைக் கோயிலுக்கு விட்டு வந்தார்கள். இப்பொலிகாளைகளினால் பல்லாயிரக்கணக்கான பசுக்கள் பயன்பட்டுப் பசு இனம் விருத்திக்கு வந்திருக்கிறது. பரமசிவனுடைய வாகனம் ரிஷபமானதால் கோவில் காளைகளை இடபம் என்று கூப்பிடுகிறார்கள். இக்காளை மாடுகளையும் உழவு, வண்டி, ஏற்றம் முதலியவற்றிற்கு உபயோகப்படுத்துவது பொல்லாத பாபம் என்றும் பொலி உபயோகத்தைத் தவிர வேறு எவ்வித வேலைக்கும் பயன்படுத்தலாகாது என்றும் சாஸ்திரங்களில் காணப்படுகிறது. அக்காலத்தில் பொலிமாடுகளுக்குத் தனி அந்தஸ்தும் செல்வாக்கும் இருந்தது.

இதைத்தவிர கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் அரசாங்கத்தார் அநேக பொலிகாளைகளைப் பொது உபயோகத்திற்காக வைத்திருக்கிறார்கள். மக்கள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பொலிகாளைகளின் பேரில் கவனஞ்செலுத்தி விருத்தி செய்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு பசு இனங்கள் மிகப்பெருகி நாட்டுச் செல்வத்தையும், ஜனங் களின் சுகத்தையும் விருத்தி செய்யும். பொலி காளைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொழுது அவைகள் சுத்தமான இனத்தைச் சேர்ந்ததாகவும் நல்ல லட்சணமுள்ள தாகவும், விரை எடுக்காமலும், காய் பிடிக்காமலுமிருக்கிற காளைகளை விரும்பவேண்டும். சாதாரணமாக நாற்பதுக்கு மேல் ஐம்பது பசுக்களுக்கு ஒரு பொலிகாளை இருத்தல் தரமானது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒன்று அல்லது இரண்டு காளை இருக்கவேண்டியது அவசியம். சிறிய கிராமத்தில் தனியாக வைத்துப் பராமரிக்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் பக்கத்து

கிராமங்களின் உதவியை நாடி ஒரு காளையை வாங்கிப் பொதுவாக உபயோகித்துக் கொள்வது நலம். அக்காளையானது பொதுச்சொத்தாக இருக்கும். வேண்டும் போது யாவருக்கும் பயனளிக்கும்.

நிறைய பால் கறக்கும்படியான பசுக்களுக்கும், உழவுக்கும், வண்டிக்கும், ஏற்ற காளைகளுக்கும் பொலி காளைகளே காரணமாக இருப்பதால் பொலிகாளைகளை வாங்கும்போது சில விசேஷ அமைப்புகளைக் கூர்ந்து கவனித்துத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். முதலில் அக்காளை நல்ல வமிசத்தைச் சேர்ந்ததா என்பதை நிச்சயிக்க வேண்டும். திடமான முறுக்கேறிய சதைகளுடன் கூடிய முன்னங்கால், தோள்பட்டைகளும், சுத்தமான கால்களும், சிறிய இடுப்பும், உறுதியுடன் கூடியதும் வெடிப்பில்லாத குளம்புகளுடையது மான பின்னங்கால்களும், இருக்கவேண்டும். காளைகளை குறைந்தது 2½ வருஷம் வரையில் உபயோகிக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால், சீக்கிரம் அதன் வளர்ச்சி குறைந்து, குட்டையாகவும், பின்னர் சரியான பலன் தரக்கூடாததாகவும் ஆகிவிடும். சாதாரணமாக 3 ½ -யிலிருந்து 4 வருஷத்தில் காளை முறுக்கான பருவமடையும். அப்பொழுது வருஷம் 1-க்கு 60-திலிருந்து 80 முறை பணி செய்யக்கூடிய திறமை யுடையதாகும். சில காளைகள் 100 முறை பணி செய்விக்கப் படுகின்றன. இது உசிதமில்லை. பொதுவாக கனத்த காளைகளைவிட மெல்லிய உடலையுடைய காளைகள்தான் பொலிதலுக்கு ஏற்றது. அதிகமான பொலித லாலும் நெடுநாள் பொலிதலில்லாமல் இருப்பதாலும், அவைகளின் ஆயுளுக்கும் பீஜ நரம்பு களுக்கும் கெடுதி ஏற்படும். தினம் காலை மாலை ஒரு மணி நேரம் கட்டாந்தரை ரஸ்தாவில் நடத்தி உடற்பயிற்சி கொடுத்தால் உடலிலுள்ள அனாவசிய மான கொழுப்புக் குறைந்து காளை சுறுசுறுப்பாகிப் பொலிதலுக்கு ஏற்றதாகும். சரியான உடற்பயிற்சி இல்லாவிடில், காளை மந்தமாகி, ஜீரண சக்தி குறைந்து பொலிதலுக்கு இணங்காததாகும். பொலிதலுக்கு, காளைகள் இரண்டரை வருடம் முதல் எட்டு வருடம் வரையில்

பிரயோஜனப்படுகின்றன. ஒரு பொலிகாளையை ஒரே இடத்தில் மூன்று அல்லது நான்கு வருடத்திற்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. தன் வமிசத்துடன் சேர்ந்தால், இனம் கெட்டு, பொலிதலுக்குத் தகுதியற்ற காளைகளும் பிறக்கும். காளை மாடுகளுக்கு ஏற்பட்ட விதிகளே எருமைக் கிடாக்களுக்கும் பொருந்தும்.

2. இதர உபயோகங்கள்

பொலிகாளையைத் தவிர உழவு மாடுகளும், பாரம் சுமக்கும் வண்டி மாடுகளும் உண்டு. நம் நாட்டில் ஆகார உற்பத்தியைப் பெருக்கி மக்கள் திருப்தியுடன் வாழவேண்டுமானால் உழவுத்தொழில் உயரவேண்டும். காளை மாடுகள் நல்ல சக்தியுடையனவாயும் களைப்பின்றித் தொண்டாற்றும் வல்லமையுள்ளதாகவும் இருந்தால்தான், உழவுத் தொழில் வளரும். உழவுக்கும் மற்ற உபயோகத்திற்குமான காளை மாடுகளின் விதையை அடித்துவிடுவது வழக்கம். அவ்வாறு காய் பிடித்தால், மாடுகள் வேலைக்குதவும். வண்டிகளில் சவாரி வண்டி, சுமை வண்டி என்பவைகளைத் தவிர, பந்தய வண்டிகளென்ற பிரிவுகளுமுண்டு.

நம்நாட்டு கிராமங்களில் மாட்டு வண்டிப் பந்தயம் நடத்துகிறார்கள். பந்தயத்திற்காகவே தனி ஜாதி மாடுகளைத் தயார் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். பந்தய வண்டிகளுக்கு "ரேக்ளா" வண்டி அல்லது "கேணி" வண்டி என்று பெயர். ஒரு காலத்தில் அநேக கிராமங்களில் இவ்வகைப் பொழுது போக்கு மலிந்து கிடந்தது. ஆனால் சிறிது சிறிதாக இக்கலை குன்றி க்ஷீணித்துவிட்டது. அதனுடன் "ரேக்ளா"வுக்கென்றே உற்பத்தியாகும் தனி ஜாதி மாடுகளும் மறைந்துகொண்டு வருவது வருந்தத்தக்கது.

மாடுகளின் சாணம், மூத்திரம் இவைகள் வயலுக்குச் சிறந்த உரமாக உபயோகப்படுகிறது. எருவாராய்ச்சியாளர்கள் மாடுகளின் கழிவுப்பொருள் மிகவும் உயர்ந்த எரு என்றும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய இவ்வுரத்தை மக்கள் சரியான

முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வதில்லை என்றும் குறை கூறுகின்றனர். கிராமங்களில் அடுப்பெரிக்கச் சாணியாலான வறட்டியை உபயோகிக்கின்றனர். இவ்விதம் விறகுக்குப் பதிலாக உபயோகப்படுத்தாமல் நிலத்துக்கு எருவாகக் கொண்டால் வீணாகப் போகும் பொருளால் உணவுப் பொருள் உற்பத்தியைப் பதின்மடங்காக்கலாம்.

பசுக்கள் உயிருடனிருக்கும்பொழுது நமக்குப் பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய், எரு முதலிய சிறந்த பண்டங்களைக் கொடுத்தும், எருதுகள், ஏர், கபிலை ஏற்றம், சுமை வண்டி, வாகனம் முதலியவைகளை இழுத்தும் பொருமையாகச் சேவகம் செய்கின்றன. அவைகளிறந்த பிறகும் மனிதனுக்குப் பயன்படுகின்றன. அதன் தோல் பல வேலைகளுக்கும், எலும்பு, சர்க்கரை சுத்தம் செய்யவும், நிலங்களுக்கு எருவாகவும், கொம்பு, குளம்புகள் பசை முதலியவைகளுக்கும், கொழுப்பு, மசை, மெழுகுவர்த்தி செய்யவும் உபயோகப்படுகின்றன.

அத்தியாயம் - 3

மாடுகளின் தேக அமைப்பு, லட்சணம், வர்ணம், சுழி முதலியன

மாட்டின் ஆயுள் சுமார் 20திலிருந்து 22 என்று சொல்லுவதுண்டு. நான்காவது வருஷம் பூரண வளர்ச்சி பெற்று வேலை செய்ய ஏற்றதாகிறது. பன்னிரண்டு வருடம் உழைத்து, அதன்பின் பலங்குன்றி விருத்தாப்பியம் அடைகிறது. மூப்படைந்த காளை மாடுகளிடம் வேலை வாங்கக்கூடாது.

பற்கள்

பிறந்த கன்றுக்கு இரண்டு பற்களுண்டு. முப்பது நாட்களுக்குள் 8 பற்கள் முளைத்து, 8 மாதம் கழித்து, இப்பாற்

பற்கள் விழ ஆரம்பித்து, ஒன்றரை வருடத்தில் எல்லாப் பற்களும் விழுந்துவிடும். இதற்குத்தான் பல்படாத கன்று என்று பெயர். இரண்டு வருடம் நிரம்பியதும் இரு பற்கள் வரும். பிறகு பிரதி வருடத்திற்கு இரண்டு பற்களாக முளைத்து, ஐந்தாவது வயதுக்கு எட்டுப்பற்களும் நிரம்பி விடும். நான்கு பல்லுடைய மாடுதான், வேலைக்குத் தகுதியான முழு வளர்ச்சி பெற்றதாகும். ஆறுபல், எட்டுப்பல் வந்ததற்கு "கடைஒத்த மாடு" என்றும், வயது அடைந்த மாடு என்றும் பெயர். வயது பத்து நிரம்பியதும் பற்கள் தேய்வடைந்து குறைந்துகொண்டே வரும். அப்பொழுது கிழத்தனம் ஆரம்பித்துவிட்டது என்று ஊகிக்கலாம்.

சிலர் பசுக்களின் கொம்புகளில் காணும் வரம்புகளைப் பார்த்து மாட்டின் வயதை நிர்ணயிப்பார்கள். ஒவ்வொரு கன்றின் ஈத்துக்கு ஒரு வரம்பு கட்டும் என்றும், அதிலிருந்து பசுவின் வயது என்னவென்று சொல்லக்கூடும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வரம்புப் பரிபாஷையினால் நிச்சயமாக மாட்டின் வயது சொல்வது கஷ்டம்.

காளை மாடுகள் வயதைப் பல்லைப்பார்த்தும் குளம்பு வளர்ச்சியைச் சோதித்தும் சொல்லக்கூடும். பொலிகாளை மாடுகள் இரண்டரை வயது முதல் சுமார் எட்டு வயது வரையில்தான் பயனளிக்கவல்லது.

நல்ல தேக அமைப்புள்ள மாடுகள்

1. மிருதுவான சிவந்த நாக்கு, அண்ணம், சிறிய நேராக உள்ள காதுகள், ஒடுக்கமாக நன்கு அமைந்த வயிறு, சிவந்த வலிவான குளம்புகள், வன்மை பொருந்திய மார்பு, கொழுத்த கொண்டை, மிருதுவான மயிர், மெல்லிய சிவந்த கொம்புகள், பூமிவரையில் தொங்கும் பருமனில்லாத வால், சிவந்த கடைக்கண்கள், நிதானமான சுவாசம், பலமுள்ள தோள்பட்டைகள், சிறிய பின்துடைகள், மெல்லிய அலைதாடி முதலானவை இருந்தால் விரைவாய்ச் செல்லக் கூடிய நல்ல மாடுகளாம்.

2. மாட்டின் இடப்பக்கத்தில் சுழித்தரோமங்கள் இடம்புரியாகவும், (counter - clockwise) வலப்பக்கமுள்ளவை வலம்புரியாகவும் (clockwise) கணுக்கால்கள் மானின் கணுக்கால்களைப் போலவும் வெண்ணிறக் குளம்புகளும், வெண்ணிற வால்குஞ்ச மயிருடைய மாடுகள் மிகச் சிறந்தவையாகும்.

3. நீர்க்குமிழியொத்த கண்கள், வெடிப்பில்லாத குளம்புகள், அடர்த்தியுள்ள இமை மயிர்களுள்ள மாடுகள் சுலபமாகச் சுமை தாங்கும்.

4. நாசியின் நுனிகளில் மடிப்புள்ளதாயும், பூனை முகமும் மல்லிகை அல்லது தாமரை நிறம் உடம்பின் வலப்பக்கம் படர்ந்தும் உள்ள மாடுகள் அசுவ வேகமுடையவை.

5. காய்கள் சமமாக நீண்டு தொங்கிக்கொண்டும், வயிறு, ஆட்டின் வயிறு போலவும், மார்பு குறுகியும், பின்பட்டை குறுகியுமிருந்தால் நிச்சயமாக நிறைய பளுவைத் தூக்கிக் கொண்டு குதிரைக்குச் சமமாக ஓடவல்லது.

6. வெள்ளை மாடுகளுக்கு, பழுப்பு நிறக்கண்களும், தாமிர வர்ணக் கொம்புகளும், விசாலமான வாயும் இருந்தால் அவைகளுக்கு "அன்னம்" என்று பெயர். அது சேமம், அதிருஷ்டம் இவைகளைத் தரத்தக்கது.

7. பூமி வரையில் தொங்கும் வாலும், சிவந்த கண்களும், கொம்புகளும், விசாலமான "கொண்டையும்" வெண்ணிறம் மஞ்சள் நிறங்கலந்த மேனியுமிருந்தால், உடையோனைப் பெருஞ் செல்வந்தனாக்கும்.

8. நான்கு கால்களில் ஏதேனும் ஒரு கால் வெண்மையாயிருந்தாலும், அவைகளை நல்ல ஜாதி மாடுகள் என்று சொல்லுவார்கள்.

உசிதமில்லாத தேக அமைப்புள்ள மாடுகள்

1. கண்களில் நீரும், பீளையும் வடிந்துகொண்டு அழுக்கடைந்த கண்களும், ஆட்டம் கொடுத்தும், சிவப்பும் கருப்பு நிறமும் கலந்த கொம்புகளும், கழுதையின் நிறமும், நாலு, ஏழு, பத்துப் பற்களும்,தொங்கும் தலையும், தடித்த குட்டைக் கழுத்தும், வெடித்த குளம்பும், கறுத்து நீண்ட நாக்கும், குறுகிய கனத்த கணுக்கால்களும், மாபெருங் கொண்டையும், தெம்பில்லாத உடலும், இருக்கவேண்டிய எண்ணிக்கைக்கு மேலுள்ள உறுப்புகளும் அமைந்திருந்தால் தீமை பயக்கும் மாடுகளாகும்.

2. பருத்து அதிகமாகத் தொங்கும் காய்களும், நரம்புகள் நிறைந்த மார்பும் கன்னமும், மூன்று தாரையாக மூத்திரம் பெய்வதும் உள்ள மாடுகள் பயனற்றவை.

3. மேனி முழுமையும் பழுப்பும், கருஞ்சிவப்பும், கருமையான நாக்கும், அண்ணமும், உதடுகளும், சதா பெருமூச்சு விடுதலும் உள்ளவை நல்ல மாடுகளல்ல.

4. அளவுக்குமேல் சாணம் போடுவதும், மிகப் பெரியதான குறியும், கொம்புகளும், வெண்ணிற வயிறும், புள்ளிமான் நிறமும் உள்ளவை கெட்டவைகள். அவைகள் வீட்டில் பிறந்தாலும் வைத்துக்கொள்ளத் தகுதியற்றவை.

5. தேக முழுவதும் புள்ளிகளும், கருஞ்சிவப்பு நிறமும், புகை வர்ணமும், பூனையின் கண்கள் போன்ற விழியுமிருந்தால் நன்மை தரக்கூடியதல்ல.

6. சேற்றில் வைத்த கால் எவ்விதம் இழுக்கப்படுமோ அவ்வித நடையும், நடுக்கமுள்ள கண்களும், பலமில்லாத கழுத்துமுள்ள மாடுகள் பளுவை நன்கு சுமக்காது. சேவகமும் செவ்வனே செய்யாது.

மாடுகளின் நிறம்

மாடுகள் பல நிறங்கொண்டவை. அவைகளில் பிரசித்தமானவை சிவப்பு, மஞ்சள், வெண்மை, தாமிரம், கருப்பு, தூம்ரம் அல்லது சாம்பல் நிறம் என்பவையே. புராணங்களில் கூறப்படும் பசுக்களில், நந்தை கபில நிறமும், சுபத்ரை கரு நிறமும், சுரபி வெண்ணிறமும், சுசீலை தாமிர வர்ணமும், சுமனை தூம்ர வர்ணமும் உள்ளவை என்பது ஏற்கனவே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யாவற்றிலும் கபில நிறந்தான் மிகவும் மேலானது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நதிகளில் கங்கை எவ்விதம் உயர்ந்ததோ அவ்வாறு பசுக்களில் கபில நிறப் பசுக்கள் மேன்மையுடையன. தவிர இவ்வைந்தின் உப வர்ணங்கள் பல உள்ளன. புகை நிறம், தண்ணீர் நுரை நிறம், காற்றில் பறக்கும் தூசி நிறம், பொன்னிறம், வைக்கோல் போன்ற மங்கிய நிறம், பசுமை நிறம், வெள்ளைக்கம்பளி நிறம், இப்படி அநேகக் கிளை வர்ணங்களுமுண்டு, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிறங்களிருந்தால் அதற்கு "மறை" என்றும் பெயர். கண், மூக்கு, கால்கள், கொண்டை, முதுகு, கணுக்கால் இவ்விடங்களில் மங்கின கருநிறமிருந்தால் "மயிலை" விழுந்த மாடு என்று சொல்வதுண்டு. எருமைகள் சுத்தக் கருநிறமும், மங்கின கருஞ்சாம்பல் வர்ணமுமுள்ளவை.

மாடுகளின் சுழிகளும் அவைகளின் பலாபலன்களும்

மாடு வாங்கும்பொழுது சுழிகளைத்தான் முதலில் கவனிக்கவேண்டும். சுழிகளைப்பார்த்து, நல்ல சுழிகளில்லா விட்டாலும், கெட்டசுழிகளில்லாத மாடுகளாகத்தான் எந்த இந்துவும் மாடு வாங்குகிறான். கோயிலுக்கு விடும் மாடுகளுக்குச் சுழி பார்ப்பதில்லை. சாஸ்திரப்படி நோக்கின், கோயிலுக்கு விடும் மாடுகள் சுத்தமாகவும் எல்லா லட்சணங்களும் கூடியவையாகவும் இருத்தல் தேவை. ஆனால் நடைமுறையில் கெட்ட சுழிகளுள்ள மாடுகளைத் தான் நாம் பொதுவாகக் கோயில்களுக்கு விடுகிறோம். கோயில்களுக்குச் சுழி கெடுதி இல்லை என்ற கொள்கையினால் அப்படிச் செய்வதாகத் தெரிகிறது.

மாட்டு வியாபாரிகள் சில சமயங்களில் நல்ல ஜாதி மாடுகளுக்குக் கெட்ட சுழிகளிருந்தால் அதை மறைத்து விற்பனைசெய்ய அவ்விடங்களில் சூடுபோட்டுச்சுழிகளைத் தீய்த்துவிடுவது வழக்கம். அனுபவசாலிகள் சீக்கிரத்தில் இதைக் கண்டுபிடித்து விடுவார்கள். மாட்டுச் சுழிகளால் மனிதனுடைய தலைச்சுழியை அழிக்கவோ மாற்றவோ முடியாது என்ற சித்தாந்தம் ஒருபுறமிருக்க, யாவரும் மாட்டுச் சுழிகளால் வாங்குவோருக்கு ஏற்படும் நன்மை தீமைகளுக்குப் பொதுவாக அஞ்சவேண்டியது அவசியமே என்பது அனுபவசாலிகள் கொள்கை. ஆகையால் கூடுமான வரையில் நல்ல சுழியுள்ள மாடுகளை வாங்குவதே உசிதம். தவிர பசுமாடுகளுக்கு அவ்வளவாகச் சுழிதோசம் பார்ப்பது இல்லை. ஆயினும் முக்கியமான சில, மிகவும் கெட்ட சுழிகள் இல்லாமல் பார்த்து வாங்குவது நன்று.

நன்மை பயக்கும் சுழிகள்

1. லட்சுமி சுழி

கழுத்தின் ஒரு பக்கம் கொஞ்சம் தள்ளியிருக்கும், இலக்குமி செல்வத்துக்கு உரியவளானதால் இந்தச்சுழி மிகவும் அதிர்ஷ்டமுள்ளது. இவ்விதச் சுழியுள்ள மாடு கிடைப்பதரிது. கிடைத்தாலும் விலையுயர்ந்தது. அதனால் உடையவனுக்குப் பெருஞ்செல்வம் கிடைக்கும்.

2. கோபுரச்சுழி

இதை ராஜாச்சுழி என்றும் சொல்வதுண்டு. கொண்டையின் மேலும், கொண்டையின் முன்புறம் எதிரே நின்று பார்க்கில், தெரியும்படியான இடத்திலும் அல்லது கொண்டை முடிந்து முதுகில் சேருமிடத்திலுமிருப்பது. ராஜாச்சுழியுள்ள மாடு மிகுந்த தனத்தையும், சகல சுகத்தையும் கொடுக்கும்.

3. தாமணிச்சுழி

முன்பாதங்களுக்கும் கழுத்துக்கும் இடையிலாவது இருபுறத்திலாவது இருக்கும். இது அலை தாடிகளி லிருப்பவை. "தாவணி" என்பது மாட்டைப் பிணைக்கும் தாம்பு எனப் பொருள்படும். இச்சுழியுள்ள மாட்டை வாங்கினவன்அநேக மாடுகளுடையவனாய் வெகு சிறப்புடன் வாழ்வான்.

4. இரட்டைக்கவர்ச்சுழி

முன்னங்கால் தட்டினிருபக்கத்திலும் இரட்டைப்புரி போல் இரு பிளவு இருந்தால் நன்மை தரும். ஒரு பிளவு ஒரு பக்கம் மட்டிலிருந்தால் வீட்டிலிருக்கும் எல்லா மந்தைகளும் அழிந்து, மாட்டின் சொந்தக்காரனுக்கு மரணம் ஏற்படும்.

5. பாசிங் சுழி

மகாராஷ்டிரர்கள் முதலியவர்களின் கலியாணத்தில் பெண்களுக்கு நெற்றியில் கட்டப்படும் பாசிங் என்ற பூக்கொத்து போல் கண்களுக்குமேல் நெற்றியிலிருக்கும், இச்சுழி இரட்டையாயிருந்தால் ஜோடிச்சுழி எனப்படும். இப்படிப்பட்ட மாட்டினால் கல்யாணமாகாதவனுக்கு சீக்கிரம் விவாகம் நடக்கும். கல்யாணமானவர் வாங்கினால் இரண்டு மனையாள் ஏற்பட்டாலுமேற்படும். அல்லது மனைவியை இழந்து மறு விவாகம் செய்துகொள்ள நேரிடும்.

6. பூரான் சுழி

பூரான் போன்ற மயிர்ப்பிளவு முதுகின் மத்தியில் இருக்கும். சுழி ஆரம்பித்து முன்பக்கம் தொடர்ந்து முடிந்திருந்தால் ஏறு பூரான் எனப்படும். இது செல்வத்தையும் அதிருஷ்டத்தையும் தரும். அதே சுழி ஆரம்பித்து வால் பக்கம் தொடர்ந்து முடிந்தால் இறங்கு பூரானென்று பெயர். மாடு வாங்கினவன் பரம ஏழையாவான்.

7. விபூதிச்சுழி

இரு கண்களுக்கும் நடுவில் இரண்டு சுழிகள் இரு புருவக்கோடுகளின் கீழிருக்கும். இச்சுழி நன்மை தரும்.

8. ஏறுநாகர் சுழி

வாலின்மேல் சுழித்து முதுகுப்பக்கம் தொடர்ந்தால் நல்லசுழி. அதே சுழி வாலின் கீழ்ப்பக்கம் தரையை நோக்கித் தொடர்ந்தால் இறங்கு நாகம் என்று பெயர். அது கெட்ட சுழி என்று சொல்வதுண்டு.

9. நீர்ச்சுழி

மூத்திர துவாரத்திற்கு எதிரே காளை மாடுகளுக்குள்ள சுழி. இச்சுழியால் நீறானாலும் ஆகும்; ஆறானாலும் ஆகும். ஆற்றைப்போல் குடும்பம் பெருகினாலும் பெருகி வாழும். அல்லது சாம்பலைப்போல் வெந்து, மடிந்து நாசமானாலும் ஆகும் என்று சொல்வதுண்டு. இச்சுழியால் பெரிய நன்மையோ அல்லது தீமையோ உண்டாகலாம். ஆகையால் சந்தேகாஸ்பதமாயுள்ளதாகையால். இதை விரும்ப மாட்டார்கள்.

10. கொம்புத்தானாச் சுழி

இது கொம்புகளின் கீழ்ப்பக்கத்திலிருக்கும். இச் சுழியுள்ள மாடு நல்ல மாடு. மந்தையிலுள்ள எல்லா மாடுகளும் சுகமாக இருக்கும். மாடுகளின் எண்ணிக்கையும் விரைவில் அதிகரிக்கும்.

தீமை பயக்கும் சுழிகள்

1. அக்கினிச்சுழி அல்லது முக்கண்சுழி: இரு நேத்திரங்களுக்கு நடுவே மூன்று சுழிகள் முக்கோண வடிவாயமைந்திருக்கும். சிவபெருமானுடைய மூன்று கண்களைக் குறிக்குமென்றும் மாடுடையோன் குடும்பத்துக்குப் பலவித இடையூறுகள் உண்டாகும் என்றும் சொல்வார்கள்.

2. குடைமேல் குடைச்சுழி: நெற்றியில் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாயிருக்கும். இதற்கு இடிமேல் இடிச்சுழி என்றும் பெயர். இச்சுழியும் மிகவும் கெட்டது.

3. விலங்குச்சுழி: முன்னங்கால் பின்னங்காலின் பின் புறமும், அல்லது கணுக்கால்களிலாவது இருக்கும். இச்சுழியுள்ள மாட்டை வாங்கியவன் சிறையிலடைக்கப் படுவான்.

4. பாடைச் சுழிகள்: பின்பக்கம் வாலின் முன்பக்க மாவது பின்பக்கமாவது இருக்கும். இது மிகவும் கெட்ட சுழி. இந்த மாட்டின் எஜமானன் இறப்பான்.

5. பெண்டிழந்தான் சுழி: வாலின் உட்பக்கத்துக்கும் மலத்துவாரத்துக்கும் நடுவிலிருக்கும். ஒன்றல்லது இரண்டு சுழிகளாக இருக்கும். வீட்டின் எஜமானியைக் கொல்லும்.

6. நாகப்படச் சுழிகள்: துடைகளின் பின் வளைவில் பாம்பு படமெடுத்தது போலிருக்கும். படம் மேல்பக்கம் தொடர்ந்தால் முன் நாகமென்றும், கீழ்ப்பக்கம் தொடர்ந்தால் பின்நாகமென்றும் பெயர். இவைகள் கெட்ட சுழிகளாம்.

7. தட்டுச்சுழி: இடுப்பு சேருமிடத்து முதுகில் இருக்கும். மாடு வாங்கியவன் எந்த வியாபாரம் செய்யினும் நஷ்டமடைவான்.

8. துடைப்பச் சுழி: வால் ஆரம்பிக்குமிடம் உள்பக்கம் இருக்கும். துடைப்பம் எவ்வாறு வீடுகளைச் சுத்தம் செய்யுமோ அவ்விதம் குடும்பங்களை சுத்தமாகத் துடைத்து விடும்.

9. விறிக்கட்டு அல்லது புட்டாணிச் சுழி: இது இடுப்புக்கும் வால் ஆரம்பமாகும் இடத்திற்கும் மத்தியில் இருக்கும். இந்தச் சுழி எஜமானனுக்குக் கெடுதி செய்யும்.

10. ஏழுக்கட்டு, படைக்கட்டு சுழிகள்: இது உதட்டிலிருக்கும் கெட்ட சுழி, மந்தையிலிருக்கும் மாடுகளுக்கும் குடும்பத்துக்கும் கெட்டது.

11. வால் முடங்கிச் சுழி: இது ஒத்தைச்சுழி. வாலின் உள்புறத்திலிருக்கும். இதுவும் கெட்டசுழி. குடும்பத்தை நாசம் செய்யும்.

12. கருநாகம்: கழுத்தைச் சுற்றிலும் மணிக்கயிறு அழகாகக் கட்டியது போலிருக்கும். இம்மாட்டை வாங்கியவன் பலவித கஷ்டங்களுக்குள்ளாவான். குடும்பத்திற்கும் கெடுதி.

13. எச்சுப்புள்ளி: மலத்துவாரத்துக்கும் வால் ஆரம்பிக்கும் இடத்திற்கும் இடையில் வெண்ணிறப்புள்ளி யிருக்கும். இது வாங்கியவன் குடும்பத்துக்குக் கேடு உண்டாக்கும். அவனும் வியாதியால் பீடிக்கப்படுவான்.

14. மென்னிப்பிடிச்சுழி: கண்டத்தின் கீழ்ப்பக்கத்தில் இருமயிர்ப் பிளவுகள் மென்னியைப் பிடிப்பதாக விளங்கும். மாட்டின் சொந்தக்காரனுக்கு எப்பொழுதும் கஷ்டம் வந்து கொண்டிருக்கும்.

15. இறங்கு நாகச்சுழி: வாலின்மேல் சுழித்து கீழ்ப்பக்கம் தரையைத்தொடர்ந்து இருக்கும். இதுவும் கெட்ட சுழி.

16. இறங்கு பூரான் சுழி: பூரான் போன்ற மயிர்ப்பிளவு முதுகின் மத்தியில் ஆரம்பித்து வால்பக்கம் தொடர்ந்து முடியும். மாடு வாங்கியவன் பரம தரித்திரனாவான்.

மாடுகள் சம்பந்தமான நம் நாட்டுப் பழைய கொள்கைகள்

1. மாடுகள் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் கன்றுபோடக் கூடாது. அந்த மாடுகளை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் சொந்தக்காரருக்குக் கெடுதி விளையும்.

2. வெள்ளிக்கிழமைகளில் எருமை கன்று போட்டாலும் குடும்பத்துக்கு ஆகாது.

3. இரட்டைக் கன்று போட்ட பசுக்களும், பசு இனத்தைச் சேராத இதர விலங்குகள்போல் கன்றுகள் போட்டாலும் அவ்விதம் போட்ட மாடுகளை வீட்டில் வைத்திருக்கக் கூடாது. குடும்பங்களிலிருந்தால் கேடு விளையும்.

4. காரிகால் மாடு கபடுவிட்டால் ஒண்ணேகால் மாடு.

5. நாரைமாட்டுச் சேவகம் நரிச்சேவகம். வெய்யிலையும்.மழையையும் கண்டால் நாரைமாடுகள் நரியைப்போல் பதுங்க எத்தனிக்கும்.

6. மாடு வாங்கத் தெரியாதவன் மட்டக்கொம்பு மாடு வாங்கட்டும் என்பதினால் பின்பக்கம் சாய்ந்திருக்கும் கொம்புடைய மாடுகள் நல்லது.

7. நேர்க்கொம்பு, முன்படைக்கொம்பு, சுருட்டைக் கொம்புகளுடைய மாடுகள் நன்றாக உழைக்கும். சுறுசுறுப்பாக இருக்கும்.

8. கொள்ளிக்கொம்பு, அதாவது பார்வைக்கு சொத்தையாயும் பல இடங்களில் வெண்ணிறம் படர்ந்து மிருந்தால் நல்ல மாடுகளல்ல. கொம்பின் நுனியில் வெண்ணிறமிருந்தால் மிகக்கெடுதலானது. குடும்பத்துக்கே கொள்ளிவைத்துவிடுமென்பர். (மரக்கொம்பு)

9. கொம்புகளின் நுனி கூர்மையில்லாது அகன்று இருக்கும் "பூங்கொம்பு" மாடுகளும் நல்லதல்ல.

10. எட்டுப் பற்கள் முளைக்கும் காலத்தில், ஆறு பற்களுடன் விளங்கும் மாடு மிகவுயர்ந்தது. அதை "ஆறுகட்டு வாழும்" என்ற பழமொழியினால் அறியலாம்.

11. ஏழுபற்களுடன் கூடிய மாடு அதிர்ஷ்டமில்லாதது என்றும், மாட்டு எஜமானன் சீக்கிரம் இறப்பான் என்றும் சொல்வதுண்டு. இப்பல்லுக்கு "நச்சுப்பல்" என்று பெயர்.

12. புதன், வெள்ளி இக்கிழமைகளில் மாடுகளை விற்கவும் கூடாது. வாங்கவும் கூடாது. எருமையினங்களை ஞாயிற்றுக்கிழமை வாங்கவும் கூடாது. விற்கவும் கூடாது.

13. தலைக்கயிறு, தும்புக்கயிறு, கழுத்துக்கயிறு இவ்வகைகளை மாட்டுடன் கொடுப்பதில்லை. கொடுத்தால் செல்வங்குறையுமென்பர்.

14. புதிதாக வாங்கிய பசுமாடு வீட்டுக்கு வந்ததும் முதலில் ஜலம்விட்டு பின் சாணி போட்டால் நல்லது. சாணி முதலில் போட்டால் கெடுதல். காளைமாடு வீட்டுக்கு வந்ததும் முதலில் சாணம் போட்டு பின் ஜலம் விட வேண்டும். ஜலம் முன்விட்டால் நன்றல்ல என்று சொல்லுவர்.

15. குறட்டை விடும் மாடுகள் வீட்டிலிருந்தால் வீடு பாழாகும் என்பார்கள்.

16. மாடுகள் கொட்டிலில் நிற்கும்பொழுதும் நடக்கும் பொழுதும் யானையைப் போல் அசைந்தாடக் கூடாது. அப்பேர்ப்பட்ட மாடுகள் குடும்பங்களுக்கு ஆகாது. இவைகளுக்கு "அசைமாடு" என்றுபெயர்.

17. பழுவெலும்புகள் இருபக்கங்களிலும் குறைவாக இருந்தால் "கிளிச்சரகு" என்றும், நல்ல மாடு அல்லவென்றும் சொல்வார்கள்.

18. ஒரு பக்கத்து விலா எலும்பு குறைவாயிருந்தால் “குறைப்பழு” என்று சொல்வார்கள். இவ்வித மாடுகள் கூடாதது.

19. விற்ற மாட்டை மறுபடியும் விலைக்கு வாங்கக் கூடாது என்று சொல்வதுண்டு. “செத்த மாட்டை வாங்கி னாலும் வாங்கலாம்; வித்தமாட்டை வாங்கக்கூடாது” என்ற சொல்லிலிருந்து இதை அறியலாம்.

20. மாடுகட்டும் முளையை அடுப்பெரிக்கக் கூடாது. எரித்தால் மாடுகள் விருத்தியாகாது. ஏனென்றால் கடவுள் கொட்டிலின் முளையிலிருந்து தரிசனம் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அத்தியாயம் - 4

தென்னிந்தியாவிலுள்ள மாட்டினங்கள்

1930-ம் வருடத்திய கால்நடைப் புள்ளி விபரக் கணக்குப்படி தென்னிந்தியாவில் சராசரி இரண்டு கோடியே இருபது லட்சம் மாடுகளும், எருமைகளுமிருப்பதாக விவசாய இலாகா அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. இதைத் தவிர ஆட்டினங்களும் சுமார் இரண்டுகோடி இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

பண்டைக்கால முதல், தென்னிந்தியாவானது சிறந்த ஜாதி, நிறையப் பால் கொடுக்கும் சக்தி, நெடுங்காலம் உழைக்கக்கூடிய திறம், இந்த குணங்கள் படைத்த மாடுகள் உற்பத்தியாகுமிடமென்று பெயர் பெற்றது. முக்கியமாக மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, நெல்லூர், அனந்தபுரம், பெல்லாரி முதலிய இடங்களில் நடைபெறும் மாட்டுத் தாவணியிலிருந்து இந்நாட்டுச் சிறப்பு நன்கு விளங்கும்.

மாடுகளின் பிறப்பு, பருமன், கொம்புகளின் நீளம், பால் கொடுக்கும் திறமை, உழைப்புச் சக்தி முதலானவைகள் பெரும்பாலும் அவைகள் உற்பத்தியாகும் இடங்களின் சீதோஷ்ண நிலைமை, பூமிவளம், அங்கு கிடைக்கும் தீனிப் பொருள்கள் முதலியவைகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் அந்நாட்டுப் பழைய கொள்கை, பழக்கவழக்கங்களுக்குத் தக்கபடி மாடுகளுற்பத்தி சம்பந்தமான முறைகளைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட நூற்றில் தொண்ணூற்றொன்பது தென்னிந்திய மக்களுக்குக் கால்நடை முக்கிய சாதனமான தால், கால்நடைகளின் தேவை எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

உழுதல், தண்ணீர் இறைத்தல், போரடித்தல், பரம்படித்தல் முதலியவைகள் மாடுகளின் உதவியால்

நடக்கின்றன. களத்திலிருந்து உணவுப்பொருள்களை விற்பனை இடத்திற்கு அனுப்புதல், பட்டணத்துக்கும் கிராமத்திற்குமிடையே உள்ள போக்குவரத்து இவைகளுக்கும் மாடுகள்தான் உபயோகப்படுகின்றன. கால்நடைகளின்றி விவசாயம் நடைபெறாது. ஒரு விவசாயினிடமுள்ள கால்நடை, ஏர் முதலியவைகளை அளவுகோலாகக் கொண்டுதான் அவனுடைய செல்வத்தை நிச்சயிக்கமுடியும். அவனுடைய பூரா வாழ்க்கைக்கும் கால்நடைகள்தான் ஆதாரம். ஆகையால் விவசாயத்தின் உயிர்நிலை கால்நடைகள்தான் என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

தென்னிந்திய நிலங்களைப் பொதுவாகக் கரிசல் நிலம், சிவப்பு நிலம், கிணற்றுப்பாசன நிலம், ஆற்றுப் பாசன நிலம் என்ற நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம். விவசாய வேலைக்குக் கரிசல் நிலத்தில் கனத்த மாடுகளும், செம்மண் அல்லது இலேசான நிலத்தில் விரைவில் செல்லக்கூடிய பலமுள்ள மாடுகளும், கிணற்றுப்பாசன நிலங்களில் நடுத்தரமான கட்டை குட்டையான மாடுகளும், ஆற்றுப்பாசன நிலங்களில் இலேசானதும் சுமாரான கனமுள்ளதுமான மாடுகளும் எருமைகளும் உபயோகப்படுகின்றன.

ஓங்கோல் மாடுகள்

ஓங்கோல் மாடுகள், நெல்லூர் வர்க்கத்தைச் சார்ந்த தாயினும், அவைகள் ஓங்கோல் மாடுகளென்றே அழைக்கப் படுகின்றன. ஒருசமயம் அவ்வூர் விவசாயிகளை அப்போதய அரசாங்கத்தார் துன்புறுத்தி வந்ததால் விவசாயம் சரியாக நடத்த முடியவில்லை. மாடுகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்டார்கள். அதன் பலனாக உயர்ந்த ஜாதி மாடுகளை விருத்திசெய்து ராஜீய நெருக்கடி வரும்பொழுது தங்களுடைய மந்தைகளைப் பல ஊர்களுக்கு ஓட்டிச்சென்று அவைகளைக் காத்து விருத்தி செய்தார்கள். பிறகு நிலையான அரசாங்கம் ஏற்பட்டதும், அவர்கள் சாவதானமாக அநேக இடங்களில் சாசுவதமாகக் குடியேறினார்கள். அக்காலம்

முதல் அவர்களுடைய தனி ஜாதி மாடுகள் வெகுவாக வளர்ந்து அபிவிருத்தியடைந்தன. இப்பொழுது அவை இந்த ஜில்லாவிலுள்ள கருமஞ்சி, நீடமனூர், போந்தூர், ஜெயவரம், கரவாடி, கண்டகூர் முதலிய கிராமங்களில் இச்சாதியில் சிறந்த மாடுகள் கிடைக்கும்.

ஓங்கோல் ஜாதி மாடுகள்தான் தென்னாட்டின் சிறந்த மாடுகளாகும். சென்னைப் பட்டணத்தில் இந்த ரக மாடுகள் ஏராளமாக விற்பனையாகின்றன. நான்கு முதல் ஐந்து வயதில் பலனுக்கு வந்து, இருவருடங்களுக்கொருமுறை கன்று ஈனும். ஐந்து ஈத்துக்கு மேல் எட்டு பவுண்டு பால், 250 நாள் வரையில் கொடுத்து மறுத்துப்போகும். காளைக் கன்றுகள் 2½வருடங்களுக்குப் பிறகு வேலைக்குப் பிரயோஜனப்படும்.

இம்மாடுகள் பார்வைக்கு அழகாயும் சாதாரண நீளமுடைய முகம், கருத்த அகண்ட நாசி, மைலை விழுந்த பிரகாசமான கண்கள், அடர்த்தியான புருவம், மத்திமமாக நீண்டு தொங்கும் காதுகள், பருமனுள்ள குட்டைக் காதுகள், திரண்டு முன்பின் ஆடும் கொண்டை, பருத்த குட்டைக் கழுத்து, கழுத்திலிருந்து வயிறு வரையில் கனத்து மடிந்துள்ள அலைதாடிகள், திரண்ட சதையுள்ள துடைகள், நீண்டு கனத்த உடல், வெண்ணிறம் அல்லது கருநிறங்கலந்த சாம்பல் வர்ணம், 56 முதல் 62 அங்குல உயரம் முதலிய லட்சணங்கள் கொண்டவையாக இருக்கும். பசுக்கள் கொம்பு கூர்மையாகவும், மெல்லியதாகவுமிருக்கும். தொப்புளினடியில் மடிந்து தோல் தொங்கும். இப்பசுக்களில் சிகப்பு நிறங்கொண்டது சிறந்ததல்ல.

காங்கேயம் மாடுகள்

இவைகள் "கங்கா நாடு", "கொங்கு நாட்டு" மாடுகளென்றும் கூறுவதுண்டு. இவை கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவின் தெற்கு, தென்கிழக்கு தாலுக்காக்களில் உற்பத்தியாகின்றன. இவைகளுள் பெரியதும், சிறியதும் என இருவகை மாடுகளுண்டு. தாராபுரம், உடுமலைப்பேட்டை,

பொள்ளாச்சி, பல்லடம், ஈரோடு முதலிய தாலுக்காக்களில் சிறிய ஜாதி மாடுகளும், கரூர், அவினாசி, திண்டுக்கல் தாலுக்காக்களில் பெரிய இனத்தைச் சேர்ந்த மாடுகளும் கிடைக்கும். புகழ்பெற்ற சுத்தமான காங்கேய ஜாதிப் பெரும் மாடுகள் பாளையங்கோட்டை பட்டக்கார், கடியார் முனிஸீப், மணியக்காரர் குடும்பங்களில் உற்பத்தி செய்யப் படுகின்றன. திருப்பூர், கண்ணாபுரம், மதுரை, அவினாசி இவ்விடங்களில் நடக்கும் பெரும் மாட்டுத் தாவணிகளில் இவைகளைக் காணலாம். ஹோசூர் அரசாங்கக் கால்நடை ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலும் காணலாம். இம்மாடுகள் கரிசல் நில உழவு, கபிலை ஏற்றம், வண்டி முதலியவைகளுக்குப் பயன்படுகின்றன. இந்த மாடுகள் மலிவான தீனியால் ஜீவிப்பதாலும், கடுமையான உழைப்பாளியாதலாலும் உயர்ந்த விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. இவ்விரண்டு வகை மாடுகளும் சுறுசுறுப்பும், பலமும் கொண்டவை. பெரும் ஜாதி மாடுகளுக்குத் தனியமைப்புடைய பெரிய கிளிக் கொம்புகள் பின்பக்கம் வளைந்திருக்கும். இம்மாடுகள் வெண்ணிறமுடையவை.

சமமான பரந்த நெற்றி, அழகுடன் கூடிய கருமையான கண்கள், நிமிர்ந்த குட்டைக் காதுகள், ஒடுக்கமான கனத்த கழுத்து, சாதாரணமாக வளர்ந்த கொண்டை, மார்புவரை யிருக்கும் மெல்லிய அலைதாடி, விரிந்த அகலமில்லா முதுகு, அடர்த்தியான குஞ்சமுடைய மெல்லிய வால், தோல் மடித்துத் தொங்காத தொப்புள், பலமுள்ள சிறிய கால்கள் முதலியவைகள், இச்சாதி மாடுகளின் அங்க அடையாளங்கள். வெண்ணிறமும், கருமை சேர்ந்த சாம்பல் நிறமும் இவற்றின் வர்ணங்கள், கருப்பு நிறம் படர்ந்த முண்டுகள், கணுக்கால்களுடையது. இவ்வினத்தைச் சேர்ந்த பசுக்கள் நல்ல கறவைப்பசுக்களல்ல. தினம் ஒன்றுக்கு 6பவுண்டு பால் கொடுத்து, 244 நாட்களில் மறுத்துப்போகும். எட்டு ஈத்து வரை கன்றுபோடும்.

அமிர்த மகால் மாடுகள்

மைசூர் பிராந்தியங்களில் இவ்வகை மாடுகள்தான் மிகச்சிறந்தவை. கொல்லர், ஹல்லிகாரர் என்ற மலை ஜாதியினரால் மைசூரில் கொண்டுவரப்பட்டு, சிதல் துர்க்கம், தும்கூர் ஜில்லாக்களில் விருத்தியானதாகச் சரித்திரம் கூறுகிறது.

விஜயநகர மன்னரின் ராஜப்பிரதிநிதியால் ஸ்ரீரங்கப் பட்டணத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, பின் அரசுக்கு வந்த உடையார் வம்சத்து மைசூர் மன்னர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு, சிக்கதேவராயர் காலத்தில் அரசாங்க நிதியுதவியால் அமிர்த மகால் என்ற பெரிய ஸ்தாபனம் ஏற்பட்டது. ஹைதர் அலியும், திப்பு சுல்தானும் பட்டாளப் போக்குவரத்துக்காகக் கணக்கில்லா மாடுகளை உபயோகித்தார்கள். பெரிய பெரிய பட்டாளங்களின் தளவாடங்களை இம்மாட்டு வண்டிகள், நூறு மைல் தூரம் இரண்டே நாட்களில் கடத்திச் சென்றிருக்கின்றன. இம்மாடுகளின் பெருமையையறிந்து ஆங்கிலேயர்கள் பம்பாய், ஆப்கானிஸ்தான், எகிப்து முதலிய இடங்களுக்குப் பட்டாள உபயோகத்திற்காக இம்மாடுகளை அனுப்பிப் பெரும் புகழை அடைந்தனர்.

இம்மாடுகளைக் கொட்டிலில் அடைப்பதில்லை. தனியாக ஒதுக்கப்பட்ட பரந்தவெளிகளில் இயற்கையாகத் திரிந்து வாழ விடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இம் மாடுகள் அதிக வேகமும் இயற்கைச் சுறுசுறுப்பும் படைத்தவை. சுபாவத்தில் இம்மாடுகள் முரட்டுத்தன மாகவும், சாந்தமின்மையுமுள்ளவை. வெகு சிரமப்பட்டுப் பழகிவர வேண்டும். இளங்கன்றுப் பருவத்திலேயே இவைகளுக்குக் காய் அடிப்பது வழக்கம். 3 அல்லது 4 வருடங்களில் விற்பனைக்குத் தயாராகும். ஐந்து வயது முதல் பன்னிரண்டு வயது வரையில் வெகு சுறுசுறுப்பாயும் கடினமான வேலை செய்யத் தகுதியுள்ளவையாயுமிருக்கும். பதினான்கு வயதுக்குப்பின் மூப்பு அடைய ஆரம்பித்து 18-ல் இறக்கும்.

இவைகள் கறவைக்குச் சிறந்தவையல்ல. ஆனால் இவற்றின்பால் வெகு இனிப்பாக இருக்கும். ஆறாம் வயது முதல் கன்றுபோடும்.

நீண்ட உடல் 53 அங்குல உயரம், நீண்டு குறுகிய தலை குறுகிய நெற்றி, ஒளியுள்ள சிறிய கண்கள், நிமிர்ந்த சிறிய காதுகள், வலிவுள்ள நீண்ட கழுத்து, அழகான சிறிய கொண்டை, நீண்ட மெல்லிய வனப்புள்ள கொம்புகள், மெல்லிய குட்டையான அலைதாடி, விரிந்து பரந்த மார்பு, அகலமான சம முதுகு, குறுகிய துடைகள், சாட்டைவால், லட்சணமாக அமைந்த அதிக நீளமில்லாத கால்கள், பலமான சிறிய குளம்புகள், பட்டுப்போன்ற மிருதுவான மயிருள்ள தோல், நல்ல அமைப்புள்ள அங்கங்கள், கருநிறமுடைய கொம்பு, குளம்பு, வாய், இத்தகைய லட்சணங்களும் கொண்டவை அம்ருத மகால் ஜாதி மாடுகள்.

ஹல்லிகாரர் ஜாதி மாடுகள்

இவை மைசூர் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்தவை. முன்கூறிய ஹல்லிகாரரென்னும் மேற்கத்தி ஜாதியினர்தான் இவ்வகை மாடுகளின் உற்பத்திக்கும், அம்ருத மகால் மாடுகளின் உற்பத்திக்கும் காரணமானவர்கள். நீண்ட அழகான தலையும், நீண்டு மெலிந்த கொம்புகளும், கனமான சரீரமும், பார்வைக்கு அமிருத மகால் மாடுகள் போன்ற தோற்றமும் இவைகளுக்குரிய லட்சணங்கள், மங்கிய சாம்பல் நிறமுடையவை. அதிக கொழுப்புச்சத்துடன் கூடிய இனிப்பான பால் கொடுக்கும். இந்த ஜாதியும் கறவைக்கு நல்ல பசுக்களில்லை. கஜஹூ என்ற இனம் இவற்றுள் மிகவும் உயர்ந்தது. பழகுமுன் முரட்டுத்தனமாயும், பழகியபின் அடங்கி உழைக்கும் குணமும் வாய்ந்தவை.

ஆலம்பாடி மாடுகள்

இவை கோயம்புத்தூர் ஜில்லா கொள்ளேகால் தாலுக்காவைச் சேர்ந்தவை. காவேரி ஜாதி மாடுகளென்றும்

சொல்வதுண்டு. மிகுதியாக கங்கனஹல்லி கிராமத்தில் கிடைக்கும். பெங்களூர், மைசூர், கோலார் முதலிய ஜில்லாக் களிலும் வளர்க்கப்படுகின்றன. இவை பினாங்கு, ஜாவா, கொழும்பு முதலிய இடங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன. வடபவானி, கொள்ளேகாலம், தென்ஹோசூர், தர்மபுரி முதலிய இடங்களில் இந்த ஜாதியை வளர்த்து வருகிறார்கள். இவைகள் சாதுவாகவும் கடின வேலைகளுக்கு உதவக் கூடியவையாகவும் இருக்கும். கனத்தவாய், பறந்த நெற்றி, பருத்த குட்டைத்தலை, பருத்த நீண்ட அலைதாடி, நிமிர்ந்த நீண்டவால், குட்டையான பெருத்த கழுத்து, சாட்டை வால், உறுதியுள்ள பருத்த கால்கள் இவைகள் இவற்றின் லட்சணங்கள். இவை சாம்பல், கருப்பு கலந்த சாம்பல், பழுப்பு நிறம் முதலிய வர்ணமுடையவை. பசுமாடுகள் வெண்ணிறம், வெள்ளையும் கருப்பும் சேர்ந்த மறை. வெண் புள்ளிகள் விழுந்த சிவப்பு, கெட்டிப்பழுப்பு, தசையின் நிறம் போன்ற வர்ணங்களைக் கொண்டவை. இந்த ஜாதிப் பசுக்கள் கறவைக்கு நல்லவை. பதினான்கு மாதம் அல்லது 18 மாதம் ஒருமுறை கன்று போடும்.

புலிக்குளம் அல்லது ஜல்லிக்கட்டு மாடுகள்

இவைகளுக்குக் கீழ்க்காடு மாடுகள் என்றும் பெயர். மதுரைக்குத் தெற்கிலும், தென்மேற்கிலும், பெரியாறு, கும்பம் முதலிய இடங்களிலும் இவை உற்பத்தியாகின்றன. பழங்காலத்தில் ராமனாதபுரம் சேதுபதிகளின் போக்குவரத்து உபயோகத்திற்காக ராமனாதபுரம் கொண்டுவரப்பட்டவை. விரைவாக வண்டிகளை இழுத்துச் செல்லும் திறமை யுள்ளவை. ராமனாதபுரத்துக்கும் மதுரைக்கும் ரயில்பாதை ஏற்பட்டபின் இம்மாடுகளின் அபிவிருத்தி குறைந்து சில இடங்களில் பந்தயப் பொழுது போக்கிற்காக வளர்க்கப் படுகின்றன. இவைகளுக்குப் பாய்ச்சல் காளை என்றும் பெயர் உண்டு. இவை காங்கயம் சிறு ஜாதி மாடுகளின் வகையைச்சாரும். ஜாலி என்ற தோரண குஞ்சங்கள் கொம்பில் பந்தய சமயங்களில் கட்டப்படுவதால் ஜாலிகட்டு மாடு என்று

இவற்றிற்குப் பெயர் வந்தது. இம்மாடுகளைக் கொழுக்க வைத்து முறட்டுச் சுபாவத்தை அடையும்படி செய்து. பந்தயங்களில் கொம்பில் பொன் அல்லது வெள்ளி நாணயங்களைக்கட்டி விரட்டப்படுவது வழக்கம். அப்போது கொம்பு, தப்பு முதலியவைகளை ஊதி, இவைகளை வெறித்துப் பாயும்படி செய்வார்கள். கொம்பிலுள்ள வெகுமதிப் பணத்தை யார் அவிழ்க்கிறார்களோ அது அவர்களைச் சேர்ந்தது. அநேகர் இத்தகைய பயங்கரப் பந்தயத்தில் இறப்பார்கள். எவ்வளவு பேர்கள் காய மடைகிறார்களோ அல்லது கொல்லப்படுகிறார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு மாட்டின் பெருமையும் விலையும் அதிகரிக்கும். வரவர இவ்வினம் குறைந்துவருகிறது.

அகன்ற நெற்றி, சாதாரண முகம், அகன்று பின்பக்கம் வளைந்த கூரான கொம்புகள். சிறிய காதுகள், அழகான கண்கள். திரண்ட கொண்டை, அகன்று குட்டையான முதுகு, அடர்த்தியான குஞ்சமுடைய நீண்டவால், கனத்து அகன்ற குட்டைக்கால்கள், சாம்பல் நிறத்தில் பழுப்பு அல்லது கருப்புப்படர்ந்த நிறமுள்ள தேகம் முதலிய உறுப்புகள் இவற்றின் அங்க அடையாளங்கள்.

கப்பிலிய மாடுகள்

இவை கப்பிலிய கவுண்டர் ஜாதியினரின் கன்னட நாட்டு மாடுகள். தம்பிரான் மாடுகள் என்றும் அழைக்கப் படுவதுண்டு. இம்மாடுகள் கோபாலஸ்வாமி கோயில் களுக்கு விடப்பட்டு புனிதமான மாடுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இவற்றைப் பால் கறக்கமாட்டார்கள். ராஜபோகத்துடன் மாடுகளை உபசரிப்பார்கள்.

தஞ்சாவூர் மாடுகள்

கொம்புகள் தீய்க்கப்பட்டு, பாதி காதுகள் துண்டிக்கப் படுவதால் இம்மாடுகள் தனி இனத்தைச் சேர்ந்ததாகப் புலப்படும். இவை பெரும்பாலும் சாகுபடி வேலைக்கு

ஏற்றவைகளாக இருக்கின்றன. ஆறுமாத கன்றுகளாக இருக்கும்போதே காளைகளின் கொம்பு முளையைத் தீக்கோலால் தீய்த்து விடுவார்கள். இதைவிட காஸ்டிக் பொட்டாஷ் (Caustic potash) என்ற "கார" மருந்தைத் தடவினால் கொம்பு முளை வலியில்லாமல் தீய்க்கப்பட்டுக் கொம்பு வளராது. கன்று போட்ட இரண்டு மாதத்திற்குள் கொம்பு தீய்ப்பதுதான் சிறந்தது. காயடித்து இவ்விதம் கொம்புகளைத் தீய்ப்பதினாலும், காதுகளை அறுப்பதினாலும் மாடுகளுக்குப் பலம், உழைப்பு, சக்தி இவை அதிகரிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இப்படிச் செய்வது பார்வைக்கு அழகல்ல. இவ்வகை மாடுகள் ஏர் வேலைக்கும், வண்டி வேலைக்கும் ஏற்றவை. இவைகளுக்கு மோழை மாடுகள் என்று பெயர். இந்த ஜாதிப் பசு மாடுகள் நல்ல கறவை மாடுகள்அல்ல. சராசரி மூன்று சேர் பால்தரும். பசுமாட்டுக்கு கொம்பு தீய்ப்பதில்லை. முதல் ஈற்றுக் கன்று ஐந்து வயதிலுண்டாகும். இரண்டு வருடத்திற் கொருமுறை நான்கு அல்லது ஐந்து முறை பலன் கொடுக்கும்.

தாழ்ந்த நெற்றி, அழகான கண்கள், காது அறுக்கப்பட்டு கொம்புகள் தீய்க்கப்பட்ட தலை. தடித்த குட்டைக் கழுத்து, சுமாரான கொண்டை, மெல்லிய சிறிய அலைதாடி, மிகவும் நீண்ட அடர்த்தியான குஞ்சம், பலமான குட்டைக் கால்கள், அழகான உறுப்புள்ள குளம்பு, 40 அல்லது 48 அங்குலம் உள்ள தேக அமைப்பு இவற்றையுடையவை.

சிந்து மாடுகள்

இவைகள் தென்மேற்கு சிந்து மாகாணத்திலிருந்து கொண்டுவரப்படுகின்றன. இச்சாதி மிகச்சிறந்தது. கறவைக்கு மிகவும் உயர்ந்தது. பொதுவாகச் சிந்து மாடுகள் சிவப்பாக இருக்கும். மடி, மடிக்குமேல் வயிறு, அலைதாடி இவைகள் வெண்ணிறமாக இருக்கும். வெண்ணிறமும், சாம்பல் நிறமுமாக இருந்தால் சுத்தமான ஜாதி அல்ல. இவை பளபளப் பான ரோமங்களுடைய மிருதுவான தோலுடையவை.

கறவை மாடுகளில் சிந்து மாடுகள்தான் இந்தியாவில் புகழ்பெற்றவை. காளைகளைவிடப் பசுமாடுகள் அதிக விலையுள்ளவை. நெடுநாட்களுக்கு நிறையப் பால் கறக்கும் பண்புகள் உடையவை.

பரந்த நெற்றியும், பிரகாசமான கண்களும் அகன்ற மூக்கும், நீண்டு தொங்கும் காதுகளுடைய குட்டைத் தலையும், குறுகிய பருத்த கழுத்தும், கனத்த குட்டைக் கொம்புகளும், அழகாக அமைந்த கொண்டையும், அகலமான மார்பும், குறுகித் தொங்கும் துடைகளும், சதைப்பற்றுடன் மடிந்து நாபிவரை தொங்கும் அலை தாடியும், தரை வரை நீண்டு தொங்கும் மெல்லிய வாலும், வலுவான குட்டைக் கால்களும், சிறிய கால்களும், அழகாக அமைந்த சரீரம் முதலியவைகளும் சிந்து மாட்டின் அங்க லட்சணம். சுபாவத்தில் சாதுவானது. பசு மாட்டின் மடி பெரியதாயும் நீண்டும் தொங்கும். வனப்புள்ள நடையுடையது. உழைப்பில் மந்தமும் விரைவுமில்லாதது.

இவை கொழும்பு, மலேயா, சுமத்ரா தீவு, பர்மா, மெசபடோமியா, போர்னியோ முதலான இடங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன. பொலி உபயோகத்திற்குத் தென்னாட்டின் பல இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டரை வயதிற்குப்பின் பொலிதலுக்குதவும். தினம் 10முதல் 12 பவுண்டு பால் கொடுக்கும். நான்கு அல்லது அதிகமானால் ஐந்து தடவை கன்றுபோடும். காளை மாடு ஆயிரம் பவுண்டு வரையிலும், பசுமாடு 750 பவுண்டு வரையிலும் கனமுள்ளது. மூன்று வயது நிரம்பியபின் கன்று போடும். காளைகள் ரிஷபம் போல் விளங்கும்.

இவற்றில் உயர்ந்த இனங்கள் தென்னாட்டில் உள்ள சீதோஷ்ண நிலைமையினால் வெகுநாள் தங்குவதில்லை. கறவையும் குறைந்துவிடுகிறது. சிந்து முதலிய ஜாதிகளை இந்நாட்டு மாடுகளுடன் சேர்த்துக் கன்றுகள் ஏற்படுத்துவது லாபகரமாக இருக்கிறது. சுத்த சிந்துமாடுகளும்

தென்னாட்டில் அவ்வளவு தங்குவதில்லை. இவ்விதமான கலப்பு ரத்தமுள்ள மாடுகள் நல்ல பலன் அளிக்கத்தக்கவை. சிந்து மாட்டிற்கு வருகிற மடி சம்பந்தமான நோய்கள் இவைகளை அணுகுவதில்லை. சுத்தமான சீமை, சிந்து இவ்வகை மாடுகளைவிடக் கலப்பு மாடுகளுக்கு வியாதிகளைத் தாங்கும் சக்தி மிகுதியாக இருக்கிறது. சாவு எண்ணிக்கையும் மிகக்குறைவாக இருக்கிறது. இவை ஒன்றல்லது இருமுறை காளை விடுவதினால் சினைப் படுவதில்லை. மூன்றாம் தடவை பலன்படுகிறது. இவை எல்லா மாடுகளையும் விட அதிக நாள் கறக்கக்கூடியவை. மறுப்புநாட்கள் மிகக்குறைவானது. ஆனால் அவைகளுக்கு தீனி நிறையத்தேவை. கொஞ்சம் குறைந்தால் உடனே பாலும் குறைந்து, நோய்வாய்ப்படும். தீனியும் பராமரிப்பும் ஒழுங்காக இருந்தால், எல்லா இனங்களையும்விட அவைகள் அதிகம் கறக்கும்.

இதர ஜாதி மாடுகள்

திருச்செங்கோடு மாடுகள் சிறியதாகவும், பருத்து கனமுள்ளதாகவும் இருக்கும். இம்மாட்டின் பூர்வீகம் தெரியவில்லை. மாடுகள் சிறியதாக இருந்தும், பெரு மாடுகள் கறக்கும் பால் அளவு கொடுக்கும். சில மாடுகள் எட்டு முதல் பன்னிரண்டு பவுண்டு பால் தினம் கொடுக்கும்.

புங்கனூர் மாடுகள்

குட்டையாகவும், பருமனாகவும் அழகாகவுமிருக்கும். அவைகளைப் புங்கனூர் குட்டை என்றும் சொல்வதுண்டு. இம்மாடுகள் 8 முதல் 16 பவுண்டு வரையில் பால் கொடுக்கும். இம்மாடுகள் மிகவும் பிரசித்திபெற்றவை.

தக்ஷிணி மாடுகள்

சிறியவையாய் இருந்தும் நிறையப் பால் கொடுக்கும் ஜாதியைச் சேர்ந்தவை. இவைகள் பத்ராசலம் முதலிய

இடங்களில் கிடைக்கும். இவை உழைப்புக்கும் தருந்தவை. நீர் இறைத்தல், வண்டி முதலிய கடினமான வேலைகளுக்கு நல்லவை. கர்நூல் ஜில்லாவில் 'துபட்' என்ற வகையும் கடப்பை, அனந்தபுரம் முதலிய இடங்களில் வேறு சிறிய ஜாதி மாடுகளும் உற்பத்தியாகின்றன.

திருவண்ணாமலை மாடுகள்

சிவப்பு நிறமாகவும், சில சிகப்பு வெள்ளைப்புள்ளி களுடையவையாகவும் ஒரே அளவுள்ளவையாகவுமிருக்கும். பெரும்பாலான மாடுகளுக்கு மயிலை விழுந்திருக்கும். நல்ல கறவை மாடுகளல்ல. வண்டிகளுக்குத்தான் மிகுதியாக உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

எருமைகளின் பிரிவுகள்

நமக்குப் பசு, காளை இவைகளுக்கு அடுத்தப்படியாக எருமை மாடுகள் மிகவும் உபயோகமானவை. பால் முதலியவைகளைக் கொடுத்து, உழுதல், தண்ணீரிறைத்தல் முதலிய வேலைகளுக்கும் உபயோகப்படுகின்றன. தென் இந்தியாவில் அநேக இடங்களில் விவசாயத்துக்கு இவைகளையே அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இவைகள் கறுப்பு முதல் கற்பலகை நிறம் வரையிலுள்ள எல்லாவித கருநிறங்களினாலும் காணப்படும். தென்னாட்டில் நான்கு வகையான சிறந்த எருமை ஜாதிகள் இருக்கின்றன. இவை நீலகிரி மலையிலுள்ள தோதவர் களிடமும், மலையாளக்கரையிலுள்ள தென் கன்னட பிராந்தியத்திலும், கஞ்சம் ஜில்லா மலைப்பிரதேசத்திலும், பர்லாகிமிடி சமஸ்தானத்திலும் உற்பத்தியாகின்றன. மிகச்சிறந்த எருமைக்கிடாக்கள், கஞ்சம், விசாகப் பட்டிணங் களில் கிடைக்கும். நாட்டு எருமைக்கிடாக்களை இவ்விடங் களைத் தவிர வேறெங்கும் தென்னாட்டில் உற்பத்தி செய்வதில்லை. கறவைக்கு வேண்டி எருமையே அதிகமாக வளர்க்கப்படுகிறது. கிடாக்களின் எண்ணிக்கையை எருமை களின் எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கிடாக்களின் எண்ணிக்கை வருந்தத் தக்க குறைவாக இருக்கும். கணக்கில்லாத கிடாக்கன்றுகள் கவனமின்மையினால்

வருஷாவருஷம் மாண்டு போகின்றன. எருமைகள் மலையாளக் காடுகளிலும் விசேஷமாக விருத்தி செய்யப் பட்டு வருகின்றன. சென்னப்பட்டணத்தில் செலவாகும் பாலில் பாதிக்குமேல் எருமைப்பாலாகும். கன்றின் ஊட்டலில்லாமலே எருமை பால் கறக்கும். ஆகையால் கன்றுகளைக் கவனிக்காது விடப்படுவதால் நூற்றுக் கணக்கான கன்றுகள் இறக்கின்றன.

கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் கிடைக்கும் எருமைகள் புகழ்பெற்றவை. அவற்றின் பாலைக்கொண்டு நெய், வெண்ணெய் முதலிய வியாபாரம் அதிகமாக நடக்கிறது.

நீலகிரி எருமை மாடுகள்

பூர்வீக மலைஜாதியினரான தோதவர்கள் இவ்வகை எருமை மாடுகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இவை மிக்க பலமுள்ளவைகளாயும், நீண்டும், திரண்டும் இருக்கும். அகண்ட மார்பும், பலமுள்ள குட்டைக் கால்களும், மிகவும் சிறிய கொண்டைகளும் உடையவை. முறட்டுத்தனமும், அன்னியர்களைக் கண்டதும் தலையைத் தூக்கிக் கொஞ்ச தூரம் முன் சென்று பாயும் பயங்கர குணமுடையவை. ஆனால் கறவைக்கு உயர்ந்தவை. பத்துமுதல் இருபது பவுண்டு பால் தினம் கொடுக்கும். தோதவர்களின் வாழ்க்கைச் சடங்குகளில் எருமைக்கு முக்கிய ஸ்தானம் உண்டு. குடும்பங்களில் குழந்தை பிறந்தாலும், விவாகம் நிச்சயிக்கும் சமயங்களிலும், வருஷாந்திர விழாக்களிலும், சாவு ஏற்படும் காலங்களிலும் எருமைகள் சம்பந்தப்பட்ட சடங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன. மலைப்பிரதேசங்களைத் தவிர வேறிடங்களில் இம்மாடுகள் பயன் அளிக்காதவை.

கஞ்சம், பர்லாகிமிடி எருமைகள்

கஞ்சம், விசாகப்பட்டினம் இவ்விடங்களிலுள்ள எருமைகள்தான் தென்னாட்டு எருமைகளில் முக்கியமானவை. பலமுள்ள பருத்த தேகம், சாம்பல் நிற மயிர். சிவந்த தோல், நெற்றி, முண்டு, கணுக்கால் இவ்விடங்களில்

மஞ்சள் நிறமயிர், வளைந்த நீண்ட கொம்புகள் முதலிய உறுப்புகள் கொண்டவை. இவ்வூர் மாடுகளுள் தேசி, ஜீரங்கி, பெத்தகிமிடி என்ற மூவகை மாடுகளுண்டு. இவை வெளுத்த கருநிறமுள்ளவை. இவைகள் தினம் 12 முதல் 18 பவுண்டு பால் கொடுக்கும்.

தென் கன்னட எருமைகள்

மங்களூருக்கு சமீபத்தில் ஜைன பந்தர்கள் என்ற ஜாதியினரால் நல்ல ஜாதியான இவ்வகை எருமை மாடுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவ்வகை எருமைகளைப் பந்தய ஓட்டத்துக்கு உபயோகிக்கிறார்கள்.

டில்லி, மூர்ரா முதலிய எருமைகள்

தென்னாட்டு எருமைகளைவிட டில்லி எருமைகளும், கராச்சி மூர்ரா எருமைகளும் கறவைக்கு மிகச் சிறந்தவை. ஆகையால் நம்நாட்டு எருமைகளைச் சிறந்தவைகளாகச் செய்வதற்காக அரசாங்கத்தார் அவ்விடமிருந்து அநேக எருமைகளைக் கொண்டுவந்து, மதராஸ், குண்டூர், பட்டாம்பி, கோயம்புத்தூர், கோவில்பட்டி, தனிப்பரம்பா, ஹாகரி முதலிய இடங்களில் விவசாயிகளின் உபயோகத்திற்காக வைத்திருக்கிறார்கள். குண்டூரில் ஓர் பெரிய எருமைப் பண்ணையை நடத்தி வருகிறார்கள். இவ்வகை எருமைகளின் கொம்புகள் சுருண்டு இருப்பதால் இவைகளைச் சுருட்டை என்று சொல்வதுண்டு. தினம் 18 பவுண்டு பால் கொடுக்கும். கன்றுபோட்டு சராசரி 344 நாட்கள் வரை பால் கறக்கும். இந்நாட்டு எருமையுடன் சேர்ந்ததனால் கலப்பு எருமைகள் அநேக இடங்களில் பரவ ஆரம்பித்துத் தற்சமயம் தென்னாட்டில் பல இடங்களில் இவ்வகை மிகுந்திருக்கிறது. இவ்வித கலப்பு இரத்தமுள்ள எருமைகள் தினம் 11 முதல் 14 பவுண்டு பால் கொடுத்து, 338 நாட்களுக்குப்பின் மறுத்துப் போகும். இவை நாட்டு எருமைகளை விட மிகப்பெரியதாகவும், கனமாகவும் இருக்கும். சுருட்டை எருமைகள், பொதுவாக இந்தியா முழுவதும் பிரசித்தமானவை.

அத்தியாயம் - 5

மாடுகளைப் பராமரிக்கும் முறைகள்

மாடுகளை எம்முறையில் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதும் அவ்விதம் காப்பாற்றினால் எவ்விதமான பலன் கிடைக்குமென்பதும், தெளிவாக நமது பழைய நூல்களாகிய வேதங்களிலும், புராணங்களிலும்,பாரதம் முதலிய இதிகாசங்களிலும் விவரிக்கப்படுகின்றன.

தீனி முதலியன

மாடுகளின் தீனி விஷயத்தில் முதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சரியான தீனி, சரியான நேரங்களில் குறையாது கொடுத்தல் முக்கியமானது. காளை, உழவு, வண்டி முதலிய மாடுகளுக்குச் சத்துள்ள தீனி வைத்தல் அவசியம். வேளா வேளைகளில் தீனியில்லாமல் வேலைவாங்கினால், மாடு கெட்டு வியாதி ஏற்படும். காளை மாடுகளைச் சரிவரப் போஷிப்பதற்கு அவைகளுக்குப் புஷ்டிதரும் தீனியைக் கொடுத்து வேலையில்லாத காலங்களில் போதுமான உடற்பயிற்சியும் கொடுத்தல் வேண்டும். அப்போது மாடுகள் சுறுசுறுப்பாயும் நோயில்லாமலும் இருக்கும். காலை மாலை இருவேளைகளிலும் அல்லது ஒரு வேளையாவது கட்டாந்தரையுள்ள பாதைகளில் அரைமணி நேரம் நடத்திக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படித் தேகப்பயிற்சி தந்தால் ஜீரண சக்தி மிகுந்து, தீனியின் சத்து உடம்பில் ஊறி, மாடு திரண்டு கொழுத்தும் இருக்கும். கடலைப் புண்ணாக்கு, பருத்திக்கொட்டை, தவிடு, சிறு அளவு உப்பு, இவைகளை மாட்டின் பருமன், நிறை, உயரம் இவைகளுக்குத் தக்கபடி கொடுத்தால் மாடு ஆரோக்கியத்துடனிருக்கும். பொலி காளைகளுக்கு இவற்றுடன், கொள்ளும், பருப்பு குறுணையும் சேர்த்துக்கொடுத்தால் புஷ்டி குறையாமல் இருக்கும்.

பசு, எருமை இவைகளுக்குத் தக்கபடி தீனி வைக்க வேண்டும். மாட்டின் பருமன், உயரம் இவற்றை அனுசரித்துத் தீனி கொடுக்கவேண்டுமேயொழிய அவைகள் கொடுக்கும் பாலைப் பொருத்துத் தீனி வைப்பது சரியல்ல. செரிக்கும் அளவுக்கு தீனி வைத்தால் பாலும் சரியாகக் கொடுக்கும். பசுமாடுகளுக்குக் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் தீனி கொடுபடா விடில் கறவை சக்தி பாதிக்கப்படும். சில மாடுகளுக்குக் கறக்கு முன்னும் சிலவற்றிற்குக் கறந்த பின்னும், மற்றும் சிலவற்றிற்குக் கறக்கும்போதும் தீனி வைப்பதுண்டு. இப்பழக்கம் மிகவும் கெட்டது. எல்லா மாடுகளுக்கும் ஒரேவிதமாகக் குறிப்பிட்ட ஒரு சமயத்தில் தீனி கொடுப்பது தான் மேலானது. வெவ்வேறு விதமான பழக்கமுள்ள மாடுகளுக்கு ஒரே சமயத்தில் தீனி வைத்துச் சிலநாள் பழகினால், பின்பு சரியாய்விடும். பழகிவரும் நாள்களில் பால் குறையும் என்று பயப்படக்கூடாது.

கறவை மாடுகளுக்கு, எள்ளுப்புண்ணாக்கு, பருத்திக் கொட்டை, சிறிய அளவு தவிடு, குறுணை, சிறிய அளவு உப்பு, உலோகச்சத்து (Mineral Mixture) இவைகளை நன்றாக ஆட்டுக்கல்லில் ஆட்டி, புளிக்காததும், சுத்தமானதுமான கழுநீரில் வைக்கவேண்டும்.

மறுப்பிலிருக்கும் மாடுகளுக்கு ஒரு பங்கு கடலைப் புண்ணாக்கு, அரைப்பங்கு பருத்திக்கொட்டை, இரண்டு பங்கு தவிடு, கால் பங்கு குறுணை, ஒருபிடி உப்பு, இவைகளை ஊரவைத்துப் பிசைந்து காலை மாலை கொடுத்தல் வேண்டும்.

சில மாடுகள் இரண்டொரு கன்று போட்டுப் பிறகு சினைப்படுவதில்லை. அப்படி இருக்கும் மாடுகளுக்குத் தகுந்த ஆகாரம் கொடுத்து மருந்து வகைகளைக் கொடுத்தால் சினைப்படும். மேலே சொல்லியபடி மறுப்பு மாடுகளுக்குக் கொடுக்கும் தீனியைக் கொடுத்தல் மேலானது. நல்ல தீனியின்றி மருந்துகளினால் மட்டும் மலடைப் போக்க முடியாது.

எல்லாவித மாடுகளுக்கும், புல், வைக்கோல் அல்லது அதற்குச் சமமான இதர ஆகாரமோ மிகவும் அவசியம். ஒவ்வொரு மாடும் தினம் சுமார் 15 பவுண்டு வரை தின்னும். தொழுவம் நிறைய வைக்கோல் இருந்துகொண்டே இருக்க வேண்டியதில்லை. என்னேரமும் மாடுகள் இவைகளை மென்றுகொண்டே இருக்கும்படி போடவேண்டுமென்கிற அவசியமில்லை. மேய்வதற்குப் புல்தரையிருந்தால் மேய்க்க வேண்டும். பச்சைப்புல் மிகவும் அவசியம். மேய்ந்து வந்தால் வைக்கோல் தேவை குறையும். மேய இடமில்லாவிட்டால் பசும்புல்லை அறுத்துவரச் செய்து, போடவேண்டும். கறவைப் பசுக்களுக்கு தினம் அகத்திக்கீரையைக் கொடுக்க வேண்டும். அது தேகத்திலுள்ள சூட்டைத் தணித்து, கெட்ட பூச்சிகளைக் கொன்று, செரிமானத்தை அதிகப்படுத்தும்.

வெய்யிற் காலங்களில் சூட்டைச் சாந்தப்படுத்தவும், வெக்கை முதலிய நோய்கள் வராமல் தடுக்கவும். மாடு களுக்குக் கம்பங்கூழ், பூசணித்துவட்டல் முதலியவை களை ஒருவேளை வீதம் சில நாட்களுக்குக் கொடுத்தல் நல்லது.

குளிப்பாட்டுதல் முதலியன

மாடுகளின் கால்களைத் தினந்தோறும் கழுவிச் சுத்தம் செய்யவேண்டும். வாரமிருமுறை குளிப்பாட்ட வேண்டும். உழைக்கும் மாடுகளுக்கு வாரமொருமுறை நீச்சலடித்துக் கட்டவேண்டும். நீச்சலுக்குப்பின் ஒரு வேலையுங் கொடுக்கக் கூடாது. மாடுகளை நன்றாய்த் தேங்காய் நார்ப்பையினால் தேய்த்து ரோமங்களை மிருதுவாக்க வேண்டும். உண்ணி, சரா உண்ணி, பேன், மாட்டு ஈ முதலியவைகள் பிடித்திருந்தால் அவற்றைச் சுத்தமாக நீக்கவேண்டும். கால் குளம்புகள் வெடித்து அதிகமாக வளர்ந்திருந்தால் அவைகளை உள் முளையில் படாமல் வெட்டிவிடவேண்டும். குளம்புகளை வெந்நீரில் உப்பைச் சேர்த்து நன்றாக வாரமொருமுறை சுத்தம் செய்யவேண்டும். வெந்நீரில் துணியை நனைத்துத் தூசி முதலானவைகளைத் துடைத்து எடுக்கவேண்டும்.

மாட்டுக்கொட்டில்

மாட்டுக்கொட்டிலைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொண்டால் மாடுகளுக்கு ஒருவித நோயும் அணுகாது. பிணிகளுக்கு முக்கிய காரணம் அசுத்தமான மாட்டுக்கொட்டில்களே. கொட்டில்கள் மழையினின்றும், கடும் வெய்யிலினின்றும் மாடுகள் பாதிக்காமலிருக்கும்படி அமைக்கப்படவேண்டும். கொட்டில் நல்ல காற்றோட்டமாயும், வெளிச்சமுள்ளதாயு மிருக்கவேண்டும். சரியான முறையில் தொழுவங்களை பொருத்தி வைக்கவேண்டும். புல் அல்லது வைக்கோலைத் தொழுவங்களிலிருந்து மாடுகள் இழுத்து இறைக்கும்படிக் கட்டக்கூடாது. அடி தளவரிசை கெட்டியாகவும், மாடுகள் வழுக்கி விழாதபடி சுறசுறப்பாகவும் அமைக்கப்பட வேண்டும். மூத்திரம் கொட்டிலிலிருந்து சரிந்து விழும்படி தளவரிசை போடவேண்டும். அவைகள் வெளியே பாய்ந்து செல்லும்படியான சாக்கடைகளும் அவசியம் வேண்டும். போடும் சாணங்களை அவ்வப்போது அப்புறப்படுத்த வேண்டும். மாடுகளை நெருக்கிக் கட்டக்கூடாது. கன்றுகளைத் தனியாக தூரத்தில் கட்டவேண்டும். மாடுகளைக் கட்டவேண்டிய முளைகள் வடக்கு அல்லது தெற்கு முகமாய் இருத்தல் வேண்டும். துர்நாற்றமில்லாமல் கொட்டிலைத் தினம் கழுவ வேண்டும். தினமும் அல்லது பிரதி செவ்வாய்க் கிழமைகளில் சாம்பிராணித் தூபம் போடவேண்டும். இத்தூபம் துர்நாற்றத்தையும், விஷக்கிருமி, கொசு முதலியவற்றை அகற்றுவதோடு மாட்டுக்கொட்டில் மங்களகரமாயும் நறுமணத்துடனுமிருக்கும்.

சினை மாடு, கன்று இவைகளைப் பாதுகாக்கும் முறை

பசுமாடு, எருமை முதலியவைகள் காளைக்குக் கத்த ஆரம்பித்த 10 முதல் 20 மணி நேரத்திற்குள் பொலிதலுக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். சிலர் இதையறியாமல் இரண்டு நாள் பொருத்துக் காளைவிட எத்தனிப்பார்கள். இவ்வாறு செய்தால் பலன் ஏற்படாது. பிறகு 19 முதல் 22 நாளில்

மறுபடியும் கத்தும். அந்நாட்களைக் கவனித்துச் சரியான காலத்தில் பொலிகாளை விட்டால் சினைப்படும். சில பசு மாடுகள் சத்தம் போடுவதில்லை.

இக்காலங்களில் மாடுகள் நிம்மதியற்று, பரபரப்புடனிருந்தாலும், வாலைத்திருகித்திருகி பக்கங்களில் ஒதுக்கினாலும், கத்தினாலும், பக்கத்திலுள்ள மாடுகளின்மேல் ஏறினாலும் அல்லது வேறு மாடுகளை ஏறவிட்டாலும், மர்மஸ்தானம் கொஞ்சம் வீங்கி வழவழப்பான திரவம் கசிந்திருந்தாலும், அடிக்கடி சிறிது சிறிதாக நீர் விட்டாலும், மாடுகள் காளைக்குக் கத்தும்படியான சமயம் நெருங்கியதாக அறிந்துகொள்ளலாம். இச்சமயத்தை நன்றாக நிதானித்துக் காளையை விடவேண்டும். அநோகமாக எல்லா மாடுகளும் ஒருதரம் பொலிந்தால் சினைப்படும்.

சினைப்படுவதின் அறிகுறி

சினைப்பட்டுச் சிலமாதம் அதன் அறிகுறிகள் தெளிவாக விளங்காது. சினை வளர்ச்சி பெறப்பெற மாட்டின் வயிறு இடப்பக்கம் பெருக்க ஆரம்பிக்கும். மடியும் பெருத்துக்கொண்டு போகும். குறியிலிருந்து திரவம் கசியும். கண்களைச் சுற்றி மயிலை விழும். வாலை நடுவில் வைத்துக் கொள்ளாமல் பக்கவாட்டில் வைத்திருக்கும். ஐந்தாம் மாதம் முடிவடைந்த பிறகு குளிர்ந்த நீரைக்குடித்ததும் கர்ப்பம் இடது பக்கத்தில் புரள்வது நன்றாகக் கண்களுக்குப் புலப்படும். சினை இன்னும் அதிகமாக முதர்ச்சியடைய அடைய மடியில் சீயம் பாலைப்போல் பால் கொள்ளும். பின் தட்டு முண்டுகள், குறி(கிடை), நாபி இவை தளரும். கன்று போட சில நாட்களுக்கு முன் பால் மடி தளர்ந்து தொப்புள் சுறந்து விடும்.

அச்சமயங்களில் மாட்டைத் தனியாகக் கட்டிப் படுக்கைக்கு வைக்கோல் போட்டு வைக்கவேண்டும். அதிகமாக விரட்டக்கூடாது. அனாவசியமானவர்களை அதன் சமீபம் அணுகவிடக்கூடாது. அதைத் துன்புறுத்தி

பயமுறுத்தலாகாது. கன்றுபோட்ட அரை முதல் நான்கு மணி நேரத்திற்குள் நஞ்சுக்கொடி விழும். அதற்குமேல் போனால் கால்நடை வைத்தியர்கள் உதவிபெறவேண்டும்.

சினைமாட்டுத் தீனி

மாடுகள் சினையாயிருக்கும்பொழுது தீனி கொஞ்சம் அதிகமாகவே கொடுக்கவேண்டும். வயிற்றிலுள்ள கன்றின் வளர்ச்சிக்கு இது மிக உதவும். எள்ளுப்புண்ணாக்கு 2 பாகம், பருத்திக்கொட்டை ஒரு பாகம், தவிடு ஒரு பாகம், குருணை இரண்டு பாகம், உப்பு ஒருபிடி, உலோகச்சத்து (Mineral Mixture) இவைகளை அரைத்துப் போடவேண்டும்.

கன்றுகளைக் காப்பாற்றும் விதம்

கன்று பிறந்ததும், அதன் மூக்கு, வாய் வழியாகக் காற்றை பலமாக ஊதினால் சுவாசக் குழாய்கள் சுத்தப்பட்டு நன்றாக மூச்சுவிடும். தொப்புள்கொடியைக் கயிற்றால் கட்டி அரைத்த மஞ்சளைத் தடவவேண்டும். கன்றுக்குச் சீயம் பால் அதிகமாக விடக்கூடாது. விடாமலும் இருக்கக்கூடாது. இப்பாலில் விரேசனத்துக்குரிய பொருள் இருப்பதால் கன்றுக்கு பேதிக்குக் கொடுத்ததுபோல் குடல் சுத்தியாகும். ஒன்றரை மாதம் வரை கன்றுக்குப் புல் போடக்கூடாது. பிறகு கொஞ்சம் கோதுமைத் தவிட்டைப் பதமாக வருத்து, இளஞ் சூட்டுடன் கொடுக்கவேண்டும். இரண்டு மாதத்திற்குப் பின் சிறிய அளவில் கடலைப் புண்ணாக்கும், ராகிமாவும் சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். மூன்றாம் மாதத்திலிருந்து புண்ணாக்கு, கோதுமைத் தவிடு அரைப்பிடி உப்பு கலந்து ஒருவேளை கொடுக்கவேண்டும். ஆறுமாதம் வரையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகப்படுத்த வேண்டும். ஆறுமாதக் கன்றுக்கு ஒரு பங்கு புண்ணாக்கு, அரை பங்கு பருத்தி விதை 1 பாகம் கோதுமைத் தவிடு ஒருபிடி உப்பும் கலந்து இருவேளையும் கொடுத்தால் வெகுசீக்கிரமாக வளர்ச்சியடைந்து பெருக்கும். தீனி வைப்பது தினமும் ஒரே சமயத்தில் வைத்தால் செரிமானம் கெடாமலிருக்கும். மண் முதலிய தேவை

யில்லாததைத் தின்னாமலிருக்க, இரண்டு மாதம் வரை வாய்க்கு மிருதுவான கயிற்றுப்பையைக் கட்டி வைக்க வேண்டும். நிறைய தேகப்பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். கன்றுகளைச் சரியானபடி காப்பாற்றாவிட்டால் வளர்ச்சி குறைந்து, வியாதி வந்து குட்டையாக இருக்கும். ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகுதான் நெல் தவிட்டைச் சேர்க்கவேண்டும்.

எருமைக் கன்றுகளைக் காப்பாற்றுவது வெகு சிரமமாகும். எருமைப்பால் தடிப்பாயும், கொழுப்பு பதார்த்தம் மிகுதியாயும் இருப்பதால் கன்றுகளை அதிகமாக ஊட்டவிடக்கூடாது. கைப்பால் போடுவது மிகவும் நல்லது. பொதுவாகத் தாய்ப்பால் அவைகளுக்கு மிகுதியாக உட்கொண்டால் அஜீரணம் ஏற்பட்டுக் கழிச்சலுண்டாகும். எருமைப்பாலில் வெந்நீர் கலந்து கையினால் கன்றுகளுக்கு ஊட்டினால் சீக்கிரம் செரித்து வளர ஆரம்பிக்கும். பசுங்கன்றுகளுக்கு, கொடுக்கும் அதே தீனியை அவ்வளவே கொடுத்தால், சீக்கிரத்தில் வளர ஆரம்பித்துப் பிழைத்திருக்கும்.

மாடுகளுக்கும், கன்றுகளுக்கும் எவ்வளவு தீனி வைக்கச் சொன்னாலும், அவைகளின் சொந்தக்காரர் தனது சொந்த பார்வையில் இவைகளைச் செய்யாது, பணியாள் மூலியமாக எவ்வளவு செய்தாலும் பயன்படாது. தன் சொந்தப் பார்வையில், அக்கரையுடன் எஜமானன் செய்வது போல் பணியாட்கள் செய்யமாட்டார்கள். பெரிய குடும்பங்களில் இப்படிப் பாரா முகமாக இருப்பதால்தான், நல்ல ஜாதி மாடுகள் அநேகம் இறந்தும், பிணிபட்டும், கேவலமான ஸ்திதியை அடைந்தும் வருகின்றன. உயர்ந்த ஜாதி மாடுகளை அவர்கள் நிறையப் பணம் கொடுத்து வாங்கினாலும் அவர்களிடம் மாடுகள் விருத்தியடைவதில்லை. குடியான வனுடைய சொற்ப விலையுள்ள நாட்டு மாடுகள், வெகுநாள் ஜீவிக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் குடியானவனுடைய சிரத்தையும் இவர்களுடைய அசிரத்தையுமே.

அத்தியாயம் - 6

மாடுகளுக்கு ஏற்படும் நோய்களும், அதன் சிகிச்சையும்

1. அழகிய திருச்சிற்றம்பமுடையான் உருண்டை

ஆதண்டங்கொழுந்து, உப்பு, சங்கம்வேர், மிளகு இவைகளை அரைத்து அஞ்சனமாக இடுவது.

பருத்திவிதை, மிளகு, சிறுநீர் இவை சேர்த்து இடித்து நசியம் பண்ணுவது. (மந்தம், சன்னி, சனி முதலியவை களுக்குப் பிரயோகிக்கலாம்.)

2. அழல் வெக்கை நோய்

மாடு சிவந்து நீர் விடும். உள் அழன்றிருக்கும். உடம்பெல்லாம் நெருப்புச் சுட்டதுபோலிருக்கும். தீனி தின்னும்.

இதற்கு மருந்து: *1)* தென்னம்பாளையும், பச்சை நெல்லிக் காயும் இடித்து, காடியில் இரண்டு நாள் ஊறவைத்து, மறுநாள் எடுத்துப் பிழிந்து புகட்டவும். இதற்குச்சூடு கடைசியில் காண்க.

*2)*தென்னம்பாளை, அத்திப்பட்டை, வெதுப்படக்கி இவைகளைச் சமனாக இடித்துச் சாறுபிழிந்து, வகைக்கு எடுத்த சாற்றின் அளவு நல்லெண்ணெய் சேர்த்து இவைகளை ஒன்றுகூட்டிக் காய்ச்சி, ஆறவைத்துப் புகட்டவும்.

3) வெதுப்படக்கியும் ஒருபடி எள்ளும் சேர்த்து நன்றாயரைத்து மோருடன் புகட்ட குணமாகும்.

4) பெருமருந்து வேர், மாவலிங்கம்பட்டை, கொடிவேலி வேர், சுக்கு, சித்தரத்தை, கண்டந்திப்பிலி, மிளகு, யாளிவிரை இவை வகைக்குப் பலம் ஒன்று வீதம் கூட்டி அரைத்துப் புகட்டவும். நொய்க்கஞ்சி கொடுத்து வந்து *4*-வது நாள் குளிப்பாட்ட வேண்டும்.

3. அடித்தடித்துக்கொண்டு விழும்; விழியால் ஆவி புறப்படும்

இதற்கு மருந்து: வேலிப்பருத்தியிலை, உள்ளி, வசம்பு, சிறுநீர்விட்டரைத்துக் கொடுக்கத்தீரும். நொய்க்கஞ்சி, பழம் வைக்கோல் இவைகளைத் தீனியாகக் கொடுக்கவும்.

4. அடைப்பான் சகல விதத்திற்கும்

மருந்து: ஓமம், வசம்பு, மாவலிங்கப்பட்டை, வெற்றிலை, சுக்கு, சித்தரத்தை, கண்டத்திப்பிலி, இவ்வேழு சரக்கையும் சமனாகச் சேர்த்து அரைத்து, உருண்டை செய்து கொடுக்கவும். வெந்நீரிலும் கொடுக்கலாம். சகல அடைப்பான்களும் தீரும். தீனி நொய்க்கஞ்சி.

5. அரணைக்கடி விஷம்

உடம்பெல்லாம் தடிக்கும். மயிர் சிலிர்க்கும்.

இதற்கு மருந்து: 1) அவுரி வேரரைத்துக் காடியில் கரைத்துப்புகட்டி மேலுக்கும் துவளையிடவும் குணமாகும்.

2) பெருங்காயம் பலம் ஒன்றை வெந்நீரில் அரைத்துக் கலக்கிக் கொடுக்கத் தீரும்.

6. அரணை அதாவது நாவரட்சி

(தண்ணீர் குடிக்காது) நாக்கில் கறுத்த அடிநரம்பு பருத்திருக்கும்.

இதற்கு மருந்து: முன் இரவு தீனி போடாமல் வைத்து, மறுநாள் காலை நாக்கினடிப்பக்கத்திலுள்ள தடித்த கரு நரம்பை, சுத்தமான பெரிய ஊசியினால் குத்தி, ரத்தத்தை வெளிப்போக்கி, தேன், புளி, மஞ்சள், படிக்காரம் இவைகளை அரைத்து லேசாகத் தடவி, துணியால் நாக்கைக் கட்டிவைத்து, சில மணி நேரம் பொருத்து அவிழ்த்து விடவேண்டும். அன்று முழுவதும் திரவ பதார்த்தத் தீனி வைக்கவேண்டும். வைக்கோல் மறுநாள் போடவேண்டும்.

7. அஸ்மா உருண்டை

இது வாயு, வயிற்றுவலி, கிருமி முதலியவைகளைப் போக்கும்.

இதன் முறை: ரஸகர்ப்பூரம், சுக்கு, மிளகு, ஓமம், கிராம்பு இவைகள் வகைக்கு விராகனெடை 1, கும்மட்டிக் காய் இருபது, இவைகளை ஒன்றுபட அரைத்து சுண்டைக் காய்ப் பிரமாணம் உருண்டைகள் செய்து தண்ணீரில் கொடுக்கவும்.

8. ஆனைச்சொறி

ரோமம், படல் படலாக உதிரும். சொறி ஏற்படும். இளைக்கும்.

இதற்கு மருந்து: எருமை நெய் ஒரு நாழியும், பத்து எலுமிச்சம்பழச்சாறு, கருப்புட்டி வட்டு பத்து, ஒரு உழக்கு உப்பு, ஒரு உழக்கு எள் இவைகளைச் சேர்த்து அரைத்துக் குழப்பி மூன்று நாள் உள்ளுக்குத்தரக் குணமாகும்.

9. ஆனைச் சிலந்தி

இதற்கு மருந்து: எட்டிக்கொட்டை கால் சேர், அடப்பன்பட்டை, (வாதாமரப்பட்டை) வேப்பெண்ணெய் வகைக்கு சேர் ஒன்று. இவைகளைச் சேர்த்து மூன்று நாளைக்கு ஒவ்வொரு வேளை கொடுக்கக்குணமாகும். தினமும் குளிப்பாட்டல் அவசியம்.

10. இரைகொண்டு நிற்கும். வாய்நீர் விழும் மேயாது

இதற்கு மருந்து: வெதுப்படக்கி, சாணாக்கி, நல்லெண் ணெய் இவைகளை ஒன்று சேர்த்தரைத்து மோரிலே குழப்பிக்கொடுக்கவும். எள்ளும், எண்ணெயும் கொடுக்கவும். இதற்குச் சூலை சூடு கடைசி பக்கம் காண்க.

11. இளங்கொடி (நஞ்சுக்கொடி விழுவதற்கு)

மருந்து: *1)* நாக தாளியைப் பறித்து நல்லெண்ணெயில் கொடுக்கவும்.

2) பச்சை சந்தனம், வெங்காயத்தாள் சமனாய்ப் பசும்பாலில் அரைத்துக் கலக்கிக் கொடுத்தால் இளங்கொடி விழும்.

3) மூங்கில் இலை, பேய்க்கரும்பு, தருப்பைப்புல், இவை மேய்க்கக் கொடி விழும்.

4) கஞ்சியில் கருப்புட்டி, எள்ளு வகைக்கு அரை சேர் கலந்து புகட்ட நஞ்சுக்கொடி விழும்.

12. இளைத்த மாட்டிற்கு

இளைத்துத் துரும்பாக இருக்கும் மாட்டிற்கு ஒரு வாரத்துக்கு நீராகாரத்துடன் நல்லெண்ணெய் சமனாய்க் கூட்டி. அதில் ஒரு விராகனெடை கற்பூர சிலாசத்து கலந்து போடவும். தீனியும் சத்துள்ளதாக கொடுத்தால் தேறும்.

13. உடுக்கை நோய்

நான்கு கால்களும் துவண்டு கூட்டிவைத்து நிற்காது. தலையைக் கீழே தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருக்கும். வாய் நீர் வடியும். நடக்காது. படுக்காது.

இதற்கு மருந்து: *1)* நிலப்பனங்கிழங்கு, பச்சைக்கொள்ளு இவைகளைக் காடியில் அரைத்துக் காடியில் கரைத்துப் புகட்டவும்.

2) எருக்க இலைச்சாறு கால் படி, பிரண்டைச்சாறு கால் படி, சுக்கு, ஓமம், கல்லுப்பு வகைக்கு மூன்று விராகனிடை. இவைகளைச் சேர்த்து அரைத்து மூன்றுநாள் கொடுக்கத் தீரும்.

14. உதைத்துக்கொள்ளும், ஓடி விழும், முதுகை நெளித்துக்கொள்ளும்

இதற்கு மருந்து: பாதாள மூலிகை (நாய்க்குடை)யின் சத்தை உப்புடன் கூட்டிக் காடியில் புகட்டவும்.

கொன்றைக் கொழுந்து காடியிலிட்டு நசியமிடவும். (மூக்கில் பிழியவும்) மறுநாள் சதுரக்கள்ளிச்சாறுடன், உள்ளிப்பூண்டு, வசம்பு, கோவையிலையையும் கூட்டி மூக்கில் பிழியவும்.

15. உள்ளடைப்பான்

வாயால் தண்ணீர் விடும். நாக்குத் தொங்கும். மயிர் சிலிர்த்திருக்கும். தூங்கும்.

இதற்கு மருந்து: 1. மிளகாய், வெற்றிலை இவைகளை உரலில் போட்டுத் துவைத்து உள்ளுக்கு கொடுக்கக் குணமாகும்.

2. பூவந்திக்கொட்டை விதையின் மேல் தோலை நீக்கி, அரைத்து வெந்நீரில் கரைத்துப் புகட்டவும்.

16. உயிந்த வியாதி

கண் குழிந்திருக்கும். காதுகள் தாழ்ந்து நிற்கும்.

இதற்கு மருந்து: தென்னியவித்து நீர் வடித்துக்கொண்டு எண்ணெயுடன் கலக்கிப் புகட்டவும். இடது விலாவில் சுடவும்.

17. உப்பிசம் சகல விதத்திற்கும் மருந்து

வயிறு உப்பும், கத்தும், ஒரு நிலையில் நிற்காது.

இதற்கு மருந்து: 1. புதுப்பாண்டத்தில் கருநொச்சி யிலையை அடைத்து அதன்பேரில் ஒருபடி உப்புக்கொட்டி, மேலும்

எருக்கம் வேர் அடுக்கி, அதன்மேல் படி உப்பு போட்டு, அதன் மேல் குப்பைமேனியிலையைப் போட்டு, சட்டியால் மூடி, சீலைமண் செய்து அடுப்பிலேற்றி, இரண்டு ஜாமம், ஒரே ஜாதி விறகால் எரித்து, ஆறவிட்டு, எல்லாவற்றையும் பாண்டத்தி லிருந்து எடுத்துத் தூளாக்கிக் குப்பைமேனிச்சாறு சமன் கொடுத்து, வெய்யிலில் வைத்து, நெய்யில் கலந்துகொடுக்க, சகல உப்பிசமும் தீரும். இது கை கண்ட மருந்து.

2. ஆத்தியிலை, விடத்துத்தியிலை, காட்டுத்துவரை, வறட்பூலா, நாகல், நீர்ப்பூலா, இலந்தை, கருவை, துடரி, கருவை இப்பத்தின் இளந்துளிர்களுடன், பெருமருந்து வேர், ஆவாரங்கொழுந்து, மாவலிங்கப்பட்டை இவை சமன் சேர்த்துக் காடிவார்த்து அரைத்து, கொப்பரை அளவு, தினம் ஒருவேளை வீதம், மூன்று நாள் கொடுத்தால் சகல உப்பிசமும், மந்தமும் பறந்துவிடும்.

18. ஊதடைப்பான்

வயிறு வீங்கும். மயிர்க்கால் சிலிர்த்து நிற்கும். தலை தாழ்ந்து நடுக்கும். புல் மேயாது. தன்னைத்தான் அறியாது.

இதற்கு மருந்து: வட்டத்துத்தியிலை, மிளகு, நெய் மூன்றும் அரைத்து மூன்றுநாள் புகட்டவும்.

பூச்சு மருந்து: புத்து மண்ணையரைத்து மேலே பூசவும்.

19. எலும்புருக்கி நோய்

இளைத்துக்கொண்டே சதை குறைந்து எலும்புகள் வெளித்தெரியும். சோர்ந்து வரும், சக்தியிராது. சாணத்துடன் விழும்பும் உதிரமாக விழும்.

இதற்கு மருந்து: 1. வில்வ விரை அரைத்து வில்வக் காயளவு எடுத்து மோரில் குழப்பிப் புகட்டவேண்டும்.

2) விருட்சிப்பட்டை (பிச்சி), காரையிலை, ஆடு தீண்டாப்பாளை இவைகளை, கொப்பரையளவு அரைத்து,

ஓமம், பயறு, வெந்தயம் வகைக்கு 8 விராகனெடை மோரில் அரைத்துச் சேர்த்து, ஒருவாரம் கொடுக்கத் தேறும். வெந்நீர் காட்டவும்.

3) நெஞ்சிலேயிருந்து இருபுறமும், தலை உச்சியிலும், இப்படி

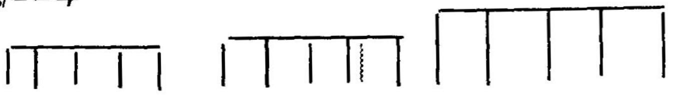

சூடுபோடவும். மருந்து கொடுக்கவும். குணம் ஒரு பட்சத்திற்குள் ஏற்படும்.

20. ஒட்டு நறுள் வியாதி

அருவருப்பாக மேயும், உலர்ந்துபோம். இதற்கு நடுநெஞ்சில் இப்படி மூன்றிடம் சூடு போடத் தீரும்.

21. ஒள்ளி நோய்

உடலெல்லாம் வெடிக்கும். நடக்காது. உடம்பு உலர்ந்து போகும்.

மருந்து: அத்திச்சாறும் வசம்பும் கூட்டி அரைத்து, ஒருபடி பசுவின் வெண்ணெயில் கலந்து கொடுக்கவும்.

இதற்கு நான்கு காலிலும் இறங்கச்சூடு போடவும்.

22. கருநோய்

வெய்யிலில் நில்லாது, நாய்போல் திமிரி மீறும். நீரில் போய் நிற்கும். இரு விலாப்புறமும் வீங்கும். வயிறு வீங்கும்.

இதற்கு மருந்து: *1)* உழக்கு மாட்டு வெண்ணெயில் உப்புச் சேர்த்துப் புகட்டவும்.

2) பருத்தியிலைச்சாறு, மிளகுப்பொடி, சிறுமீன் கழுவு தண்ணீருங்கூடக் கலந்து வார்க்கவும். இதற்குச்சூடு கடைசியில் காண்க.

23. கண்டி நோய்

கண்பூளை சாயும், மூக்கு வேர்க்கும். உதிரமாலிக்கும்.

இதற்கு மருந்து: அழிஞ்சில் வேரையரைத்துக் குருணி மோரில் புகட்டவும்.

24. கருவடி நோய்

உடம்பு கருக்கும். உடல் வற்றும். மேய அறியாது. வாய் நாறும்.

இதற்கு மருந்து: 1) ஓரிலைத் தாமரையும், ஆமணக்கு வேரையும் பச்சைப் பாலில் கலந்து புகட்டவும். சூடு கடைசியில் காண்க.

25. கண் பாராத பசுவிற்கு

ஊமத்தங்காய், வசம்பு, பூண்டு, கல்லுப்பு, இவை அரைத்து, எலுமிச்சங்காயளவு வெண்ணெய் சேர்த்துப் பிசைந்து, உள்நாக்கில் தடவவும். கன்றுக்கு முகத்தில் வாலில் மேலிருந்து கீழ்ப்பக்கமாகத் தடவவும்.

26. கழுத்து வலிக்குப் பற்று

விரளி மஞ்சள், மிளகுப் பொடி, வெண்ணெயில் கலந்து போடவும்.

விளக்கெண்ணெய் எருக்கம்பாலில் கலந்து பத்து போடவும். புளித்த தோசைமாவும் போடலாம்.

காயும் நல்லெண்ணெயில் துணியில் உப்பை பொட்டணமாக முடிந்து, நனைத்து, ஒத்தடம் கொடுக்க வலி எடுபடும்.

27. கண்ணில் பூ விழுவதற்கு

பழைய நத்தாங்கூடு கொண்டுவந்து தூளாக்கி கற்கண்டுதூள் சமனாகச் சேர்த்து ஒரு பணவெடை 3 நாள் கண்ணில் ஊதினால் பூ கரையும்.

28. கரப்பான் நோய்

புல் மேயாது. அசைபோடமாட்டாமல் தலை குத்திட்டு நிற்கும்.

மருந்து: நாரத்தை வேரும், சுக்கும் முலைப்பாலிலுரைத்து மூக்கில் நசியமிடவும் தீரும். இதற்குச் சூடு, தலைக்கட்டி (சுற்றி) வயிற்றைக் கட்டிச் (சுற்றி) சுடுவது.

29. கண்ணில் சாரைக்குருடு, கண்தெரியாது, தடுமாறும்

1. நாவற்பட்டையும், பேய்த்தும்பைச்சாறும் கலந்து கண்ணில் பிழியவும்.

2. இவ்விரண்டையும் அரைத்துக் காடியில் கலந்து புகட்டவும்.

3. விலாப்புறம் மூன்று சூடு போட வேண்டும்.

30. கன்று கொள்ளாத மாட்டிற்கு

ஆலம்பட்டைக்கரி, அத்திப்பட்டை இவ்விரண்டையும் பசுவின் பாலிலரைத்து, மாட்டின் மேலும், கன்றின் மேலும் தடவினால் கன்று துடிக்கும். மாடுகொள்ளும்.

31. கழி வெக்கைக்கு லேகியம்

ரத்தம், சீதம் விழும். சாணி பீச்சடித்து நாறும்.

1) கடுக்காய்பூ, சிறுநாகப்பூ, கிராம்பு, வெள்மிளகு, காட்டாத்திப்பூ, அரிசித்திப்பிலி, சுக்கு, கண்டத்திப்பிலி, வகைக்கு ¼ சேர், பூண்டு ½ சேர், ஓமம் 1 சேர். இவைகளை 1½சேர் நெய்யில் பதமாக வறுத்து இடித்துத் தூள் செய்து கொண்டு மாவலிங்கம் பட்டை 1 சேர், கொடிவேலி ¼சேர் அரைத்து எல்லவாற்றையும் கலந்து, லேகியமாகக் கிண்டி

எடுத்துக்கொண்டு, எலுமிச்சம்பழ அளவு, தீரும் வரை தினம் கொடுக்கக் குணமாகும். அரிசி உடைத்து கஞ்சி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

32. காசு நறுளி என்ற நோய்

அருவருப்பாக மேயும், அசைபோடாது.

இதற்கு மருந்து: கற்றாழைச்சாறும், தாளிச்சாறும், மோரும், உப்பு நீரில் கலந்து வார்க்கவும்.

உச்சந்தலையில் ஷ என்று நான்கு சூடு சுடவும்.

33. காமாலை

கால்வீங்கும். முகம் உதிக்கும், வயிறு ஊதியிருக்கும்.

மருந்து: பச்சையரிசியரைத்துக் காடியில் கலக்கிப் புகட்டவும். இடது விலாவில் சூடு போடவும்.

34. கால் நோய்

கால் வெடித்து முடங்கி நடக்கும். இதற்கு ஊமத்தை இலையும் சுண்ணாம்பும் அரைத்துப் பூசவும்.

35. கால்கள் நான்கும் வீங்கும். உடம்பு வெம்பி நிற்கும், சாணியும், தேகமும் நாறும்

1. கிலுகிலுப்பை இலைச்சாறு, பாதிரிப்பட்டை, மிளகு, வெள்ளைப்பூண்டு, வசம்பு இவைகளை அரைத்து மோருடன் கலந்து கொடுக்கவும்.

2. ஆவரையிலையை இரவு அடுப்பில் வேகவைத்துப் பிசைந்து மோருடன் புகட்டவும்.

3. பனைவெட்டு (வெல்லக்கட்டி) நான்கு, எள்ளும், எண்ணெயும் கூட்டிக்கொடுக்கவும்.

4. கொன்றைப்பட்டையை, மோர், பழங்கஞ்சி இவைகளில் பிழிந்து புகட்டவும். எள்ளும், எண்ணெயும், எலுமிச்சம்பழம் நாலும் சேர்த்துக் கொடுக்கவும்.

36. கால்கள் நான்கும் தவளிக்கும், கண் பீளை சாரும், வெகு உஷ்ணமாக சாணி போடும்

1. நீர்ப்பூலாச்சாறும்,வேப்பெண்ணெயும் கலந்து கொடுக்கவும்.

2. விஷ்ணுகரந்தைச்சாறு, மிளகு, உழக்கு (¼படி) நெய் சேர்த்தரைத்துப் பசுவின் பாலில் கொடுக்கவும்.

37. கிராணி நோய் (பலவித வயிற்றுப் போக்கு)

தலைச்சுருளியிலையை அரைத்துக் காடியில் கலந்து கொடுக்கவும்.

இருவிலாவில் + +

+ + இவ்விதம் சுடவும்.

38. குண்டி நோய்

நாக்கு நீட்டி நிற்கும். மேயாது. இதற்குக் கோவை இலையும் குன்றியிலையும் அரைத்துக் காடியில் புகட்டவும்.

39. குன்றிட நோய்

இரைக்கும், நெஞ்சு அனற்பறியும், மூக்கில் கோழை விழும்.

மருந்து: குப்பைமேனியிலை, வசம்பு, பூண்டு இவைகளைச் சேர்த்து மூக்கில் நசியமிடவும்.

40. குதிரை வலிப்பு நோய்

கண் சுருங்கி இருக்கும்.

மருந்து: 1. (ஐங்காரமாக மருந்து) வெள்வெங்காயம், வசம்பு, மிளகு, வெள்ளெருக்குத் தண்டு, கள்ளியிலை இவைகளை நல்லெண்ணெயுடன் சிறுநீர் வார்த்து அரைத்துச் சிறுநீருடன் புகட்டுவது.

2. கர்ப்பூரவல்லியிலைச் சாற்றை நீருடன் கலந்து வார்க்கவும். இதற்குச்சூடு கடைசியில்.

41. குளநோய்

சுற்றித்திரியும். சுழலும், விழுந்து கிடக்கும்.

மருந்து: *1.* ஐங்காரமாக எருக்கம்பாலும், அதன் தண்டும், தழையுமாக நறுக்கி தெள்ளுபெய் நீருமாக இரண்டு நாள் விடவும். இதற்குச் சூடு கடைசியில்.

குறிப்பு: தெள்ளுபெய் நீரூமாக என்பதின் பொருள் விளக்கவில்லை.

42. குழையடிக்க, தண்ணீரோதிச் சொரிய

இலவம்பட்டை, ஒதியம்பட்டை, மாம்பட்டை, அத்திப்பட்டை, மருதம்பட்டை, கருவேலம்பட்டை, நாவல்பட்டை, மயிர்மாணிக்கம், நறுந்தாளி, பெருந்துத்தி, பூலாவிலை, வறட்பூலா இலை, பொரிமாவு இவைகளை ஒரு பானையில் போட்டு குருணிக்கஞ்சி (ஒரு மரக்கால்) வார்த்து, இரவு முழுவதும் வேகவைத்து, குருணி மோரில் கரைத்து, எலுமிச்சம்பழம் *5*, இரண்டு நாழி (இரண்டுபடி) பால் உழக்கு(¼படி) எள்ளு, உழக்கு எண்ணெய், *4* இளநீர், இளம்பாளை ஒன்று. இவைகளைக் கெட்டியாக அரைத்து இளகக் கரையாமல் இறுகச் செய்து இடவும்.

43. குளம்பு வளர்ந்து வரும் நோய்

கருணைக்கிழங்கு, மெருகங்கிழங்கு, பசு மஞ்சள், மணித்தக்காளி, கோரோசனை இவற்றையெல்லாம் காடி வார்த்தரைத்து மூன்று நாள் புகட்ட நிற்கும்.

44. குடல் நோய்

பசளைப்பழச் சாறு போல் நீர்விடும்.

இதற்கு மருந்து: முடக்கத்தானிலை, உத்தாமணியிலை, தழுதாளையிலை, இவைகளையிடித்துச் சாறுபிழிந்து வேப்பெண்ணெயும், காடியும் சாறுகளுடன் கலந்து புகட்டவும்.

மற்றொருவிதக் குடல்நோய்: மாடுகளின் வயிறு இரையும். வயிறு உப்பும், அசை சரியாகப் போடாது. கழியும், சாணி பல நிறங்கொண்டதாக இருக்கும். படுத்துப் புரளும்.

மருந்து: வெதுப்படக்கியிலை, சங்கிலை, தழுதாளை இலை, குப்பைமேனி இலை, பீக்களாத்தி இலை, வசம்பு, சுக்கு, பூண்டு, மிளகு, ஓமம், வகைக்குப் பலம்1, அரிசி மாவு ¼படி, இவைகளை நேக அரைத்து ¼சேர் நல்லெண்ணெயும் சேர்த்து மத்தித்து, நான்கு நாள் கொடுக்க குணமடையும்.

45. குன்னும் நோய்

நான்கு கால்களும் நடுக்கும். தீனி கொஞ்சமாகத் தின்னும்.

மருந்து: குன்றியிலைச் சாறும், பசுவின்பாலும் கலந்து கொடுக்கவும். குணமடையும்.

46. குடல் வெக்கை

குடல் இத்து விழும். பெருமிரைச்சலுடன் கழியும்.

இதற்கு மருந்து: பிரண்டை ஒருபிடி, மிளகாய் ஒரு குத்து இவ்விரண்டையும் நேக அரைத்துக் காட்டாமணி இலையுடன் கொடுக்கவும்.

47. கும்மட்டிக்காய் (ஜீரண சக்திக்கும், சுறுசுறுப்புக்கும்)

கஸ்தூரி மஞ்சள் சேர் அரை, கருஞ்சீரகம் சேர் ¼, கறிமஞ்சள் சேர் ½, மிளகு சேர் ½, சுக்கு சேர் ½, சித்தரத்தை சேர் ¼, கண்டத்திப்பிலி சேர் 1/8 , கோஷ்டம் பலம் 1, அரிசித் திப்பிலி பலம் 1, ஜீரகம் பலம் 1, மகிஷாக்ஷிகுக்கில் (பூனைக் கண் குங்கிலியம்) பலம் 1, அக்கராகாரம் பலம் 1, ஓமம் படி1, உப்பு படி ½, தயிர் படி !, இந்தச் சரக்குகளை இடித்துத் தூள் செய்து, நான்காகப் பிளந்திருக்கும் 25 கும்மட்டிக் காய்களில்

நிரப்பிப் பானையில் வைத்து, மேலே தயிர் விட்டுச் சட்டியால் மூடி, வெய்யிலில் வைத்து ஒவ்வொரு கீத்தாய்க் கொடுக்கவும்.

மற்றொரு வகை

சுக்கு, திப்பிலி, ஓமம், மிளகு, காட்டு சீரகம், கருஞ்சீரகம், வசம்பு, சதகுப்பை, குக்கில், சித்தரத்தை, குரோசாணி ஓமம், அக்கராகாரம், சித்திரமூலம், கொடிவேலி, பேரரத்தை, கார்போக அரிசி, வெட்பாலை, தேத்தாங் கொட்டை,வாலுளுவை அரிசி, ஆளிவிரை, கொத்தமல்லி, பொரித்த வெங்காரம், காயம், ஜாதிக்காய், ஜாதிப்பத்திரி, லவங்கம்,தாளிசபத்திரி வகைக்கு வீசஞ்சேர். இவைகளைப் பொன்னிறமாக வறுத்து, மருதாணிப்பட்டை, முருங்கைப் பட்டை, எருக்கம் வேர்ப்பட்டை வகைக்கு வீசம் சேர் இவைகளை வறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கஸ்தூரி மஞ்சள், போளம் (கரியா போளம்), சிறுநாகப்பூ, இந்துப்பு, பூலாங்கிழங்கு, சடாமாஞ்சி, வால்மிளகு, கோரைக்கிழங்கு வகைக்கு வீசம் சேர் இவைகளையும் செந்நிறமாக வறுக்க வேண்டும். புரசவிரை, வெண்ணாவி, கருநாவி, எட்டிக் கொட்டை வகைக்கு சேர் வீசம். இவைகளைச் சாணத்தில் சுத்திசெய்து கொண்டு எல்லா சரக்குகளையும் தூள்செய்து, வஸ்திரகாயம் செய்து, 25 கும்மட்டிக்காய்களை நான்காய்ப் பிளந்து அவற்றில் திணித்து, தயிர் சேர் அரை, உப்பு படி காலே அரைக்கால் இவைகளை ஊற்றி, நன்றாகக் கலந்து, புதுப் பானையிலிட்டு, சூரிய வெப்பத்தில் வைத்து, நாள் ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு கீத்தாக இருவேளை கொடுக்கவும்.

48. கூடை நோய்

வயிறு வீங்கும். நடக்கமாட்டாது. பிரியிட்டு நிற்கும். கண் குழைந்திருக்கும், கால்கள் பின்னி நிற்கும்.

இதற்கு மருந்து: அமுக்கிராக்கிழங்கு, ஊமத்தை வேர் இவ்விரண்டையும் ஒரு கழஞ்சு எடுத்து அரைத்து வசம்பு, வெங்காயம் இவைகளையும் அரைத்து சேர்த்து, காடியில் புகட்டவும்.

குன்றியிலைச் சாற்றில் வெங்காயம், வசம்பு இவைகளைக் கூட்டி மூக்கில் நசியமிடவும். சூடு கடைசியில்.

49. கொல்லி நோய்

கன்னத்தில் வீங்கும், மயிரெழுந்து நிற்கும். நடக்காது. சூடு கடைசியில்.

மருந்து: நெய்யும் மிளகும் அரைத்துப் புகட்டவும்.

50. கொம்பனார் நோய்

தலையையும், முகத்தையும் தேய்க்கும், அழி மேய்ச்சல் மேயும்.

மருந்து: நல்லவேளை சமூலம், வெள்ளவெங்காயம், வசம்பு இவைகளை நன்றாகத் தட்டி நசியமிடவும். இதற்குச் சூடு முதுகின் உச்சியிலே மூன்று சூடு போடவும்.

51. கொல்லி தெரியன் நோய்

இந்த நோய் முற்றினால் கழல் நோய், அதர நோய் உண்டாகும். முகத்தைத் திருப்பி மடித்து விழும். அதர நோய்க்கு ஓடி ஓடி விழும்.

இதற்கு மருந்து: வேப்பெண்ணெய் மூன்று விரலகலத் துணியில் நனைத்து, மாட்டின் கொம்புகளில் சுற்றிக் கொளுத்தி விடவும். ஒரு நெல் கனம் கொம்பு வெந்ததும், அணைத்து விடவும். கொம்பில்லாத மாட்டுக்கு வேப்பெண்ணெயைக் காய்ச்சி உச்சந்தலையிலிடவும்.

52. கொறட்டை வியாதி

மூச்சுவிடும்போது சத்தம் உண்டாகும்.

இலுப்பைப் புண்ணாக்கைப் பசும்பாலில் கலந்து, சுடவைத்து, இரண்டு மூன்று ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் கொடுக்கக் குணமாகும்.

53. கொம்புடைந்த மாட்டுக்கு

ஆலம்பாலை உடைந்த இடத்தில் ஊற்றித் துணியால் கட்டிவைத்தால் குணமாகும்.

54. சன்னி வியாதிக்கும், பொதுவாகச் சகல வியாதிகளுக்கும்

வெள்ளைப் பாஷாணம், நெல்லிக்காய்க் கந்தகம், 15நேர்வாளம், பெருங்காயம், குங்கிலியம், திப்பிலி, நீரடிமுத்து, பொன்னரிதாரம் இவைகளைத் தில்லம்பால் விட்டரைத்து, வேலிப்பருத்திச் சாறையும் விட்டரைக்கவும். வெள்வெங்காயத்தை அரைத்துத் தைலமிறக்கிக் கொண்டு, இந்த தைலத்தோடு அரைத்தவைகளை எல்லாம் சேர்த்துக் கிளறி, கொம்புச் சிமிழிலடைத்து வைத்துக்கொள்ளவும். வியாதியின் குணங்கண்டு ஒருபணவிடை (1/10 விராகனிடை) வெற்றிலையில் வைத்துப் புல்லுடன் கொடுக்கவும். வெந்நீர் காட்டவும். நொய்க்கஞ்சி கொடுக்கவும்.

55. சந்தடைப்பான் நோய்

கால்கள் வீங்கி இருக்கும். மாடு குன்னிப்போகும். சரியாக நடக்காது. கழிச்சல் உண்டாகும்.

இதற்கு மருந்து: 1) எருக்கு சமூலம் பூவுடன் துவைத்துச் சாறுபிழிந்து உடம்பில் பூசவேண்டும். 2) கல்லுப்பை வேப்பெண்ணெயில் விட்டரைத்து; வெந்நீரில் கலக்கிக் கொடுக்கத் தீரும்.

56. சார நோய் கொண்ட பசுவின் குணம்

கண்தெரியாது தடுமாறும். உடல் வற்றும்.

இதற்கு மருந்து: நாவற்பட்டையும் பேய்த்தும்பைச் சாறும் துவைத்துக் கண்ணிற் பிழிந்து, அதையே காடியில் புகட்டவும். இதற்குச் சூடு பின்புறத்திலே 'பின்னீர் பத்திச்' சுடு சுடுவது.

குறிப்பு: 'பின்னீர் புத்தி' என்பதன் பொருள் விளங்கவில்லை.

57. சிரங்கு பற்றின மாட்டுக்கு

இதற்கு மருந்து: *1) சின்னி இலையை இடித்துத் தேகமுழுவதும் தடவவும்.*

2) அரிசித்திப்பிலி பலம் 1, சீரகம் பலம் 1, மகிஷாக்ஷி (பூனைக்கண் குங்கிலியம்) குண்ணடை (கூந்தப்பனைக் கிழங்கு?) சேர்த்து அரைத்து, மோருடன் கலந்து போடவும். கற்றாழை வேர் கொண்டு வந்து, சிறுகச்சிறுக நறுக்கிச் சட்டியில் தட்டையாகப் பரப்பி, அதன்மேல், மருந்தை வைத்து அவித்துச் சிவந்த பிறகு எடுத்துச் சாறுபிழிந்து கொண்டு, காசிடை ஏலமும் கூட்டி, பசுநெய், கற்றாழைச் சாறு இவைகளுடன் ஒன்றாய்க் கலந்து கொடுக்கவும்.

58. சீத வெக்கைநோய்

புல் மேயாமல் திகைத்து நிற்கும். சீதம் சீதமாகச் சாணத்துடன் விழும். சோர்ந்திருக்கும்.

இதற்கு மருந்து: *கர்ப்பூரவல்லியிலைச் சாற்றைப் பசுவெண்ணெயில் கலந்து புகட்டவும்.* **சூடு கடைசியில்.**

59. சுழல் நோய்

சுழன்று திரியும், வாயில் நீர் பாயும். தன்னைத் தானறியாது. தீனி கொள்ளாது.

இதற்கு மருந்து: *1) முன்னையிலையை இடித்துப் பிழிந்து கொடுக்கவும். 2) பேய்த்தும்பைச்சாறும், குங்கிலியமும், எலுமிச்சம்வேரும், காடியில் அரைத்துப் புகட்டவும். 3) குப்பைமேனியிலை, வெள்ளையிண்டு இலை, கழற்சிக் கொடியிலை வகைக்கு ஒருபிடி, வெந்நீரில் அரைத்துச் சாறெடுத்து, மிளகு, ஓமம், பூண்டு, வசம்பு, இவைகளில் விட்டரைத்துக் கலக்கி, மூன்று வேளை புகட்டத் தீரும்.* **சூடு கடைசியில்.**

60. சூலைக்கு உருண்டை

சூலை என்பது வாயு பிடிப்புக்கும், வயிற்றில் குத்து வலிக்கும் பெயர்

சித்திரமூலவேர் விராகனிடை 2, பொரித்த வெண்காரம் பலம் 1, அபின் பலம் 1, இந்துப்பு பலம் 1, நெல்லிக்காய் கந்தகம் பலம் 1, பெருங்காயம் பலம் அரையே வீசம், குங்கிலியம் பலம் 2, கொண்டுவந்து கந்தகத்தை இரும்புக் கரண்டியில் போட்டு, விளக்கெண்ணெய் இட்டுக் காய்ச்சக் கம்பிபோல் இளகும். இப்பதத்தில் சாணத்தைப் பள்ளம் செய்து, அதில் ஊற்றி ஆறினதும், எடுத்துக் கொள்ளவும். எல்லா மருந்துகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து நேக அரைத்துச் சுண்டைக்காயளவு ஏழுநாட்களுக்கு மேய்க்கவும்.

61. சூரை நோய்

விழும், எழுந்திருக்கும், வாயில் நீர் விழும், வயிறு வீங்கும், கால்கள் தடுக்கும்.

மருந்து: எருக்கிலைச்சாறும், நல்லெண்ணெயும் சேர்த்து வார்க்கவும். சூடு கடைசியில்

62. செவி கள்ள நோய்

அயர்ந்து போம்.

இதற்கு மருந்து: 1) உப்பும், பிரண்டைவேரும் அரைத்துக் கள்ளிப்பாலுடன் கூட்டி, வயிற்றிற் கட்டவும். 2) தழுதாளை இலையை அரைத்துப் பத்துப் போடவும்.

63. செருமல், சேது அல்லது சிறுமல் நோய்

இருபற்களையும் கடிக்கும். பலகாலம் நீர் விடும். சிறுமிக்கொண்டேயிருக்கும்.

இதற்கு மருந்து: *1)*இளம்பாளை, இலவம்பட்டை, ஒதியம்பட்டை, நாவல்பட்டை, அத்திப்பட்டை, கருவேலம் பட்டை, மயிர்மாணிக்கம், பெருந்துத்தி, நறுந்தாளி இலை, பூலாவிலை இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு, இரண்டு மூன்று பாளைமூட்டி ஐந்து எலுமிச்சம் பழச்சாறு, குருணி பழங் கஞ்சி, வார்த்து இரவு அடுப்பில் வேகவைத்து, மறுநாள் காலையில் இடித்து, மோர், பழங்கஞ்சி வகைக்குக் குருணி வார்த்துப் பிழிந்து புகட்டவும்.

2) புங்க இலை, புங்கவேர் வகைக்கு ஒருபிடி எடுத்துப் பாலிலரைத்துப் புகட்டவும்.

3) வெள்ளறுகு, காடி இவைகளை ஒன்றாக இடித்து எல்லாம் சேர்த்து உள்ளுக்குப் புகட்டவும்.

4) தும்பையிலை இடித்துக் காடியில் புகட்டவும்

5) தூதுவளை சமூலத்தை இடித்துக் காடியில் பிழிந்து புகட்டவும்.

64. செருமி மயிர் நிற்கும், நறுக்குச்சாணி போடும் நோய்

வியாதிக்கு மூன்று நாள் முன்னிருந்து தீனி கொள்ளாது மேயாமல் நிற்கும்.

இதற்கு மருந்து: சங்கங்குப்பி இலைச்சாறு இருநாழி எடுத்துக்கொண்டு, இலவம்தோல், ஒருவிளாங்காயளவு சேர்த்துப் புகட்டவும். உடம்பு, கால் இவைகளின் மேல் தடவவும்.

65. செங்கலங்கலாய்ச் சாணம் இடும் நோய்

கோதுமையை அரைத்து மோருடன் கலந்து கொடுக்கவும். சூடு கடைசியில்

66. சோகை நோய்

மஞ்சள் ¼ சேர், ஓமம் சேர் 1, பூண்டு சேர் ½, கருப்புட்டி வெல்லம் சேர் ¼, வெங்காரம் பொரித்தது விராகனிடை ¼, இவைகளைச் சேர்த்து, அரைத்து ஒரு விராகனிடை பிரமாணம் (1/10 பலம்) உருண்டை செய்து உலர்த்தி வைத்துக் கொள்ளவும்.

67. தண்ணீராகச் சாணி பீச்சும் நோய்

இதற்கு மருந்து: 1) நறுந்தாளியிலையையும், பொரி மாவும் இடித்துக்கொண்டு, எள்ளுப்பொடி செய்துகொண்டு, மோருடன் ஒன்றுகூட்டி, நாக்கை வெளியே இழுத்து, வாய்க்குள் திணித்துப் புகட்டவும். 2) நறுந்தாளி, மயிர் மாணிக்கம், பூலாவிலை, இளம்பாளை இவைகளை இடித்து, எள்ளு உழக்கு, நல்லெண்ணெய் ஆழாக்கு, பழங்கஞ்சி, காடி இவைகளுடன் கலந்து வடிகட்டிப் புகட்டவும்.

68. தளர்த்தியாய்ச் சாணம் போடுவதற்கு

தழுதாளையிலையாவது, நுணாக்கொழுந்தாவது ஒருபிடி அளவில் மேய்த்தால் உடனே நிற்கும். முதலிலை கைகண்டது.

69. தவளை நோய்

தவளையைப் போல் தத்தித்தடுமாறி நடக்கும். படுத்தால் எழுந்து நிற்க முடியாது. தொப்புள், மார்பு இவ்விடங்கள் கட்டிபோல் வீங்கும்.

இதற்கு மருந்து: 1) இளநீரை 14 வராட்டியால் புடம் போட்டு, அப்படிப் புடமானதை, உரலில் இடித்துப் பிழிந்து, வடிகட்டிப் புகட்டவும்.

2) கற்பூரவள்ளியிலை, சங்கம் இலை இவைகளின் சாறு, மஞ்சள், கல்லுப்பு, மிளகு, ஓமம் வகைக்கு 2 வராகனிடை ஷெ சாற்றில் அரைத்து இருவேளை ஒரு வாரம் கொடுக்கவும்.

70. தினசு பிடித்தால்

மாட்டின் மேல், செள்ளு, உண்ணி முதலியவைகள் பிடித்திருந்தால், ஒருபடி நல்லெண்ணெயை தேகமுழுவதும் ஒருநாள் விட்டு ஒருநாள் துவளையிட, எல்லாம் உதிர்ந்து விடும்.

71. திகைத்து நிற்கும், மேயாது

கற்பூரவல்லியிலைச் சாற்றில் எண்ணெயைக் கலந்து புகட்டினால் குணமுண்டாகும்.

72. திருகுக்கள்ளி உப்பு மருந்து

திருகுக்கள்ளி சேர் 1, வசம்பு சேர் 1, ஓமம் சேர் 1, கள்ளியை சக்கரமாக அறுத்துக்கொண்டு, பாக்கிச் சரக்குகளை நன்றாகத் தூள்செய்து ஷ சரக்குகளை எல்லாம் ஐந்து பங்காகப் பிரித்துக்கொண்டு, புதுப்பானையில் முதலில் ஒருபங்கு கள்ளியைப் போட்டு, அதன்மேல் ஒருபங்கு தூள்களைப்போட்டு, இப்படி ஐந்தடுக்குத் திருகுக்கள்ளியும், ஐந்தடுக்குத் தூள்களையும் போட்டுச் சட்டியால் மூடி, வேகவைத்து, மெழுகு பதமாக வரும்பொழுது இறக்கி, அம்மியில் அரைத்து, ½படி கல்லுப்பும் சேர்த்து அரைத்து, புதுக்கலயத்தில் போட்டு, வெய்யிலில் மூன்று நாள் வைத்துப் பலம் இரண்டு வீதம் கொடுக்கவும். வயிற்றுவலி, மந்தம் முதலியவை நீங்கும்.

73. மற்றொரு முறை

ஒருபிடி திருகுக்கள்ளிச்சாற்றை ¾படி உப்புச் சேர்த்துப் பதமாகக் காய்ச்சிப் பிறகு வால்மிளகு சேர் ¼, மஞ்சள் சேர் ½, கருஞ்சீரகம் சேர் ¼, காட்டுசீரகம் சேர் ¼, நெய் சேர் ½, இவைகளைச் சேர்த்தரைத்துக் கொடுக்கவும்.

74. தேங்காய் மசாலை

ஒரு தேங்காய் கொண்டுவந்து, துவாரம் செய்து நீரைக் கொட்டிவிட்டு, அதில் முக்கால் பங்கு வெந்தயம் நிறைத்து, துவாரம் மூடி, சாக்கடைப் பக்கம் புதைத்து, 8 நாள் பொறுத்து உள்சதையை எடுத்துக்கொண்டு, அதனுடன் சுக்கு, அதிமதுரம், அமுக்கிராவேர், பெருமருந்துவேர், மிளகு இவ்வைந்தையும் அரைத்து எலுமிச்சங்காயளவு மாட்டுக்கு மூன்றுநாள் கொடுக்கவும். இதில் சுத்திசெய்த வீரத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளவும். ஜீரண சக்தி அதிகமாகி மாடு புஷ்டியாகும்.

75. தொப்புள் வீக்க நோய்

கொளுஞ்சியிலையை இடித்துக் காடியில் கலந்து புகட்டக் குணமாகும். தோன்றின இடங்களில் வீங்குவதற்குக் கோழியாவாரை சாற்றைக் கொடுக்கவும்.

76. தொண்டையடைப்பான் நோய்

அலை தாடிகள் வீங்கும், தொண்டை வீங்கும், வாய் நீர் விழும், இடுப்பு சுருங்கும், வயிறு உப்பும், 1) அகத்தியிலைச் சாற்றில் ஓமத்தைக் கலந்து கொடுத்துவிட்டு, உடனே கடைசிப்பக்கத்தில் உள்ளபடி சூடு போடவும்.

2) மிளகு, திப்பிலி, பூண்டு, ஓமம், சுக்கு இவைகளை அவுரிச்சாற்றில் கலந்து உள்ளுக்குக் கொடுத்து, வெளியிலும் தடவவும்.

77. நாரை நோய்

இரண்டு கன்னங்களும் வீங்கும். நிலையாய் நிற்கும். நின்றாற்போல் விழும்.

மருந்து: இலுப்பைப் புண்ணாக்கை நீரில் கலக்கிப் புகட்டவும். மணிச்சூடு கடைசியில்

78. நீர் கழியமாட்டாது, சாணி போடாது

இதற்கு மருந்து: தழுதாளையிலையில் ஆறு நாழித் தண்ணீர் வார்த்து இடித்து, வேகவைத்துக் கரைத்து வடித்து 1நாழி நெய்யில் மூன்று நாளைக்கு வெல்லத்தையும் எள்ளையும் அரைத்துக் கொடுக்கவும். குணமாகும்.

79. நீர்க்குன்னல் நோய், வாயிலிருந்து நீர் விழும் ,சாணம் இறுகும்

மருந்து: குன்றிமணியிலை, மிளகு, சுக்கு, பூண்டு, ஓமம், வசம்பு இவைகளை ஒரேயளவில் எடுத்துப் பசுவின் பாலில் கலந்து மூன்று பொழுது கொடுக்கக் குணமாகும். வெற்றிலைச் சாற்றில் மிளகு, அரிசித் திப்பிலி இவைகளை அரைத்துக் கண்ணில் போடவும்.

80. நுரையாக வாயில் தள்ளும்

இதற்கு மருந்து: கருநொச்சிச்சாறு, வேப்பெண்ணெய் ஒரு உழக்கு, திப்பிலி ஒரு கழஞ்சு இவைகளை ஒன்றுகூட்டி அரைத்துப் புகட்டவும். இவைகளுடன் குப்பைமேனியைக் கூட்டி அரைத்துப் புகட்டவும்.

2) வெதுப்படக்கி, சாணாக்கி, மணித்தக்காளி, துளசி, வெண்ணொச்சி, கஞ்சாங்கோரை, கோழியாவாரையிலை, நல்லதும்பை,பேய்த்தும்பை, அரப்புக்கட்டி, உள்ளி, வசம்பு, ஓமம், மிளகு, சுக்கு இவைகளை ஒன்றாய் அரைத்துப் புகட்டவும். இவைகளுடன் குப்பைமேனியைக் கூட்டி நசியமிடவும். சீக்கிரம் குணமாகும்.

81. நொடி வியாதி

மூச்சு வாங்கும், நாசி உலர்ந்திருக்கும், வயிறு ஊதிக் கொள்ளும். மூக்கு வீங்கும்.

இதற்கு மருந்து: மான்செவிக் கள்ளிவேரை இள வெந்நீரில் கலந்து புகட்டவும். சூடு கடைசியில்

82. பயிரவ உருண்டை, சுரம், சன்னிக்கு

கஸ்தூரி மஞ்சள்	1 விராகனெடை
கண்டத்திப்பிலி	,,
சுக்கு	,,
அரிசித்திப்பிலி	,,
வால் மிளகு	,,
பறங்கிப்பட்டை	,,

எருமைப்பால், பெரும்மரத்துப்பால், திருகுக்கள்ளிப் பால், காய்ந்த பெருமருந்து இலைத்தூள், சங்கம்வேர், தில்லம்பால் வகைக்கு ஒரு விராகனெடை எல்லாவற்றையும் ஒன்றுகூட்டித் தூள்செய்து, பத்திரப்படுத்தி வைக்கவேண்டும். வேண்டும்பொழுது நெய்யுடன் கலந்து ஒரு விராகனெடை அளவு உருண்டை செய்து கொடுக்க வேண்டியது.

83. பறைபோல் ஓடித்திரியும், கனைக்கும், உடல் வற்றும், சதா கனைத்துக் கொண்டிருக்கும்

இதற்கு மருந்து: கருவேலிலை, உரித்த தேங்காயளவு அரைத்து, உள்ளி, வசம்பு இவைகளோடு காடியில் சேர்த்துக் கொடுக்கவும். முறை கொடுக்கவும். பிறகு புளியில் காடியைச் சேர்த்துப் புகட்டவும். இந்த மருந்தையே நசியமாக மூக்கில் போடவும்.

84. பாயும் மாட்டுக்கு

1) பால்குரட்டிவேர் கையிலிருந்தால் பாயாது.

2) மூன்று நாள் கண்ணில் நல்லெண்ணெய் விட்டால் பாயாது.

85. பால் இல்லாத மாட்டுக்கு

பச்சைப்பயறு, கடலை, பருத்திக்கொட்டை, அகத்திக் கீரை, உளுந்து, தேங்காய்ப்புண்ணாக்கு, எள்ளுப்புண்ணாக்கு

இவைகளில் ஏதேனும் இரண்டு மூன்று கலந்து வைக்கவும். உளுந்து, சோளம், அசிரிமாவு, பருத்திக்கொட்டை இவைகள் பாலை கெட்டிப்படுத்தும். பாலைப் பெருக்காது.

2) முலை கரப்பான் கிழங்கு ½ தூக்கு, பனைவெல்லம், வெங்காயம் வகைக்கு 1 தூக்கு, சேர்த்து வைக்கவும். நாளைக்கு ஒரு வேளையாக மூன்று நாட்கள் கொடுக்கவும். பால் சுரக்கும். பாலும் விருத்தியாகும்.

86. பின்னடைப்பான்

வயிறு வீங்கும், மயிர் சிலிர்த்திருக்கும். தலை தாழ நடக்கும். மேயாது. சாணம் வறண்டு உலர்ந்து விழும்.

இதற்கு மருந்து: *1)* குருவிச் சேணம், ஓமம் இரண்டையும் துவைத்துப் புகட்டவும். *2)* முன்னையிலை துவைத்துக் காடியில் கொடுக்கவும். *3)* வெதுப்படக்கியிலை, சங்கங்குப்பியிலை, மிளகு இவைகளை அரைத்துக் கரைத்துப் புகட்டவும். *4)* கும்மட்டிக்காய் லேகியம் கொடுக்கவும்.

87. புகைவைக்கும் மருந்து

உழக்கு மிளகை வருத்துப் பொடிசெய்து, எண்ணெயி லிட்டுப் புகையிடவும்.

88. புஷ்டிக்கு மருந்து

1) பூசணிக்காய், எள்ளு, பயறு, பருத்திக்கொட்டை இவைகளை ஒரு நாழி பச்சரிசி சேர்த்து அரைக்கவும். ஒரு மண்டலங் கொடுக்கப் பலமுண்டாகும்.

2) மஞ்சள் பலம் 1, கடுகுரோகிணி பலம் 1, கடுகு பலம்1, பூண்டு பலம் 1, உப்பு படி 1, இவை ஐந்துவகை மருந்து களையும் தனித்தனியே இடித்து வைத்துக்கொண்டு கும்மட்டிக்காயைப் பிளந்து, அதில் நிரப்பி, மோர் படி 1½ விட்டு, 7 நாளைக்கு வெயிலில் வைத்து, நாள் ஒன்றுக்குக் காலையில் ஒரு துண்டு கொடுக்கவும்.

89. புண், பூச்சி, புறை விழுவது, சகல வியாதிக்கும்

1) காசிக்கட்டி, வெள்ளைக் குங்கிலியம், சுட்ட துருசு, வகைக்கு 1 விராகனிடை, மிருதார்சிங்கு ½ விராகனிடை இவைகளைத் தேங்காயெண்ணெயில் அரைத்துப் போடவும்.

2) காசிக்கட்டி விராகனிடை 3, வெள்ளைக் குங்கிலியம் விராகனிடை 3, சுட்ட துருசு விராகனிடை 2, மிருதார்சிங்கு விராகனிடை 1½, பூரம் விராகனிடை ½ இவைகளை வெண்ணெயிலரைத்துப் போடவும்.

3) மூங்கில் குருத்து, கஸ்தூரி மஞ்சள், சுண்ணாம்பு சமமாகக் கூட்டி, அரைத்துப் புண்ணில் தடவப் புழு இருந்தால் விழும். புண்ணும் ஆறும். ஒதியம்பட்டையை வேகவைத்த நீரில் கழுவவும்.

4) கலியாண முருங்கையிலை, ஒட்டடை, பழம்புளி, வெல்லம், மிளகாய்விரை சமனாய்க் கூட்டி அரைத்துப் புண்ணில் தடவ ஆறும்.

5) நல்லெண்ணெய் சேர் ½, தூக்கு மல்லி (?), கடுக்காய், கள்ளிக்கொழுந்துச் சாறு, காட்டாமணக்குக் கொழுந்தின் சாறு வகைக்கு சேர் ¼, இவற்றை எண்ணெயில் போட்டு, பதமாகக் காய்ச்சி, இறக்கி வைத்துக்கொள்ளவும். புரை ஓடின புண்ணானாலும், துணியில் நனைத்துப் போட்டால் ஆறும்.

6) அவரையிலைச்சாறு சுண்ணாம்பு கூட்டிப் போடவும்.

7) அத்தியிலைச் சாற்றைப் புண்ணின்மேல் பிழிந்து வேப்பெண்ணெய் அல்லது முந்திரியெண்ணெயைச் சீலையில் நனைத்துத் தடவவும். ஆறிவிடும்.

90. பூமிண்ட நோய்

நான்கு கால்களும் மாறிப்பாயும். குளம்பு வீங்கும். புல் மேயாது.

தீர்க்கு முறை: 1) முத்திருக்கஞ் செவிப்பூ, குங்கிலியம் இவைகளைப் பசுவெண்ணெயில் கலந்து புகட்டவும். தீரும்.

2) முதுகின் திமிலிலிருந்து இருபுறமும் புறங்கால் குதியளவும் சூடு போடவும்.

91. பூவாய் நோய்

வெய்யிலில் நில்லாது, விழுந்து கிடக்கும். புல் மேயாது.

மருந்து: அத்திப்பட்டை, இலவங்கொழுந்து, வசம்பு, வெங்காயம் இவைகளை அரைத்து, இளவெந்நீரில் புகட்டவும். தீரும். சூடு கடைசியில்

92. பெருமருந்து லேகியம்

இது மிகவும் சிறந்தது. தீபனத்தில் சிறந்தது. சோகைக்குத் தகுந்த மருந்து. சகல ரோகத்திற்கும் நல்லது. பெருமருந்து சமூலத்தை உலர்த்தித் தூள்செய்தது சேர் 1, முள்கறணை சேர் 1, பூண்டு பலம் 2, சுக்கு பலம் 1, கடுக்காய்த்தூள் சேர் ½, மிளகாய்த்தூள் பலம் 4, சிற்றரத்தை பலம் 1, வசம்பு பலம் 6, மிளகு பலம் 1, கடுகுரோகிணி பலம்1, காயம் பலம் 2, உப்பு சேர் 1, செவ்வியம், கருஞ்சீரகம், யானைத்திப்பிலி, காட்டுச்சீரகம், அரிசித்திப்பிலி, குரோசாணி ஓமம், கண்டந்திப்பிலி, வாயுவிடங்கம், ஓமம், கறிமஞ்சள், உரித்த பூண்டு வகைக்குப் பலம் ஒன்று. கொத்தமல்லி, கழற்சிப்பருப்பு, வகைக்குப் பலம் 2, பொரித்த வெங்காரம், சடாமாஞ்சி இவை எல்லாவற்றையும் தூள்செய்து, வஸ்திரகாயம் செய்து நெய்யும், கருப்புட்டியும் வேண்டிய அளவு சேர்த்துக் கிண்டி லேகியம் வைத்துக்கொள்ளவும். அடிக்கடி வெய்யிலில் வைக்கவேண்டும். எலுமிச்சங் காயளவு தினம் கொடுத்தால் நல்லது. வேண்டும்பொழுது கொடுக்கலாம்.

93. பெருஞ்சிலந்தி நோய்

உடம்பெல்லாம் வீங்கும். தலையைத் தொங்கவிடும்.

மருந்து: சிலநாயனும் வெட்டைவாழிக்கட்டும். மோரில் சேர்த்துத் தேங்காயளவு அரைத்து, வெங்காயம், வசம்பு, சீறுநீருடன் கலந்து புகட்டவும்.

குறிப்பு: சிலநாயன், வெட்டை வாழிக்கட்டு என்பவை இன்னதென்று விளங்கவில்லை. இதே வியாதிக்கு, பெருங்குறத்தை வேரையரைத்து, மோரிற்கலந்து கொடுக்கும்படி, சென்னை ஓரியண்டல் மானஸ்க்கிரிப்ட் லைப்ரரிச் சுவடி D. 1980ல் காணப்படுகிறது.

94. பேதியாகும் மாட்டுக்கு

மொந்தன் வாழைப்பூ 3, வசம்பு விராகனெடை 1, தேன் வேண்டிய அளவு, பூவின்மேல் மடல்களை எடுத்துவிட்டு வசம்பைச் சுட்டுச் சேர்த்துத் தேன்விட்டுப் பிசைந்து கொடுக்கவும். மூன்று பொழுது தண்ணீர் காட்டலாம். இது மிகவும் கைகண்டது.

95. மதம்பாயும், உடல் வற்றிவரும், நடக்காது, மேயாது

1) அத்தியிலைச்சாறு, ஆமணக்கெண்ணெய், உள்ளிப் பூண்டு, வசம்பு, சுக்கு இவைகளைக் கூட்டிப் புகட்டத் தீரும்.

2) ஆமணக்கெண்ணெய், உப்பு, நாயுருவிவேர், வெங்காயம் சேர்த்துக் கொடுக்கவும்.

3) இலவம்பட்டை, அத்திப்பட்டை, மாம்பட்டை, மருதம்பட்டை, கருவேலம்பட்டை, நாவல்பட்டை, மயிர் மாணிக்கம், பெருந்துத்தியிலை, நறுந்தாளியிலை, பூலாவிலை, இரண்டு இளம்பாளை, ஐந்து எலுமிச்சம் பழச்சாறு இவைகளைத் துவைத்து, இராவெல்லாம் அடுப்பிலேற்றி வைத்துக் குறுணி பழங்கஞ்சி வார்த்துப் பிழிந்து, வடித்துப் புகட்டத் தீரும்.

4) பருத்தி விதையைத் தண்ணீர் தெளிக்காமல் இடித்து, மிளகு, சிறுநீர் கூட்டி நசியம் பண்ணத் தீரும்.

96. மலடு நீங்கிச் சினைப்பட மருந்து

1) சுட்ட அரசம்பட்டை ½ தூக்கு, கதலிச் சாம்பல் ½தூக்கு, காரக்கத்தரிக்காய் 4 தூக்கு, மேற்படி காயை வேகவைத்துச் சாம்பலைச் சமனிடை சேர்த்து, மூன்று சேர் நெய் கலந்து, ஒருபடி கச்சக்கருவாடு நனைத்த தண்ணீர் கலந்து, தினம் வெய்யிலில் வைத்து, அந்தி சந்தி வேளைகளில் தேங்காயளவு கொடுத்து, வெந்நீர் காட்டவும். மேய்ச்சலுக்கு விடாமலும், தண்ணீரில் அடிக்காமலும் இருந்தால் எட்டாம் நாள் கொழுப்புக்கு வந்து, காளைக்குக் கத்தும். மலட்டு மாடு காளை விழுந்ததும் நீர்விடும் குணமுடையது. ஆதலால் சினைப்படுவதில்லை.

2) தென்னம்பாளை பலம் 1, ஜாதிக்காய் பலம் 1, ஜாதிப்பத்திரி பலம் 1, ஏலம், கிராம்பு, வகைக்குப் பலம் ½, இடித்து உள்ளுக்குக் கொடுக்க மலடு நீங்கும்.

3) ஆனைநெரிஞ்சில், பாதாளமூலி இவ்விரண்டும் அரைத்து, உப்புக் கலந்து உள்ளுக்குக் கொடுத்து, 10 நாழிகை தண்ணீர் காட்டாமலிருந்தால் மலடு நீங்கும்.

4) ஆடுதீண்டாப்பாளை, கோரைக்கிழங்கு இவைகளை அரைத்து, உப்புக் கலந்து கொடுக்கவும்.

5) அரப்பு பலம் 2, குப்பைமேனி சமூலம், காட்டுக் குரிஞ்சா வகைக்கு ஒருபிடி, அரைத்துத் தண்ணீரில் கலந்து கொடுக்க, மலட்டுப் புழுக்கள் வெளிவரும். 10 நாழிகை கழித்துச் சுடுநீர் கொடுக்கவும்.

97. மயிர் உதிரும் மாடுகளுக்கு

1) கரி அத்திக்காய் இடித்து, விரையை நீக்கி, வேளைக்கு அரைக்கால் படி தூளைத் தவிட்டுடன் கொடுக்க உதிர்ந்த மயிர் விரைவில் வளரும். ஒருவாரம் கொடுக்கவும்.

2) தழுதாழையை ¼ பலம் மஞ்சளுடன் இடித்து, ¼ சேர் விளக்கொண்ணெய் சேர்த்துக்கொடுக்கவும்.

98. மருக்காரை மசாலை (வயிற்றுக் கோளாறுகளுக்கு)

விதை நீக்கிய மருக்கரைக்காய் சேர் 1½, அரளி மொட்டு *1/8*சேர், வெல்லம் ½சேர், மஞ்சள் ¼ சேர், சூடன் விராகனிடை *1*, நல்லெண்ணெய் இவைகளைச் சேர்த்து லேகியம் செய்து, கழற்சிக்காய்ப் பிரமாணம் கொடுக்கவும்.

99. முன்னடைப்பான் நோய்

தொண்டை வீங்கும், மூன்றுநாள் முன்னாக மேயாது. தேகமெல்லாம் நடுக்கமெடுக்கும். கண்களில் பீளை சாரும்.

1) கிராம்பின் தோலையரைத்துச் சங்கங்குப்பி இலையில் பிசைந்து, மோர்விட்டுக் கலந்து, விளாங்காயளவு உள்ளுக்குக் கொடுத்து மேலும் பூசவும்.

2. கோழியவரைச்சாறும், ஆயக்காயும் சேர்த்து கொடுக்கவும். சூடு கடைசியில்.

3) கும்மட்டிக்காய் லேகியம் கொடுக்கவும். குணமாகும்.

வேறுவகை முன்னடைப்பான்: முன்னங்கால் சந்தி வீங்கும். மேயாது, சிவந்து நீர் விடும்.

இதற்கு மருந்து: நெய், மிளகு, இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு, இவற்றைக் கோழியவரைச் சாற்றில் புகட்டவும்.

இதற்குப் பூச்சு மருந்து: நண்டுவளை மண்ணும், புத்து மண்ணும், நன்றாக அரைத்து தேகமெல்லாம் பூசவும்.

100. முலைக்காம்பின் வெடிப்புக்கு

1) வெண்ணெயைத் தடவவேண்டும். *2)* நல்லெண்ணெய் மஞ்சள் சேர்த்துப் போடவும். *3)* விளக்கெண்ணெய் அடிக்கடி தடவ ஆறும்.

101. முகம், மூக்கு, முதுகு, வயிறு இவைகள் அனல்பறியும்

1) பெருமருந்து துவைத்த சாற்றில், உள்ளி, வசம்பு, ஆழாக்கு எண்ணெய் கூட்டி நசியமிடவும்.

2) இந்தச் சாற்றில், கடுகு, மிளகு,சாரணைவேர் இவை கூட்டி அரைத்து, உள்ளே கொடுக்கவும்.

3) பாதக்குறடுகள் வீங்கினால், குருந்த இலையை இடித்துக் காடியில் கலந்து, குறடுகளில் வார்க்கவும். அல்லது முதலைக்கொட்டிச்சாற்றைக் காடியில் பிழிந்து அவ்விடம் போடவும்.

102. முட்டிகள் வீங்கியதற்குப் பத்து

இராசக் கத்தாழை, அத்திப்பட்டை, மகிழம்பட்டை, வேப்பம்பட்டை, நெல்லிப்பட்டை இவைகளைத் துண்டங்களாக்கிப் பானையிலிட்டு, இரண்டுபடி தண்ணீர்விட்டு, வேகவைத்து, ஒருபடி தண்ணீராக்கி, ஷை கஷாயத்தில் உளுந்துமாவு, கடுகுமாவு, கரியப்போளம் இவைகளைப் போட்டுக் கிண்டி, மூன்று பொழுது பத்துப் போடவும்.

103. மூக்கு வியாதி

மூக்கில் கோழை பரியும், நிலத்தோடு முகத்தைத் தேய்க்கும்.

இதற்கு மருந்து: உப்பு 1பிடி, கும்மட்டி மாதுளையிலை, குங்கிலியம் இவைகளைச் சேர்த்து அரைத்து, நசியமிடவும். இதனுடன் காடியை விட்டு அரைத்து, உள்ளுக்குக் கொடுக்க வியாதி குணமடையும்.

104, மூச்சு வியாதிக்கு மருந்து

ஓடினால் இரைக்கும், வேலை செய்தால் இரைக்கும். மூச்சுப்பிடித்துமிருக்கும்.

முருங்கைப்பட்டை ½ விராகனெடை, நொச்சிப் பட்டை ½ விராகனெடை, மாவலிங்கப்பட்டை ½ விராக னெடை, கண்டங்கத்தரி, சுக்கு, கண்டத்திப்பிலி, சிவகரந்தை, சிற்றரத்தை, அரிசித்திப்பிலி இவைகள் வகைக்கு 6 விராகனெடை, தாளிசபத்திரி விராகனெடை 3, இவைகளைத் தண்ணீர் விட்டரைத்து, ஏழு உருண்டை செய்து, ஏழு நாட்களுக்குப் புகட்டவும். இது மிகவும் சிறந்தது.

105. மென்னடைப்பான் வியாதி

1) கும்மட்டிக்காய் லேகியம் கொடுக்கவும். *2)* சிறியா நங்கையிலை உள்ளுக்குக் கொடுக்கவும்.

106. மேயாது நிலத்தைக் குத்தி நிற்கும் நோய்

நார்த்தம்வேர், சுக்கு இவைகளை முலைப்பாலில் அரைத்து நசியமிடவும்.

107. இரத்த விருத்திக்கு மசாலைகள்

நத்தை படி ¼, கஸ்தூரி மஞ்சள் சேர் ¼, கருஞ்சீரகம் பலம்½, கருநொச்சிச்சாறு பலம் ½, பூண்டு சேர் ½, பொரித்த வெங்காரம் விராகனெடை *1/8*, நல்லெண்ணெய் சேர் ¼, விளக்கெண்ணெய் சேர் ½, நத்தையை வேகவைத்துக் கொண்டு, அதில் மற்றதின் தூளைப்போட்டு நன்றாகக் கலந்து, *8* உருண்டைகள் செய்து, உலரவைத்து, வேளைக்கு ஒன்றாக *8* நாள் கொடுக்கவும்.

108. இரத்த விருத்திக்கு மற்றொரு மசாலை

கருநொச்சியிலை சேர் ½, பூண்டு சேர் ½, விளக்கெண்ணெய் சேர் 1, பொரித்த வெங்காரம் பலம் 1, கருநொச்சியின் நடுநரம்பு எடுத்துவிட்டு, வருத்து, அதில் பூண்டு சேர்த்து மற்றவைகளைக் கூட்டிப் பிசைந்து கொடுக்கவும்.

109. இரத்த குன்னல் நோய்

நீர், ரத்தம் போன்ற நிறமாகும். மங்கிய சிகப்பாகவும் இருக்கும். இரண்டு நாளைக்குப்பின் நடக்காது. மேயாது. கீழே விழும். (இதற்கான மருந்துமுறை கிடைக்கவில்லை.)

110. வலி நோய்

நான்கு கால் நடையும் வீங்கும்.

இதற்கு மருந்து: விழுமிச்சாறும். உப்பும் சேர்த்துப் புகட்டுவது. சூடு கடைசியில்.

குறிப்பு: நடை என்பது கணுக்கால் என்று தோன்றுகிறது.

111. வலிப்பு அடைப்பான் நோய்க்கு

கருஞ்சீரகம், கஸ்தூரி மஞ்சள், வால்மிளகு, மிளகாய், எருக்கம்பூ இவைகளை வகைக்கு 1/8 பலம் சேர்த்து அரைத்து, மூன்று மாதப் பெட்டைக் கோழிக்குஞ்சை அறுத்து, கால்களை நறுக்கியெறிந்துவிட்டு, அதன் கல்மஷங்களைப் போக்கி, அரைத்த மருந்தை உள்ளே நிறைத்து, அப்படியே மாட்டின் வாயில் திணித்துக்கொடுக்கவும். வெந்நீர் காட்டவும்.

112. வத்தலாயிருக்கும் மாட்டுக்கு

பூசிணிக்காய், எள்ளு, பயறு, பருத்திக்கொட்டை, பச்சையரிசி இவற்றைக் கலந்து, ஒரு மாதம் வைக்கச் சதை போடும்.

113. வல்லாரை நோய்

புல்லுக்கும் திகைத்து நிற்கும்.

இதற்கு மருந்து: வெந்நீரில் கோரைக்கிழங்கை உரைத்து, வெந்நீரில் 4 நேரம் புகட்டவும். தீரும். இதற்குச்சூடு தலையைக் கூட்டிச்சுடுவது. இரண்டு காலிலும் மூன்று சூடு சுடுவது.

114. வசீகரம் - மாட்டுக்கு

1) பெரியாநங்கை இலையை மேய்த்தால், உதைக்காமல் நிற்கும்.

2) சிறியாநங்கை இலையை மேய்த்தால், கன்றைச் சேர்க்காத மாடு கன்றைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்.

3) அரியாநங்கை இலையை மேய்த்தால், மாடு சீறி மேலேவிழும். கையிலடங்காது.

4) ஆனைவணங்கிப் பூண்டை நீர் விட்டரைத்து மாட்டின்மேல் தெளித்தால், முட்டும் மாடுகள் முட்டாது. சாதுவாக இருக்கும்.

115. வரட்டுக் குண்ணல் நோய்

மயிர் சிலிர்த்து இருக்கும். மேயாது. சரியாக அசை போடாது. சாணி இறுகி, உலர்ந்து, ஈரமின்றிக் கறுத்து இருக்கும். தீனி தின்னாது.

இதற்கு மருந்து: *1)* அமுக்கிராவேர், ஊமத்தம் வேர், உள்ளி, வசம்பு இவைகளை அரைத்துக் காடியில் புகட்டவும்.

2) குன்றியிலை வசம்பு சேர்த்து நசியம் போடவும்.

3) மிளகும், உழக்கு நல்லெண்ணெயும், ஆழாக்கு வெந்நீரில் கலந்து உள்ளுக்குக் கொடுக்க நன்றாகக் கழியும்.

பின்னும், பத்து கடுக்காயை வெந்நீரில் அரைத்துக்கொடுக்கப் பின்னும் கழியும். வெங்காரமும், 20 உள்ளிப்பூண்டும் அரைத்து, கடுகு, மிளகு, சுக்கு, ஓமம் இவைகளை விளக்கெண்ணெய் உரி (அரைப்படி) எண்ணெயில் குழப்பிப் புகட்டவும். நிற்கும்.

117. வயிற்றுப் புழு பூச்சிகள் விழ மருந்து

இதற்கு மருந்து: *1)* எலுமிச்சங்காய் 7, விளாங்காயளவு பழம்புளி, ஆமணக்கு இலை இவைகளைச் சேர்த்து அரைத்துப் புகட்ட சாணியுடன் புழுக்கள் விழுந்துபோம்.

2) கொல்லன் கோவைக்கிழங்கைத் துவைத்துப் பசுவின் பாலில் கலந்து கொடுக்கவும்.

118. வாயுவுக்கு மசாலை

காய்ந்த பெருமருந்து இலை, ஆதண்டையிலை, வெள்ளெருக்கம் பழுப்பு, பெருங்காயம், மஞ்சள், மிளகாய், இவை சமனிடை உத்தேசமாய்ச் சேர்த்து, உரலிலிட்டிடித்து வைத்துக்கொண்டு எலுமிச்சங்காயளவு உருண்டைச் செய்து கொடுக்கவும்.

119. வாயுவுக்கு மசாலை (மற்றொரு வகை)

முட்டைபோடும் பக்குவத்திலுள்ள கோழியைக் கொண்டுவந்து அறுத்து, எலும்பும் கறியும் தனியாக்கி, மஞ்சள் சேர் ¼, கண்டத்திப்பிலி சேர் ¼, கார்போக அரிசி சேர்¼, இவைகளைக் கறியில் போட்டு, இடித்து, உருண்டை பண்ணி மேய்க்கவும்.

120. வாயுவுக்கு மசாலை (மற்றொரு விதம்)

தேங்காயில் துவாரமிட்டுத் தண்ணீரை ஊற்றி விட்டு, அதில் திருகுக்கள்ளிப்பால் பாதி நிரப்பி, கால் பாகம் கடுகு போட்டு, ஆக முக்கால் தேங்காய் நிரப்பியதும், துவாரத்தை

மூடி, புளியம் பிராணியில் புடம் வைத்துப் பதமாய் வரும் பொழுது எடுத்து, அம்மியில் வைத்து அரைத்து, மூன்று உருண்டைசெய்து, மூன்று நாள் கொடுக்கவும். நான்காம் நாள் குளிப்பாட்டவும்.

121. வாயுவுக்கு வேறுவித மசாலை

இஞ்சிச்சாறு, முருங்கைப்பூச்சாறு, தேன் வகைக்கு சேர்½, எடுத்துக்கொண்டு, அடுப்பில் சட்டிவைத்து தீ மூட்டி, இம்மூன்று சாறு, தேன் வகையறாவையும், மேல் விட்டு நன்றாய் மெழுகு பதம் வந்ததும் இறக்கிக்கொள்ளவும்.

122. வாய் கோமாரிக்கு மருந்து

வாயிலிருந்து நீர் வடியும், வாய் நாறும், மேயாது.

1) சிறுசின்னியிலையை நன்றாக இடித்துச் சாறுபிழிந்து காடியில் கலந்து உள்ளுக்குக் கொடுக்கவும்.

2) மிகவும் கனிந்த மொந்தன் வாழைப்பழம் 10, சர்க்கரை, நெய், இவைகளை நன்றாகப் பிசைந்து கொடுக்கவும்.

3) மணித்தக்காளி அல்லது பொன்னாங்காணியிலை இரண்டு பிடி ஒரு வாரத்துக்கு மேய்க்கவும்.

123. விரைப்பான் வியாதி

நான்கு கால்களும் நிற்க முடியாமல் இருக்கும். விழுந்து கிடக்கும். புரளும். சாணம் வழும்பு (Mucus) போல் இருக்கும்.

மருந்து: மாவிலிங்கை இலையைத் துவைத்து, இளவெந்நீரில் பிசைந்து, பிழிந்து புகட்டவும். விலாவில் சுடவும்.

124. விழுந்து கிடக்கும், நீட்டி வலிக்கும்

பேய்த்தும்பைச் சாற்றில் உள்ளி, வசம்பு இவைகளை அரைத்துக் காடியில் புகட்டவும்.

125. விஷக்கடிக்கு மருந்து

1) அரணை கடித்த மாட்டிற்கு தடித்துக்கொண்டிருக்கும்.

இதற்கு மருந்து: *அவுரிவேர் அரைத்துக் காடியில் கரைத்துப்போட்டு, மேலுக்குத் துவளையிடவும்.*

2) பாம்பு கடியானால் வாய்நீர் விழும். செவிமயிர் கழிந்து விழும்.

இதற்கு மருந்து: *1) முருங்கையிலை, பாகல் இலை, வசம்பு, உள்ளிப்பூண்டு இவைகளைத் தட்டிச் சிறுநீரில் கலந்து, மூக்கில் பிழிந்து, ஊதவும். கொல்லன் கோவைக் கிழங்கு, கருணைக் கிழங்கு இவைகளை அரைத்துப் புகட்டவும்.*

2) வேலிப்பருத்தி, பேய்ப்பீர்க்கு, விழுதியிலை, சிறு குறிஞ்சா, வசம்பு உள்ளி இவைகளை அரைத்து, கோமூத்திரத்தில் கலந்து மேல் தடவவும்.

2) சிறியா நங்கை வேரை அரைத்துக் கொடுக்கவும்.

126. சகல விஷங்களுக்கும் சஞ்சீவி

கந்தகம், ரசம், கல்நார், மனோசிலை, குருத்துருசு, வெள்ளைநாபி, நாடமிடுபிரிதி, வேப்பம் விதை இவை களோடு, சமனிடை நேர்வாளம், அதேயளவு எட்டிக் கொட்டை இவைகளைச் சுத்திசெய்து சேர்த்துக்கொண்டு எருக்கம்பால் விட்டரைத்து, மூன்று மணி நேரம் பொறுத்து வேப்பெண்ணெய் விட்டரைத்து, மாட்டுக்கொம்புச் சிமிழில் வைத்துக்கொண்டு, வேண்டும்பொழுது ஒரு மிளகு அளவில் கொடுக்கத்தீரும். இது சகல நோய்களுக்கும் விஷத்திற்கும் கொடுக்கக் குணமாகும்.

127. வெள்ளை உருண்டை

பெருங்காயம் பலம் 1, பொறித்த எண்ணெய் வெங்காரம் பலம் 1, படிக்காரம் பலம் 2, குக்கிலுப்பு பலம் 1, இஞ்சி சேர் 1 ஆகியவைகளை நேக அரைத்து, கழற்சிக்காய் அளவில் உருண்டைகள் செய்து, உலர்த்திவைக்க வேண்டும். வேண்டும்பொழுது ஒரு உருண்டை கொடுக்கவும். இது மிகவும் சிறந்த மருந்து; எளிதாயும் செய்யலாம். சகல வியாதிகளுக்கும் கொடுக்கலாம்.

128. வெய்யில் காலங்களில் குளிர்ச்சிக்காகவும்,உஷ்ண சாந்திக்கும் மருந்து

வெய்யில் காலங்களில் வெக்கை முதலான வெதுப்பு நோய்கள் வராமலும், உஷ்ண சமனத்திற்கும் கொடுக்கின்ற இலைகள்:- நாட்டுத்துத்தியிலை, இலவம் இலை, கருநொச்சியிலை, கிளுவையிலை, பழம்பாசியிலை இவைகளில் ஏதேனும் ஒருவகை இலையை அந்தி, சந்தி இருவேளைகளுக்கு, ஒரு வாரம் நான்கு பிடி கொடுத்தால் மிக்க குளிர்ச்சியைத் தரும்.

அத்தியாயம் - 7

வண்டிமாடுகள், பந்தய மாடுகள் இவைகளின் தனி மருந்துகள்

பொதுவாகப் பசுமாடு, காளைமாடு இவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் மருந்துகள், முன் அத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இனி வண்டிமாடு, பந்தயமாடு, இவைகளுக்கென்று ஏற்பட்ட, தனிப்பட்ட மருந்துகளை அவ்வப்போது வேண்டிய சமயங்களில் பிரயோகித்தும் சமன் படுத்துவதற்கான உத்தாரணமும் கொடுத்தால் இம்மருந்துகள் விசேஷ பலனை அளிக்கவல்லது.

1. கறட்டு ஓணான் மசாலை

கறட்டு ஓணான் 20, மால்கொங்கணி விரை, தேஜோ வர்த்தியிலை, மதனகாமாட்சிப் பூ, செண்பக மொட்டு, மகிழமொட்டு எட்டிக்கொட்டை இவைகளை இடித்துத் தூளாக்கி ஓணான் வயிற்றைக் கீறி, கல்மஷங்களை நீக்கித் தூள்களை உள்ளே நிறைத்து, நல்லெண்ணெயில் வருத்துக் கொண்டு அம்மியில் வைத்து அரைத்து, கழற்சிக்காய் பிரமாணம் உருண்டை செய்து, மூன்றுநாள் கொடுக்கவும். மாடு விரைவாகவும், சுறுசுறுப்பாகவும் ஆகும். மருந்தை வெய்யிலில் வைக்கவும்.

இதற்கு உத்தாரணம்: எருமை வெண்ணெய் சேர் அரை, 3 வேளை கொடுக்கவும்.

2. கறட்டு ஓணான் மசாலை மற்றொரு விதம்

ஜாதிக்காய், கிராம்பு, ஜாதிப்பத்திரி வகைக்கு விராகனிடை 1, அபின், கையாந்தகரை, வெள்ளைச்சாறணை, ஆதண்டம் வேர், வகைக்கு ½ பலம், நத்தைச்சூரிவிதை 1, பொன் மஞ்சள் ஓணான் 1, இவைகளை முன்சொன்ன முறையைப் போல் பிரயோகிக்கலாம்.

3. ஆட்டுத்தலை மசாலை

ஆட்டுத்தலை1, மிளகு பலம் ½, கண்டங்கத்திரி பலம்½, பூண்டு பலம் 1, வெங்காயம் பலம் 2, கிராம்பு பலம்¼, இந்துப்பு பலம் 1, மல்லி பலம் 1, மஞ்சள் பலம் 1, கோதுமை மாவு படி ½, உளுந்து படி ¼, நெய் பலம் 4, இவைகளைச் சேர்த்து, வேகவைத்து, வதக்கி, எலும்பு நீக்கிக் கொடுக்கவும். இப்படி ஏழுநாள் கொடுக்கவும். பலம் உண்டாகும்.

4. அடைக்கலாங்குருவி மசாலை

ஆண் அடைக்கலாங்குருவி 10, நத்தைச்சூரிவிதை விராகனிடை 1, தகர விதை விராகனிடை 1, நிலப்பனைக் கிழங்கு விராகனிடை 1, பூனைக்காலி விரை விராகனிடை 1, ஜாதிலிங்கம் விராகனிடை 1, அபின் விராகனிடை ½ குருவிகளின் இறகைப் போக்கிக் கல்மஷமெடுத்துவிட்டு ஷை சரக்குகளின் தூள்களை இவைகளின் வயிற்றுக்குள் நிறைத்துப் பானையில் 2படி பால் விட்டு, பானைக்கு வேடுகட்டி, அதன்மேல் குருவிகளை வைத்து அவித்துப் பால் சுண்டினவுடன் குருவிகளை எடுத்துக் கல்வத்தில் போட்டு பால் விட்டரைத்து, சுண்டைக்காயளவு உருண்டை செய்து கொடுக்கவும்.

5. கருங்கோழி மசாலை

சாதிலிங்கம் விராகனிடை 2, அபின் விராகனிடை 4, வெங்காரம் பொறித்தது விராகனிடை 5, கிராம்பு விராகனிடை10, முத்தக்காசு விராகனிடை 10, பூமிச்சக்கரைக்கிழங்கு விராகனிடை 10, வால் மிளகு விராகனிடை 5, கருஞ்சீரகம் விராகனிடை 10, கஸ்தூரி மஞ்சள் விராகனிடை 10, குக்கில் விராகனிடை 10, கொடிவேலிவேர் விராகனிடை 10, இந்துப்பு விராகனிடை 10, மிளகு விராகனிடை 5, திருகுக்கள்ளிப்பால் விராகனிடை 10, எட்டிக்கொட்டை விராகனிடை 10 இவைகளையெல்லாம் முருங்கப்பட்டைச் சாற்றிலரைத்துக் கொள்ளவும். கருங்கோழி இறகைப்போக்கிக் குடல் போக்கி,

வயிற்றுக்குள் ஷெ சரக்கை வைத்துத் தைத்துக் கோழியை சட்டியில் போட்டு அறுகம்வேர் கஷாயத்தை அதில் விட்டு அவித்து இரண்டு ஜாமம் வேகவைத்து, எடுத்துக் கல்லுரலில் போட்டு இடித்துக் கழற்சிக்காய் பிரமாணங் கொடுக்கவும்.

6. கொடிவேலிக் கஷாயம்

திருகுக்கள்ளிப்பால், எருக்கம்பால், சித்திரமூலவேர், கண்டத்திப்பிலி, நன்னாரிவேர், சடச்சிவேர், தில்லம்பால் எருக்கம்பழுப்பு, வகைக்கு விராகனிடை இரண்டு. அதிமதுரம், பெருமருந்து, கோஷ்டம், அபின், இலவங்கம் வகைக்கு விராகனிடை ஒன்று. இவைகளைச் சேர்த்து அரைத்துக் கழற்சிக்காய் அளவு உருண்டை செய்து, ஏழு நாளைக்குக் கொடுக்கவும்.

(உ-ம்.) சாண் நீள வாழைத்தண்டு.

7. சவாரி உருண்டை

படிக்காரம் சேர் ¼, இதை புதுச்சட்டியில் போட்டுப் பொறித்துக்கொண்டு, செப்புத் தாம்பாளத்தில் போட்டுச் செப்புச் சொம்பினால் அப்பொறியை அரைத்து, முதிய சேவல் இரத்தத்தை விட்டுப் பிறகும் அரைத்து, ½விராகனிடை பிரமாணம் உருண்டை செய்து, நிழலில் உலர்த்திக்கொண்டு வண்டியில் போடுவதற்கு முன் தினம், மாட்டுக்கு ஒரு உருண்டை கொடுக்கவும்.

(உ-ம்.) தயிர்சாதமும், வெங்காயமும்.

8. சம்சர் உருண்டை

குப்பைமேனிச்சாறு படி 1/8, கும்மட்டிக்காய்ச் சாறு படி 1/8, எருக்கம் பழுப்புச்சாறு வீசம் இவைகளைப் புதுச்சட்டியில் போட்டு அடுப்பில் வைத்திறக்கி, தயிர் சேர் 1/8 சேர்த்து, சூடன் சேர் 1/8 சேர்த்து, கழற்சிக்காய் அளவு உருண்டை செய்து, 8 நாளைக்குக் கொடுக்கவும்.

9. வண்டியில் ஓடும்பொழுது தளர்த்தியாக சாணம் போடுவதற்கு மருந்து

தழுதாதளை இலையாவது, நுணாயிலைக் கொழுந் தாவது ஒருபிடி வீதம், மூன்று வேளை கொடுத்தால் நிற்கும்.

10. நசியம் (சகல உபயோகத்திற்கும்)

பச்சைப் புகையிலைச்சாறு ¼ சேர், பச்சைமிளகாய்ச் சாறு சேர் ¼, நாய்ப்பால் சேர் 1/8, கழுதைப்பால் சேர் 1/8, வேப்பெண்ணெய் சேர் ½ , எருக்கம்வண்டு 4, இவைகளைக் கல்வத்திலிட்டு சூரியபுடம் செய்தால் தூளாகும். வண்டியில் மாட்டைக் கட்டும்பொழுது நசியமிடவும்.

(உ-ம்.) மூக்கை நன்றாகக் கழுவி விடவும்.

11. மாடுகள் நிறம்கொடுத்துப் பளபளப்பாக

செருச்சின்னியிலையும், உப்பும் சேர்த்து ஏழு நாளைக்குக் கொடுக்க, மாடு நிறங்கொடுத்துப் பளபளப்பாக இருக்கும்.

12. நாக்கில் தடவ (சாட்டு)

நாக்கில் இவைகளைத் தடவினால் சுறுசுறுப்பாகி விரைவாக ஓடும்.

1) மிளகு பலம் 1, உப்பு பலம் 1, தழுதாழை இலை பலம்2 இவைகளை இடித்து, ஏழு நாளைக்கு, காலையில் நாக்கில் தடவவும்.

2) கரையான் பூச்சி 2, தென்னம் வண்டு 2, பறக் காக்கையின் கண்கள் 2, அதன் மூளை 2, கோரோசனை விராக னிடை 2, அபின் விராகனிடை 2, எட்டிக்கொட்டைப் பிசின் விராகனிடை 2, மலைவேம்புப் பிசின் விராகனிடை இரண்டு, இஞ்சி இலை சேர் ½, கசகசா சேர் ½, இவைகளைக் கல்வத்தில் போட்டு அரைத்துச் சட்டியிலிட்டு, அடுப்பில் வைத்துச் சிவந்ததும் இறக்கி, கடலைத் திட்டம் மாத்திரை செய்து, வண்டியில் போடும்பொழுது உரைத்து மாட்டின் நாக்கில் தடவவும்.

(உ-ம்.) தேங்காய்ப்பால் அல்லது வெங்காயச்சாறு கொடுக்கவும்.

3) மதனகாமாட்சி இலை, விராகனிடை நான்கு, அபின் விராகனிடை 2, பொரித்த வெங்காரம் விராகனிடை 8, சுக்கு விராகனிடை 8, இவைகளை ஊமத்தைச் சாறுவிட்டு அரைத்துக் காயவைத்துப் பொடிசெய்து, இரண்டு விராகனிடை எடுத்து, நெய்யில் கலந்து நாக்கில் தடவவும்.

4) அபின் விராகனிடை 1, மதனகாமாட்சிப்பூ விராகனிடை 1, சுக்கு விராகனிடை ½, வெங்காரம் விராகனிடை 2, சர்க்கரை விராகனிடை ½, நெய் விராகனிடை ½, நெய்யில் மதனகாமாட்சிப் பூவை வறுத்து, மற்றவைகளை நெய்விட்டு அரைத்துச் சிமிழில் வைத்துக்கொள்ளவும். வேண்டும்பொழுது நாக்கில் தடவ, மாடு விரைவாகும்.

13. பிராந்து (பருந்து) மசாலை

1) நீள் விளக்... ... ..., அபின், பென்னரிதாரம், மதன காமாட்சிப்பூ, கடுகுரோகிணி, சடாமாஞ்சி, கோரோசனை, நருகுச் சூரணம், ரசம், இவை வகைக்கு விராகனிடை 1, ஆண் பருந்தைக் கொண்டுவந்து கால், மூக்கு இவைகளை நறுக்கிவிட்டுக் குடலை நீக்கி, இந்தச் சாமான்களின் தூளை உள்ளே நிரப்பி, உள்ளுக்குக் கொடுக்கவும்.

2) கொடிவேலி வேர் விராகனிடை 2, சாதிக்காய், சாதிப்பத்திரி, இலவங்கம், ஏலம், கரிமஞ்சள், சுக்கு, மிளகு, கஸ்தூரி மஞ்சள், தாளகம், லிங்கம், வீரம், கருநாவி, வகைக்கு விராகனிடை 1, இவைகளைப் பொடிசெய்து பருந்தின் கல்மஷம் நீக்கி, அதில் நிரப்பித் தைத்து, திருகுக் கள்ளியைப் பானையில் போட்டு, நீர்வார்த்து, வேடுகட்டித் துணியில் பருந்தை வைத்து, சட்டிமூடி வேகவைத்து எடுத்து நல்லெண்ணெயில் அதை வறுத்து, பிறகு அரைத்து உருண்டை செய்து, 3 நாளைக்குக் கொடுக்கவும்.

(உ-ம்.) வெண்ணெய்.

3) எட்டிக்கொட்டை, சாதிக்காய், சாதிப்பத்திரி, காட்டுச்சீரகம், வாயுவிடங்கம், சடாமாஞ்சில், சுக்கு, கடுகு, சாதிலிங்கம், பூரம், வீரம், அபின் வகைக்கு விராகனிடை 2, நல்லெண்ணெய் சேர் 1, ஷெ வீரம், பூரம், சாதிலிங்கம், அபின் இவைகளைத்தவிர மற்றவைகளைப் பொன்னிறமாக வறுத்துக்கொண்டு, தூள் செய்யவும். முன் செய்தபடி பருந்தைத் தயார் செய்து, தூள்களை நிரப்பித் தைத்து எண்ணெயில் வறுத்து, அரைத்து உருண்டை செய்து, 3 நாள் கொடுக்கவும்.

14. புஷ்டிக்கு

1) ஆண் சிட்டுக்குருவி 1, அக்கராகாரம், பச்சைக் கற்பூரம், சீனாகற்கண்டு, வால்மிளகு, ஏலம் வகைக்கு விராகனிடை 2 இவைகளை வெற்றிலைச்சாறு விட்டரைத்துக் கொடுக்கவும்.

2) மஞ்சள், கடுகு, கடுகுரோகிணி, பூண்டு வகைக்குப் பலம் 1, உப்பு படி ½, இவைகளை இடித்துத் தூளாக்கி, 10 கும்மட்டிக்காயைப் பிளந்து அதில் நிரப்பி, மோர் படி 1½யில் போட்டு, வெய்யிலில் ஏழு நாளைக்கு வைத்து நாளைக்கு ஒரு கீற்றாகக் கொடுக்கவும்.

15. வண்டு மசாலை

அபின், ரசசெந்தூரம், ரசம், லிங்கம், வகைக்கு ½விராகனிடை இவைகளைப் பொடி செய்து, எருக்கம் வண்டு ஐந்தின் குடல் போக்கி, ஷெ தூளை நிரப்பி, நல்லெண்ணெயில் வறுத்து, வேண்டிய எலுமிச்சம்பழச் சாற்றை விட்டு அரைத்து, வேளைக்கு விராகனிடை 1 வீதம் மூன்று நாளைக்குக் கொடுக்க, சீக்கிரம் விரைவாகும்.

16. விரைவாகச் செல்ல மருந்து

1) கருநாவி விராகனிடை 1, அபின் விராகனிடை 2, சாதிக்காய் பலம் 1, மதனகாமாட்சிப்பூ விராகனிடை 1, கருஊமத்தை வேர் பலம் ½, தேங்காய் 1, பால் சேர் ½,

2) வெள்ளரி வேர், ஊமத்தை வேர் வகைக்கு ஒரு சாண் துண்டு எடுத்துச் சாரயத்தில் மூன்று நாள் ஊறவைத்து, சாதிலிங்கம் விராகனிடை *3* எடுத்து, வெங்காயச் சாற்றில் போட்டுக் கொதிக்கவைத்துப் பிசின் போலாகும் பொழுது இறக்கி, முன் ஊறவைத்திருக்கும் சரக்குகளை எடுத்துக் கொதிக்கும் வெங்காயச் சாறுடன் சாராயத்துடன் போட்டு வேகவைத்து எடுத்து, அரைத்து, ஒரு விராகனிடைப் பிரமாணம் உருண்டை செய்து நிழலில் உலர்த்தி வேளைக்கு ஒரு உருண்டை வீதம் மூன்று நாளைக்குக் கொடுக்கவும்.

(உ-ம்.) வேளைக்கு *1/8* சேர் வெண்ணெய் வீதம் மூன்று நாள் கொடுக்கவும்.

17. விரேசனத்திற்கு (பேதிக்கு) மருந்து

புரச விதையை சாணியில் ஊறவைத்து, விராகனிடை *1½* எடுத்து அரைத்துப் புகட்டினால் பேதியாகும். பச்சைத் தண்ணீர் காட்டவும். இருமாதமொருமுறை கொடுத்தால் மாடுகளுக்கு நல்லது.

18. சகல ரோகங்களுக்கும் வெள்ளை உருண்டை

பெருங்காயம், இந்துப்பு, படிக்காரம், பொரித்த எண்ணெய் வெங்காரம், இஞ்சி, தேன் வகைக்குப் பலம் 1, இவைகளை நன்றாக நைவாய் அரைத்து, கழற்சிக்காயளவு உருண்டை செய்து நிழலில் உலர்த்தி வைத்துக்கொள்ளவும். வேண்டும்பொழுது ஒரு உருண்டை கொடுக்கவும். எல்லாவித வாயு, அசீரணம், மந்தம் இவை பறந்துபோகும்.

19. வெண்ணெய் நாக்கில் தடவ (விரைவுக்கு)

நாகமல்லி வேர் ½சேர், அரளி வேர் சேர் ½, கரு ஊமத்தை வேர் கால் சேர், சிவதை வேர் சேர் ½, இவைகளை நன்றாய் இடித்து 4 சேர் பாலில் போட்டுக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி, அப்பாலில் மோரை விட்டு, உரைக்குத்தித் தயிராக்கி அதை உடனே கடைந்து, வெண்ணெய் எடுத்து, மிளகு பிரமாணம் காலையில் நாக்கில் தடவ, மாடு விரைவாகும். கையில்

குதிரைகளின் லட்சணங்களும் வைத்தியமும்

அத்தியாயம்-1

குதிரைகளின் பிறப்பு, வரலாறு முதலியன

கடவுளால் படைக்கப்பட்ட மிருகங்களில் மாடுகளுக்கு அடுத்தபடியாக, அதிகமாக உபயோகப்படுவது குதிரை. இது மனிதனுக்குப் பலதுறைகளில் பலவிதமாகப் பயன்படுகிறது. குதிரைகள் கூர்மையான அறிவு படைத்திருப்பதால், ஆபத்து ஏற்படக்கூடிய சமயங்களில் மனிதனுக்கு உற்ற துணையாக இருந்து, காப்பாற்றக் கூடிய சக்தி வாய்ந்தனவாக இருக்கின்றன.

படைக்கப்பட்ட விலங்குகள் யாவற்றினும், குதிரை தான் மிகவும் அழகுவாய்ந்த, சரீரவமைப்பு உடையது. வலிவுடன் வேலைகள் செய்வதற்கும், கடினமான உழைப்புக்கும் தகுந்த தேகமுடையவை. கடவுளின் படைப்பில் பல்லாயிர வகையான காட்டு மிருகங்களிருப் பினும், மனிதனுக்கு அடங்கி, அவனுடன் பழகி, அவனுக்குப் பெருந்தொண்டு செய்வன குதிரைகளே.

பண்டைக்காலம் முதல், போக்குவரத்து சாதனங் களுக்குக் குதிரைகள் உபயோகப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இயந்திர சாதனமில்லாதிருந்த காலங்களில், அவைகளே மிக விரைவாகச் செல்லக்கூடிய வாகனங்களாக விளங்கின. ரதம், தேர், வண்டி இவைகளுக்குப் பெரும்பாலும் குதிரைகள் உபயோகப்பட்டன. நெடுந்தூரம் செல்வதற்கும், மிகுதியான சுமை இழுப்பதற்கும் மாடுகளைவிடக் குதிரைகளே ஏற்றவைகளாதலால், அக்கால மக்கள், பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்கள் குதிரைகளிலும், குதிரை வண்டிகளிலும் சவாரி செய்துவந்தனர்.

முன்காலத்தில் சாம்ராஜ்யங்கள் குதிரைகளின் பலத்தைக் கொண்டுதான் அமைக்கப்பட்டன. இரதப்படை, யானைப்படை, குதிரைப்படை, காலாட்படை இவ்வகையான நான்கு படைகளில், குதிரைப்படைகள்தான் மிகவும் சிறந்தவையாக விளங்கின. மகாபாரத காலத்திற்கு முன்னரே குதிரைப்படை உன்னத நிலையை அடைந்திருந்தது.சத்ரபதி சிவாஜியும், நமது தேசத்தின் பெரும்பாகத்தை ஜெயித்த அவர் சந்ததியார்களும் குதிரைப் படையிலே பேர்போனவர்கள். ஆங்கிலேயரைப் படாத பாடுபடுத்திய ஹைதர் அலியின்,வேகமான படை நடமாட்டமும் குதிரைப்படைகளின் உதவியினாலேயே ஏற்பட்டது. நமது நாட்டில் அந்நியர் படையெடுப்புகளை "குதிரைக்காரர் கலகம்" என்று வருணிப்பது வழக்கமாக இருந்துவந்தது. மோட்டார் படைகள் ஏற்பட்ட சமீப காலம் வரையில் எல்லா நாடுகளிலும், குதிரைப் படையே சேனைகளில் முக்கிய அம்சமாக இருந்ததென்பதற்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை. பெரும் சாம்ராஜ்யங்களின் வெற்றி, தோல்வி, ஏற்றத்தாழ்வு இவைகளுக்குக் குதிரைப்படைகளே காரணமாக இருந்தன. அநேக நாடுகளின் சரித்திரங்களை அவை மிகவும் மாற்றி இருக்கின்றன.

ஒருநாட்டின் சரித்திரத்தையே மாற்றக்கூடிய சக்தி, குதிரைப்படைகளுக்கு அமைந்திருந்ததால், அந்நாட்டு மக்களின் சுகம், துக்கம், வலிமை, வலிமையின்மை இவைகள் பெரும்பாலும் அவைகளால் பாதிக்கப்பட்டன. அக்காலங்களில் பலமில்லாதவன் சமூகத்திற்கே உதவாதவனாகக் கருதப்பட்டுக் கோழை என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டான். குதிரைவீரன் குதிரையேற்றப் பயிற்சியால் அதிக பலமுள்ளவனாக விளங்கினான். அக்காலத்து மக்கள், நூற்றுக்கணக்கான மைல்களைக் களைப்பின்றி குதிரைமேல் ஏறிப்போய்க்கொண்டும், ஆயுதங்கள் சுமந்து போர் புரிந்தும் வந்தார்கள். குதிரையேற்றம் தெரியாத ஒரு வீரனும் அக்காலத்தில் இருந்ததில்லை.

தற்காலத்திலும், குதிரைப்படை மிகுதியாக உபயோகப் படுகிறது. குதிரைகள், பந்தயம், குதிரையேற்றம் முதலியவை களுக்கும் பயன்படுகின்றன. வண்டிகளுக்கும், பந்தயங் களுக்கும், அரசாங்க நிகழ்ச்சிகளிலும், இக்காலங்களிலும் உபயோகப்படுகின்றன. நம்நாட்டில் மாடுகள் உழவுக்கு உதவுவதுபோல், மேல்நாடுகளில் குதிரைகள் உதவுகின்றன. பொதுவாக, அங்கே எல்லா கிராமங்களிலும் குதிரையை விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இயந்திர சாதனமில்லாத இடங்களிலும், குதிரைகள் உபயோகப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், மலைப்பிரதேசங்களில் குதிரைகள் தான் போக்குவரத்துக்கு முக்கியமாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

இவ்வாறு நமக்குப் பயன்படும் குதிரைகளின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, நிறம், சுழி, நோய், மருந்து இவைகளைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ளுதல் அவசியம். அப்போது அவைகளை நல்ல முறையில் காப்பாற்றி, அதன் பயனை அடைய இலகுவாகவிருக்கும். நம் நாட்டில் உழவுக்கு வேண்டிய மாடுகள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிற நிலைமையில், வண்டிகளுக்குக் குதிரைகளையே உபயோகிப்பதினால், வண்டிமாடுகளும் உழவுக்குப் பயன்படக்கூடியதாக இருக்கும். இதை உத்தேசித்துக் குதிரைகளை, நாம் அதிகமாக வளர்ப்பது நம்நாட்டின் வளத்துக்கு மிகவும் ஒத்தாசையாகும்.

அனாதிகாலமாக இந்தியர், குதிரையின் பெருமையை தெரிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குதிரை சாஸ்திரங்களில் வல்லுநர்களாக விளங்கினர். வேதங்களில் குதிரைகள் வெகுவாகச் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புராணங்களும் குதிரைகளின் மேன்மையைப்பற்றிப் புகழ்கின்றன. உலகம் பிறந்த காலமுதல், குதிரைகளிருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ள "சாலிஹோத்ர முனி, நகுலன், சகாதேவன், மாலி" முதலியவர்கள் குதிரை சாஸ்திரங்களை இயற்றியவர்கள்.

குதிரைகள் மிகவும் புனிதமான பிராணிகள் என்றும், மனிதனுடைய வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை என்றும் இந்துக்களால் மிகவும் பூர்வ காலத்திலிருந்து பூசிக்கப் படுகின்றன. யாகங்களில் அசுவமேத யாகமே மிகச் சிறந்தது. தேவர்களே அனேக தடவை குதிரை ரூபமாகப் பிறந்ததாகவும் ஐதீகங்கள் உண்டு. ரோமர்கள், கிரேக்கர்கள் முதலான பண்டைக்காலத்திய மேல்நாட்டு மக்களாலும் குதிரைகள், "தெய்வக்குதிரைகள்" என்று பூசிக்கப்பட்டு வந்தன. அக்காலத்தில் வீரர்களும், குதிரையைக் கடவுளாக மதித்து, அதைப் பூஜித்தும், காப்பாற்றியும் வந்தார்கள். இந்துக்கள் வீட்டில் அனேக தடவை அசுவ பூஜை செய்வதுண்டு. இராஜபுத்திரர், மகாராஷ்டிரர் இன்னும் மற்றை க்ஷத்திரிய வகுப்பினரும் குதிரை, வாள், கேடயம் முதலியவைகளைத் தங்கள் இனத்தின் சின்னங்களாகக் கொண்டு முக்கிய சடங்குகளில் அசுவ பூஜை, குதிரையேற்றம் முதலியவை களைச் செய்துவருகிறார்கள். பர்மா, ஜப்பான், சயாம் முதலிய நாட்டு அனாதி புராணங்களில் குதிரைகளை மிகவும் புனிதமானதென்றும், பூசிக்கத்தக்கதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

"சாலிஹோத்திர முனிவர்" செய்திருக்கும் அசுவ சாஸ்திரத்திற்கு "சாலிஹோத்ரியம்" என்று பெயர். அதை 10,000பாக்களில் செய்திருக்கிறதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதை அடிப்படையாகக்கொண்டு, பாண்டவர்களில் நகுலன் சகாதேவன் என்பாரும் இச்சாஸ்திரத்தில் நிபுணர்களாய் விளங்கிச் சிறந்த அசுவசாஸ்திரங்கள் இயற்றியிருக்கிறார்கள்.

சர்வலோக சிருஷ்டி சமயத்தில், ஏழுவகைக் குதிரைகள் பிறந்தன. அவைகள் 1) வேதம், 2) பிரம்மா, 3) அவரது தேவி, 4) அட்டதிக்குப்பாலகர்கள், 5) திருப்பாற்கடலில் உண்டான நதிகள், 6) கூகையின் அண்டம், 7) கர்ப்பம் இந்த ஏழு இடங்களில் உற்பத்தியாயின.

வேதத்தில் பிறந்த குதிரை சிவனுக்கும், பிரம்மாவின் கண்ணில் பிறந்த குதிரை ஐயனாராகிய சாத்தாவுக்கும்,

அக்கினியில் பிறந்த குதிரை சூரியனுக்கும், அட்டத்திக்குப் பாலகர்களிடம் பிறந்த குதிரைகள் அவரவர்களுக்கும், திருப்பாற்கடலில் பிறந்த குதிரை தேவேந்திரனுக்கும், கூகையின் அண்டத்தில் பிறந்த குதிரை இலட்சுமிக்கும், கெர்ப்பத்தில் பிறந்த குதிரை பூலோகத்திலுள்ள மானிடர்களுக்குமென்று ஏற்பட்டன. ஆதியில் இக்குதிரைகளுக்குச் சிறகுகள் இருந்தன.

மேலும் *24,000* குதிரைகள் சிறகுகளுடன் உண்டாகிக் கந்தர்வர்களுடன், ஆகாயத்தில் வெகு உல்லாசமாகத் திரிந்து கொண்டிருந்தன. இந்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட திருப்பாற் கடலில் பிறந்த குதிரை அவனிடம் அடங்காது பிரயோஜனப் படாமலிருந்தது. கட்டுக்கு மீறி, தேவர்களுக்கும், பூலோகத்தி லுள்ள முனிவர்களுக்கும் அனேக துன்பங்களை விளைவித்து வந்தது. குதிரைகள் சிறகுகளுடனிருந்ததால், அவைகள் ஆகாய மார்க்கத்தில் சஞ்சரித்துக் கொடுமைகள் புரிந்தன. தேவர்களுக்கே இடையூறு ஏற்பட்டதால், தேவராஜனாகிய இந்திரன், சாலிஹோத்ர முனி சிரேஷ்டரிடம் சென்று, குதிரைகள் செய்துவரும் இன்னல்களைப்பற்றி முறையிட்டு, அவைகளை அடக்கி, உலகத்திலுள்ளவர்களுக்கும் பயன் படும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான். குதிரைகளின் சிறகுகளைத் துண்டித்துவிட்டால் அடங்கி நடக்குமென்று தெரிவித்து, அவ்விதமே பாணத்தினால் இறக்கைகளை வெட்டிவிடும்படி, அம்முனிவரை, தேவேந்திரன் பிரார்த்தித்துக்கொள்ள சாலிஹோத்திர முனிவர் இந்திரனுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, தனது மந்திர சக்தியாலும், தபோ பலத்தாலும் "இஷீகம்" என்னும் பாணத்தை செபித்து விட்டார். உடனே அப்பாணமானது இந்திரனுடைய குதிரையினுடையவும், ஆகாயத்தில் பறந்துகொண்டிருந்த மற்ற எல்லாக் குதிரைகளுடையவும் சிறகுகளைத் துண்டிக்க, அவைகள் முனிவர் எதிரில் தலைகீழாக விழுந்தன. இறக்கைகளை இழந்து இரத்தம் தோய்ந்த உடல்களுடன், முனிவர்முன் காட்சியளித்து வணங்கி, இனி அவர் இடும் ஆணையை ஏற்றுக்கொண்டு,

அடங்கி நடப்பதாகத் தெரிவித்து, அவைகளையும் அவைகளின் குலத்தையும் காப்பாற்றியருளும்படி வேண்டிக் கொண்டன.

அம்முனிவர் அக்குதிரைகளின்மேல் இரக்கங்கொண்டு அவ்வாறே செய்வதாக வாக்களித்தார். அவைகள் இனி பிறருக்குத் துன்பம் விளைவிக்காமல், எல்லா உலகங்களி லுள்ளவர்களுக்கும் உபயோகப்பட்டு, சுகமாக வாழும்படி வரமளித்தார். சில குதிரைகளைத் தேவர்களுக்கு வாகனமாகச் செல்லும்படி ஏவினார். மற்றும் சில குதிரைகளை இதர உலகங்களுக்குச் சென்று வாழும்படி அனுப்பினார். அனேக ஆயிரம் குதிரைகளை, அனேகவித வர்ணங்கள், இலட்சணங்கள், குணங்களுடன் படைத்து, பல இடங்களுக்குப் போகக் கட்டளையிட்டார். குதிரைகளை வளர்த்து, அவைகளை உபயோகப்படுத்தும் முறைகளையும், அவற்றின் லட்சணங்களையும், அவற்றால் ஏற்படும் நன்மை தீமைகளையும் குதிரைகளுக்கு உண்டாகும் நோய்களுக்கான மருந்து முறைகளையும், உலகத்தார் அறியும்படி, விரிவான ஓர் நூலையும் இயற்றி, அக்குதிரைகளுக்கு அருள்புரிந்து, அவைகளுக்கென்று குறிப்பிட்ட உலகங்களுக்குச் செல்லும்படி ஆக்ஞாபித்தார்.

அன்றுமுதல் குதிரைகள் யாவருக்கும் பயன்படும்படி ஏற்பட்டுப் பூலோகத்துக்கு வந்ததாகப் புராணங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறாக வெண்ணிறக் குதிரை சந்திரனுக்கும், பொன்னிறக் குதிரை இந்திரனுக்கும், சிவப்புநிறக் குதிரை ருத்ரனுக்கும், பச்சைநிறக் குதிரை சூரியனுக்கும், கருப்புநிறக் குதிரை யமனுக்கும் ஏற்பட்டன.

குதிரைகள் கெர்ப்பம் தரிக்கும் விதம்

உலகத்தில் உண்டான குதிரைகள் கெர்ப்பந்தரிக்கும் விதம் இருவகையானது. ஒன்று கண்பார்வை ஏற்பட்ட மாத்திரத்தில் கெர்ப்பம் உண்டாதல்; மற்றொன்று ஸ்பரிசமானவுடன் கெர்ப்பம் உண்டாதல். பஞ்ச பூதங்களாகிய அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், பிருதிவி

இவைகளின் கூறுகளில் குதிரைகள் பிறந்தன. அப்புவாகிய நீரில் பிறந்தவை கடுமையாயும், தேயுவாகிய அக்கினியின் கூறில் பிறந்தவை நலமுடையதாயும், வாயுவாகிய காற்றின் கூறில் பிறந்தவை அரைக்கடுமையாயும், ஆகாயத்தின் கூறில் பிறந்தவை கையில் அடங்காதவையாகவும், பிருதிவியாகிய பூமியில் பிறந்தவை மந்தமாகவும் இருக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கெர்ப்பந்தரித்த பதினொரு அல்லது 12-ம் மாதத்தில் பிறந்த குதிரைகள், மத்திமமானவை, 12-ம் மாதம் சென்று பிறந்த குதிரைகள், உத்தமமானவை. ஆண் குதிரைகள் பெண் குதிரைகளைவிட மேலானவை என்பர். பெண் குதிரை, போர், குதிரையேற்றம் முதலியவைகளுக்குச் சிறந்தவை யன்று. குதிரைகளில் அலி பிறப்பது அரிது. பிறப்பினும் ஒன்றுக்கும் உதவாமலிருக்கும்.

சூரியன் உதித்த மூன்றரை நாழிகைக்கு மேலும், சூரியன் அஸ்தமித்த மூன்றரை நாழிகைக்கு மேலும் பிறந்தவைகள் எப்பொழுதும் உறங்கிய கண்களும், செவியும், பொருந்தியிருக்கும். படைக்கு ஏற்றவையல்ல. தண்ணீர் நிறையக் குடிக்கும்.

குதிரைகளின் குணங்களைப் பதினாறு விதங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். சாத்வீக சுபாவம் 7 வகையும், இராஜஸ குணம் 7வகை என்றும், தாமஸ குணம் இருவகை என்றும் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாத்வீக குணம் உடைய குதிரைகள், நல்ல ஞானம் படைத்தவைகளாயும், யுத்த மேற்பட்டால், வெற்றிபெறக் கூடியவைகளாயும், அப்பேற்பட்ட குதிரையின் பேரில் ஏறினவனுக்கு, மிகுந்த செல்வம் கிடைக்கக் கூடியதாயும் இருக்கும்.

இராஜஸ குணமுடைய குதிரைகள் போரில் ஜெயம் அடையக்கூடியவைகளாயும், வேகமுடன் விரைவிற் செல்லக்கூடியவைகளாயும், அடக்கும்பொழுது அடங்கும் குணம் உடையதாயும். பிறர் தடுக்கும்பொழுது, நில்லாத குணம் உடையதாகவுமிருக்கும்.

தாமஸ குணமுடைய குதிரை மந்த புத்தியுடையதாயும். விரைவாகச் செல்ல இயலாததாயும், தளர்ச்சியான முதுகும், மூச்சும் உடையதாயும். படைக்கும். போருக்கும் பிரயோஜன மில்லாததாயும் இருக்கும்.

அத்தியாயம்-2

குதிரைகளின் வயது, பற்கள், தேக அமைப்பு,வர்ணம் முதலியன

குதிரைகளுக்குப் பொதுவாக, ஆயுள் 32 வருஷம், அவ்வயது பத்து பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாகத்தையும் ஒரு 'தசை' என்றும், 'தசை' ஒன்றுக்கு 3 வருடம், 2 மாதம், 12 நாட்களென்றும் கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது.

வயதும், பற்களும்

குதிரையின் வயதை இருவிதமாகக் கண்டு கொள்ளலாம். உட்சின்னங்களான பற்களினாலும், வெளிப் படையான சின்னங்களாகிய தலை, உரோமம், சப்தம், சேஷ்டை, தோற்றம், மடிப்புகள், தோல்களின் அமைப்பு, குளம்பு, வலிமை, பீஜம் முதலியவற்றாலும் தெரிந்து கொள்ளலாம். குதிரைக்குட்டிகளுக்குப் பிறந்த இரண்டு மாதங்களில் சிறுபற்கள் முளைக்கும். நடுப்பல் மூன்றாம் மாதமும், ஆறாம் மாதம் 12 டற்களும், ஒரு வருடக் கடைசியில் எல்லா பற்களும் உண்டாகும். ஒரு வருடக் கடைசியில் எல்லா பற்களும் உண்டாகும். மூன்றாமாண்டில் கடைப்பற்கள் விழுந்து முளைக்கும்; நான்காமான்டில் நடுப்பற்கள் விழுந்து முளைக்கும்; ஐந்தாமாண்டில் எல்லாப் பற்களும் முளைத்து வாய் நிறையப் பற்கள் இருக்கும். ஐந்தாமாண்டுத் தொடர்ச்சியில் எல்லாப் பற்களும் இருக்கும். அப்பொழுது பற்கள் நெய்யின் வர்ணமுடையதாக இருக்கும். எல்லா அவயவமும் முதிர்ச்சியடைந்து,சரியான இளம் பருவம் அடைந்து, தேஜசுடன் எவ்விதக் காரியங்களையும் சரிவர செய்யக்கூடிய பூர்ண வளர்ச்சி பெற்று விளங்கும்.

ஐந்தாமாண்டுக்கு முன் இருக்கும் பற்கள், பால் பற்கள் எனப்படும். இவை மெல்லியதாகவும், கூர்மையாயும், சமமாயும்,பால் நிறங்கொண்டதாயும் விளங்கும். இக் குதிரைகளுக்கு 'சரளா' என்றுபெயர். ஆனால் குதிரையின் பற்கள் ஐந்தாமாண்டின் துவக்கத்தில் நிறம் மாறுதல் அடைய ஆரம்பிக்கும். ஒவ்வொரு வர்ணமும் மூன்று வருடமிருக்கும். இவ்வர்ணங்களைக் கொண்டும் குதிரைகளின் வயதைக் கண்டுபிடிக்கலாம் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அதாவது குதிரையின் பற்களினது சுபாவ நிறம் (பால் போன்ற 'சரளா' நிறம்) மாறி, வேற்று நிறங்கள் ஆரம்பித்த உடனே ஐந்து வயதென்றும், அதற்குமேல் தோன்றும் நிறமொன்றுக்கு மூனறு வருடமென்கிற கணக்கின்படிக்கும், வயதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

குதிரையினுடைய பற்களின் சுபாவ நிறம் மாறி, கஸ்தூரி அல்லது புகை நிறங்கொள்ளில் அந்நிறத்துக்கு 'காலிகா' வென்றும், அப்பொழுது குதிரைக்கு ஏழு அல்லது எட்டு வயது என்று அறியப்படும்.

பொன் அல்லது மான் நிறங்கொள்ளில், அதற்கு 'அள்ளிகா' என்றும், அப்பொழுது வயது 10 அல்லது பதினொன்றென்றும் அறிக.

சிவந்த பலகறை (சோழி) அல்லது கார் அரிசி நிறங் கொள்ளில் 'குளிகா' என்றும், அப்பொழுது குதிரைக்கு வயது பதின்மூன்று அல்லது பதினான்கெனவும் அறியவும்.

தாம்பூலத்துடன் சேர்ந்த கத்தக்காம்பு நிறங்கொள்ளில், அதற்கு 'காசா' என்று பெயர். அப்பொழுது குதிரையின் வயது பதினாறு அல்லது பதினேழு என்று அறிக.

ஈயின் நிறங்கொள்ளில், இந்நிறத்துக்கு 'மச்சிகா' என்றும், அப்பொழுது குதிரையின் வயது பத்தொன்பது அல்லது இருபது என்றும் அறியவும்.

முத்துச்சிப்பியின் நிறங்கொள்ளில் 'சிங்கா' என்றும், வயது இருபத்திரண்டு அல்லது இருபத்துமூன்றென்றும் சொல்லலாம்.

பற்களில் சிதிலம் ஏற்பட்டுப் பக்கத்து மாமிசம் எடுபட்டுப் போனால், அந்த நிலைமைக்கு 'ஊலிகா' என்றும், வயது இருபத்தைந்து அல்லது இருபத்தொன்பது என்றும் குறிக்கப்படும்.

பற்கள் அசைவுண்டாகில்,அந்த நிலைக்கு 'லங்குணி' என்றும், வயது இருபத்தெட்டு அல்லது இருபத்தொன்பது என்றும் அறியவும்.

பற்கள் விழ ஆரம்பித்தால் 'பெஸ்தி' என்றும், அப்பொழுது குதிரை முழு ஆயுளை அடைந்துவிட்டது என்றும், மரணத்துக்குகந்ததான நிலையிலிருக்கிறது என்றும் கொள்ளவும்.

தேக அமைப்பு, அளவு முதலியன

82 அங்குலம் உயரமுள்ள குதிரை, உத்தமமானது. 74அங்குலம் உயரமுள்ளது மத்திமம். 66 அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமமானது. தேகத்தின் நீட்டளவு 160 அங்குலம் உள்ளதானால் உத்தமமான குதிரை. 100 அங்குலங்களானால் மத்திமம், 90 அல்லது அதற்கும் குறைந்த நீட்டளவு உள்ள குதிரைகள் அதமமாம். (1 அங்குலம்=¾")

குதிரைகளின் முகம், மார்பு, இடை இவைகள் 32 அங்குலமிருந்தால் உத்தமம். 30 அங்குலமிருந்தால் மத்திமம். 28 அங்குலமிருந்தால் அதமமான குதிரைகளாம்.

கழுத்து 56 அங்குல நீளமிருப்பது உத்தமமென்றும், 46அங்குல நீளமிருப்பது மத்திமமென்றும், 36 அங்குல நீளமிருப்பது அதமமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கணைக்கால் 22 அங்குல நீளமிருப்பது உத்தமம். 18அங்குலமிருப்பது மத்திமம். 14 அங்குலமிருப்பது அதமம்.

குளம்புகள் 7 அங்குல நீளமிருப்பது உத்தமம். 6 அங்குல நீளமிருப்பது மத்திமம். 5 அங்குலமிருப்பது அதமம்.

காதுகள் 7 அங்குலமும், தாடைகளின் உட்புறம் 6அங்குலமும் இருக்கவேண்டும்.

வாயிலிருந்து வெத்திவாய் மட்டும் 32 விரல்களிருக்க வேண்டும். அதன்பின் கேசாந்தம் வரையில் 48 விரல்கள், முதுகு 30 விரல்கள், அதன் பின்புறத்தட்டு 30 விரல்கள், கோசஸ்தானம் 20 விரல்கள் இருந்தால் உத்தமம். இவைகளுக்குக் குறைவானால் முறையே மத்திமம், அதமம் என்று அறிக.

பொதுவாக குதிரையின் தேக அளவை, நம் நாட்டு சாஸ்திரப்படி, நாபியிலிருந்து நெற்றிவரையிலுள்ள உடலின் பாதிபாகத்தை "பூர்வார்த்தம்" என்றும், நாபியிலிருந்து மற்றைப் பின்பாதி பாகத்திற்கு "உத்தரார்த்தம்" என்றும் இருவகையாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இவ்விரண்டையும் பத்து உட்பிரிவுகளாகவும் பிரித்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு "சேத்திரங்கள்" என்று பெயர். அவை பின் வருமாறு:-

1) மேல் தட்டிலிருந்து நெற்றி வரை.

2) நெற்றியிலிருந்து கழுத்து வரை.

3) கழுத்திலிருந்து புஜங்கள் வரை.

4) புஜங்களிலிருந்து அடிப்பக்கமாக ஆசனம் வரை.

5) மேல் உதடுகளிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரை.

6) மார்பிலிருந்து மேல்பக்கமாக விலாவெலும்புகள் வரை.

7-10) முன்னங்கால்களிலிருந்து குளம்புகள் வரை--- என்று*10* உட்பிரிவுகள் அல்லது க்ஷேத்திரங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

சுப, அசுப, தேக லட்சணக்குறிப்புகள், சுப லட்சணங்கள்

1. குதிரைகளின் மார்பு நீண்டு, அகன்று இருக்க வேண்டும்.

2. நெற்றி, இடுப்பு இவைகள் பரந்து இருந்தால் மிகவும் புகழ்பெற்றவை.

3. முதுகு, இரு காதுகள், நாசியின் இரு துவாரங்கள் இவை சமனாக இருக்கவேண்டும்.

4. வால், அக்குள், பிடரிமயிர் இவைகளின் ரோமங்கள் நீண்டு சமனாக இருக்கவேண்டும்.

5. முகம், கண்கள், தலை இவைகள் அழகாகவும், லட்சணமாகவும் இருத்தல் அவசியம்.

6. உதடும், நாக்கும் நன்றாகச் சிவந்து, மடிப்பில்லாமல் இருக்கவேண்டும்.

7. பற்கள் நெருங்கியும், மழமழப்பாயும், வலிமை உள்ளவையாகவும், சமனாகவும் இருக்கவேண்டும்.

8. தாடைகள் பருத்திராமலும், நீண்டிராமலும் இருக்க வேண்டும்.

9. கழுத்து, துடை, முகம் இவைகள் நீண்டிருந்தால் எல்லாவிதமான சுகங்களையும் கொடுக்கவல்லது.

10. கண்கள் ஒளியுள்ளவைகளாகவும், மான், யானை, கிரவுஞ்சபட்சி, ஒட்டகம், மயில் இவைகளின் கண்களைப் போலவுமிருக்க வேண்டும்.

11. செவிகள் குறுகியும், கூர்மையாகவும், மெல்லிய தாயுமிருக்க வேண்டும்.

12. கணைக்கால் விருத்தமாயும், அதிக மாமிசமில்லாத தாயுமிருக்க வேண்டும்.

13. குளம்புகள் திடமான, மண்டூகத்தையொத்ததாயும், மழமழப்பாயும், வலியுடன் பருத்தும் இருக்க வேண்டும்.

14. அடிவயிறு தாழ்ந்தும், விருத்தமாயிருக்க வேண்டும். பீஜங்கள் வில்வக்கனிபோலும், அளவு சமமாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

15. ஆண்குறி கறுத்திராமலும், குட்டையாயுமிருக்க வேண்டும்.

16. பெண் குதிரையின் குறியும், உதடும் அசைவற்ற தாயும், நீண்டு, பரந்து, ஒழுங்காயிருக்கவேண்டும்.

அசுப லட்சணங்கள்

1. உச்சந்தலையிலோ, காதுகளின் அடியிலோ ஒரு விரற்கடை நீளம் துவண்ட தோல்மடி, நீண்டு இருந்தால், கெட்டகுறி என்றறிக.

2. இரு காதுகளின் நடுவில் கொம்பு போன்றிருந்தால் இக்குதிரைக்கு "சிங்கிமஸ்தகி" என்று பெயர். இது எஜமானருக்குத் துக்கமளிக்கக்கூடியது. மிகக் கெட்ட குறியாகும்.

3. குளம்புகளில் ஐந்து நகம் போன்றிருந்தாலும் பூனையின் பாதங்கள் போல் இருந்தாலும், மாட்டின் குளம்புபோல் பிளவுபட்டிருந்தாலும் பிரயோசனமில்லாத குதிரைகள் என்றறிக. இவை விரும்பத்தக்கவையல்ல. எஜமானனுக்கு தனநாசம் ஏற்பட்டு, அவனுடைய மனையும் பாழாகும்.

4. கழுதை முகங்கொண்ட குதிரையும், முதுகின்மேல் மிருகங்களுக்குண்டாகும் அகலமான கருநிறப்பட்டை யுடையதும், தொங்கிய சிரசும், உதடுகளுமிருந்தாலும் கேடு விளைவிக்கக்கூடியவை. எஜமானருடைய குடும்பம் நாசமடையும்.

5. காதின் சமீபத்தில் மூன்று வர்ணங்களுடன், கழுதையின் காதுகள் போலிருந்தால், அரசனிடம் இக்குதிரை யிருப்பினும், அவன் இராச்சியமிழந்து பரதேசம் செல்லக் கூடியவனாவான்.

6. நாக்கு கருநிறமாயிருந்தாலும், கழுதையின் முதுகின் மேலுள்ள கோடுகளைப் போல் முதுகிலிருந்தாலும், மிகக் கேடுவிளைவிக்கும். எஜமானன், சகோதரர் முதலிய உறவினர்களுடைய பகைக்குக் காரணமாவான்.

7. நாக்கிற்கு மேலுள்ள தளமாகிய அண்ணத்தில் பல வர்ணங்கள் கலந்ததாயும், கருநிறங்கொண்டதாயுமிருந்தால் சிறந்த குதிரைகள் அல்ல. குதிரையின் எஜமானர் நிச்சயமாய் இறப்பார். வெள்ளை, மஞ்சள் அல்லது அழுக்கு நிறங்கொண்ட அண்ணமுடைய குதிரைகள் அவ்வளவாகக் கெட்டவையல்ல.

8. நாக்கு, உதடுகள் கருநிறமாக இருந்தால் சகல விதமான தோஷங்களுமுடையது. இவ்வகைக் குதிரைக்கு "காளிகா" என்று பெயர். இவைகளால் நினைக்கமுடியாத கேடுகள் ஒருங்கே வந்து கூடும்.

9. குருடு, செவிடு, அங்கஹீனம், அதிகமான உறுப்பு களுடன் கூடியிருப்பது. இவை விரும்பத்தகாத குதிரை களாகும்.

10. பீஜம், குறி இவைகள் மிகவும் நீண்டும், பீஜம் சமமாயிராமலும், ஒரே விதையாகவும் இருந்தால் உசித மற்றவை. இவைகளால் குதிரையின் எஜமானருடைய புத்திர, களத்திரர்களுக்கு அழிவு உண்டாகும்.

உயர்ந்த குணங்கள்

தோற்றத்தில் குதிரை, பர்வதம் போன்று அசையாமலும், நிதானமாகவும் இருத்தல் வேண்டும். தேவை ஏற்படும் காலங்களில் சிங்கத்தைப்போல் தாவி விரைந்து செல்ல வேண்டும். கண்கள் அழகாயும், தாமரை மலரைப்போல் விரிந்து விசாலமாயும், ஒளியுடன் கூடி கூர்மையான பார்வையுடனும், முகமானது மலர்ந்து, புதுமணப் பெண்ணின் முகம் போலும் தோற்றமளிக்க வேண்டும். வேகத்தில் வாயு வேகத்தையும் மனோ வேகத்தையும் ஒத்து இருத்தல் மிகவும் அவசியமானது.

குதிரைகளின் சுப, அசுப நிறங்கள்

அசுவத்தின் நிறங்கள் வெண்ணிறம், கருநிறம், சிவந்த நிறம், பச்சைநிறம், மஞ்சள் நிறமென்று ஐந்து வகையாக அசுவ சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வகை நிறங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் அநேக பிரிவுகள் உண்டென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

1. வெண்ணிறங்களில் பாண்டு (Yellowish white) மஞ்சள் நிறங்கலந்த வெண்மை, வெள்ளி, முத்து, பால், சந்திரன், சங்கு, வெண்பனி எனப் பலவகை.

2. கருநிறத்தில் - கிருஷ்ண வர்ணம், நீல வர்ணம், சியாம வர்ணம் எனப் பலவகைப் பிரிவுகள் உண்டு.

3. செந்நிறத்தில் - இளங்கதிரவன், செந்தாமரை, இரத்தம், மாணிக்கம், ரோகிதம் (கலியாண முருங்கைப்பூவின் நிறம்) எனப் பலவகை வர்ணங்களாகும்.

4. பச்சை நிறத்தில் - இலை வர்ணம், ஹரித வர்ணம் என இரண்டு வகையுண்டு.

5. மஞ்சள் வர்ணத்தில் - பீதம், கபிலம், ஹரித்ரா, கௌரா எனப் பல உட்பிரிவுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வர்ணங்களில், முக்கியமான சில வர்ணக்குதிரைகள், விரும்பத்தக்கவை என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

1. வெண்ணிறக் குதிரைகளைப் பொதுவாக, நீளா என்பர். அவைகள் சுத்த நீளா, துதியா நீளா (பால் வெண்மை), சன்ஜாப் நீளா (வஸ்திர வர்ணம்), ஹர்யா நீளா (பசுமை கலந்த வெண்மை), சுர்கா நீளா (வெளிர் சிகப்பு கலந்த வெண்மை) மக்கஸ் நீளா (புகை நிறம் கலந்த வெண்மை), குல்ஹரா நீளா (உருக்கிய சர்க்கரை வர்ணம்), பிலோரி நீளா (ஸ்படிக வர்ணம்), பாகலி நீளா (வெண்மேக வர்ணம் கலந்த வெண்மை), கஹாகி நீளா (சாம்பல் நிறங் கலந்த வெண்மை), அம்பரி நீளா (ஆகாச நிறங்கலந்த வெண்மை), ஹீர்மஜி நீளா (வெண்மணல் நிறங்கலந்த வெண்மை), நுக்கரா நீளா எனப் பலவகைப்படும்.

2. செந்நிறக் குதிரைகளைப் பொதுவாக "போரி" என்பர். அவை மாணிக்கபோர், கிர்மீர்போர் (Cochineal Read), சித்ரபோர், கர்ப்பூர்போர் (அழுக்கு வெண்மை கலந்த சிவப்பு) எனப் பல வகைப்படும்.

3. கருநிறத்திலுள்ள குதிரைகளுக்குப் பொதுவாக "சாரங்கம்" என்று பெயர். அவைகளில் முஸ்கி (சுத்தக்கறுப்பு), சூமேயிது (Bay), தேளியாகுமேயித (Chestnut), போஹி யாகுமேயித (Black Moho Flower), மாணிக்ககுமேயித (மாணிக்க நிறங் கலந்த கறுப்பு) என்று பலவகைக் கருநிறக் குதிரைகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

4. மஞ்சள் நிறக்குதிரைகளைப் பொதுவாக "ஜர்தா" என்பர். சுவர்ண ஜர்தா, வெள்ளி நிறங்கலந்த ஜர்தா, சந்தலி ஜர்தா (சிகப்பு சந்தனக்கட்டை வர்ணம் கலந்த ஜர்தா), (சம்மன் வெளிரான மஞ்சள்) குல்லதுரா ஜர்தா, (Gold Mohar Flower colour), வைடூரிய ஜர்தா, கபில பிங்கல (Tawney) எனப் பலவகைகளாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

5. சுதா பச்சை நிறத்தில் 7 வகைக் குதிரைகள் சூரிய பகவானுக்கு வாகனமாக விளங்குகின்றன. உலகத்தில் இந்நிறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல வர்ணங்கள் கலந்த குதிரைகள் காணப்படுகின்றனவே தவிர சுதா பச்சைக் குதிரைகள் கிடையாது.

ஐவகை நிறங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட பல்லாயிர வகைக் குதிரைகள் இருப்பினும், சில வர்ணங்கள் தான் சாஸ்திரங்களில் விரும்பத்தக்க வர்ணங்களாக எடுக்கப் பட்டுள்ளன. விரும்பக்கூடியதும் விரும்பத்தகாதது மானவை களின் பலாபலன்களும் விரிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருக் கின்றன.

முக்கியமாக விரும்பத்தக்க குதிரைகள்

பல்லாயிர வகை நிறங்களுடைய குதிரைகளிருப்பினும் முக்கியமாக யாவரும் ஏற்கத் தகுந்தவை சில குதிரைகளே.

1. வெண்ணிறக் குதிரைகளில் முத்து, சந்திரன், பால், பனி, வெள்ளி, சங்கு, ஸ்படிகம் முதலிய நிறங்கொண்ட குதிரைகள் உத்தமம்.

2. கருமைநிறக் குதிரைகளின் கண்மை, குயில், நீருண்ட மேகம், கருவண்டு, இருள் முதலிய வர்ணங்கொண்டவை உத்தமம்.

3. செந்நிறக் குதிரைகளில் அரக்கு, மாதுளைப் புஷ்பம், இளஞ்சூரியன், மாணிக்கம், இரத்தம் இவைகள் போன்றவை உத்தமம்.

4. மஞ்சள் நிறக்குதிரைகளில் கோரோசனை, பொன், தேன், சந்தனம் இவை போன்றவை உத்தமம்.

மிகவும் விரும்பத்தகாத நிறமுடைய குதிரைகள்

விரும்பக்கூடாத நாற்பது வகையில் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய "அக்ராஹிய" வர்ணமுடைய குதிரை களாவன:-

கழுதையின் நிறம், காட்டு முயலின் நிறம், நரியின் நிறம், பெருச்சாளியின் நிறம், காகத்தின் கழுத்திலுள்ள சாம்பல் நிறம், புகையின் நிறம், ஆகாயத்தின் நிறம், ஆந்தையின் நிறம்,ஓநாயின் நிறம், பூசனிக்காயின் நிறம்.

வெள்ளை, சிவப்பு, கறுப்பு, மஞ்சள் இந்நான்கு நிறங்களில் ஒரே விதமான நிறங்கொண்ட குதிரைகள் மிகவும் சிரேஷ்டமானவை. ஒவ்வொரு தனி நிறங்களிலும் "பஞ்ச கல்யாணி", "அஷ்ட கல்யாணி" என்று கீர்த்தி வாய்ந்ததாய் மார்பிலும், நான்கு கால்களிலும், முழங்கால்வரையிலும், குஞ்சத்திலும், முகத்திலும் வெண்ணிறங்கொண்ட குதிரைகள் இராஜவாகனமென்றும், அஷ்ட ஐசுவரியங் களையும் கொடுக்கக்கூடியவையென்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன.

சிவப்பு, கறுப்பு, மஞ்சள், வெண்ணிறங்கொண்ட குதிரைகளில், "பஞ்சகல்யாணி" என்ற குதிரைகள் மிகவும் விரும்பத்தக்கவை. அவ்வாறு கிடைக்கும் குதிரைகள் உலகத்தில் வெகு சொற்ப எண்ணிக்கையுடையன.

கறுப்பும், மஞ்சளும் கலந்த குதிரைகளுக்கு "கபிச" என்றும்; வெண்மையும்,சிவப்பும் கலந்த குதிரைகளுக்கு "காந்தி" அல்லது "பாடலம்" என்றும், கறுப்பும், சிவப்பும் சேர்ந்த குதிரைகளுக்கு "தூமர்" அல்லது "தூமரல" என்றும் பெயர். மஞ்சளும் சிவப்பும் சேர்ந்த குதிரைகளுக்கு "அருண்" அல்லது "பாலசூரியன்" என்று பெயர். தூய வெண்மை யாயிருந்து, நிர்மலமாகவும், கால்கள், குளம்பு, வால், பிடரி, காதின் உட்புறம், கருநிறங்கொண்டதாயும், முகவாய்க் கட்டை சிறியதாயும், அகன்ற நாசியும், பரந்த மேனியும், பலமுள்ள கால்களும் கொண்ட குதிரையை "சியாமகர்ண" என்றும் கூறுவர். அப்பேர்ப்பட்ட குதிரைக்குச் சமமானவை கிடைத்தலரிது. அவைகள் போரில் பின்வாங்காதன. உடையோனைப் பெரும் பாக்கியவானாயும், எல்லாக் காரியங்களிலும் வெற்றி பெறக்கூடியவனாகவும், சக்ராதிபதி யாகவும் செய்யவல்லது.

தூய்மையான வெண்ணிறம் தேகமுழுவதும் வியாபித் திருக்கிற "நகோரா" என்று சொல்லப்படும் வர்ணமுள்ள குதிரைக்கு "சூரியகாந்தம்" என்று பெயர். இது சகல வேலை களுக்கும் யோக்கியதை உடையது. தன் எஜமானனுக்கு என்றும் செல்வப்பெருக்கும், வெற்றியும் அளிக்கும்.

பொதுவாக எல்லாவிதமான தூய வெண்ணிறக் குதிரைகளுக்கும் "பிரஷதம்" என்றுபெயர். அவை யாவ ராலும் விரும்பப்படும். எல்லா சுகத்தையும், கொடுக்க வல்லவை.

வெண்ணிறம் அல்லது கருமை நிறம், வயிற்றிலிருந்து மார்புவரையிருந்தால் நலமுடைத்து. வெண்ணிறம் மார்பிலிருந்தால் ஆனந்தம் கொடுக்கக் கூடியது. வெண்மையும் கருநிறமும் சேர்ந்த குதிரை செல்வத்தைக் கொடுக்கவல்லது. முகம் மட்டிலும் வெண்ணிறமாய் இருந்தால் வெற்றிதர வல்லது. முதுகு வெண்ணிறமாய் இருந்தால் லட்சணமானது. இடது பக்கத்தில் வெண்ணிற மாயிருந்தால் அழகான மனைவியையும், வலது பக்கத்தில் இருந்தால் தானியங்களையும் கொடுக்கும். வெண்ணிற வால் குஞ்சமிருந்தால் வெற்றியுடையது.

குதிரையின் பின்புறம் இளஞ்சூரியனின் வர்ணமாயும், இடது பாகம் சந்திரனுடைய வெண்மையாயுமிருக்கும் குதிரைக்கு "திவாவைஜயீகம்" அல்லது பகல் காலங்களில் உபயோகப்படுத்தச் சிறந்த குதிரை என்று பெயர். சந்திரனுடைய வெண்மைநிறம் பின்புறத்திலும், இளஞ் சூரியன் நிறம் இடது பக்கத்திலும் இருந்தால், "நிசாவை ஜயீகம்" அல்லது இரவில் ஏறிச்செல்வதற்குச் சிறந்த குதிரை என்று பெயர்.

உடம்பெல்லாம் நெய், தேன், பொன் முதலிய நிறமும் பிடரிமயிர், வால், குஞ்சம் இவைகள் கருநிறமாகவும் இருந்தால், அக்குதிரைக்கு "கனக வட்டம்" என்றும், தொப்புள்இடத்தில் பொற்பட்டம், வெள்ளிப்பட்டம் போல் நிறமிருந்தால் அக்குதிரைக்கு பட்டவர்த்தனம் என்றும் பெயர்.

புரோதத்திலிருந்து (மூக்குத் துவாரத்திலிருந்து) நெற்றி வரை வளர்பிறையைப் போலிருந்தால் "புரோத புண்டரீகம்" என்று பெயர். இந்நிறம் உள் பல்வரையில் அல்லது தலை, அல்லது தண்டை வரையில் இருந்தால் சிறந்த குதிரை எனப்படும்.

தோஷமுள்ள குதிரைகள்

நெற்றி பெருத்து, முகம், கழுத்து, குறங்கெலும்பு இவைகள் பெருத்து, மனோவேகமும், வெண்ணிறமும், கருநிறமும் கொண்ட குதிரைக்குக் "கொழிகை" என்று பெயர்.

மார்பு தளர்ந்து, உடம்பெல்லாம் வேறொரு நிறமுடைய சட்டை போர்த்ததுபோல் இருப்பதற்கு, "அஞ்சுகம்" என்று பெயர். நாக்கு வெளுத்தும், பெருத்தும், வீங்கியும், கண், வாய், விரை இவ்விடங்களில் கருநிறத்துடன் சங்கு நிறம் சேர்ந்திருந்தால், தோஷமுள்ள குதிரை என்றறிக.

கோசமும், மார்பும் நீண்டிருந்தால் "கத்திரி" என்று பெயர். அக்காலத்தில் பல்விழுந்து, தட்டுமாறிப் பல் முளைத்து தாமச புத்தியுடையதாய், வாய் நீண்டு, உடல் வேறு நிறத்துடன் கால் கருத்தும், வெளுத்தும் இருந்தால் "கால்வளவன்" என்று பெயர்.

உடம்பெல்லாம் ஒரே நிறமாய், முகம் கறுத்து, உடல், கால்கள், மார்பு, நடுமுதுகு, கண் முதலிய இடங்களிலும் கறுப்பு இறங்கி, ஒரு பக்கம் சாய்ந்து ஏறத்தாழ இருந்தால் அக்குதிரை ஆகாது.

வால், குஞ்சம், உச்சந்தலை, முதுகு இவைகள் அன்னாசிப்பூ வர்ணமுடையதாயிருந்தால் " திரிவாணி " என்றும், கீழ் வயிறும் இந்த நிறமானால் பெரிய ஆபத்துகள் ஏற்படுத்தக்கூடியவை என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

உதடு, நாக்கு, அண்ணம் இவைகள் கருநிறமாயிருந்தாலும், குருடு, செவிடு முதலிய குதிரைகளும் கெட்டவை. இவ்வகை அசுவங்களுக்கு "காளிகை" என்று பெயர்.

அத்தியாயம்-3

குதிரைகளின் குறிகளும், சுழிகளும், அவைகளின் அமைப்பும்

சிறந்த சுழிகளுடைய குதிரைகள்

இருபது சுப சின்னங்களான சுழிகள் உண்டு. அவைகள் மாடி (வீடு), தாமரை, சக்கரம், தோரணம், வில், கத்தி, சங்கு, வேதி (யாகமேடை), ஸ்வஸ்திகம், மீன், கலசம், வில்வமரம், பாதுகை, மாலைச்சூரியன், சரபம், வஜ்ராயுதம், கலப்பை, கதை, சந்திரன், ஏணிமரம், வைடூரியத்தின் வடிவு, அங்குசம், சாமரம், கொடி, ரதம், அரச இலை இவைகள் போன்ற சுப சின்னங்கள்.

இவ்விதச் சுழிகள், குதிரைகளின் தேகத்தின் பல உறுப்புகளில் உண்டு. எக்குதிரைக்குப் பத்து நல்ல சுழிகள் ஒருங்கே கூடியிருக்கின்றனவோ, அக்குதிரை எல்லா வற்றையும் விட மிகச் சிறந்தது. மார்பில் இரண்டும், உச்சந்தலையில் இரண்டும், காதுகளில் இரண்டும், காதுகளின் அடியில் இரண்டும், நெற்றியில் ஒன்றும், முக இறுதியில் ஒன்றும் இருந்தால் மிகவும் நல்லது.

முக இறுதியிலுள்ள சுழிக்கு தெய்வம், வாயு; நெற்றிச் சுழிக்கு அக்கினி; மார்பின் இரு சுழிகளுக்கு அசுவினி குமாரர்கள்; உச்சந்தலை சுழிகளிரண்டிற்கு சந்திரன், சூரியன்; இரு காதுகளிலுள்ள சுழிகளுக்கு கார்த்திகேயன், விநாயகர், இரு காதுகளினடியிலுள்ள சுழிகளுக்கு சிவன், விஷ்ணு, இவ்வாறு, பத்து சுழிகளுக்கும் பத்து தெய்வங்கள் உண்டென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பத்து சுழிகளுடைய குதிரை, தெய்வீகமானது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வாயுவின் சுழியில்லா விடில் மரணமும், நெற்றிச்சுழி இல்லாவிடில் துக்கமும், உச்சந்தலைச் சுழிகளில்லாவிடில் மரணமும், மார்புச்

சுழியில்லாவிடில் சந்ததி நஷ்டமும், காதுகளின் சுழிகளில்லா விடில் மனைவியின் மரணமும், வயிற்றுச் சுழியில்லாவிடில் சூலை நோயும், காதுகளடியிலுள்ள சுழிகளில்லாவிடில் தரித்திரமும் உண்டாகும்.

1. முகவாய்க் கட்டையின் இருபுறமும் இரு சுழிகள் கிளிஞ்சல் போன்றதாக இருந்தால், எல்லா சௌபாக்கியங் களும் அளிக்கும்.

2. நெற்றியில் இரு சுழிகள் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக இருந்தால், எஜமானன் எல்லாவிதமான செல்வமுமுடைய வனாய் சுகமுடன் வாழ்வான்.

3. மூன்று சுழிகள் நெற்றியில் முக்கோண வடிவமாய் கொடிபோல் விளங்கினால், வெற்றி, தனதான்யங்கள், லாபம் முதலியவைகளைக் கொடுக்கும்.

4. கண்டத்தில் ஒருசுழி இருந்தால், அதற்கு "தெய்வ மணி", "ஐசுவர்யம்", "கண்டாபரண" மென்று பெயர். இச்சுழியிருந்தால் எல்லாத் தோஷங்களும் பரிகாரமாகி, எஜமானனுக்குக் கீர்த்தியும், வெற்றியும் உண்டாகும்.

5. நெற்றியில் மூன்று சுழிகள் வலமாகச் சுழித்து, அடுப்புக்கட்டிபோல் அமைந்திருந்தால், அதற்கு "த்ரேதாக்னி" என்று பெயர். இவை மிகவும் சிறந்த சுழிகள் எனப்படும்.

6. நெற்றியில் நான்கு சுழிகள், சதுரம்போல் அமைந்திருந்தால், ராஜ பதவியை அளிக்கவல்லது.

7. உச்சந்தலையில் மல்லிகை மொக்குபோல் சுழி இருந்தால், மிகுந்த புத்தியுடைய குதிரையென்றும், வெற்றி தரக்கூடியது என்றும் அறியவும்.

8. மார்பில் நான்கு சுழிகள் இருந்தால், இராஜ போகத்தையும், வெற்றியையும் உண்டாக்கும்.

9. மார்பில் மூன்று சுழிகள் கிளிஞ்சல் போன்று இருந்தால், எஜமானருக்கு வெற்றியளித்துச் சுகமாகத் தன்னிருப்பிடத்திற்கு அழைத்துவரும் சிறந்த தன்மை உடையது.

10. சுழிகள் இரு புயங்களிலுமிருந்தால், அனேக அலங்காரங்களைத் தரவல்லது.

11. சுழிகள் காதுகளிருபுறமுமிருந்தால், பாக்கியத்தையும், புத்திர சந்தானத்தையும் தரும்.

12. மார்பில் 5 சுழிகள் (நான்கு மூலைகளில் நான்கும், நடுவில் ஒன்றும்) வலஞ்சுழியாக இருந்தால் "ஸ்ரீவத்சவம்" என்று பெயர். இதுவும் மிகச்சிறந்த சுழியாகக் கருதப் படுகிறது.

13. நெற்றியில் நான்கு சுழிகள் அல்லது இரண்டு சுழிகள், தாமரை மலர்போலிருந்தால்,இராஜவாகனமாகும். இதுவும் சிறந்த சுழி எனப்படும்.

14. குடுமியடியில் ஒன்று, செவியில் இரண்டு, தனுவேறாகிய பறவைச்சுழி மூன்று, கழுத்திலொன்றுமாக, இவ்வேழு சுழிகளும் வலமாகச் சுழித்திருந்தால், நல்ல சுழிகள் எனப்படும்.

15. முகத்தில், கண்ணின் கடையில், கடைவாயில், காதுகளடியில், புயத்தில், பிடரிமயிருக்கு அந்தமாகிய மட்டித்தலம் முதலான இடங்களில் சுழிகள் வலஞ்சுழிகளாக இருந்தால், உத்தமமான சுழிகள்.

16. நெற்றியின் மேல் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாய் மூன்று சுழிகள் உண்டானால் "வேதச்சுழி" என்றும் அக்குதிரைக்கு "வேதப்பரி" என்றும் பெயர்.

17. கடைவாயில் ஒரு புறத்தில் இரண்டு சுழிகளிருந்தால் நன்று.

18. இவையின்றி நெற்றியில் இருசுழிகள் "8" இவ்வாறு இணைக்கப்பட்டு வலம்புரியாகவிருந்தால், மிகவும் நன்று.

19. நெற்றியில் மூன்று சுழிகள் முக்கூட்டாக இணைக்கப்பட்டு சுழித்திருந்தால், கபம், வெற்றி, சுகம் இவைகளைக் கொடுக்கும்.

20 நெற்றியில் மூன்று ரேகை சடைபோல் உண்டாகி, இதனுடன் தெய்வமணிச் சுழியுமிருந்தால், எல்லாவகை அவகுணங்களும் தீரும்.

21. அண்டத்துக்கும், கோசத்துக்கும் நடுவிலும், புறங் களிலும் கைத்தாளப்பலகை என்னும் கணுக்காலிலும், முதுகிலும், மல்லிகைப்பூ போன்ற நிறமும், வடிவுமுடைய சுழிகளுண்டாகில், அக்குதிரையுடையவன், பெரும் புகழுடையவனாவான்.

22. காதுகளின் அடியில் இரண்டு சுழிகளிருந்தால், எஜமானன் எல்லாவித சுகமும் அடைந்து, யாவராலும் கௌரவிக்கப்படுவான்.

தீய சுழிகளுடைய குதிரைகள்

விரும்பத்தகாத (தீய) சுழிகள் 76 வகையாகும். இவை களில் மிகவும் அசுபமான சில சுழிகளாவன:

1. தலையில் சுழி இல்லாத குதிரைக்கு "முண்டாகி" என்று பெயர்.

2. அண்டத்திலும், கோசத்தினருகிலும் இருந்தால் "நாட்டளம்" என்றும்; "விருஷாவர்த்தகம்" என்றும் பெயர்.

3. நடு மார்பிலிருந்தால், "அதாவர்த்தம்" என்றும் "மாராணீ" என்றும் பெயர்.

4. கக்கத்தில் (அக்குள்) சுழியிருந்தால், "காகாவர்த்தம்" என்று பெயர்.

5. நான்கு கால்களிலுமிருந்தால் "கீலாவர்த்தம் " என்று பெயர்.

இவ்வைந்து வகைச் சுழிகள் மிகவும் கெட்டவை. குதிரைகளை விற்போரும் அதைத் தீண்டார்கள்.

6. உச்சியின் பக்கங்களிலுள்ள சுழிகளுக்கு "சிங்கி" என்று பெயர்.

7. முதுகில் முன்பின் இருக்கும் சுழிகளுக்கு "யாமம்" என்று பெயர்.

8. உச்சந்தலையில் கொம்புபோன்ற சுழிகளிருந்தால் "சிருங்கி" என்று பெயர்.

9. கோசத்தின் மேலிருக்கிற சுழிக்கு "துக்கச்சுழி" என்று பெயர். பெருந்துக்கத்தை விளைவிக்கக் கூடியது.

10. முழங்கால், புறங்கால் இவைகளிலுள்ள சுழிகளுக்கு "படைச்சுழி" அல்லது "விலங்குச்சுழி" என்று பெயர். இச் சுழிகளுடைய குதிரையின் எஜமானர் சிறைவாசமும், தோல்வியும் பெறுவான். இவை மிகவும் கெட்ட சுழிகள் எனப்படும்.

11. வயிற்றின் மத்தியிலும், கண்களின் மத்தியிலும் சுழிகளிருந்தால் குதிரையுடைய வம்ச பரம்பரையும், வாங்கியவன் தாய் வம்சமும் அழிந்துவிடும்.

12. காதுகளின் மத்தியிலும், கண்களின் மத்தியிலும் சுழிகளிருந்தால் குதிரையுடைய வம்ச பரம்பரையும், வாங்கியவன் தாய் வம்சமும் அழிந்துவிடும்.

13. கண்களின் பக்கத்திலிருக்கும் சுழி, மரண முண்டாக்கும்.

14. சுழி, கண்ணிமையிலிருந்தால் பயத்தையும், துக்கத்தையும் அளிக்கும்.

15. முகவாய்க் கட்டையிலிருக்கும் சுழி, அரசாங்க தண்டனையை அளிக்கவல்லது.

16. சுழி புயங்களிலிருந்தால், பகைவனால் சிறைப் படும்படி ஏற்படும்.

17. துடைகளுள் பக்கத்திலிருக்கும் சுழி மரணம் உண்டாக்கும்.

18. மூக்குத் துவாரத்தின் மேல் சுழியிருந்தால் எல்லா குலமும் நாசமடையும்.

19. மூக்கின்மேல் அல்லது இடையில் சுழியிருந்தால், மின்னல் பாய்ந்து மரணம் அடையும்படி நேரும்.

20. கண்ணினடியில் சுழியிருந்தால், அபாயம் விளையும்.

21. கருதா (கழுத்தும், முதுகும், சேரும் இடம்) மேலிருந்தால், அவைகள் மிகவும் தோஷமான சுழிகள் எனப்படும். பரம ஏழையாவான்.

22. சுழி, ஆசனத்திலிருந்தால் சோகம், மரணம் உண்டாகும்.

23. சுழி, முதுகின் மேலிருந்தால் எல்லாச் செல்வங் களும் இழந்து, மரணநிலை ஏற்படும்.

24. சுழி, இரு காதுகளிடையிலிருந்தால், இக்குதிரை யுடையோன் மின்னல் பாய்ந்தோ, அல்லது தன் பகைவனால் காதுகள் அறுக்கப்பட்டோ இறப்பான்.

25. கழுத்தில் இரண்டு அல்லது ஒன்று, மென்னிக்கு சமீபமாக இருந்தால், இக்குதிரையுடையோன், பிச்சை எடுத்து, வீடு வீடாய் அலைவான்; யாவராலும் அவமானப் படுவான். துன்புறுத்தப்பட்டு இறப்பான். இதற்கு "மென்னிப் பிடிச்சுழி" என்றும் "கண்டாவர்த்தம்" என்றும் பெயர்.

26. உச்சந்தலையில் சுழியில்லாக் குதிரைக்கு "மஸ்தக சூன்யவாரு" என்று பெயர். இக்குதிரை ஒன்றுக்கும் பிரயோசனமாகாது. மகாதோஷமுடைய குதிரை எனக் கருதப்படுகிறது.

27. கணுக்கால், குளம்பின் ஸ்தலங்களில் சுழி களிருந்தால், அவை, அக்குதிரை உடையோனைக் கேவல மான கீழ்த்தலத்திற்கு அனுப்பும். இவைகளும் மிகுந்த தோஷம் உடைய சுழிகள் என்பார்கள்.

28. புருவங்களின் மேலிருந்தால் துக்கம் ஏற்படும்.

29. பூரான்போன்ற சுழிகள் வால், முதுகு, நெற்றி, முகம், கழுத்து இவைகளிலிருந்தால், மிகக்கெட்ட சுழிகள் என்றும், குதிரையுடையோனுடைய குலம் நாசமடையும் என்றும் கூறப்படுகிறது.

குதிரைகளின் குரல், சப்தம் இவைகளின் லட்சணம்

இடிபோன்ற சப்தம், புலியின் குரல், சிங்கத்தின் கர்ஜனை, கடலின் ஒலி, வெடிச்சத்தம், சங்கநாதம், சோலைக் குயிலின் சப்தம் இவைகள் போன்ற கனைப்புடைய குதிரைகள் மிகவும் சிறந்தவை. வெற்றியளிக்கக் கூடியவை.

ஆண் குரங்கு, யாளி, மாடு, மயில், அன்னம், மீன், ஆடு, வேதம் ஓதும் மறையோர்களின் குரல் இவைகளின் சத்தமுடைய குதிரைகள் நல்ல குதிரைகளாகும்.

குரவை, ஆந்தை, காகம், கழுதை, பேய், பூதம், பிசாசு பிடித்தவர்கள் இவைகளின் சப்தமுடைய குதிரைகள் ஆகாத குதிரைகள் எனப்படும்.

அத்தியாயம் - 4

குதிரைகளுக்கு வரும் நோய்களும், அவைகளுக்கான மருந்துகளும்

அண்டசாலை நோய்

குணம்: *1.* ஒருவிதை மேலும், மற்றொன்று கீழுமாகப் பருத்துத் தொங்கும். வீக்கமிருக்கும். அதை முகக்கும், காலைத் தூக்கி நிற்கும்.

மருந்து: 1. வெள்வெங்காயம் (பூண்டு), சுக்கு இவைகளை ஆமணக்கெண்ணெயுடன் சேர்த்துப் பதமாய்க் காய்ச்சி, விரை ஊரும்படி தடவினால் குணமாகும்.

2. கையாந்தகரை, பெருங்காயம், இந்துப்பு, வெள் வெங்காயம், சுக்கு, வசம்பு இவைகளை ஆமணக் கெண்ணெயில் கூட்டி, உள்ளுக்குக் கொடுக்கவும்.

3. ஆட்டுப்புழுக்கை, கள்ளிச்சிறாய், வேப்பம் சிறாய், கருவேலம்பட்டை இவைகளைக் கூட்டியரைத்து, நெருப்பில் இட்டுப் புகையை அண்டத்தில் பிடிக்கவும்.

4. கழற்சிவேர், இலை, பருப்பு, முருங்கையிலை, வெங்காயம், வெள்ளாட்டுப் புழுக்கை இவைகளை வெள்ளாட்டுப்பாலில் குழப்பி, கவளமிடவும்.

5. ஆமணக்கெண்ணெயை அண்டத்திலும், கீழ் வயிற்றிலும் தடவி, ஆமணக்கிலையை நெருப்பில் வாட்டி, வயிற்றில் வைத்துக்கட்டவும்.

அண்டசூலை

குணம்: விரைவீங்கும், புல் தின்னாது, தண்ணீர் குடியாது, லத்தி போடாது.

மருந்து: எள்ளுப்புண்ணாக்கை இடித்து, வேலிப்பருத்தி யிலையையும், வெள்வெங்காயத்தையும் கூட்டி, உள்ளுக்குப் புகட்டவும்.

அரணை கடிக்கு

மருந்து: 1. கோவையிலையும், மஞ்சளும் நெய்யில் அரைத்து உள்ளுக்குக் கொடுக்கவும். உடலுக்கும் இடவும்.

2. பேய்க்கும்மட்டிக்காய், இலை, எலுமிச்சையிலை, ஊமத்தையிலை, பிரண்டைவேர், தும்பையிலை, செம் பொன்நெருஞ்சிவேர், செருப்படியிலை இவைகளை நன்றாக இடித்துத் துவளையிடவும்.

3. முருங்கையிலை, வசம்பு, ஒரு உள்ளிப்பூண்டு, இந்துப்பு இவை எல்லாவற்றையும் தட்டி நசியமிடவும்.

ஆக வீக சூலை

குணம்: மூறி நிற்கும், நிமிர்ந்து நிற்கும்.

மருந்து: பிரண்டைவேரைத் துவைத்துச் சாறுபிழிந்து கொண்டு அதனுடன் புளியிலைச்சாறும் சேர்த்து (ஒரு மரக்கால்) கொடுக்கத்தீரும்.

ஆனைச் சூலை

மருந்து: குதிரை மூத்திரம், வெங்காயம், முன் னாழிக்கு[1], உகாவேர், உப்பிலிக்கொடி இவைகளைக் கூட்டி, இடித்து ஒரு கவளம் கொடுக்கவும். இரசத்திற்குக் கொல்லன் கோவைக் கிழங்கு, கொடிவேலிவேர், வெங்காயம், சுக்கு, வெள் வெங்காயம், வசம்பு, ஓமம், கடுகு, மிளகு, உப்பு, புங்கம் பட்டை, மாவலிங்கம்பட்டை, குறிஞ்சாவேர், புனல்தண்டு, முருங்கைவேர், வெள்ளைக்கிழங்கு, பொன் முசுட்டைவேர், காத்தொட்டிவேர், உகாவேர், ஆதளைக் கிழங்கு இவைகளை இரண்டுசேர் நல்லெண்ணெயில் கூட்டி வேகவைத்துக் கவளமிடவும் .

ஆதளை = காட்டாமணக்கு.

---

1. முன்னாழிக்கு என்பது என்னவென்று புலப்படவில்லை.

ஆனை முடத்துக்கு

மருந்து: நீர்வள்ளிக்கிழங்கு, துத்தம், துரிசு, முருங்கைப் பட்டை இவைகளை இடித்துக் கட்டவும்.

பொருக்கு ஆடாதோடையிலை, கள்ளியிலை, முடக் கத்தான், பெருந்தும்பை, துத்தியிலையும், பட்டையும், கொழுஞ்சியிலை, நொச்சியிலை, சுக்கு, வசம்பு, வெள் வெங்காயம், ஓமம், உகாயிலை இவைகளை எல்லாம் கூட்டி, இடித்து, அரைப்படி வேப்பெண்ணெயில் கவளமிடவும்.

இரசத்துக்கு: *1.* புங்கம்பட்டை, மாவலிங்கம்பட்டை இவைகளை இடித்துத் தயிரில் கவளமிடவும்.

2. ஆலங்கொழுந்தும், விழுதும், ஒருபிடி இலந்தைக் கொழுந்தும் கூட்டியிடித்து, வெண்ணெயில் கலந்து இடவும்.

இசுவு திடீரென்று கண்டு, வயிறு வீங்கி, மலசலம் கட்டப்பட்டு, தீனியெடுக்காது, படுத்து எழுந்திருக்கும் நோய்

மருந்து: மாவலிங்கப்பட்டை, ஓமம் வகைக்கு வராக னிடை*9*, இந்துப்பு, முள்ளி வகைக்கு விராகனிடை *30* இவைகளைப் பொடிசெய்து, எலுமிச்சங்காய்ப் பிரமாணம் வெல்லத்தில் உருண்டை செய்து, மூன்று நாளைக்கு இருவேளை கொடுக்கத் தீரும்.

இலத்தி போடாது, நீர் விடாது, வயிற்றில் வலிகாணும் நோய்

மருந்து: *1.* சுக்கு, மிளகு, பூண்டு, வகைக்கு விராகனிடை *9* எடுத்துப் பொடிசெய்து, வண்ணான் வெள்ளாவி வைத்த உவர்த் தண்ணீர் ஒருபடி தண்ணீருடன் உள்ளுக்குக் கொடுக்கவும். குணமாகும்.

2. பிரண்டையை இடித்து, ஒரு விளாங்காய்ப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டு, அதில் கால் ஆழாக்கு உப்பு சேர்த்துக் கலந்து, நேக அரைத்து, உள்ளுக்குக் கொடுக்கவும்.

3. தும்பையிலையைப் பிடிங்கி வந்து, அரைக்கால் ஆழாக்கு உப்புப் போட்டு வைத்து, தேங்காய்ப் பிரமாணங் கொடுக்கக் குணமாகும்.

4. அவரையிலையை இடித்து, ஆழாக்கு உப்பு சேர்த்துத் தேங்காயளவு கொடுத்தால் தீரும்.

உலத்திச் சூலை

தண்டைக் கிளப்பி நிற்கும். எழுந்திருக்கும், சாயும், ஒன்றும் செய்யாது கிடக்கும்.

மருந்து: கருப்பட்டியுடன் எருக்கிலைப் பழுப்பு இடித்து, ஒரு தேங்காயளவு கொடுக்கவும்.

ஓச்சாலை

குணம்: எறிந்து விழும், மரம்போல் அசையாது நிற்கும்.

மருந்து: நெய்கொட்டானிலை, குன்றிவேரும் இலையும், எருக்கம்பால் அரைப்படி, கள்ளிப்பால் அரைப்படி, இந்துப்பு, பெருங்காயம், துத்தம், துருசு, வெள் வெங்காயம், கஸ்தூரி மஞ்சள், சுக்கு, எலுமிச்சையிலை, இவைகளைச் சமனாய்க் கூட்டியிடித்து, ஆமணக்கெண் ணெயில் கவளமிடவும், தீரும்.

கஞ்சொக்கமென்ற நோய்

தண்டை உள்ளே நெறித்துப் பின்குத்திப் பாயும்.

மருந்து: 1. பொரித்த வெங்காரம் (பொரிக்காரம்) பலம் ஒன்று, கிருமிசத்துரு (வாயுவிடங்கம்) பலம் 1, கடுக்காய் பலம்1, அவுரியிலை இவைகளை ஒன்றாய்ச் சேர்த்து, இடித்துக் கழுநீரில் கவளமிடவும்.

2. பால், தயிர், பனங்கற்கண்டு, மாதுளம்பழச்சாறு இவைகளை ஒன்றாய்க் கூட்டிக் கவளமிடவும்.

3. கடுகுரோகிணி அரை பலம் அரைத்து, நெய்யில் கவளமிடவும்.

சுத்த சூலை நோய்

குணம்: சத்தம் போடாது. முக்கி முனகிக்கொண்டு அகலமாய்க் காலை வைத்துக்கொண்டு நிற்கும்.

மருந்து: 1. எலிப்புழுக்கை பிடி 1, வெத்திலைக் காம்பு10, மிளகு 4, அரப்புக்கட்டி பாக்களவு இவைகளை வெல்லத் துடன் சேர்த்து அரைத்துத் துணியில் தடவி, கோசத்தின் முகத்தில் ஒத்தவும்.

2. கீழ் வயிற்றில், பக்கங்களில் வெண்ணெயைத் தடவி, வெண்ணெயையும் காய்ச்சி ஒத்தடம் கொடுக்கவும்.

3. பெரும் பூசணிக்காயை, சிறிய துண்டங்களாக அரிந்து, வெள்வெங்காயத்தைச் சிறுக அரிந்து, உள்ளே கொடுக்கத் தீரும்.

கம்பி நோய்

குணம்: உள்நாக்கு வெந்ததுபோலிருக்கும். நான்கு கால்களை மாறிமாறி வைக்கும். சாளிக்கும். சாயும்.

மருந்து: காத்தொட்டி இலை, உசிலம் இலை, பருத்தி இலை, துத்தி இலை, அத்தியிலை, கருப்புட்டி இவைகளை இடித்துத் தயிரில் கொடுக்கவும்.

கமரி நோய்

குணம்: முதுகு பாரிசங் கொஞ்சமிழுத்தாற்போல் நடக்கும்.

மருந்து: மஞ்சள், மகிஷாகூஷிக்குங்கிலியம் வகைக்கு சேர்3, வெந்தயம் சேர் ஒன்றரை, ஆளிவிரை, அதிமதுரம்,

பூண்டு வகைக்கு பலம் 6, வெங்காரம், காயம் வகைக்கு தோலா 3, கத்தரிக்காய், பனவெல்லம் வகைக்கு பலம் ஒன்றரை, நெய் சேர் ஒன்றரை, இவைகளைச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு, மற்ற சாமான்களை அதில் சேர்த்து, நன்றாய்ப் பிசைந்து நாலு துட்டு எடை உருண்டை செய்து, 20 நாளைக்கு இருவேளை கொடுக்கத் தீரும்.

கண்ணில் புழுக்கடிக்கு

மருந்து: சீந்தியிலை, பலா இலை, துத்தம், துரிசு, உப்பு, கடல் நுரை இவைகளை எலுமிச்சம்பழச் சாற்றிலரைத்துக் கண்ணிலிடவும்.

கணுக்கால், முழங்காலில் வீக்கம்

குணம்: நொண்டும்.

மருந்து: 1. கடுகு, கடுகுரோகிணி, கோஷ்டம், பொரித்த வெங்காரம் வகைக்கு தோலா 4, காயம் தோலா 2, முருங்கைப் பட்டை சேர் 3, இவைகளையரைத்து, ஒன்றரை துட்டிடை உருண்டை செய்து கொடுக்கவும்.

2. கறிமஞ்சள், ஓமம், பூண்டு, சேராங்கொட்டை (சுத்தி செய்தது) வகைக்கு சேர் கால், காட்டுச்சீரகம், கடுகுரோகிணி, கருஞ்சீரகம், ஸ்ரீபதி வசம்பு, ஆவாரம் விதை, ஊமத்தை விதை வகைக்கு சேர் 3/8, வெங்காரம் தோலா 1/2, காயம் விராகனிடை 1, இவைகளைச் சிறுநீரில் அரைத்து, மூன்று துட்டிடை உருண்டை செய்து கொடுக்கக் குணம் ஆகும்.

கபாலக்குத்தல் நோய்

மூக்கின் வழியாய் ரத்தம் விழும், நாற்றம் வீசும், மண்டையில் முழுத் தேங்காயளவு வீங்கி இருக்கும்.

மருந்து: 1. பன்றி நெய்யில் குங்குமப்பூ நசியமிடவும்.

2. நன்னாரி வேர், விலாமிச்சவேர் இவைகளை அரைத்து, நல்லெண்ணெயில் வேகவைத்து, ஒத்தடம் கொடுக்கவும்.

கவ்வை சூலை நோய்

குணம்: வயிற்றை வளைந்து கடிக்கும், வயிற்றைப் பார்க்கும், வயிற்றைப் பார்த்துக்கொண்டே மிரளும்.

மருந்து: எருக்கிலை மொட்டு, பருத்தியிலை இவைகளை இடித்து 1 படி தண்ணீரில் கலக்கிக் கொடுக்கவும்.

கண்டனென்ற சூலை நோய்

குணம்: வாயில் வெண்நுரை தள்ளும். லத்தி, சத்தம் இவைகள் போடாது, புல் தின்னாது.

மருந்து: எருமைத் தொழுவிலுள்ள மண்ணையெடுத்து, அரைத்துக் கருப்புட்டியும் கூட்டி, தண்ணீரில் கலந்து கொடுக்கத் தீரும்.

களிகை நோய்

மருந்து: 1. முள்ளிப் பழச்சாறு, தயிர், நெய், மாண்டுப்பு, இவைகளை எல்லாம் கூட்டி நசியமிடவும்.

2. உடலெலும்பைக் காய்ச்சி, கன்னத்திலும், துடையின் இருபுறமும், நாசிக்கு மேலும், பிடரியிலும் சூடு போடவும்.

கால் சூலை

குணம்: வயிறு ஊதியிருக்கும்.

மருந்து: சாரணைக் கிழங்கையரைத்து, அரைப்படி தண்ணீரில் கலக்கிக் கொடுக்கத் தீரும்.

காமாலை

குணம்: உடம்பின் மேலெல்லாம் வெடிக்கும். புடைத்து இருக்கும்.

மருந்து: 1. புற்றாம்பழச்சோறு, விழுதியிலை, பேய்த் தும்பையிலையும், வேரும், கொளிஞ்சியின் சமூலம், செருப்படியின் சமூலம், குன்றியிலை, கச்சக்கருவாடு, பற்பாடகம் இவைகளை ஒன்றுகூட்டிக் கவளமிடவும்.

2. கழிவு நீரில், வறட்டிச்சாம்பல், ஊமத்தை இலைச் சாறு இவைகளைக் கலந்து புண்ணில் போடத் தீரும்.

குத்தல் நோய்

குணம்: கழுத்தை நீட்டி, நீட்டி, இழுத்தாற் போலிருக்கும். வாய் நீர் வடியும்.

மருந்து: நாவல்வேர், பூளைவேர், கள்ளிக்கொம்பு வேர், செருமி, சவுக்காரம், நவச்சாரம் இவைகளை வேப்பெண்ணெய், ஆமணக்கெண்ணெய், நெய், இலுப்பெண்ணெய் வகைக்கு படி ஒன்று சேர்த்து, வேர் வகைகளையும் மற்ற சரக்குகளையும் வேகவைத்துக் கவளமிடவும் தீரும்.

குளம்பு, பின்புறம் இவைகளின் வெடிப்புக்கு

மருந்து: ஆதளைக்கிழங்கு, கொல்லன்கோவைக் கிழங்கு, கோடைக்கிழங்கு, இருநாழி, துத்தம், துரிசு, சேங்கொட்டை (சுத்திசெய்தது), வெள்ளைப் பாஷாணம் (சுத்தி செய்தது), எருக்கம் பால், கள்ளிப்பால் இவைகளை அரைத்துக் கட்டவும்.

குறிப்பு: சேங்கொட்டை சுத்தி செய்ய, அதன் மூக்கை வெட்டி சுண்ணாம்புநீரில் ஊறப்போட்டு, அலம்பி எடுத்துக் கொள்க. வெள்ளைப்பாஷாண சுத்திக்கு, அதைப் பாகல் சாற்றில் தொங்கவிட்டு, ஒருஜாமம் எரிக்கவும்.

2. கால் புண்ணுக்கு வேளை வேரும், சாதிக்காயும், கல்பிசின், கருவேலமரத்துக் காளான், பொன் மெழுகு, ஊசியிலை இவைகளையரைத்து நெய்யில் குழைத்துக் கவளமிடவும்.

குளம்புக்குள்ளே விரணம்

குணம்: தண்ணீர் ஓடி, துர்க்கந்தம் ஏற்படும். உள்முளை அழுகிப்போய் மாமிசம் கெட்டுப்போயிருக்கும், சிறு அசைவு கண்டாலும் இரத்தம் வரும். குதிரைசவாரி செய்யாது. பூமியில் கால் தரிக்காது.

மருந்து: ரூபார்பு(ரேவல்சீனி, வரையாத்துக் கிழங்கு) பாப்பாரமுள்ளி விரை, பேய்க்கும்மட்டி விரை, வகைக்கு தோலா 2, வெள்ளெருக்கு வேர், கருவேப்பிலை வகைக்கு தோலா 3, இஞ்சி, வத்தங்கிப்பட்டை வகைக்கு தோலா 2, நெய் தோலா 8, மேற்படி சாமான்களைப் பொடிசெய்து, நெய்யில் சேர்த்து, ஆறு உருண்டை செய்து, 3 நாளைக்குக் கொடுத்துப் பின், எலுமிச்சம்பழச்சாற்றில் மயில்துத்தம் தோலா 8 அரைத்து, ஒருவாரம்வரை காயவைத்துப் போடவும்.

2. கடுகு, ஓமம், காட்டுச் சீரகம் வகைக்கு தோலா 2, வாயுவிளங்கம், மிளகு வகைக்கு தோலா 3, மிளகாய், மகிஷாட்சி, கடுகுரோகிணி, கழற்சிக்காய்ப் பருப்பு, கரிய போளம், பரங்கிப்பட்டை, புகையிலை வகைக்கு தோலா அரை, திருகுக்கள்ளிக் கணு 30, இவைகளில் முதலில் கள்ளியை வைக்கோலிற் சுற்றி வதக்கிக்கொண்டு, மற்ற சரக்குகளோடு சேர்த்தரைத்து, இரண்டு துட்டிடை உருண்டை செய்து, இரண்டுவேளை கொடுத்து, புண்ணில் மயில் துத்தம், பொரித்த படிக்காரம் வகைக்கு தோலா 8, இவையிரண்டும் பொடிசெய்து, குளம்பின் காயத்துக்குள் மருந்தைப் போடவும்.

3. காட்டாமணக்கின் விதை, பூவரசன் விதை, சேராங்கொட்டை (சுத்தி செய்தது), கடுகுரோகிணி, மூங்கில் விதை, பேய்க்குமட்டி விதை, வகைக்கு சேர் கால், இஞ்சி சேர்1/8, பொரித்த வெங்காரம் தோலா 2, பச்சரிசி மாவு, கோதுமை மாவு வகைக்கு சேர் அரை இவைகளைச் சிறுபிள்ளைகள் சிறுநீரில் அரைத்து, இரண்டு துட்டிடை உருண்டை செய்து, நாற்பது நாளைக்கு இருவேளை கொடுத்துவரவும், பாஷாணம், மயில்துத்தம், கற்பூரம், படிக்காரம், அப்பளக்காரம் வகைக்கு தோலா ஒன்றரை, கத்தக்காம்பு தோலா 2, வங்காளக் கடுக்காய் தோலா 3, சேராங்கொட்டை 7, துவர்ப்பாக்கு 7 இவைகளைச் சுட்டு, சாம்பல் செய்து, தினமொரு தோலா தூளைக் காயத்தில் போட்டுச்சீலைகட்டினால் குணமாகும்.

கோதா என்ற சூலை நோய்

குணம்: வாயிலும், நாசியிலும், தண்ணீர் வடியும். புல் தின்னாது.

மருந்து: புற்றுமண், மிளகு இவைகளை அரைத்து, உடம்பில் பூசி, கால்படி உள்ளுக்குக் கொடுக்கத் தீரும்.

குதிரைக்கு சகல நோய்களுக்கும்

மருந்து: புற்றுமண், ஊமத்தையிலைச்சாறு, குதிரை மூத்திரம், எருமைச் சாணம் இவைகளையெல்லாம் கூட்டி வேது காய்ச்சி அடிக்கவும்.

சரசாலை

குணம்: புல் தின்னாது, தண்ணீர் குடிக்காது, கத்தாமல் லத்தி போடாது. நான்கு பாதங்களும் வீங்கும்.

மருந்து: விழுதிவேர், வெங்காயம் இவ்விரண்டையும் குப்பைமேனிச்சாற்றில் அரைத்துப் பூசிவிடவும்.

சயமென்ற சூலை

குணம்: வயிறு ஊதும், நிலை மேலே நிற்கும். செவி ஆடாது, தண்டு சுற்றாது.

மருந்து: புளியங்கொழுந்து, வேப்பங்கொழுந்து வகைக்கு ஒருபிடி தட்டி, வெல்லத்தில் சேர்த்துக் கொடுக்கவும்.

சேம்பை நோய்

குணம்: புல் தின்னாது, தண்ணீர் குடியாது, நாசியில் நீர் வடியும்.

மருந்து: 1. தேனை எலுமிச்சம்பழச் சாற்றில் கலந்து, நல்லெண்ணெயில் கூட்டி, நாசியில் நசியமிடவும்.

2. வெள்ளைப்பூண்டுத் தோல் பலம் கால், குளிமஞ்சள் பலம் கால், ஓமம் பலம் கால், பெருங்காயம் 1 விராகனிடை இவைகளை நேக அரைத்து, மிருதுவான கோணியில் ஒரே சீராகத்தடவி, காயவைத்துத் திரிசெய்து, கொளுத்தி, அதன் புகையை ஒருகுழாய் வழியாகக் காலை, மாலை இரண்டு தடவை மூக்கிற் கொடுக்கத் தீரும்.

3. வேகவைத்த மூன்று பெரிய உருளைக்கிழங்கைத் தோல் நீக்கி, அதனுடன் அரைப்பலம் பெருங்காயத்தை நேக அரைத்துப் பிசைந்து, மூன்று நாள் மாலையில் உருண்டை செய்து கொடுக்கத்தீரும்.

சாணி அதிகமாகப் போடுவதற்கு

மருந்து: ஊமத்தங்காயைப் பறித்து, அதன் விதையை நீக்கி, மடித்த பழங்கூரைக் கீற்றுச் சருகு எடுத்து, அதை முறித்து, விழும் தூளைத் தெள்ளியதாயெடுத்து, ஊமத்தங்காயில் திணித்து, அக்காயைக் கவளமிடவும் தீரும்.

சிங்களத்து நோய்:

மருந்து: *1.* கண்ணில் தண்ணீர் ஓடினால், உப்பை வாயில் போட்டுக் கொப்பளிக்கவும். அப்படி இல்லாவிட்டால், மனிதர் மலத்தை எடுத்து, கண்ணில் இடவும்.

2. கண்டங்கத்தரி சமூலமும், ஓமம், வசம்பு, வெள்வெங்காயம், வாயுவிடங்கம் கூட்டியிடித்து, உருண்டை பண்ணி, உள்ளுக்குக் கொடுக்கவும்.

சுக்குனவி என்ற நோய்

குணம்: புல் தின்னாது, தண்ணீர் குடியாது.

மருந்து: சதுரப்பிரண்டைப் பொடி, அகில்கட்டைப் பொடி, சாயாம் பல் வேர், பாலைவேர், படிக்காரம் நாலிலொன்று, மிளகு, சுக்கு, ஓமம், கடுகு, வெள்வெங்காயம் வகைக்கு படி அரை இவைகளை ஒருபடி நல்லெண்ணெயில் கூட்டி, வேகவைத்துக் கவளமிடவும். தீரும்.

சுரநோய்

குணம்: அண்டம் வீங்கும், நான்கு கால்களும் வீங்கும்.

மருந்து: நூவாலை(?) ஊமத்தையிலை விழுதுடன் அரைத்துச் சங்குச் சுண்ணாம்பு சேர்த்துக் கலந்து, அண்டத்திலும் மற்ற வீக்கங்களிலும் பூசவும்.

குறிப்பு: நூவாலை என்பது ஒட்டடையைக் குறிக்கலாம்.

சளி நோய்

குணம்: மூக்கில் நீரோடி, அடிக்கடி உட்கார்ந்து கொண்டு, மூச்செறியும். முதுகில் பாரிசமிருக்கும், மூக்கில் சளியுறைந்து, கட்டியாய் வெளுத்தோடி வந்து, துர்க்கந்த மடிக்கும். சளி கெட்டியாயும், மஞ்சளாயும் ஓடிவரும். நீர் அதிகக்

குழம்பாயும், சிவப்பாயும், துர்க்கந்தமாயும் இருக்கும். குதிரை மிகவுமிளைத்து வரும். தீனிமேல் வெறுப்பு ஏற்படும்.

மருந்து: 1. மஞ்சள், கோஷ்டம், கடுகுரோகிணி, மகிஷாட்சி, வகைக்கு தோலா 3, ஆளிவிரை தோலா 2, வெங்காரம், படிக்காரம், காயம் வகைக்கு தோலா 1, இவைகளை முருங்கைப்பட்டைச்சாற்றில் மூன்று துட்டிடை உருண்டை செய்து, மூன்று நாளைக்கு இரண்டு வேளை கொடுக்கவும்.

2. கடுகுரோகிணி, திப்பிலி, காட்டு சீரகம், மிளகு, பூவரசங்கொட்டை வகைக்கு தோலா 3, பூண்டு தோலா 6, வேளையிலை பிடி 3, இவையெல்லாம் ஒன்றாய் அரைத்துத் தேனிற்கலந்து, மூன்று துட்டிடை நிறையுள்ள உருண்டை செய்து, இரண்டுவேளை கொடுக்கவும்.

3. கறிமஞ்சள், வங்காள மஞ்சள், ஓமத்தின் மேலுமி, கோஷ்டம், திப்பிலிமூலம் வகைக்கு தோலா 1, பூண்டு தோலா 8, நொச்சியிலை பிடி 5 இவையெல்லாம் சேர்த்துத் தேன்விட்டுப் பிசைந்து, மூன்று துட்டிடை நிறையுள்ள உருண்டை செய்து, இருவேளை கொடுக்கக் குணமாகும்.

4. கறிமஞ்சள், ஓமம், கடுகு, பூவரசங்கொட்டை, மிளகு, வசம்பு, கழற்சிக்காய்ப் பருப்பு வகைக்கு தோலா 4, வெட்பாலையரிசி, மகிஷாட்சி, பரங்கிச் சக்கை, கோஷ்டம், திப்பிலிமூலம், கடுகுரோகிணி, பொரித்த வெங்காரம் வகைக்கு தோலா 2, காயம் தோலா 1, பூண்டு சேர் 3/8, கழனி வெளிநண்டு 60 இவையெல்லாம் சேர்த்து, அரைத்து, எலுமிச்சங்காய்ப் பிரமாணம் உருண்டை செய்து, இரண்டு வேளையும் கொடுக்கக் குணமாகும்.

சினக்கு வாதம்

குணம்: தன் உடலைப் பற்களால் அடிக்கடி கடித்துக் கொள்ளும்.

மருந்து: கறிமஞ்சள், கஸ்தூரி மஞ்சள், மகிஷாட்சி, வாய் விளங்கம், மிளகு, கோஷ்டம், கடுகுரோகிணி, வாலுளுவை அரிசி, பூவரசங்கொட்டை இவைகள் வகைக்கு தோலா 8, பொரித்த வெங்காரம், பொரித்த படிக்காரம் வகைக்கு தோலா2, இந்துப்பு தோலா 6, காயம் தோலா ஒன்றரை, இவைகளை சங்கேசரிலைச் சாற்றிலரைத்து, மூன்று துட்டிடை உருண்டை செய்து, ஏழு நாளைக்கு இரண்டு வேளையும் கொடுக்கவும்.

சிரங்கு சொறி

குணம்: அதிக சூட்டினால் தேகமெல்லாம் வட்டை வட்டையாய் சிரங்கு ஏற்படும். ரோமமிருக்குமிடமெல்லாம் புண் ஏற்படும். ரோமம் உதிரும், உடம்பை தேய்த்துக் கொள்ளும்.

மருந்து: 1. கறிமஞ்சள், பெருஞ்சீரகம், சீரகம், ஓமம், ஏலம், சல்லாது விதை வகைக்கு தோலா 3, வெடியுப்பு தோலா8, குலேபன்புஷ் தோலா 3 இவைகளை தேனிலரைத்து இரண்டு துட்டிடை உருண்டை செய்து கொடுக்கவும். நந்தியா வட்டை இலை, எருக்கிலை, வாழையிலை இவைகளைச் சமனாய்ச் சேர்த்துச் சுட்டுச் சாம்பலாக்கி, வேப்பெண்ணெயிற் கலந்து சிரங்குமேல் பூசவும்.

2. கோவைச்சாறு, உப்பு, இவையிரண்டும் சமனாய்ப் புடம் வைத்து, தேகமெல்லாம் பூசி உலர்ந்தபின், குளிப் பாட்டவும்.

3. குங்கிலியம் துட்டிடை, கத்தக்காம்பு, செந்தூரம், தாளிக்காத சுண்ணாம்பு வகைக்கு விராகனிடை 2, நல்லெண் ணெய் படி கால், இவையெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்தரைத்து, காயம் புண்களின்மேலும், சிரங்கு சொறிகளின் மேலும் பூசிவரத் தீரும். கொள்ளு கட்டும்போது வேளைக்கு கால்படி பச்சைப்பயறு வேகித்துக் கூடக்கலந்து கட்டவும்.

சுரசாலை

குணம்: சுரமிருக்கும், உடம்பு சுடும், வாடியிருக்கும், புல் தின்னாது, தண்ணீர் குடியாது. கால்கள் வீங்கும். இலத்தி சத்தமிட்டுப் போடும்.

மருந்து: விழுதிவேர், வெங்காயம், குப்பைமேனிச் சாற்றில் அரைத்துப் பூசவும்.

சூதச் சூலை

குணம்: வெறிகொள்ளும், மனிதரைக் கடிக்கும்.

மருந்து: பருத்திக்கொட்டைப் பருப்பு அரைத்து, ஒரு விளாங்காயளவு முருங்கைப்பிசினில் காடி வார்த்து, அரைத்து, காடியில் கலக்கி உள்ளுக்குக் கொடுக்கத் தீரும்.

செலவாய்

குணம்: வாயில் வெண்ணுரை தள்ளும்.

மருந்து: சங்கம் வேரும், மொட்டும் சேர்த்து இடித்து, சுக்கு, வெள்வெங்காயம், கருப்பட்டி இவைகளுடன் கொடுக்கத் தீரும்.

செருமும், வீங்கும்

மருந்து: வேலிப்பருத்தியிலை, வெங்காயம், சுக்கு, மிளகு இவைகளைக் கூட்டி நசியமிடவும். நிற்கும்.

செருமல் நோய்க்கு

மருந்து: *1.* திப்பிலி அரை பலம், கையாந்தகரை 1 பலம், குப்பைமேனி 1 பலம் இவைகளை இடித்து நல்லெண்ணெயில் கவளமிடவும்.

2. திப்பிலி, கடுக்காய், நெல்லிப்பருப்பு, வெங்காயம் இவைகளைச் சமன்கூட்டி இடித்துப் பொடியாக்கித் தேனில் கவளமிடவும்.

3. உகா இலை, சங்கு இலை இவைகளை இடித்து மெய்வழி (சிறு)நீரில் கவளமிடவும்.

சோகு அண்டசாலை நோய்

மருந்து: *1. மல்லிகை, நிலப்பனை, நல்லெண்ணெய், சுக்கு, வெள்வெங்காயம், கருப்புட்டி இவைகளைக் கூட்டிக் கவளமிடவும்.*

2. துத்தம், துரிசு, ஒரு உள்ளிப்பூண்டு, சுக்கு, மிளகு, இந்துப்பு, சாரணைக் கொழுந்து, நொச்சிக்கொழுந்து, தைவேளை, கோழிக்காரம், கொளிஞ்சியிலை, வெளிச்சம் பிசின், குப்பைமேனியிலை இவைகளை எலுமிச்சம்பழச் சாற்றில் கூட்டிக்கண்ணிலிடத் தீரும்.

தண்ணீர் குடித்தவுடன் காலை வெட்டி விழும்

குணம்: எழுந்து நிற்கும். கடல் ஓசை போலும், விட்டில் பூச்சியின் சத்தம் போலும் வயிற்றில் கேட்கும். வயிறு ஊதி யிருக்கும்.

மருந்து: போய்க்கொம்மட்டிக் காயைத் துவைத்து உப நயமாகக் கட்டவும்.

தவளை நோய்

மருந்து: வாகைப்பட்டை, வாகையிலை, முருங்கை யிலை, மருக்காரைவேர், வெள்வெங்காயம், சுக்கு, பெருங்காயம், இந்துப்பு, வாயுவிடங்கம், திப்பிலி, கருஞ்சீரகம், கடுகு இவைகளைத் துவைத்து, கோழி நெஞ்சை வேகவைத்து, எலும்பை நீக்கி, சதையைக் கவளமிடவும்.

தவன சூலை

குணம்: *தண்டை ஒடுக்கம், நடக்காது.*

மருந்து: வெள்வெங்காயமும், ஒருபிடி மிளகும் கூட்டி, உழக்கு நல்லெண்ணெயில் கொடுக்கத் தீரும்.

தாமசத்துக்கு

மருந்து: இண்டங்கொழுந்து, சந்தனம், தயிர் இவைகளைக் கூட்டிக் கவளமிடவும்.

தூக்குப் போட்டு நிற்கச்செய்யவும். மறுநாள் நீர், புல், இலையும் தயிரும் விட்டுக் குளிர்ந்த தண்ணீரிலே அலசவும். இதற்கு நில்லாவிட்டால் நீர்ப்பூலா இலை, குளிர் தாமரை, புளியிலை, ஆவாரங்கொழுந்து, ஆத்தியிலை, உசில இலை, துளசியிலை, விளா இலை, தயிர், கருப்புட்டி, பெரும் பூசணிக்காயும், குடலும், சீரகம், இருநாழி, சிறுபயறு இவைகளை ஊறவைத்துக் கலந்துகொண்டு கவளமிடவும்.

திக்குச்ச சாலை நோய்

மருந்து: பன்றியின் பித்து, உகாப்பட்டையும், வேரும், காஞ்சூரன்கொட்டை (எட்டிக்கொட்டை), மஞ்சனாறிப் பட்டை, கருவேலம்பட்டை, ஆதளை எண்ணெய், முள் ளெலித்தோல், கடுகுரோகிணி, சுக்கு, வெள்வெங்காயம், சாதிலிங்கம் இவைகளையெல்லாம் கூட்டிக் கவளமிடத் தீரும்.

திமிர் நோய்

மருந்து: தலைச்சுருளி (பெருமருந்து), வள்ளிக்கொடி, கொடிவேலி சமூலம், வேம்பின் ஈர்க்கு, பேய்ப்பீர்க்குக் கொடி, பேய்ச்சுரை, துத்தம், துருசு இவைகளை வேப்பெண் ணெயில் வேகவைத்துக் கவளமிடவும்.

திவ்வாள்ள (?) சூரியன் நோய்

குணம்: இது பிடித்தால் இளைக்கும், சாயும்.

மருந்து: குறிஞ்சாவேர் வடக்கில் ஓடி இருப்பதை வெட்டிக்கொணர்ந்து, அரைத்து இளவெந்நீரில் கலக்கிக் கொடுக்கத் தீரும்.

தேவி என்கிற சூலை

குணம்: மடங்கிக் கிடக்கும், நெஞ்சில் நொந்தாற்போல் நடக்கும். நெஞ்சில் வலியிருக்கும்.

மருந்து: இலுப்பைப் புண்ணாக்கு ஒரு பாக்களவு, முருங்கையிலை ஒரு பாக்களவு, அரைத்து, காடியில் கலக்கிக் கொடுக்கத் தீரும்.

நடுக்கு சூலை

குணம்: சாயும், உலரும்.

மருந்து: புகை உரையும் (ஒட்டடை), வெள்வெங் காயமும் அரைத்துப் புளியைக் கரைத்து, அந்தத் தண்ணீரில் கலக்கிக் கொடுக்கத் தீரும்.

நதன ஏரை நோய்

குணம்: நாலு காலும் மடக்கிக் கிடக்கும். எழுப்பி னாலும் எழுந்திராது.

மருந்து: விழுதி வேரை அரைத்து, எலுமிச்சங்காயளவு இளவெந்நீரில் கொடுக்கத் தீரும்.

பண்டித்துதல் பிடித்தால்

குணம்: தொண்டை கட்டிக்கொண்டு குறட்டு குறட்டென்று சப்தம் கேட்கும்.

மருந்து: 1. குறிஞ்சா இலை, குறிஞ்சா வேர், வெள் வேலம்பட்டை, சுடுதுருத்தியிலை (சித்திரபலாவி) இவைகளைத் துவைத்து நல்லெண்ணெயில் கூட்டிக் கவளமிடவும்.

2. சுண்டைக்காய் உவரிட்ட தண்ணீரை இறுத்துக் கொண்டு, கஸ்தூரி மஞ்சள், துத்தம், துரிசு கூட்டி நசியமிடவும்.

இதற்கு மாற்று: சீரகம், ஏலம், சந்தனம், பசுவின்பாலில் கூட்டி நசியமிடவும்.

பாரிச வாயு நோய்

குணம்: திடீரென்று நாலுகாலுமசையாமலிருந்தாலும் அல்லது ஒருகால் அசையாமலும், தலையை சாய்த்துக் கொண்டும் இருந்தாலும் பாரிசவாயு என்று சொல்வது.

மருந்து: மஞ்சள் சேர் 2 ½, குக்கில் பலம் 1 ½, சாராயம் திராம் 8, மஞ்சளைப் பொடி செய்து, குக்கிலைப் பொடித்து, சாராயம் விட்டுப் பிசறி, 14 உருண்டை செய்து, ஏழு நாளைக்குக் காலை மாலை கொடுக்கக் குணம் காட்டும். ஆறின வெந்நீரை முதல்நாள் ஒரு மூச்சு, இரண்டாம் நாள் இரண்டு மூச்சு, இப்படி மூன்று நாள் காட்டி நான்காம் நாள் வேண்டிய அளவு காட்டவும். கொள்ளை நீக்கிப் புல்லை மாத்திரம் நிறையப் போடவும். முட்டச் சாம்பலை உடல் முழுதும் பூசி, இருவரை விட்டு உடம்பைப் பிடிக்கச் சொல்லி, முதல்நாள், இரண்டாம்நாள் குதிரையை இரவில் படுக்கவிடாதபடி காத்து, மூன்றாம் நாள் காலை, மருந்துக்குப் பின் ஒருமைல் தூரம் உலாத்தவைத்துக் கட்டி வைக்கவும். இப்படி மூன்றுநாள் செய்தால், வாயு பறந்துபோகும்.

பந்த வாயுவினால் மூச்சு விடாமலிருப்பதற்கு

மருந்து: மஞ்சள் சேர் 10, நன்றாகப் பொடி செய்து, நெய் சேர் 10, எடுத்துக் காயவைத்து, கொதிக்கும்பொழுது பொடியைப் போட்டு ஒருபானையிலடக்கி வைத்து, இரு வேளை விளாங்காய்ப் பிரமாணம் கொடுத்து வரவும். மருந்து கொடுக்கும் வரையில் கொள்ளை நீக்கவும். வெந்நீர் ஆறவைத்துக் காட்டவும்.

நடுக்கமேற்பட்டு, தோல் முறப்பேறிக் கெட்டியாகி உணர்ச்சியில்லாமல் செய்யும் வாய்வுக்கு

மருந்து: மிளகு, கடுகு, பூண்டு வகைக்குத் தோலா 3, பொரித்த துரிசு, காயம் வகைக்குத் தோலா கால், இவைகளை சாராயத்தில் ஊறவைத்து, அரைத்து மூன்று உருண்டைகள் செய்து மூன்று வேளை மேய்க்கக் குணமாகும்.

பாதாசத்து நோய் (பாதரசத்து நோய்)

மருந்து: 1. உவர்மண், உப்பு இவைகளை அரைத்துப் பூசவும்.

2. அவுரியிலை, சங்கம்வேர் இவைகளை அரைத்துப் பூசவும்.

பின்னீர்க் காலன் என்கிற சூலை நோய்

குணம்: பின்னங்கால்கள் இரண்டும் இழுத்து நடக்கும். கத்தாமல் லத்தி போடாது.

மருந்து: புளியயிலைச்சாறு, சுண்ணாம்பு, தெளிந்த நீரில் கலக்கி ஒருபடி கொடுக்கத் தீரும்.

புழுக்கடி நோய்

குணம்: தண்டை முறிக்கும். செருமிக்கொண்டு நிற்கும். சாணிக்கும், கீழ்வயிற்றை முகர்ந்துபார்க்கும். விழும், எழுந்திருக்கும்.

மருந்து: கொளிஞ்சியிலைச்சாறு 3 படியும், கால் படி உப்பும் கூட்டிக் கவளமிடத் தீரும்.

புழுக்கள் செத்து லத்தியுடன் விழும்

மருந்து: 1. ஆறின வெந்நீரை உச்சி நேரத்தில் காட்டவும்.

2. சிறு வழுதலைக் கொழுந்து, குப்பைமேனி, கையாந் தகரை, திறாயிலை இவைகளை இடித்து கைவழநீரில் (கழு நீரில்) கவளமிடவும்.

மஞ்சள் நீர் அடிக்கடி வாயில் ஓடும் நோய்

குணம்: வாயில் மஞ்சள் நீர் சதா ஓடும். அதிகமாக வியர்க்கும். வியர்வையில் சதா முழுகிக்கிடக்கும்.

மருந்து: பேக அல்வந்து, சுக்கு, திப்பிலி வகைக்கு விராகனிடை 9, பசுவின் பால் சேர் 5, பாலைத் தவிர மற்றவை களைப் பொடி செய்து, பாலிற் கலந்து, மூன்று நாளைக்குக் கொடுக்கத் தீரும். இந்த மருந்துக்குப் பத்தியமில்லை.

மந்தார சூலை நோய்

குணம்: மயிர் சிலிர்த்து நிற்கும். வாயில் நீர் வடியும். கண்மூடி நிற்கும். தலையைத் தரையில் குத்தி நிற்கும். புல் மேயாது. தண்ணீர் குடியாது. மயங்கி விழும். எழுந்திராது.

மருந்து: *1.* புன் முருங்கை வேரை அரைத்துக் காடியில் கலந்து கொடுக்கவும்.

2. கீழாநெல்லி, சாரணைக்கிழங்கு வகைக்கு பிடி *1*, குப்பைமேனி இலை விளாங்காயளவு, செந்தெட்டி, விஷ்ணு கிரந்தி, மணிப்பிரண்டைவேர், கையாந்தகரையிலை, முருங்கையிலை, பாகல் வேர் வகைக்கு பிடி *1*, தாழைவேர் *3*, மணிப்பிரண்டைக் கிழங்கு *3*, சீந்தில் தண்டு சமூலம், சுக்கு, அதிமதுரம், கொத்தமல்லி, சதகுப்பை, வெள்வெங்காயம், ஈரவெங்காயம், மிளகு, வசம்பு, ஏலம் இவைகளைக் கூட்டி இடித்து, ஆமணக்கெண்ணெயில் குழப்பியிடவும்.

3. அடிவயிற்றில் வெண்ணெயைத் தடவி வைக்கவும்.

4. **இதற்கு ரசம்:** எலுமிச்சம்பழச்சாறு, உள்ளிப்பூண்டு, மிளகு, சுக்கு, பெருங்காயம் இவைகளை அரைத்துத் துணியில் கட்டி நசியமிடத் தீரும்.

5. **இதற்கு அஞ்சனம்:** பெருங்காயம், உப்பு, கோழிக் காரம், சவுக்காரம், மிளகு இவைகளை வெண்ணெயில் உரைத்துக் கண்ணிலிடவும்.

மண்ணாசாலை நோய்

மருந்து: சாத்திரவேதி கல்நார், சாதிக்காய், தான்றிக்காய், நிலவேம்பு, கடுகுரோகிணி, மஞ்சாடி (குண்டுமணி),

சிற்றரத்தை, அதிமதுரம், சவுக்காரம், கருப்புட்டி, சிற்றகத்தியிலை, ஆடாதொடையிலை, நல்லெண்ணெய், மாங்கொட்டைப் பருப்பு, கடுக்காய், எலுமிச்சம்பழச்சாறு, கஸ்தூரி மஞ்சள் இவைகளை ஒன்றாய்ச் சேர்த்து, அரைத்துக் கவளமிடவும்.

மன்னைச் சூலை நோய்

குணம்: நாக்கை நீட்டி நிற்கும். தொண்டை வீங்கும். கண் தெரியாமல் முகம் வீங்கும்.

மருந்து: மணிப்பிரண்டைவேரை இடித்துச் சிறிது நேரம் வதக்கித் தொண்டையில் கட்டிவைக்கக் குணமாகும்.

இளைப்பதற்கும், இரத்த புஷ்டிக்கும் மசாலை

1. கறிமஞ்சள், ஓமம், சவுக்காரம், பனைவெல்லம், அபினி வகைக்கு விராகனிடை*1*, இவைகளை ஒன்றாக அரைத்து உருண்டை செய்து கொடுத்து வரவும்.

2. மகிஷாட்சிகுங்கிலியம், கறிமஞ்சள் வகைக்கு சேர் அரை, குரோசாணி ஓமம், மிளகாய், ஓமம், காட்டுச் சீரகம், கடுகுரோகிணி, கோஷ்டம், ஆளிவிதை, வாய்விடங்கம் வகைக்கு சேர் கால், பூண்டு சேர் அரை, சவுக்காரம் சேர் கால், பொரித்த வெங்காரம் தோலா *8* இவைகளைப் பசுவின் பால் விட்டு அரைத்து, மூன்று துட்டிடை உருண்டை செய்து *21*நாளைக்குக் கொடுக்கவும்.

3. சுக்கு, திப்பிலிமூலம், காட்டுச்சீரகம், வகைக்கு தோலா*3*, ஓமம், மகிஷாட்சி வகைக்கு தோலா*3*, கருஞ்சீரகம் தோலா 6, இவைகளை இளவறுப்பாக வறுத்துக்கொண்டு தேன்விட்டு அரைத்து, மூன்று நாளைக்கு இருவேளையுங் கொடுக்க, நல்ல தீபனம் ஏற்பட்டு, தீனி சரியாகத் தின்று புஷ்டியடையும்.

4. வெயில் காலங்களில் உஷ்ண சமனத்திற்குக் கொடுக்கும் மசாலா

கோஷ்டம், மிளகு வகைக்கு தோலா 6, சுக்கு, இந்துப்பு வகைக்கு தோலா 4, பூண்டு தோலா 3, தண்ணீர் விட்டரைத்து, இரண்டு துட்டிடை உருண்டை செய்து, மூன்று நாளைக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

5. காமத்தால் அடிக்கடி கனைத்துக்கொண்டு இந்திரியத்தை அடிக்கடி வெளிப்படுத்தி இளைத்துப்போம், அதற்கு மசாலை

வாழைக்கிழங்கு சேர் 1, எலுமிச்சம்விதை சேர் முக்கால், கத்தக்காம்பு சேர் அரை, வெள்ளெருக்கன்பூ சேர் கால் இவைகளை அரைத்து விளாங்காய்ப் பிரமாணம் உருண்டை செய்து ஏழு நாளைக்கு கொடுக்க வேண்டும். சிச்னத்திற்கும் பீஜத்திற்குமிடையே இருக்கும் நரம்பிற்குச் சூடு போட வேண்டும்.

6. குதிரையைத் தாஜா படுத்தவும், பலஹீனத்தைப் போக்கவும் மசாலா

விரையில்லாத கத்தரிக்காய், மஞ்சள், வெல்லம், நெய் வகைக்கு பலம் 14, சரக்குகளையிடித்து நெய்யில் பிசைந்து, எலுமிச்சங்காயளவு உருண்டை செய்து, காலையில் மாத்திரம் கொடுத்துவரவும். இப்படி இருபது நாள் கொடுக்கவும்.

7. திருவின தேங்காய்ப்பூ, நல்ல வெல்லம் இவைகளைப் பிசைந்து கொடுக்கவும்.

8. வேவித்த பயறும், வெல்லமும் கூட்டிக் கொடுக்கவும்.

9. அவலைப் பசும்பாலில் ஊரவைத்துக் கொடுக்கவும்.

10. சிறுகீரையவித்துக் கொடுக்கவும். மேலே கூறிய 7, 8,9-ல் எதையும் ஒரு மண்டலம் வரை கொடுக்கக் கிழட்டுக் குதிரையும், குட்டிக்குதிரையின் வலுவடையும்.

11. குண்டு (ஆண்) குதிரை, மாதவான் (பெண்) குதிரையைக் கண்டாலிச்சிக்க மசாலா

மிளகு, கோஷ்டம், மஞ்சள் வகைக்கு தோலா 2, பேரீச்சங்காய், மகிஷாட்சி குங்கிலியம், வெல்லம் வகைக்கு தோலா 1, காயம் விராகனிடை 1, கோழி முட்டையிற் கலந்து மூன்றுருண்டை, செய்து, மூன்று வேளை கொடுக்க இச்சை யுண்டாகும்.

12. மாதவான் (பெண்) குதிரை, குண்டைக் கண்டு இச்சிக்க மசாலா

கடுகு ரோகிணி தோலா 3, மஞ்சள் தோலா 2, மகிஷாட்சி தோலா 1, காயம் தோலா 1, கத்தரிக்காய் சேர் அரை இவைகளைக் கத்தரிக்காய் தவிர மற்றதைப் பொடி செய்து கத்தரிக்காய்க்குள் வைத்து, நெருப்பில் வேவித்து, மூன்று நாளைக்குக் கொடுக்கப் பெண் குதிரை மோகித்து, ஆண் குதிரைமேல் விழும்.

மயிர் சிலிர்த்து நிற்கும் நோய்

குணம்: புல் தின்னாது. நீர் குடிக்காது.

மருந்து: 1. குளக்கருவாட்டை இடித்து, இளவெந்நீரில் கலந்து கொடுக்கத் தீரும். கருவாடு கிடைக்காவிட்டால்.

2. தவிட்டை வறுத்து, ஒரு பாக்களவு இலுப்பைப் புண்ணாக்கை அரைத்து, நீரில் கலக்கிக் கொடுக்க, விடும்.

மறத்துத் தொங்குவதற்கு

மருந்து: 1. செவ்வாலங்கொட்டை, எருக்கம்பால், வெட்பாலை அரிசி இவைகளை ஒருபடி எருக்கம்பாலில் அரைத்துப் புண்ணிலிடவும்.

2. வெட்பாலை அரிசியை அரைத்து, நெய்யிலே குழைத்துப் புண்ணிலிடவும். மாறும்.

மாரண்டையிப்பருதி (விப்புருதி)

குணம்: இளைத்துப் போகும். செருமும், காலெடுத்து நடக்காது.

மருந்து: வயல் கொளிஞ்சி, புகையுரை (ஒட்டடை) இவைகளைச் சேர்த்துவைத்து, வெந்நீரில் கலக்கிக் கொடுக்க, விழும்.

மார்பிடிப்பு நோய்

குணம்: மார்பில் பிடிப்பு ஏற்பட்டு, மூச்சுவிட சிரமப்பட்டு, அந்த இடத்தைத் தொட்டாலும், அழுத்தி னாலும் குதிரை நிலையில் நிற்காது.

மருந்து: வெல்லம் துக்காணியிடை[1] 25, மிளகாய் துக்காணி எடை 4, கேழ்வரகு மாவு துக்காணியிடை 8, மிளகாயைத் தூள்செய்து கொண்டு, மேற்படி தூளை இரண்டு வகையிலும் கொஞ்சம் நீர்விட்டுப் பிசைந்து கொடுக்கவும். தீரும், பத்தியமில்லை.

மூச்சடைப்பு ஏற்பட்டுக் கழுத்து வீங்கும் நோய்

குணம்: கழுத்து வீங்கி, மூச்சடைபட்டு, வாயினாலொரு வித சத்தமுண்டாகி, அதிக உபத்திரவத்தால் குதிரை கஸ்தியடையுமாகில், குதிரையை மூன்று சாமத்தில் கொல்லும். உடன் பரிகாரம் செய்யாவிடில் குணமாகாது.

மருந்து: அப்பளக்காரம், சவுக்காரம், மகிஷாட்சி வகைக்கு சேர் கால், பொரித்த படிக்காரம், பொரித்த வெங்காரம், வகைக்கு தோலா 5, ஆளிவிரை, அபினி வகைக்கு விராகனிடை அரை, பனைவெல்லம் பலம் 6, எருக்கிலை 5 இவைகளைச் சேர்த்து அரைத்து, மூன்று துட்டிடை[2] உருண்டை செய்து, முதல்நாள் ஒரு உருண்டையை வெந்நீரில் கரைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். குதிரைக்கு ஆயுளிருந்தால் மருந்து உள்ளுக்குப் போய் வேலை செய்யும்.

1, துக்காணியிடை=2 தம்பிடி நிறை, 2. துட்டிடை - 4 தம்பிடி நிறை.

ஓடும்பொழுது மூலம் வெளிப்படும் நோய்

குணம்: ஓடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதாவது, லத்தி போடும் பொழுதாவது, காற்று பிரியும்பொழுதாவது மூலம் வெளித்தள்ளப்படும்.

மருந்து: பொரித்த வெங்காரம் துட்டிடை அரை, கஞ்சா துட்டிடை 2, கஞ்சாவை செத்தை குப்பையில்லாமல் பொருக்கி, வறுத்துக்கொண்டு, வெண்காரத்துடன் சேர்த்து, பொடி செய்து, மூலம் வெளிப்படும்பொழுது, அதன்மேல் பொடியைத் தேய்க்க, மூலம் உள்ளடங்கிப் போகும்.

மிறைச் சூலை

குணம்: செவியும், உடலும் விரைத்துப் பல்லுங்கிட்டி, நாக்கும், உடலும் ஆட்டங்கண்டு, தள்ளாடி, தன்னையறி யாமல் விழும்.

மருந்து: ஆடுதீண்டாப்பாளை சமூலம், எருக்கம் பழுப்பு, கள்ளி இவைகளின் துண்டுகள் வகைக்கு ஒருபடி, உள்ளிப்பூண்டு 10, வசம்பு 4, கொத்தமல்லி, கடுகு, ஏலம், சீரகம், சதகுப்பை, கடுகுரோகிணி வகைக்கு ஒருபிடி, அதிமதுரம் ஒருபிடி, தான்றிக்காய் 5, கடுக்காய் 5, ஓமம் ஒருபிடி, மிளகு கால்படி, வேர்க்கொம்பு 10 (சுக்கு), மாவலிங்கப்பட்டையும் கொழுந்தும், உகாய்வேரும் கொழுந்தும், நீர்ப்பூலா இலை, பொன்னாங்கண்ணி, சிறுபூளைச்சமூலம் வகைக்கு பிடி 1, கருஞ்சீரகம் பிடி 1, ஆமணக்கிலை ஒரு பிடி, இவைகளுடன் ஆமணக்கெண் ணெய் கால்படி விட்டுப் பிசறிக் காயவைத்து, இடித்துத் தூளாக்கி வைத்துக்கொள்ளவும். ஆமணக்கெண்ணெயில் கலந்து ஒரு விளாங்காயளவு உருட்டிக் கொடுக்கவும்.

இதற்கு வேது பிடிக்க: கள்ளிக்கொம்பு, எருக்கம் பழுப்பு, சங்கம் கொம்பு, திருத்துளாய் (துளசி), வாதாமடக்கி, கருந்தும்பை, கொளுஞ்சி, பெரும்பூளை, நொச்சி இவைகளை நிறையத் தண்ணீர் விட்டுக் காய்ச்சிக் குதிரையின் முதுகில் துணியைக் கட்டிப் பொறுக்கப் பெறுக்க இந்நீரை

விடவும். பிறகு கால்படி நெய், கால்படி எலுமிச்சம்பழச் சாற்றையும் கலந்து வார்க்கவும்.

ஏக சூலை

குணம்: ஈசுமுறியும், எழுந்திருக்கும், சோம்பி நிற்கும்.

மருந்து: நொச்சிக் கொழுந்து, வெள்வெங்காயம், சாரணைக் கொழுந்து, மிளகு இவை வகைக்கு ஒருபிடி எடுத்து, நேக அரைத்துத் தண்ணீரில் கலந்து கொடுக்கவும். தீரும்.

இரத்தப் பிரமிய சூலை நோய்

குணம்: குதிரையின் மூக்கிலிருந்து நீர் இரத்தம் போல் சிவந்து, நிற்காமல் ஓடிவந்து கீழே விழும்.

மருந்து: வாழைக்கிழங்கின் சாறு சேர் 1, பசுவின் பால் கால் இவையிரண்டும் கலந்து உள்ளுக்குக் கொடுத்து, மூக்கிலுங் குத்தி வரவேண்டும். பிறகு முல்லையிலை பிடி 3, கத்தரிக்காய் 2, இவையிரண்டும் சேர்த்து, நன்றாகத் துவைத்து மூன்றுவேளைக்குக் கொடுக்கக் குணமாகும். இதற்குப் பத்தியமில்லை.

இரத்த சூலை நோய்

குணம்: குதிரைக்குத் தீடீரென்று இரத்தமாகச் சிறுநீர் இறங்கும்.

மருந்து: நற்சீரகம், பெருஞ்சீரகம், கொத்தமல்லி வகைக்கு தோலா 2, நெல்லி முள்ளி தோலா 6, ரோஜாப்பூ தோலா 2, பொட்டிலுப்பு தோலா 1 இவைகளை நன்றாக நேகப்பொடிசெய்து, இதனுடன் தேனை வேண்டிய அளவு கலந்து, பிசைந்து, மூன்று உருண்டை செய்து, இடைவிடாமல் மூன்று நாளைக்குக் கொடுக்க, நீர் சுத்தமாகித் தெளிவடையும்.

இதற்கு மூன்றுநாள், கொள்ளை நீக்கி, வேண்டிய புல்லைப்போடவும். ஆறின வெந்நீரைக் காட்டவும்.

இரத்தக் கத்தம் போக்கு

மருந்து: 1. புன்முருங்கையிலையும், மிளகு, ஏலம் வகைக்கு கால்படி, செங்கழுநீர், கோஷ்டம், தான்றிக்காய் 3, ஒருபிடி விலாமிச்சம் வேர், வசுவாசி கழஞ்சு 1, கிராம்பு 5, நெய் கால்படி, பசுவின் பால் 1 படி, வட்டத்துத்தி (பொருக்கு) இவைகளைப் பசும்பாலில் அரைத்துக் கவளமிடவும்.

2. நெல்லிப்பருப்பும் சந்தனமும் அரைத்துக் கீழ் வயிற்றில் தடவவும்.

குறிப்பு: வசுவாசி - ஆடாதொடை.

இரத்தசுமான் என்ற நோய்

குணம்: வாய், செவி, அண்டம் இவைகளினின்று நீர் வடியும், நீர் விடுவது இரத்தம் போலிருக்கும்.

மருந்து: முந்திரிகைப்பழம் பலம் 1, ஆடாதொடை யிலை 1 பலம், அதிமதுரம் 1 பலம், சீந்தில் தண்டு 1 பலம், கடுகு ரோகிணி 1 பலம், சீனி 1 பலம், இவைகளை நன்றாய் இடித்துத் தேனில் குழைத்துக் கவளமிடவும். தீரும்.

லேப்பு அல்லது குதிரைக்குத் தடவும் பத்து

1. மனிதர் மூத்திரம், புற்றுமண், புளியிலை, உப்பு இவைகளை ஒன்றுகூட்டி ஒரு மிடாவில் போட்டுக் காய்ச்சிக் கொண்டு, சூடு பெற அடிக்கவும்.

2. உழமண், பச்சரிசி, உப்பு வகைக்கு பட்டணம்படி 1, இவைகளைச் சேர்த்து, ஒரு மிடாவில் 6 படி தண்ணீர் விட்டு, மேற்படி சரக்குகளைப் போட்டு, நன்றாய்க் காய்ச்சி அடிக்கவும்.

3. கேழ்வரகு மாவு, புற்று மண், வேகவைத்த கொள்ளுத் தண்ணீர், பட்டைச்சாராயம் வடிந்த தண்ணீர், வெள்ளாட்டின்

சாணி, வேப்பிலை, புளியிலை, வல்லாரையிலை, செம்பையிலை, உப்பு, கரியபோளம்,மைலாலக்கடி (பிசுக்குப்பட்டை) இவைகளைப் பெரிய பானையில் போட்டுக் காய்ச்சி அடிக்கவும்.

4. சிற்றாமணக்குக் கொட்டைப் பருப்பு ஒரு படியை, 5படி தயிரிற் போட்டுக் காய்ச்சிச் சூடாய் அடிக்கவும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட லேப்புகளில் ஏதாவது ஒரு லேப்பு அடித்த மறுநாள், குதிரையை உப்பந்தண்ணீரில் கொண்டுபோய் நீந்தடித்து, வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து கொள் கட்டவும்.

வனசூலை

குணம்: தண்டை ஒடுக்கும், நடவாது

மருந்து: வெள்வெங்காயம், மிளகு 1பிடி, கால் படி எள்ளெண்ணெயில் அரைத்துக் குழப்பிக் கொடுக்க நோய் தீரும்.

வருண சூலை

குணம்: முக்கி முனகிக்கொண்டிருக்கும், லத்தி போடாது. போட்டால் சீதம் விழும்.

மருந்து: வெள்வேலம்பட்டைச் சாற்றில் கருப் புட்டியைக் கரைத்து உள்ளே கொடுக்கத் தீரும்.

வாய்க் குட்டத்திற்கு

மருந்து: மாட்டிறைச்சி, வரகு சோறு, சீரகம் இவை களைக் கூட்டிக் கவளமிடவும்.

விஷக்கடிக்கு

குணம்: பல்லுக் கிட்டிக் கிடக்கும். கால் விரைத்துக் கொள்ளும், கீழே விழுந்து எழுந்திருக்கும்.

மருந்து: முருங்கையிலை, உப்பு, மிளகு, இவைகளை இடித்துக் கவளமிடவும்.

விரைப்பு நோய்

குணம்: விரைப்புக் கொண்டால் செவி ஆடாது விரைத்துக் கொண்டிருக்கும்.

மருந்து: கடுக்காய், மிளகு, சுக்கு இவைகளோடு வறுத்த தவிடும் கலந்து, விளாங்காயளவு கொடுக்கத் தீரும். குப்பை மேனி யிலையை அரைத்துத் துவளையிடவும்.

வெடி சூலை

குணம்: ஓடி ஒதுங்கித் திரியும், முதுகைத் தரையிலே ஊன்றிக்கொள்ளும்.

மருந்து: முட்டை நாக்கிலையும் , வெள்வெங்காயமும் அரைத்து ஒரு எலுமிச்சங்காயளவு உள்ளே கொடுக்கத்தீரும்.

வேகத்துக்கு (உஷ்ணத்தின் வேகம்)

மருந்து: சிவனார் வேம்பு, சமூலம், வெள்ளைக் குங்கிலியம், இந்துப்பு, கருஞ்சீரகம், கொத்துமல்லி, பிரண்டையிலை, அவரையிலை, நொச்சியிலை, முசு முசுக்கை, கால்படி தேன், அரைப்படி நல்லெண்ணெய், இவைகளை நன்றாயிடித்து, சேர்த்துக் கவளமிடத் தீரும்.

கோழிகளின் நோய்களுக்கு மருந்து முறைகள்

அகிலி என்னும் வியாதி

வியாதியின் தன்மை: வாயின் உட்புறமும் வெளிப் புறமும் சிறு சிறு கொப்புளங்கள் ஏற்படும். வாய் நாறும், மந்தமாய் நிற்கும்.

மருந்து: ஷெ சிறு கொப்புளங்களை உடைத்துவிட்டு அதன் மேல் வெங்காயச்சாறு, எலுமிச்சம்பழச்சாறு வகைக்கு 1 விராகனிடை, 6 கிராம்புடன் சேர்த்து அரைத்துப் பத்துப் போடவும்.

அக்கி (நெஞ்சின் சதை வற்றுதல்) இதற்குக் கத்தி விழுதல் என்றும் பெயர் உண்டு

மருந்து: 1. நல்லெண்ணெய் ஒரு தோலா, ஏலம் 6மணி, கஸ்தூரி 6 குன்றிமணி எடை, இவற்றை அரைத்துத் தீனியுடன் கலந்து 15 நாள் வரையில் தினம் ஒருவேளை கொடுக்கவும்.

2. கருங்கோழியின் ஐந்து முட்டைகளை நெய்யில் பொறித்து அந்த நெய்யைமட்டிலும் எடுத்துக்கொண்டு அதில் அரைதோலா, கற்பூரம் 4 குன்றிமணி எடை, கஸ்தூரி 4 குன்றி மணி எடை இவைகளை ஒன்றாகக் கூட்டி, ஆகாரத்தில் கலந்து, ஒருவேளை வைக்கவும். இப்படியே 15 நாளைக்குத் தினம் ஒருவேளை கொடுக்கவும்.

3. ஆளிவிரை எண்ணெய், ஏலம் 4 குன்றிமணி எடை, கஸ்தூரி 4 குன்றிமணி, கஸ்தூரி 4 குன்றிமணி இவற்றைக் கலந்து பதினைந்து நாட்கள் கொடுக்கவும்.

4. கரியபோளம், கிராம்பு 2, மால் கங்கணி (வாலுளுவை) 4 குன்றி மணி, கையாந்தகரை ரசம் 4 குன்றி மணி, ஜாதிப்பத்திரி இவற்றைப் பன்னீரில் நன்றாய் அரைத்து மாத்திரைகளாக உருட்டி, நிழலில் உலரவைத்து, தினம் ஒரு மாத்திரையாக 15நாள் வரையில் கொடுக்கவும்.

5. நன்கு முற்றின வாதாம்பருப்புகளை ஒரு பாலடை அளவு முலைப்பாலை விட்டு, நேக அரைத்துத் தினமும் கொடுக்கவும். இப்படியே 30 நாட்கள் வரையில் தினமும் காலையில கொடுக்கவும்.

6. சோற்றுக் கற்றாழையிலுள்ள சோற்றை நன்றாகச் சுத்தம் செய்து, அதனுடன் வெங்காயத்தைச் சேர்த்து நன்றாக அரைத்து 45 நாள் வரையில், தினமும் காலையில் கொடுத்து வரவும்.

அம்மை (சிறியது)

பறவை மந்தமாயும், அதிகக் காய்ச்சலுள்ளதாகவும், சரியாகத் தீனியை உட்கொள்ளாமலுமிருக்கும். சிறகுக ளில்லாத இடங்களிலும், கண்களின் இரெப்பைப் பக்கங் களிலும், அலகின் மேற்புறத்திலும், கொண்டையின் மேற்புறத்திலும், சிறகுகளின் உட்புறத்திலும், கால்களின் இரெப்பைகளிலும் கொப்புளங்கள் காணப்படும். அந்த கொப்புளங்களிலிருந்து மஞ்சள் நிறமான சீழ் வடியும்.

மருந்து: 1. மஞ்சள் பொடி கலந்த நீரில் கொப்புளங் களை சுத்தமாகக் கழுவி, அவற்றின் மேல் கந்தக பஸ்பம் அல்லது வங்க பஸ்பத்தைத் தடவ குணமாகும்.

2. ஆமணக்கு எண்ணெய், நீராகாரம் இவை இரண்டையும் சமனாகக் கூட்டி, உள்ளுக்குக் கொடுத்து அதையே வெளிப்புறத்திலும் தடவவும். பிறகு வெந்நீரில் சுடச்சுட ஒத்தடம் கொடுத்து, உப்பை அரைத்து நுணுக்கி, அவற்றின்மேல் தடவினால் அம்மைகள் உதிர்ந்துவிடும்.

3. சுத்த தண்ணீரை நன்றாகக் கொதிக்கவைத்து அதனுள் நுணுக்கிய உப்பைப்போட்டு, அந்த உப்பு நன்றாகக் கரைந்தபின் அந்த தண்ணீரால் நன்றாக ஒத்தடங்கொடுக்கவும். கொப்புளங்களிலுள்ள முளைகள் தானாகப் பிதுங்கி வெளிவரும் வரையில் ஒத்தடம் கொடுக்கவும். பிறகு நல்லெண்ணெயைத் தடவவும்.

அஜீரணம், வாயு உபத்திரவம்

வயிற்றில் இரைச்சல் உண்டாகும். ஆகாரத்தைச் சரியாக உட்கொள்ளாது.

மருந்து: 1. சுக்கு, வசம்பு, சோம்பு இவற்றை வகைக்கு அரை தோலா நிறை எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றை இடித்து, வேகவைத்துப் பிறகு அரைத்து, மாத்திரைகளாக உருட்டி, உலர்த்தி, தினமும் காலையில் ஒரு மாத்திரை வீதம் 3 நாட்கள் கொடுக்கவும்.

2. வெந்தயம் 3 விராகனிடை, சுக்கு 3 விராகனிடை, குன்றிமணி பருப்பு 6, திப்பிலி 3 விராகனிடை இவற்றை இடித்துப் பொடி செய்து, கீழே சொல்லப்பட்டுள்ள இலைகளின் சாற்றில், ஒவ்வொரு நாள் ஒவ்வொரு சாற்றில் அரைத்து, காயவைத்து , கடைசியில் மாத்திரைகளாகச் செய்து வைத்துக்கொண்டு, நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு மாத்திரை வீதம் மூன்று நாட்கள் கொடுக்கவும்.

3. திப்பிலி, மிளகு, நிலவேம்பு, திப்பிலிவேர், (கண்டந் திப்பிலி) அக்கராகாரம், வெந்தயம், பொரித்த வெங்காரம், இவற்றை வகைக்கு ஒரு வீசை எடுத்துக்கொண்டு, இடித்துப் பொடி செய்து நன்றாக வேகவைத்துக் கொண்டக்கடலை அளவில் மாத்திரைகளாகச் செய்து நிழலில் உலர்த்தி, தினம் ஒரு மாத்திரை வீதம் மூன்று நாட்கள் கொடுக்கவும்.

குறிப்பு:- முறை 2-ல் சொல்லப்பட்ட இலைகளாவன. 1) நிர்குண்டி இலை (Vilex Negunda)(கருநொச்சி),2) முருங்கை இலை, 3. சிவப்பு நாயுருவி இலை (Red prickly chaaff Plant) 4) கரு ஊமத்தை இலை, 5) கையாந்தகரை இலை, 6) கத்திரி இலை, 7) துளசி இலை, 8) முலைப்பால்.

அஜீரணத்திற்கு மற்றோர் மருந்து

1. பெருங்காயம்,வெந்தயம், வாய் விடங்கம், சுக்கு இவற்றைப் பொடிசெய்து, தண்ணீர்விட்டரைத்துக் கொடுக்கவும்.

2. ஓர் எலுமிச்சம்பழத்தின் மேல் தோலில் ஓர் துளை செய்து, அதன் வழியாய் உள்ளிருப்பதை எடுத்துவிட்டுப் பழத்தின் மேல் மூடியை மட்டில் வைத்துக்கொண்டு, அதனுள் சுத்தம் செய்த மிளகு, சிறு துண்டுகளாக நறுக்கிய சுக்கு இவைகளைப் போட்டு நிரப்பி, அந்த எலுமிச்சம் பழத்தை ஓர் இரும்புக் கம்பி உறியில் வைத்து, கரி நெருப்பின் மேல் நான்கு அங்குல உயரத்தில் உரியிலுள்ள பழம் நன்றாக வேகும் வரையில் தொங்கவிடவும். பிறகு பழத்தினுள் போட்டுள்ள சுக்கு, மிளகு இவைகளை மட்டிலும் எடுத்து, ஒரு புட்டியில் பத்திரப்படுத்தி வைக்கவும். அஜீரணம் உண்டாகும் பொழுது, இரு சுக்குத் துண்டுகளையும் இரண்டு மிளகையும் கொடுக்கக் குணமாகும்.

3. சதாப்பு என்னும் செடியின் இலைகள், மிளகு, சீரகம், மிளகாய், உள்ளிப்பூண்டு இவற்றை நுணுக்கிப் பொடி செய்து, தண்ணீர் விட்டரைத்துச் சுண்டைக்காய்ப் பருமனுள்ள மாத்திரைகளாகச் செய்து, அஜீரணம் உண்டாகும்பொழுது, ஒவ்வொரு மாத்திரை வீதம் கொடுக்கவும்.

அஜம் கோலி (உருண்டை)

மருந்து: கொடிக்கள்ளியை வாட்டிச் சாறு எடுத்து, கால் அல்லது அரை சேர் சாற்றில் கீழே கொடுக்கப்பட்ட சாமான்களை அரைத்து மேய்க்கவும்.

சாமான்கள்: கிராம்பு விராகனிடை 1, வெங்காரம் விராகனிடை 2, சீனாக்கற்கண்டு விராகனிடை 3, ஏலம் விராகனிடை 1, கருப்புட்டி விராகனிடை 2.

இரைப்பு

பறவைகளுக்கு வெய்யில் காலங்களில் அதிகமான இரைப்பு ஏற்படும்.

மருந்து: 1.வெள்ளைக் கத்தரிக்காயின் மேல் தோல், அதன் வேர், இவற்றைத் தண்ணீரில் நன்றாய்க் கசக்கி, அத்தண்ணீரை வடிகட்டி தினமும் காலையில் ஆகாரத்திற்கு முன் 5 நாட்கள் கொடுக்கவும்.

2. புள்ளிமான் கொம்பைப் பன்னீரில் உரைத்து அரை விராகனிடை அந்த உரைத்த நீரைக் காலையில் கொடுக்கவும்.

3. கார்போகரிசி அரை விராகனிடை, பூரம் 1/8 விராகனிடை இவையிரண்டையும் அரைத் மாத்திரை களாகச் செய்து, தினமும் காலையில் ஒ மாத்திரை கொடுக்கவும்.

இரைப்புக்கு மற்றொரு வித மருந்

1.கோழிமுட்டையின் வெள்ளைக் கரு ல்லெண் ணெய், மிளகு அளவில் அதிமதுரப் பால், இவற் க் கலந்து, நீராட்டிய பிறகு கொடுக்கவும்.

2. கையாந்தகரைச் சாறெடுத்து, நீரா ய பிறகு கொடுக்கவும்.

எலும்பு, இறக்கை ஒடிந்தால்

மருந்து: 1. நல்லெண்ணெயைக் காயவைத்து, ஒடிந்த பாகங்களின் மேல் தடவி, மூங்கில் சிம்புவைத்து, பட்டி கட்டவும்.

2. மைலாலக்கடி, காசிக்கட்டி, மஞ்சள் வகைக்கு விராகனிடை 2 இவைகளை நீரில் அரைத்து ஒடிந்த இடத்தின் பேரில் தடவி, மூங்கில் சிம்பையும் வைத்துக் கட்டவும். மூன்று நாட்களுக்குப்பின் அவிழ்த்து மறுபடியும் இவ்விதமே கட்டவும். இவ்வாறு மூன்று முறை செய்தால் ஒடிந்த எலும்பு ஒன்று சேர்ந்து குணமாகும்.

பட்டி அவிழ்க்குமுன் வெந்நீரால், மேல் கட்டிய பட்டி முழுவதையும் நன்றாக நனைத்து வெகு ஜாக்கிரதையாக அவிழ்க்கவும். ஒவ்வொரு தரமும் புது மூங்கில் சிம்புகளை வைத்துக் கட்டவும்.

கண்ணில் பூ விழுந்தால், கண்ணில் படுதா உண்டானால்

"படுதா" என்பது மெல்லிய வெண்மையான ஜவ்வு கண்மேல் படர்ந்திருக்கும்.

மருந்து: 1. கற்பூரம் 2 குன்றிமணியிடை, சண்பக மொட்டு 2, இவைகளைப் பன்னீரில் நேக அரைத்து, வடிக்கட்டிக் கண்ணிலிடவும். மூன்று முறை மூன்று நாளைக்குச் செய்யவும்.

2. சீனாக்கற்கண்டைப் பொடித்து, மூன்று நாள் கண்ணில் தூவவும்.

3. குடுகட்டிப் பூண்டுப் பாலை ஒரு துளியிட சுகமாகும்.

கண்ணில் காயம் ஏற்படுவதற்கு

மருந்து: 1. கண்ணில் காயம் ஏற்பட்டால் மனிதர் சுண்டு விரலின் ரத்தத்தைக் கண்ணில் விட்டுப் பட்டி கட்டவும்.

2. கருவேல் முள் முற்றியது இரண்டைச் சிறுநீரில் அரைத்துக் கண்ணிலிடவும்.

3. படிக்காரம் 4 குன்றிமணியிடையை எலுமிச்சஞ் சாற்றில் அரைத்துக் கண்ணிலிடவும். மூன்று நாளிடக் குணமாகும்.

கழிச்சல் நோய் (வெள்ளைக் கழிச்சல்)

குணம்: உக்கிரமாக சப்தித்துக் கொண்டு மலம் கழிக்கும். மலத்தில் சுண்ணாம்பு போன்ற வெண்மை நிறங் காணும். சோர்வுற்று, சிலிர்த்த இறகுகளுடன் இருக்கும். நடக்க சக்தியிராது.

மருந்து: 1. எள் 3 விராகனிடையைத் தண்ணீரில் அரைத்து அல்லது மோரில் அரைத்து, வடிகட்டி உள்ளுக்குப் புகட்டவும். 7 நாள் கொடுக்கவும்.

2. வெண்ணெய் அல்லது தண்ணீரை இறுத்து எடுத்த தயிர்க்கட்டியை மிருதுவான ஆகாரத்துடன் கலந்து 7 நாள் கொடுக்கவும்.

3. வெங்காயத்தை அரைத்து, விளக்கெண்ணெயில் கலந்து தினம் இருமுறை ஒருவாரம் புகட்டவும்.

4. மோரை வேண்டிய அளவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கக் குணமாகும்.

கழிச்சல் (அதிகமான கழிச்சல்)

பல தடவை கழியும், சோம்பி நிற்கும்.

மருந்து: 1. சோப்பு 5 குன்றிமணியிடை, கரியபோளம் 8குன்றிமணியிடை இவைகளை ஒன்றாகக் கூட்டிக் காலையில் புகட்டவும். இவ்விதம் மூன்று நாள் கொடுக்கக் குணம் ஆகும்.

2. வெண்ணெய் அல்லது நெய் சிறிய அளவு தனியாகவோ அல்லது ஆகாரத்துடனோ, கலந்து கொடுக்கவும்.

கழிச்சல் (துர்நாற்றத்துடன் விழும்)

1. கஸ்தூரி 3 குன்றிமணி, கரியபோளம் 2 குன்றிமணி, சாதிலிங்கம் 3 குன்றிமணி, உப்பு 2 குன்றிமணி, கல்கண்டு 16குன்றிமணி, எலுமிச்சம்பழ ரசம் 5 சொட்டு, வண்ணாத்திப் பூச்சி 2, இவைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து நன்றாக அரைத்து, மிளகு பிரமாணம் உருண்டை செய்து, உலர்த்தி, ஆகாரத்திற்கு முன் ஒரு மாத்திரை தண்ணீருடன் சேர்த்து வார்க்கவும்.

கருப்பு கோலி (கருப்பு உருண்டை)

ரூமாமஸ்தகி கால் வராகனிடை, சாலாமிசிரி கால் வராகனிடை, கருவப்பட்டை அரை வராகனிடை, நத்தைச்

சூரி 1/8 வராகனிடை, பேதனாபருப்பு கால் வராகனிடை, சோம்பு கால் வாரகனிடை.

இவைகளை ஒன்று கூட்டித் தண்ணீர் விட்டரைத்து குன்றிமணிப் பிரமாணம் மாத்திரைகள் செய்து, நிழலில் உலர்த்தி ஒருமாத்திரை காலையில் மேய்க்கவும்.ஒரு வாரம் மேய்க்க, மிகுந்த பலன் தரும். கோழிகளுக்குத் தெம்பு ஏற்பட்டு தேஜசுடன் விளங்கும். சேவலுக்கு வீரிய விருத்தி ஏற்படும்.

கால் (காலிலுள்ள தோல் உரிய ஆரம்பித்து) புண் ஏற்பட்டால்

1. பச்சை அருகம்புல் வேர் சின்னது 1, நெல்தானியம் 10, காசிக்கட்டி அரை விராகனிரை இவைகளை அரைத்துக் காகிதத்தில் தடவி, கால்களின் மேல் சுற்றிப்பட்டி கட்டவும்.

2. மைலாலக்கடி அரை விராகனிடை, கடுக்காய் 2விராகனிடை, நெல்லிக்காய் அரை விராகனிடை, வெந்தயம் அரை விராகனிடை இவைகளை ஒன்றாய்க் கூட்டி, நேக அரைத்துக் காலில் பத்துப் போட்டுப் பட்டி கட்டவும்.

இருதரம் இம்மருந்தை உபயோகித்தால், மேல்தோல் உறுதியாய்விடும். இரணமும் ஆறிவிடும்.

காலில் ஆணி விழுவதற்கு

குணம்: காலின் அடியில் அதாவது உள்ளங்காலில் பெரிய கொப்புளங்கள் ஏற்பட்டுப் பிறகு ஆணியாக மாறி விடுகிறது. கோழிகளுக்கு இவைகளிருந்தால் சரியாக நடக்காது, சேவல், பெட்டைக் கோழிகளின் மேல் ஒழுங்காக உட்காராது.

மருந்து: 1. கடுக்காய், தான்றிக்காய், அபின், கற்கண்டு இவைகளைச் சிறு எடை, சமமாக எடுத்துக்கொண்டு, சிறுநீரில் அரைத்து உள்ளங்காலில் தடவிப் பட்டி கட்டவும். இவ்விதம் மூன்று நாள் செய்யவும்.

2. கடுக்காய், தான்றிக்காய் வகைக்கு அரை விராகனிடை, நெல்லிக்காய் அரை விராகனிடை, வெந்தயம் அரை விராகனிடை, கடுகு கால் விராகனிடை, கருவேலம் பட்டை அரை விராகனிடை சுர்மா என்னும் (Antimony Sulphide) அஞ்சனக்கல்லின் தூள் அரை விராகனிடை இவை களைச் சிறுநீரில் அரைத்துத் தடவிப் பட்டி கட்டவும். மூன்றாம் நாள் பட்டியை அவிழ்த்துப் பார்க்கக் குணமில்லா விடில் மறுபடியும் அவ்விதம் செய்யவும்.

3. மஞ்சள், வெங்காரம், உப்பு இவைகளைச் சிறுநீரில் அரைத்துத் தடவிப் பட்டி கட்டவும்.

4. ரசம் விராகனிடை 4, சேராங்கொட்டைப் பருப்பு 4 இவைகளை ஒன்றாக அரைத்து, ஒரு சிறிய துத்தநாகத் தகட்டின்மேல் தடவி, ஒரு மண்டலம் வரை தினம் காலில் வைத்துப் பட்டி கட்டிக்கொண்டு வந்தால் முளை வந்து விடும்.

5. ஆணியிலுள்ள சீழை நன்றாக அழுத்தி எடுத்துவிட்டு, அவ்விடத்தை நன்றாக மஞ்சள் கரைத்த நீரினால் சுத்தம் செய்யவேண்டும். அதன் பேரில் மஞ்சளை அரைத்து ஆமணக்கெண்ணெயில் குழப்பிப் பத்துப் போட்டுப் பட்டி கட்டவும். இவ்விதம் மூன்று அல்லது நான்கு முறை செய்ய உள் ஆணி எடுபட்டுவிடும்.

6. மருதாணியிலை, இந்துப்பு, கோழிமுட்டையின் மஞ்சள் கரு, இவைகளை ஒன்றாகக்கூட்டி, அரைத்து, உள்ளங்காலில் தடவி, பட்டி கட்டவும். கொப்புளத்தைக் கீறிச் சீழைச் சுத்தம் செய்த பிறகுதான், மருந்திடவேண்டும்.

குருபகோலி (குரு!! உருண்டை) சகல ரோகத்திற்கும் மருந்து

செய்யும் விதம்: சோம்பு, சித்தரத்தை, அதிமதுரம், ரவல்சீனி, அனாசிப்பூ, வாலுளுவை, போஸ்துக்காய், சடாமாஞ்சி, சன்னலவங்கம், அக்ரோட்விதை, கோஷ்டம், கற்கண்டு,

சாலாமிசிரி, கல்பாசி, வெள்ளைத் தாமரைப்பூ, கார்போக அரிசி, அக்கராகாரம், வால்மிளகு, கருவப்பட்டை, தாளிசபத்திரி, பாதாம் பருப்பு, ஜாதிப்பத்திரி வகைக்கு 2விராகனெடை. இவைகளை ஒன்று கூட்டித் தண்ணீர் விட்டரைத்துப் பெரிய மணித்தக்காளிபோல் உருண்டை செய்து, உடனே உலரவைத்துக்கொள்ளவும். தாமதமானால் புளிப்பு வாசனை மாத்திரையில் ஏற்படும். வேண்டும்பொழுது ஒரு மாத்திரை கொடுக்கவும்.

குருஜ (இறக்கை விழுந்து முளைக்கும் காலம்)

காலா காலத்தில் இறகுகள் சரியானபடி விழுந்து முளைக்க வேண்டும்.

மருந்து: 1. இரண்டு கோழி முட்டையை நீரில் நன்றாக வேகவைத்து, மஞ்சள் கருவை மட்டிலும், தீனியுடன் கலந்து கொடுக்கவும்.

2. சூடான நெய்யுடன் தீனியைக் கொடுக்கவும்.

3. ஆமணக்குச்செடிவேர் 1 விராகனிடை, கருஊமத்தை வேர் 1 விராகனிடை, வெந்தயம் 1 விராகனிடை, கருந்துளசி 1விராகனிடை, சுக்கு 2 விராகனிடை இவைகளை நேக அரைத்து, வெள்ளாட்டுப் பாலில் கலந்து கொண்டைக் கடலைப் பிரமாணம் மாத்திரை செய்து உலர்த்தி வைத்துக் கொடுக்கவும்.

குருஜ (அகாலமாக இறகுகள் விழுந்தால்)

மருந்து: 1. திப்பிலியை வேகவைத்து, அரைத்து, இறகுகள் விழுந்த இடங்களில் பூசக் குணமாகும்.

2. சுக்கை அவ்விதம் செய்து தடவவும்.

3. வெள்வெங்காயத்தை (உள்ளிப்பூண்டு) நெய்யில் பொரித்து, அந்த நெய்யை 5 நாட்களுக்குத் தீனியுடன் கொடுக்கக் குணமாகும்.

4. மிஞ்சிய உள்ளிப்பூண்டை, அரைத்து மேலுக்குத் தடவவும்.

5. பசுவின் நெய்யை இருதரம் உருக்கி, அதனுடன் சீமைச்சீரகம் தோலா 1, போட்டு சிவக்க வறுக்கவும். பிறகு நெய்யை வடிக்கட்டி ஒரு புட்டிக்குள் காற்றுப் புகாதபடி பத்திரப்படுத்திக்கொண்டு, 15 நாட்களுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் காலையில் தீனியுடன் கொடுக்க இறகுகள் ஒழுங்காக முளைக்கும்.

6. பட்சியைக் குளிப்பாட்டி, காலையில் வேப்பங் கொட்டையின் பருப்பு இரண்டை ஏழு நாட்களுக்குக் கொடுக்கப் புதிய இறகுகள் முளைக்கும்.

கொக்கு நோய் (கொள்ளை நோய்)

மருந்து: மேற்புறணி எடுத்த முருங்கப்பட்டை பலம் 1, மிளகு பலம் 1/8, மிளகாய் விதை பலம் 1/8, பூண்டு பலம் 1/8, பெருங்காயம் பலம் 1/8, உருண்டைக் கர்ப்பூரம் பலம் 1/8 இவைகளை நேக பால்விட்டரைத்து, மிளகுப் பிரமாணம் மாத்திரைகள் செய்து, நிழலில் உலர்த்திப் பத்திரப்படுத்திக் கொள்ளவும்.

வேளைக்கு 1 மாத்திரை வீதம், நாள் ஒன்றுக்கு இருதரம் கொடுக்கவும். இவ்விதம் மூன்று நாள் கொடுக்க வியாதி குணமாகும். வேண்டிய அளவு மோரைக் குடிக்கக் கொடுக்க வேண்டும்.

உடலில் ஏற்படும் கொப்புளங்கள்

குணம்: கால்களில் பருப்புபோன்ற கொப்புளங்கள் உண்டாகும்.

மருந்து: வெடியுப்பை நீரில் கலந்து கடுதாசியின் பேரில் பூசவும். அதன்பின் கடுதாசியை எரித்து, அதன் சாம்பலைச் சுத்தம் செய்த கொப்புளங்களின்மேல் பூசவும்.

2. பனைவெல்லம், சுண்ணாம்பு, வெடியுப்பு இவைகளை இஞ்சி ரசத்தில் அரைத்து, சிறிய கடுதாசியின் மேல் பூசி அதைக் கொப்புளங்களின் பேரில் சுற்றிப் பட்டி கட்டவும். இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் அவிழ்த்து, கொப்புளங்களை நன்றாக மஞ்சள் கலந்த நீரில் சுத்தம் செய்து, கொப்புளங்கள் ஆராமலிருந்தால் மறுபடியும் முன் சொன்னபடி செய்து பட்டி கட்டவும்.

சகல வியாதிகளுக்கும் வெள்ளை உருண்டை

பெருங்காயம் பலம் 1, பொரித்த எண்ணெய் வெங்காரம் பலம் 1, படிக்காரம் 2 பலம், குக்கில் பலம் 1, இஞ்சி சேர் 1, தேன் சேர் அரை இவைகளை நேக அரைத்து கொண்டைக்கடலைப் பிரமாணம் மாத்திரைகள் செய்து, நிழலில் உலர்த்தி வைக்கவும். ஒரு மாத்திரை காலையில் கொடுக்கச் சகல வியாதியையும் கண்டிக்கும்.

சளி (மார்ச்சளி, வாய்ச்சளி, தும்மல்)

1. படிக்காரம் 4 குன்றிமணி, வேப்பெண்ணெய் 10குன்றி மணி இவைகளை நன்றாகக் கலந்து மூக்கில் நசியமிடவும்.

2. பெருங்காயத்தைத் துணியில் முடிந்து, நீரில் ஊற வைத்துச் சில துளிகளை மூக்கில் பிழியவும். பெருங்காயத் தண்ணீரைக் கழுத்து, தலை முதலிய இடங்களில் தடவவும்.

3. கொன்றையிலையை இடித்து, வேப்பெண்ணெயில் பிழிந்து, இரண்டையும் ஒன்றுபடக் கலந்து, மூக்கில் விடவும். ஆகாரத்துடன் சிறிது வெண்ணெயைக் கொடுக்கவும்.

4. அந்தி மந்தாரைப் பூவைக் கொண்டுவந்து அதன் சாற்றைப் பட்சியின் மூக்கில் பிழியவும்.

5. மிளகு, சுக்கு இவைகளை முள்ளங்கிச் சாற்றில் அரைத்து, நன்றாக வடிகட்டி மூக்கிலிடவும்.

6. நவச்சாரம் 1 விராகனிடை எடுத்து, 4 விராகனெடை நெய்யில் அரைத்து நசியமிடவும்.

7. இரு மூக்கிலும் ஒவ்வொரு துளி நல்லெண்ணெயை விடவும்.

8. தும்பை இலைச் சாற்றில் ஒரு துளி வீதம் மூக்கில் நசியமிடவும்.

9. அக்கராகாரம், துளசி, தூதுவளை இவைகளைச் சிறிது எடுத்து அரைத்து மணித்தக்காளி பிரமாணம் மாத்திரை செய்து வைத்துக்கொண்டு மேய்க்கத் தீரும்.

சேவல், பெட்டை மேல் உட்காருவதற்கு

மருந்து: ஆண் சிட்டுக்குருவி 1, அக்கராகாரம் விராகனிடை ¼, பச்சைக்கற்பூரம் விராகனிடை ¼, சீனாக் கற்கண்டு விராகனிடை ¼, வால்மிளகு விராகனிடை ¼, ஏலம் விராகனிடை ¼, இவைகளை வெற்றிலைச் சாற்றில் அரைத்து, மிளகுப் பிரமாணம் மாத்திரைகள் செய்து, உலர்த்தி, ஏழுநாள் மேய்த்தால் சேவலுக்கு வீரிய விருத்தி ஏற்படும்.

தலை நோய்

தலையின் பாகம் பெருக்கும். கொடுத்த ஆகாரத்தை வாந்தியெடுக்கும். துர்நாற்றம் மிகுந்திருக்கும்.

மருந்து: ஆமணக்கு வேர் 1 விராகனிடை, கரு ஊமத்தை வேர் 1 விராகனிடை, துளசியிலை 1 விராகனிடை, சுக்கு 1விராகனிடை இவற்றை ஒன்றாகக் கூட்டி ஆட்டுப் பாலை விட்டரைத்துக் கொண்டைக் கடலையளவுள்ள மாத்திரை களாகச் செய்து, உலர்த்தி, தினமும் காலையில் ஒரு மாத்திரை வீதம் 7 நாட்கள் வரையில் கொடுக்கவும்.

தயார் கோலி (உருண்டை)

மருந்து: அதிமதுரம் 1 விராகனெடை, அக்கராகாரம் 1விராகனிடை, சித்தரத்தை 1 விராகனிடை, சோம்பு 1 விராக னிடை, வால் மிளகு, கிராம்பு, ஜாதிப்பத்திரி, மல்லி, அனாசிப்பூ 1 விராகனிடை, நத்தைச்சூரி 1 விராகனிடை, சாரப் பருப்பு, அக்ரோட், இஸ்போல்விரை, சுக்கு 1 விராகனிடை, கோஷ்டம் 1விராகனிடை, சீரகம் 1 விராகனிடை, லவங்கப்பட்டை 1 விராகனிடை, ஏலம், ஜாதிக்காய், கசகசா, சடாமாஞ்சி 1விராகனிடை, கார்போகரிசி 1 விராகனிடை, பிஸ்தாபருப்பு, சாலாமிஸிரி, ரூமைஸ்தகி, கல்பாசி இவற்றை ஒன்றாகக் கூட்டி, தண்ணீர் விட்டு சந்தனம் போல் அரைத்து, பெரிய மணித்தக்காளிக் காயின் அளவில் மாத்திரைகளாக உருட்டி, உடனே உலர வைத்துக் கொள்ளவும். மாத்திரையில் புளிப்பு வாசனை வரக்கூடாது. ஆதலால் உடனே உலர வைக்கவேண்டும். தினமும் காலையில் 1 மாத்திரை வீதம் 45நாள் கொடுக்கவும்.

தீபனம்

மருந்து: 1. கஸ்தூரி 5 குன்றிமணி, கரியபோளம் 10 குன்றி மணி, கிராம்பு 15, சாதாலிங்கம் 4 குன்றிமணி, சுக்கு 10 குன்றி மணி எடை, கருஞ்சேங்கொட்டையில் பாதி, இவற்றை இடித்து, நன்றாக வேகவைத்து, சிறுமாத்திரைகளாகச் செய்து, நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு மாத்திரை வீதம் 2 நாள் கொடுக்கப் பசி ஏற்படும்.

2. பனைவெல்லம் 2 விராகனிடை, கற்கண்டு 1 விராக னிடை, உப்பு 1 ½, விராகனிடை, திப்பிலி 1 விராகனிடை இவற்றை ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் நைவாக அரைத்து, இரவில் உலர்த்தி, தீனிக்குமுன் காலையில் 4 நாள் கொடுக்கவும்.

3. நெல்லிக்காய் கந்தகம் 2 விராகனிடை, கற்கண்டு 6விராகனிடை, கஸ்தூரி 4 குன்றிமணி இவைகளை வெற்றிலைச் சாற்றில் அரைத்து, சிறு மாத்திரைகளாகச் செய்து 3 நாள் காலையில் கொடுக்கவும்.

தொண்டைப்புண் (அகளி என்ற நோய்)

வாயின் உட்புறத்திலும், நாக்கிலும், தொண்டையிலும் சிறு கொப்புளங்கள் காணப்படும்.

மருந்து: கொப்புளங்களைக் கை விரல்களினாலோ அல்லது சிறகுகளின் நுனியினாலோ ரத்தம் வரும் வரையில் நன்றாகச் சுரண்டிய பிறகு ஸாமரி உப்பு, மிளகு, ஏலஅரிசி, கற்பூரம் இவற்றைத் தனித்தனியே பொடியாக்கி, ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்ப் புண்ணுள்ள இடங்களில் தடவவேண்டும். ஒரே முறையில் குணமாகாவிடில் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் வரையில் தினமும் தவறாமல் தடவி வரவும்.

தொண்டைக்குள் மருந்தைத் தடவவேண்டுமானால் கை விரல்களைச் சுத்தம் செய்துகொண்டு, விரலின் நுனியில் மருந்தைப் பூசிக்கொண்டு தொண்டையில் விரலை நுழைத்து எல்லாப்புறமும் தடவவேண்டும். அல்லது கோழியின் இறகு ஒன்றை மருந்தில் நனைத்துக்கொண்டு தொண்டையில் எல்லா இடங்களிலும் தடவவேண்டும்.

தொண்டைப்புண் (மற்றொரு விதம்)

தொண்டையில் புண் ஏற்படுவதால் இரணமாகி, உரக்கக் கூவாது. கழுத்தும், தலையும் வீங்கும். வாயில் கபம் நிறைந்திருக்கும்.

மருந்து: 1. வாயினுள் உள்ள கபத்தை ஓர் மரப் பட்டையால் அகற்றவேண்டும். பின்னர் சாராயத்தின் சில துளிகள் வாயில் விடப் புண் ஆறும்.

2. வாயுவிடங்கம் 1 குன்றிமணி எடை, மிளகு இரண்டு (எண்ணிக்கையில்) இவற்றைச் சாராயத்தில் அரைத்து தொண்டையிலும் வாயிலும் தடவவேண்டும்.

3. எருமைக் கிடாரியின் சாணத்தை நன்கு உலர்த்தி, அதனுடன் மிளகைச் சேர்த்து, நன்றாகப் பொடிசெய்து, வடிக்கட்டி வாயினுள் சில சிமிட்டுகளைப் போடவும்.

அப்பொடியை இரணமுள்ள பாகத்தில் தடவி, காலம் தாழ்த்தி வழக்கம்போல் ஆகாரம் கொடுக்கவும்.

4. கொடி திராட்சை 5 குன்றிமணி, கரியபோளம் 1குன்றிமணி, இவற்றை நன்றாகப் பிசைந்து அரைத்து, கபத்தை மேலே சொல்லியபடி அகற்றியபின் வாயினுட்புறமும், தொண்டையிலும் தடவவும். 5 நாழிகைக்குப் பிறகு ஆகாரம் கொடுக்கவும்.

5. ஒரு வெங்காயத்தின் கால்பாகம், மிளகு 4, எருமைக் கிடாரியின் உலர்ந்த சாணத்தில் சிறிது இவற்றை அரைத்து வாயினுட்புறமும், தொண்டையிலும் தடவவும். 5 நாழிகைக்குப் பிறகு ஆகாரம் கொடுக்கவும்.

நடுக்கல் வியாதி

உடல் நடுங்கும், உட்காருவதற்குக் கூடச் சக்தியிராது. ஆகாரம் சரியாக உட்கொள்ளாது. தலையைத் திருப்பித் திருப்பி நடக்கும்.

மருந்து: குங்குமப்பூ (கிராம் 10) அரை விராகனிடை, திராட்சைவிதை 10 இவற்றை இஞ்சிச்சாற்றில் சந்தனம்போல் நேக அரைத்துக் கொண்டைக் கடலையளவில் மாத்திரை களாகச் செய்து, உலர்த்தி, வேளைக்கு ஒரு மாத்திரையாக எட்டுநாள் இருவேளை கொடுக்கக் குணமாகும்.

புண் (இரணம்)

1. காசிக்கட்டி விராகனிடை 1, வெள்ளைக் குங்கிலியம் விராகனிடை 1, சுடப்பட்ட துருசு 1 விராகனிடை, முர்தார் சிங்கு அரை விராகனிடை, தேங்காய் எண்ணெய் அரைச்சேர் இவற்றை நைவாக அரைத்து வைத்துக்கொண்டு புண்ணில் தடவவும்.

2. காசிக்கட்டி விராகனிடை 3, வெள்ளைக்குங்கிலியம் விராகனிடை 3, சுட்ட துருசு விராகனிடை 2, முர்தார்சிங்கு

விராகனிடை ஒன்றரை, பூரம் விராகனிடை அரை இவற்றை வெண்ணெயைவிட்டு அரைத்து புண்ணின்மீது தடவ மூன்றாம் நாள் காய்ந்துவிடும்.

மற்றொரு முறை

1. புண்ணின்மீது ஸுருமா (Sulbhide Antimony) எனும் அஞ்சனக்கல் தூளைப்போட்டுக் காற்று படாதவாறு இறுகக் கட்டு கட்டவும்.

2. கறுகிய சிறகுகளின் சாம்பலை இரணத்தின்மீது தூவி விடவும்.

3. இரணவாயில் அபிரேக் (Mica) தூளைத் தூவவும்; அல்லது வேப்பிலையை நன்றாய் அரைத்துத் தடவவும்.

4. காட்டாமணக்கின் சாறு எடுத்து அதனை இரண வாயில் தடவவும். இரணம் ஆறிவிடும்.

புஷ்டிக்கு

மருந்து: 1. கோதுமை, ரவை, நல்ல நெய், குங்குமப்பூ, பச்சைக்கற்பூரம், பாதாம்பருப்பு 4 இவைகளை நெய்யில் நன்றாக அரைத்துத் தினமும் காலை நேரங்களில் ஒரு மண்டலம் வரையில் கொடுக்கவும்.

2. வெந்தயம் அரை விராகனிடை, சீமை சீரகம் அரை விராகனிடை, திப்பிலி 2 விராகனிடை இவற்றை ஒன்றாகக் கூட்டி கருநொச்சி இலை, முருங்கையிலை, துளசி இலை, நாயுருவியிலை, கருஊமத்தை இலை இவைகளில் ஏதனும் ஒன்றின் சாற்றில் அரைத்துக் கடைசியில் முலைப்பாலுடன் சேர்த்து ஓர் கொண்டைக்கடலை அளவு மாத்திரைகளாகச் செய்து உலர்த்தி, தினம் ஒன்றாக ஒருமண்டலத்திற்குக் குறையாமல் கொடுக்கவும்.

3. சுக்கு 1 விராகனிடை, சீமை சீரகம் 1 விராகனிடை, கிராம்பு 25, திப்பிலி அரை விராகனிடை, கரியபோளம் ஒரு உளுந்து எடை, கஸ்தூரி 4 குன்றிமணி எடை, பட்டுப்பூச்சி 4 இவற்றைத் தண்ணீர் விட்டரைத்து, நிழலில் உலர்த்திப் பிறகு ஊமத்தை, கரு ஊமத்தை, கருநொச்சி, முருங்கை, தவா எனும்

சிறு திராட்சை முதலிய மருந்துகளில் ஏதேனும் ஒன்றின் இலைச்சாற்றிலும், முலைப்பால் அல்லது ஆட்டுப்பால் அல்லது சாராயம் விட்டு நன்றாக அரைத்து, உளுந்துப் பிரமாணத்தில் மாத்திரைகளாகச் செய்து, நிழலில் உலர்த்தி தினமும் காலையில் ஒருமாத்திரை வீதம் ஆகாரத்திற்குமுன் ஒருமண்டலம் வரையில் கொடுக்கவும்.

பூச்சி (வயிற்றுப்பூச்சி)

மலத்துடன் கிரிப்பூச்சிகள் அல்லது வட்டைப் பூச்சிகள் விழும். மந்தமாக இருக்கும். ஆகாரம் சரியாக உட்கொள்ளாது.

மருந்து: 1. காசிக்கட்டியைத் தண்ணீரில் கலந்து கொடுக்கவும்.

2. புகையிலைக் காம்பைத் தண்ணீரில் ஊறவைத்து அத்தண்ணீரை ஆகாரத்துடன் சேர்த்துக் கொடுக்கப் பூச்சிகள் இறந்து விழும்.

3. ஊறவைத்த கொட்டைப்பாக்கு 30 குன்றிமணி எடையை நைவாக அரைத்து, ஒரு தோலா ஆமணக்கு எண்ணெயுடன் கலந்து ஊட்டவும். பூச்சிகள் வெளியாகும்.

பூச்சி, பேன், சள்ளு

மருந்து: வசம்பு, கற்பூரம், மஞ்சள் இவற்றைத் தூள்செய்து, தண்ணீர்விட்டரைத்து, உடம்பின்மீது பூசப் பேன், சள்ளு முதலியன உதிர்ந்துவிடும்.

உடல்பெருக்க

மருந்து: 1. கொதிக்கும் நிலையிலுள்ள பாலில் இறைச்சியை ஊறவைத்துத் தினமும் காலையில் 7 நாட்கள் வரையில் கொடுக்கவும்.

2. துளசியிலைச்சாறு ½தோலா, ஆட்டுப்பால் ½தோலா இவற்றை ஒன்றாகக் கலந்து, அந்தக் கலப்புப்பாலில் மாமிசத்தை ஊறவைத்து 7 நாட்கள் வரையில் தினமும் காலையில், அந்த ஊறவைத்த மாமிசத்தைக் கொடுக்கவும்.

3. கஸ்தூரி ஒரு குன்றிமணி எடை, கற்பூரம் 2 குன்றி மணி எடை இவையிரண்டையும் முலைப்பாலில் 1 தோலா விட்டு,

அரைத்து 7 நாட்கள் வரையில் தினமும் காலையில் அந்த ஊறவைத்த மாமிசத்தைக் கொடுக்கவும்.

4. நாயுருவியிலைச் சாறெடுத்து, துணியில் வடிகட்டி, அந்த வடிகட்டிய சாற்றின் 6 துளிகளை 3 நாள் வரையில் கொடுக்கவும். இரண்டு அல்லது மூன்று நாழிகைக்குப் பின்னர் வழக்கம்போல் ஆகாரம் கொடுக்கவும்.

உடல் பெருக்க மற்றொருமுறை

கஸ்தூரி ஒரு குன்றிமணி எடை, குங்குமப்பூ, 1 குன்றி மணி எடை, கிராம்பு 1, ஏலக்காய் மணி 5, ஜாதிக்காய் குன்றிமணி எடை, கோரைக்கிழங்கு 1 குன்றிமணி எடை இவற்றைப் பொடிசெய்து தண்ணீருடன் கலக்கவும். பின்னர் அடுப்பின்மேல் ஓர் புதிய வாணலியை வைக்கவும். அந்த வாணலி சூடானதும், மேலே சொல்லிய கலவையை அதில் போடவும். மருந்துக் கலவையை நன்றாகச் சுண்ட வைத்துப் பிறகு அதனைக் கீழே இறக்கி ஆறினதும், ஆகாரத்துடன் சேர்த்துக் கொடுக்கவும். 7 நாட்கள் வரையில் கொடுக்கவும். மருந்தின் அளவு பறவைகளின் வயதையும் பருமனையும் பொருத்தது.

வாய் (வாந்தி)

சீரணிக்காமல் உட்கொண்டதை வெளியே கக்கும். வாயிலிருந்து நீர் ஒழுகும்.

மருந்து: 1. ஊமத்தை இலைச்சாறெடுத்து அச்சாற்றில் இரண்டு அல்லது மூன்று துளிகளைக் கொடுத்தால் வாந்தி எடுப்பது தடைப்படும். மறுநாள் வழக்கம்போல் ஆகாரம் கொடுக்கவும்.

2. வாலுளுவை அரிசி 5 குன்றிமணி, செந்தூரம் ஒரு குன்றிமணி, கரியபோளம் 1 குன்றிமணி இவற்றை எலுமிச்சைச் சாற்றில் அரைத்துச் சிறு மாத்திரைகளாகச் செய்து தினமும் காலையில் 8 நாட்கள் வரையில் கொடுக்கவும்.

3. சுக்கு 4 குன்றிமணி, கற்கண்டு 4 குன்றி மணி, நவச்சாரம் ஒரு குன்றிமணி, கரியபோளம் அரை குன்றிமணி, திப்பிலி அரை, இவற்றைத் தண்ணீர் விட்டரைத்து. மாத்திரை களாக்கி, தினமும் காலையில் ஒரு மாத்திரை வீதம் கொடுக்கவும்.

சூடுகளுக்குப் பட்டியல்

2. அழல் வெக்கை நோய் *(பக்கம்-52)*

10. சூலச்சூடு *(பக்கம்-54)*

22. கருநோய் *(பக்கம்-58)*

24. கருவடி நோய்க்கு *(பக்கம்-59)*

40. குதிரை வலிப்பு நோய்க்கு *(பக்கம்-40)*

48. கூனை நோய்க்கு *(பக்கம்-65)*

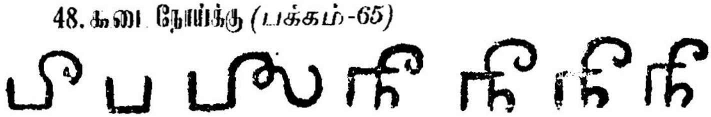

49. கொல்லி நோய்க்கு *(பக்கம்-66)*

58. சீதவெக்கை நோய்க்கு *(பக்கம்-68)*

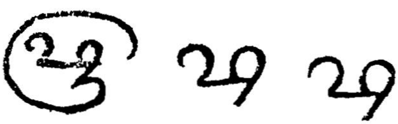

59. கழல் நோய்க்கு (பக்கம்-68)

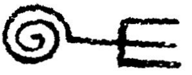

61. கூரை நோய்க்கு (பக்கம்-69)

65. செங்கலங்கல் சாணைத்திற்கு (பக்கம்-70)

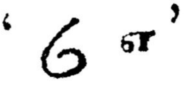

76. தொண்டை அடைப்பானுக்கு (பக்கம்-73)

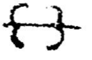

77. நாரை நோய்க்கு - மணிச்கூடு (பக்கம்-73)

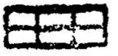

81. நொடி வியாதிக்கு (பக்கம்-74)

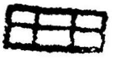

91. நூவாய் நோய்க்கு (பக்கம்-78)

99. முன்னடைப்பானுக்கு -மாலைச்சூடு (பக்கம்-81)

110. வலி நோய்க்கு (பக்கம்-84)